

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • พฤษภาคม 2016

เลียมโฮนา

คำปราศรัยในการ
ประชุมใหญ่สามัญ

ประกาศสร้างพระวิหารใหม่สี่แห่ง
เรียกสาวกเจ็ดสิบและฝ่ายประธาน
ปฐมวัยสามัญคนใหม่



© ไมเคิล มาร์ติน, เอื้อเฟื้อ โดย ILLUMINE GALLERY OF FINE ART. ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ

แล้วพระองค์จึงตรัสสอนพวกเขา, โดยไมเคิล มาร์ติน

พระเยซูทรงละจากฝูงชน เสด็จขึ้นไปบนภูเขาอยู่กับเหล่าสาวกของพระองค์

“แล้วพระองค์จึงตรัสสอนพวกเขาว่า

“คนที่ยากจนด้านจิตวิญญาณก็เป็นสุข เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์เป็นของเขาทั้งหลาย” (มัทธิว 5:2-3)
นี่คือข้อแรกจากทั้งหมดเก้าข้อซึ่งเรียกว่า ผู้เป็นสุข เหตุการณ์นี้เป็นที่รู้จักกันในชื่อ คำเทศนาบนภูเขา
พบในมัทธิวบทที่ 5-7

สารบัญ พฤษภาคม 2016

ปีที่ 22 • เล่มที่ 5

ภาคการประชุมใหญ่สตรี

- 6 พระองค์ทรงขอให้เราเป็นพระหัตถ์ของพระองค์
เชอริล เอ. เอสพลิน
- 10 เราจะทำอะไรดี
นีลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์
- 13 “เราเป็นแขกแปลกหน้า”
ลินดา เค. เบอร์ดัน
- 16 จงวางใจในพระวิญญาณของคัมภีร์ซึ่งนำให้ทำดี
ประธานเฮนรี บี. อายริงก์

ภาคเช้าวันเสาร์

- 19 ที่ใดซึ่งมีสองหรือสามคนมารวมกัน
ประธานเฮนรี บี. อายริงก์
- 23 ของประทานแห่งการนำทางสำหรับเด็ก
แมรี อาร์. เคอร์แฮม
- 26 ฉัน เป็น ลูกพระผู้เป็นเจ้า
เอ็ลเดอร์โคนัลด์ แอล. ฮอลล์สตรอม
- 29 กุญแจและสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตอยู่ที่ไหน
เอ็ลเดอร์แกรี บี. สตีเวนสัน
- 33 จี๋คั้งเหยียวขาของการให้อภัย
เอ็ลเดอร์เควิน อาร์. คันทัน
- 36 ท่านจงอ่อนน้อมถ่อมตน
เอ็ลเดอร์สตีเวน อี. สโนว์
- 39 “เพื่อเราจะดึงมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา”
เอ็ลเดอร์เคล จี. เรนลันด์

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 43 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 45 รายงานจากแผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรปี 2015
เควิน อาร์. เจอร์เก็นเซน
- 45 รายงานสถิติปี 2015
บรูค ที. เฮลล์
- 46 ยืนเคียงข้างผู้นำศาสนจักร
เอ็ลเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์

- 49 “ถ้าใครยอมรับเด็กเล็กๆ คนนี้ก็ยอมรับเรา”
เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
- 53 ช่วยชีวิต: เราทำได้
เอ็ลเดอร์เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์
- 56 สถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งการฟื้นฟู
เอ็ลเดอร์ไซโร มัชชาการ์ดี
- 59 การปลดบาปของท่านจะมีอยู่เสมอ
เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบคนาร์
- 63 สภาครอบครัว
เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด

ภาคการประชุมใหญ่ฐานะปุโรหิต

- 66 ความมีค่าควรในพลังฐานะปุโรหิต
ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
- 70 ผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือผู้ตามที่ประเสริฐสุด
สตีเฟน คัมเบลยู. โอเวน
- 77 สรรเสริญผู้ที่ช่วยให้รอด
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 81 ครอบครัวนิรันดร์
ประธานเฮนรี บี. อายริงก์
- 85 หน้าที่รับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

ภาคเช้าวันอาทิตย์

- 86 การเลือก
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
- 87 ดิฉันเชื่อหรือไม่
บอนนี่ แอล. ออสการ์สัน
- 90 แบบแผนสำหรับสันติสุข
อธิการคัมเบลยู. คริสโตเฟอร์ วัตเคลล์
- 93 บิดา
เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 97 มองเห็นตัวท่านในพระวิหาร
เอ็ลเดอร์เคเวนทิน แอล. กุก
- 101 พระองค์จะทรงแบกท่านไว้และพาท่านกลับบ้าน
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 105 พระวิญญาณบริสุทธิ์
เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
- 108 ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา
เอ็ลเดอร์เกอร์ริท คัมเบลยู. กอง
- 111 จงเป็นที่พึงพิงจากพายุ
เอ็ลเดอร์แพทริก เกียรอน
- 114 การตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง
เอ็ลเดอร์คัลลิส เอช. ไอค์ส
- 118 พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า
เอ็ลเดอร์เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์
- 121 และความตายจะไม่มีอีกต่อไป
เอ็ลเดอร์พอล วี. จอห์นสัน
- 124 พຽງนี้พระยาเวห้จะทรงทำการอัศจรรย์ท่ามกลางพวกท่าน
เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 72 เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับสามัญของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 128 ท่านกล่าวกับเรา: ทำให้การประชุมใหญ่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเรา
- 130 คัมภีร์เรื่องเล่าในการประชุมใหญ่
- 131 ข่าวศาสนจักร



การประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 186

คำวันเสาร์ 26 มีนาคม 2016 การประชุมใหญ่สตรี
ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ผู้ดำเนินการประชุม: โรสแมรี เอ็ม. วิชชอม ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: มอร์แกน มันฟอร์ด ผู้สวดอ้อนวอนปิด: โซแคนนี่ ปารีโก ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงรวมปหลุมวัย เยาวชนหญิง และสมาคมสงเคราะห์จากสเตตต่างๆ ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์; ลีเลียน เซเวรินเซ็น, ผู้อำนวยการเพลง; ลินดา มาร์เกตส์, ผู้เล่นออร์แกน; เคิร์สตี เทน-นีย์, ผู้เล่นไวโอลิน; เอลิซาเบธ มาร์ช, ผู้เล่นเชลโล: “ฉันทำความดีบ้างหรือไม่?” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 109; เพลงเมตเลย์, เรียบเรียงโดย มอห์ลแมน, ไม่ตีพิมพ์: “ฉันลูกพระเจ้า, *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 149, และ “จงรักกันและกัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 155; “แสนหวานงานเลิศ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 71; “จงตามเรามา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 48, เรียบเรียงโดย มอห์ลแมน, ไม่ตีพิมพ์; “เพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ให้ฉัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 56, เรียบเรียงโดย โกวเทส, ไม่ตีพิมพ์

เช้าวันเสาร์ 2 เมษายน 2016 ภาคทั่วไป
ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดี-เทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: ลินดา เค. เบอร์ตัน ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอิล-เดออร์อาร์นูลโฟ วาเลนซูลา ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบออร์นาเคิล; แม็ค วิลเบิร์ตและไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการเพลง; ริชาร์ด เอลเลียตต์ และแอนดรูว์ อันสเวิร์ธ, ผู้เล่นออร์แกน: “How Wondrous and Great,” *Hymns*, no. 267; “มาเถิดท่านลูกหลานพระเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 20; “ฉันรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าผู้ช่วย,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 42, เรียบเรียงโดย คาร์ดอน, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “สวดอ้อนวอนที่ลับตา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 66; “The Lord My Pasture Will Prepare,” *Hymns*, no. 109, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย อ็อกซ์ฟอร์ด; “ขอพระเจ้าพรบ่อนบนลงมา,” *เพลงสวด* บทเพลงที่ 22, เรียบ

เรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย อ็อกซ์ฟอร์ด

บ่ายวันเสาร์ 2 เมษายน 2016 ภาคทั่วไป
ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอิลเดออร์ฮูโก อี. มาร์ติเนซ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอิลเดออร์แทด อาร์. คอลลิสเตอร์ ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงรวมจากมหาวิทยาลัยบริคม ยังก์-โอดาโฮ; เอดา แอชบี และริเบกกา ลอร์ด, ผู้อำนวยการเพลง; บอนนี่ กูดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน: “Sing Praise to Him,” *Hymns*, no. 70, เรียบเรียงโดย เคมพ์ตัน, ไม่ตีพิมพ์; “อิสเรล อิสเรล พระเป็นเจ้าเรียก,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 6, เรียบเรียงโดย แอชบี, ไม่ตีพิมพ์; “จงมารู้เรื่องยินดี,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 3; “ข้าจะไปอยู่ที่พระองค์ บัญชา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 136, เรียบเรียงโดย เคมพ์ตัน, ไม่ตีพิมพ์

คำวันเสาร์ 2 เมษายน 2016 ภาคฐานะปุโรหิต
ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดี-เทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอิลเดออร์สแตนลีย์ จี. เอลลิส ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอิลเดออร์เครก เอ. คาร์ดอน ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงฐานะปุโรหิตจากสถาบันศาสนาลาแกน ยูทาห์; อัลเลน เอ็ม. แมททิวส์ และเอริก สโตฟเฟอร์, ผู้อำนวยการเพลง; เคลย์ คริสเตียนเซ็น, ผู้เล่นออร์แกน: “In Hymns of Praise,” *Hymns*, no. 75, เรียบเรียงโดย คริสเตียนเซ็น; “ฉันเฝ้าพิศวง,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 89, เรียบเรียงโดย ซาบริสกี, ตีพิมพ์โดย LDS Music Source; “มาเถิดเจ้าแห่งราชา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 21; “พระเจ้าผู้ไถ่แห่งอิสราเอล,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 5, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย อินซอร์

เช้าวันอาทิตย์ 3 เมษายน 2016 ภาคทั่วไป
ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอิลเดออร์แอนโทนี ดี. เพอร์กินส์ ผู้สวดอ้อนวอนปิด: แครอล เอฟ. แมคคองกี ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบออร์นาเคิล; แม็ค

วิลเบิร์ต, ผู้อำนวยการเพลง; แอนดรูว์ อันสเวิร์ธ และเคลย์ คริสเตียนเซ็น, ผู้เล่นออร์แกน: “Let Zion in Her Beauty Rise,” *Hymns*, no. 41; “อรุณรุ่งเริ่ม,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 1, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; “ฉันจะทำตามแผนของพระเจ้า,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 86, เรียบเรียงโดย ฮอฟไฟเนสส์/คริสเตียนเซ็น, ไม่ตีพิมพ์; “ท่านทำให้ทางสว่างได้,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 112, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; “จงยินดีพระเจ้าทรงเป็นราชัน” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 27; “รับรู้อิทธิคุณ” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 32, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต; “O Thou Rock of Our Salvation,” *Hymns*, no. 258, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

บ่ายวันอาทิตย์ 3 เมษายน 2016 ภาคทั่วไป
ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอิลเดออร์ซี. สก็อตต์ ไกรวี ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอิลเดออร์เซย์น เอ็ม. โบเวน ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบออร์นาเคิล; แม็ค วิลเบิร์ต และไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการเพลง; ลินดา มาร์เกตส์, ผู้เล่นออร์แกน: “สรรเสริญพระเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 30, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย อ็อกซ์ฟอร์ด; “For I Am Called by Thy Name,” เกตส์, ตีพิมพ์โดย โซโนส; “พระยะโฮวาโปรดทรงนำเรา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 35; “The Day Dawn Is Breaking,” *Hymns*, no. 52; เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไม่ตีพิมพ์; “ก่อนจลาจลเราร้องเพลง,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 73, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

ข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน
โปรดเลือกคำปราศรัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความต้องการของผู้ที่ทำงานเยี่ยมได้ดีที่สุดสำหรับข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

ภาพปก
ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย โคดี้ เบลล์
ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย อล บอร์เกส

ภาพการประชุมใหญ่
ผู้ถ่ายภาพการประชุมใหญ่สามัญในซอลท์เลคซิตีคือ เวลเดิน ซี. แอนเดอร์เซ็น, โคดี้ เบลล์, จาเน บิงแฮม, อล บอร์เกส, แรนดี้ คอลลีย์, มาร์ค เดวิส, เกรก ไดมอนด์, เนท เอ็ดเวิร์ด, แอชลีย์ ลาร์เซ็น, เกลสลี นิลส์สัน, แมทท์ เรย์, และคริสตนา สมธิ; ภาพอเวตต์ บุกโก, เอื้อเฟื้อโดย อีเวตต์ บุกโก; ภาพโจเซฟ เซงกัว และโจชัว วาลูซิมบี, เอื้อเฟื้อโดย โจเซฟ เซงกัว; ภาพโจเซฟ เซงกัว และสตีฟ อีริคสัน, เอื้อเฟื้อโดย สตีฟ อีริคสัน; ภาพเด็กและการประชุมของศาสนจักรในคองโก, เอื้อเฟื้อโดย นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น และภาคแอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้; ภาพเด็กผู้หญิงที่หน้าต่าง, โดย เคิร์ท ฮาร์มอน; ภาพเฟอร์นันโด อาเรโฮ กับเยาวชนชายและครอบครัวอาร์โจ, เอื้อเฟื้อโดย เฟอร์นันโด อาเรโฮ; ภาพริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, ซีสเตอร์เนลสัน, และครอบครัวจิมมี่ แซทฟีลด์, เอื้อเฟื้อโดย ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน; ภาพเมืองเดรสเดน, เยอรมนี, และซากปรักหักพังของโบสถ์, Getty Images; ภาพโบสถ์ลูเธอรันที่สร้างขึ้นใหม่, iStock; ภาพโดเนลล์กับเด็กๆ, iStock

คำปราศรัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่างๆ
เข้าไปดูคำปราศรัยการประชุมใหญ่ทางอินเทอร์เน็ตได้หลายภาษาที่ conference.lds.org
จากนั้นเลือกภาษา คำปราศรัยมีในแอปมือถือ Gospel Library ด้วยเช่นกัน

อาจ 2016 ปีที่ 22 เล่มที่ 5
เล็โฮนา 13285 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคเตอร์ฟ

โคเวนันต์สาวกสิบสอง: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลลิน เอช. โอคัส, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบคเนอร์,
เคเวนทีน แอล. กุก, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น,
โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกรี่ บี. สตีเวนสัน, เดล จี. เรนสันด์

บรรณาธิการ: โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิดาดี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: เจมส์ บี. มาร์ติน, แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, แรนดัลล์ เค. เบเนดต์, แครก เอ.
คาร์ดอน, เซอร์วิล เอ. เอสพลิน, คริสตอฟเฟอร์ โกลเด็น, คัลลาส ดี. โฮล์มส์,
แลร์รี่ อาร์. ลอร์รีมันซ์, แคลโรล เอ็ม. สตีเฟนส์

ผู้อำนวยการบริหาร: ปีเตอร์ เอฟ. ฮิวเวส

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วันชานต์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เมแกน แวโรซอฟ สิทาร์ช

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทานนี บิตตี, เดวิด คิกสัน, เดวิด เอ.
เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟูลคิน, ลอร์รี ฟูลเดอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ,
สวีน พอร์เทอร์ กอนด์, จิลล์ แฮคคิงก์, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล,
ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอคัส, อีริค บี. เมอร์ดอกก์, โจเซฟ เอ.
เพอร์รี่, เจน ฟิน โบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์, มินดี แอนน์ เซอ, พอล
แวนเดนเบิร์ก, มาร์ตินา วิคสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เอ. สก็อตต์ กูดเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพทริก อาร์. ทีเดอริสัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์, เฟย์ ที. แอนดรูว์, ซี. คิมบัลด์ บอลด์,
โรมัส โฮลด์, เบา โทนส์, คอลลีน อิงลิช, เวนดี้ ที. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟทรัน,
สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, เรเชล สมิธ,

แคเธอรีน, เค. นีโคล วอลเคนฮอร์สต์

นักศึกษาศึกษาออกแบบ: เคลลี จอลลีย์

ประธานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เบเนกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอนนี ไบรอร์ฟ บริดจ์, จูดี เบอร์เคดจ์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีก,
จันนี เจ. นิลสัน, กายล์ เทด แรฟเฟอร์ที, เดเรก ริชาร์ดสัน

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: แครก เค. เซดจิวิก

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์นิโอม

เล็โฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกในประเทศไทย 70 บาท
ต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมาชิกสมาชิกตามความเห็นนิตยสารเล็โฮนาของ
วัดศาสนา หรือส่งไปสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 อ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวง
มักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณี
เปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งฉบับและขอชื่อก่อน ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org. หรือขอได้ที่
liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เล็โฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “พิมพ์” หรือ “เครื่องพิมพ์”)
จัดพิมพ์ในภาษาออลเมเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา ญี่ปุ่น จีน
กลาง (คำอธิบายข้างล่าง) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิน
แลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น
คีร์กีซสถาน อิตาลี ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์
โปรตุเกส โรมานี รัสเซีย ซามัว สโลวาเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก
คาตาลัน ไทย ตองกา ซูรินาม ตุรกี และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษา
ที่จัดพิมพ์)

© 2016 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ใน
สหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เล็โฮนา ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่บ้านได้
โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรง
ขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA;
email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
May 2016 Vol. 22 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN
0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover,
MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org.
(Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt
Lake City, UT 84126-0368, USA.



ดัชนีผู้พูด

กอง, เกอริท ดับเบิลยู., 108
คริสตอฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์, 93
กุก, เคเวนทีน แอล., 97
เกียรอน, แพทริก, 111
จอห์นสัน, พอล วี., 121
เจอร์เก็นเซ็น, เควิน อาร์., 45
คันแกน, เควิน อาร์., 33
เคอร์แฮม, แมรี่ อาร์., 23
เนลสัน, รัสเซล เอ็ม., 66
บัลลาร์ด, เอ็ม. รัสเซล, 63
เบคเนอร์, เดวิด เอ., 59
เบอร์ตัน, ลินดา เค., 13
มอนสัน, โรมัส เอส., 85, 86
มัชชาการดี, ไชโร, 56
แมร์ริออคต์, นีลล์ เอฟ., 10
ราสแบนด์, โรนัลด์ เอ., 46
ริชาร์ดส์, เคนท์ เอฟ., 118
เรนสันด์, เดล จี., 39
วัตเคลล์, ดับเบิลยู. คริสโตเฟอร์, 90
สตีเวนสัน, แกรี่ บี., 29
สโนว์, สตีเวน อี., 36
ออสการ์สัน, บอนนี่ แอล., 87
อาริงก์, เฮนรี่ บี., 16, 19, 81
อาร์โนลด์, เมอร์วิน บี., 53
อุคเตอร์ฟ, ดีเทอร์ เอฟ., 77, 101
เอสพลิน, เซอร์วิล เอ., 6
แอนเดอร์เซ็น, นีล แอล., 49
โอคัส, คัลลิน เอช., 114
โอเวน, สตีเฟน ดับเบิลยู., 70
ฮอลล์สตรอม, โดแนลด์. แอล., 26
ฮอลแลนด์, เจฟฟรีย์ อาร์., 124
เฮลล์, บรูค พี., 45
เฮลล์, โรเบิร์ต ดี., 105

ดัชนีหัวข้อ

กลับใจ (การ), 86, 90, 97,
108, 124
การตก, 114
การประชุมใหญ่สามัญ, 19, 124
การศึกษา, 93, 105
แข็งขัน (การทำให้), 53
ครอบครัว, 49, 63, 77, 81, 87
ความตาย, 121
ความรัก, 6, 10, 13, 16, 77, 93,
111, 124
ความสุข, 77
ความหวัง, 101, 121, 124
ความเห็นใจ, 111
คำควร (ความมี), 85
คุณลักษณะแห่งสวรรค์, 13, 26,
66, 85, 101
งานเผยแผ่ศาสนา, 29, 81
งานพระวิหาร, 29, 66, 97
จงหอง (ความ), 77
จิตกุศล, 77, 111
โจเซฟ สมิธ, 29, 56, 97,
105, 114
ชดใช้ (การ), 33, 39, 59, 81, 90,
108, 114, 124
เชื้อเพลิง (การ), 101
ฐานะปุโรหิต, 29, 66, 70, 81,
85, 87
ดนตรี, 26, 36
เด็ก, 23, 36, 49, 63, 81
ต่อต้าน (การ), 26, 114
เตรียมพร้อม (การ), 85
แต่งงาน (การ), 77, 81, 93
เทคโนโลยี, 63, 97
บัพติศมา, 23, 59
บิดา (ความเป็น), 81, 93
บิดามารดา (การเป็น), 49, 63
แบบอย่าง, 93
ประจักษ์พยาน, 19
ประวัติครอบครัว, 29, 97
เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 87
ผูกมิตร (การ), 49, 53
ผู้นำ (การเป็น), 46, 70

ผู้นำศาสนจักร, 46

แผนแห่งความรอด, 81, 114, 121
พระคัมภีร์มอรมอน, 56
พระคุณ, 33
พระบิดานามสวรรค์, 33, 101
พระเยซูคริสต์, 6, 10, 16, 33, 39,
46, 59, 70, 77, 81, 87, 90, 101,
108, 114, 121, 124
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 16, 19, 23,
59, 105
พระวิหาร, 81, 86, 87, 90, 97, 118
พันธสัญญา, 23, 29, 81, 90, 97, 118
พื้นที่ชีวิต (การ), 121
ฟื้นฟู (การ), 56, 105
มารดา (ความเป็น), 10
มิตรภาพ, 53
ยากลำบาก (ความ), 26, 36, 77, 90,
121, 124
เยาวชน, 46, 49
รักษา, เยียวยา (การ), 33
รับใช้ (การ), 6, 13, 16, 66, 70,
111, 118
ลงโทษตกเตือน, 93
ศรัทธา, 10, 19, 86, 87, 101
ศาสนพยากรณ์, 36, 46, 87, 90
ศาสนพิธี, 29, 59, 87, 97, 118
ศีลระลึก, 39, 59, 108
ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 66
สตรี, 10, 13
สภา, 63
สมาคมสงเคราะห์, 13
สาวดอนวอน (การ), 19, 56, 63,
66, 105, 108
สวัสดิการ, 39
สอน (การ), 23, 93
สันติสุข, 9, 105
สานุศิษย์ (การเป็น), 70, 87, 101
สิทธิเสรี, 86, 105, 114
ให้อภัย (การ), 33, 108
อดทน (ความ), 124
อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ), 16, 36
อาณาจักรของพระเจ้า, 10, 87
อีสเตอร์, 10, 121



เรื่องเด่นจากการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 186 ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ภาคเช้าวันเสาร์ของการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนเริ่มด้วยคำเชื้อเชิญจากประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์โดยกระตุ้นผู้ฟังให้สวดอ้อนวอนให้ผู้พูดและคณะนักร้องประสานเสียง ทั้งก่อนและระหว่างที่พวกเขากล่าวคำปราศรัยและร้องเพลง และในการปิดประชุมใหญ่บ่ายวันอาทิตย์ เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์กล่าวว่า “ถ้าในวันข้างหน้าท่าน . . . พบองค์ประกอบในชีวิตของท่านเองที่ไม่เทียบเท่ากับข่าวสารที่ท่านได้ฟังสุดสัปดาห์นี้ ได้โปรดจงอย่าท้อแท้ใจ . . . สิ่งที่ดีเยี่ยมเกี่ยวกับพระกิตติคุณคือเราได้รับรางวัลสำหรับความพยายาม แม้เราจะไม่ประสบผลสำเร็จเสมอไป” (หน้า 125)

คำขอรับรองของท่านทั้งสองบอกล่วงหน้าและเสริมคำขอรับรองของประธาน

โทมัส เอส. มอนสันที่ว่า “เมื่อเราใคร่ครวญการตัดสินใจที่เราทำในชีวิตแต่ละวัน . . . หากเราเลือกพระคริสต์ เราจะเลือกได้ถูกต้อง” (หน้า 86)

เรื่องเด่นอื่นๆ จากการประชุมใหญ่ ได้แก่

- ประธานมอนสันประกาศสร้างพระวิหารแห่งใหม่สี่แห่งได้แก่ในเบเลงบราซิล; กิโต เอกวาดอร์; ลิมา เปรู (พระวิหารแห่งที่สองที่นั่น); และฮาราเร ซิมบับเว (ดูเรื่องนี้ในหน้า 142)
- การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนใหม่ 11 ท่าน (ชีวประวัติของท่านเหล่านั้นเริ่มตั้งแต่หน้า 131)
- การสนับสนุนฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญชุดใหม่ (ชีวประวัติของท่านเหล่านั้นเริ่มตั้งแต่หน้า 136)
- การประกาศโครงการใหม่ให้แก่ละ



บุคคลและครอบครัวยื่นมือช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในท้องที่ (ดู หน้า 13, 111 และ 141)

- การเน้นเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของบุรุษในฐานะสามี บิดา และผู้ดำรงฐานะปุโรหิต
- ความเข้าใจลึกซึ้งซึ่งด้านหลักคำสอนจากผู้พูด อาทิเช่น จากเอ็ดเดอร์เดลจี. เรนสันด์: “ขณะเราเข้าไปใกล้พระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น พระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์จะเข้ามาในชีวิตเรา และแจกเช่นसानุศิษย์บนเส้นทางเอมมาอูส เราจะพบว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงอยู่เคียงข้างตลอดทาง” (หน้า 42)





โดย เชอริล เอ. เอสพลิน
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

พระองค์ทรงขอให้เราเป็น พระหัตถ์ของพระองค์

การรับใช้เหมือนพระคริสต์ที่แท้จริงคือการไม่เห็นแก่ตนเองและใส่ใจผู้อื่น

“**จ**ึงรักกันและกัน; ดังเรานั้นรัก
เจ้า”¹ บทเพลงจากคณะนักร้อง
ประสานเสียงเป็นพระดาร์สของ
พระเยซูซึ่งตรัสเพียงไม่กี่ชั่วโมงก่อนการ
พลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดเชยอันยิ่งใหญ่
การเสียสละที่เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์บรรยายว่าเป็น “ปรากฏการณ์
ของความรักบริสุทธิ์ที่เกริกก้องที่สุดเท่า
ที่เคยมีมาในประวัติศาสตร์โลก”²

พระเยซูไม่เพียงสอนให้เรารัก แต่
พระองค์ยังดำเนินพระชนม์ชีพตามที่
ทรงสอนด้วย ตลอดการปฏิบัติศาสนกิจ
ของพระองค์ พระเยซู “เสด็จไป
ทำคุณประโยชน์”³ และ “ทรงวิงวอน
ให้ทุกคนทำตามแบบอย่างของ
พระองค์”⁴ พระองค์ทรงสอนว่า “เพราะ
ว่าใครต้องการจะเอาชีวิตรอด คนนั้น
จะเสียชีวิต แต่ใครยอมเสียชีวิตเพราะ
เห็นแก่เรา คนนั้นจะได้ชีวิตรอด”⁵

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ผู้เข้าใจ
และดำเนินชีวิตตามคำสอนนี้ให้รัก กล่าว
ดังนี้ “ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระผู้ช่วยให้อรอด
ทรงกำลังบอกเราว่าจนกว่าเราจะไม่
นึกถึงตนเองในการรับใช้ผู้อื่น ชีวิตเรา

จะมีความหมายขึ้นมาบ้าง ผู้ที่มีชีวิตอยู่
เพื่อตนเองเท่านั้นจะเหี่ยวแห้งไปใน
ที่สุด . . . ประหนึ่งสูญเสียชีวิต ขณะที่ผู้
ไม่นึกถึงตนเองในการรับใช้ผู้อื่นเติบโต
และเบิกบาน ผลก็คือมีชีวิตรอด”⁶

การรับใช้เหมือนพระคริสต์ที่แท้จริง
คือการไม่เห็นแก่ตนเองและใส่ใจผู้อื่น
สตรีคนหนึ่งซึ่งดูแลสามีพิการของเธอ
อธิบายว่า “อย่าคิดว่างานของท่านคือ
ภาระให้คิดว่านี่เป็นโอกาสในการเรียนรู้
ว่าความรักที่แท้จริงคืออะไร”⁷

ซิสเตอร์ซอนดรา ดี. ฮีสตันกล่าวใน
การให้ข้อคิดทางวิญญาณที่บิวยูว่า
“จะเป็นอย่างไรหากเรามองเข้าไปในใจ
ผู้อื่นได้ เราจะเข้าใจกันมากขึ้นไหม เมื่อ
รู้สึกอย่างที่คุณรู้สึก เห็นอย่างที่คุณ
เห็น และได้ยินอย่างที่คุณได้ยิน เราจะ
ใช้เวลาในการรับใช้และปฏิบัติต่อผู้อื่น
ต่างไปจากเดิมไหม เราจะปฏิบัติต่อพวก
เขาด้วยความอดทนมากขึ้น มีน้ำใจมากขึ้น
และ มีความอดกลั้นมากขึ้นไหม”

ซิสเตอร์ฮีสตันแบ่งปันประสบการณ์
เมื่อเธอรับใช้ที่ค่ายเยาวชนหญิง เธอ
กล่าวว่า

“ผู้พูดให้ข้อคิดทางวิญญาณคนหนึ่ง
สอนเราเกี่ยวกับ ‘การเป็น’ ข้อความ
หนึ่งในคำพูดของเธอ . . . คือ ‘จงเป็นผู้
ที่เอื้อมือออกไปทำความรู้จักและรับใช้ผู้
อื่น—โยนกระจกเงาทิ้งและมองออกไป
นอกหน้าต่าง’

“เพื่อสาธิตสิ่งนี้ เธอขอให้เยาวชน
หญิงคนหนึ่งออกมาและให้เยาวชนหญิง
คนนั้นยื่นหน้าเข้าหาเธอ [เธอ] หยิบ
กระจกเงาบานหนึ่งมาถือไว้ระหว่าง
เยาวชนหญิงคนนั้นกับเธอ เพื่อว่าเมื่อ
เธอ [ผู้พูด] มองไปยังกระจกเงาขณะ
พูดกับเยาวชนหญิงคนนั้น ไม่แปลก
ใจเลย การสนทนาไม่มีประสิทธิภาพ
และไม่จริงใจ นี่เป็นบทเรียนที่ใช้สื่อ
อุปกรณ์อันทรงพลังเพื่อแสดงให้เห็น
ว่าเป็นการยากเพียงใดในการสื่อสาร
และรับใช้ผู้อื่นหากเรามัวแต่กังวลเกี่ยว
กับตัวเอง และคำนึงถึงแต่ความ
ต้องการของตนเอง เมื่อ [เธอ] นำกระจก
ออกไป และวางกรอบหน้าต่างไว้ระหว่าง



เป็นเรื่องยากที่จะสื่อสารและรับใช้ผู้อื่นหากเรากำนึกถึงแต่ตัวเราและความต้องการของเรา



การรับใช้ที่แท้จริงเรียกร้องให้เราใส่ใจความต้องการและอารมณ์ของผู้อื่น



ใบหน้าของเธอกับเยาวชนหญิงคนนั้น ... เราเห็นได้ว่าเยาวชนหญิงคนนั้น กลายเป็นจุดสนใจ [ของเธอ] และการรับใช้ที่แท้จริงเรียกร้องให้เราใส่ใจความต้องการและอารมณ์ของผู้อื่น บ่อยครั้งเราก็กังวลเกี่ยวกับตัวเราเองและความยุ่งยากในชีวิตเรา—เมื่อเราหมกมุ่นกับเรื่องของตนเองขณะพยายามมองหาโอกาสรับใช้—ภาพที่มองผ่านหน้าต่างออกไปจึงไม่ชัดเจน”⁸

ประธานมอนสันมักจะเตือนเราว่า “มีผู้ต้องการความเอาใจใส่ กำลังใจ ความช่วยเหลือ การปลอบโยนและความเมตตาอยู่รายรอบเรา ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นสมาชิกในครอบครัว เพื่อนสนิทมิตรสหาย หรือคนแปลกหน้า” ท่านกล่าวว่า “เราคือพระหัตถ์ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก โดยมีพระบัญชาให้รับใช้และให้กำลังใจบุตรธิดาของพระองค์ พระองค์ทรงฟังพาเราทุกคน”⁹



เด็กๆ หลายคนทำตามคำแนะนำของประธาน โทมัส เอส. มอนสัน ในการเป็นพระหัตถ์ของพระเจ้าโดยการรับใช้ในรูปแบบต่างๆ

เดือนมกราคมปีที่แล้ว นิตยสาร *Friend* และ *เสี้ยวโยนา* เชื้อเชิญให้เด็กทั่วโลกทำตามคำแนะนำของประธานมอนสัน ในการเป็นพระหัตถ์ของ

พระเจ้า โดยเชื้อเชิญให้เด็กๆ รับใช้ใน รูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ และพวกเขาได้รับการกระตุ้นให้ลากเส้นตามรอยมือไปบนแผ่นกระดาษ ตัดตาม

รอยวาด เขียนบนกระดาษว่าพวกเขา
รับใช้อะไร และส่งไปยังนิตยสารเหล่านี้
พวกเขาหลายคนที่กำลังฟังอยู่ในคืนนี้
อาจอยู่ในกลุ่มเด็กๆ หลายพันคนที่รับ
ใช้ด้วยความรักและส่งจดหมายเข้ามา¹⁰

เมื่อเด็กเรียนรู้วิธีรักและรับใช้ผู้อื่น
ตั้งแต่วัยเยาว์ พวกเขาวางรูปแบบการรับ
ใช้ให้ตนเองไปตลอดชีวิต บ่อยครั้งที่เด็ก
สอนเราว่าการแสดงความรักและการรับ
ใช้ที่มีความหมายและสร้างความแตกต่าง
นั้นไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องใหญ่โต

ครูปฐมวัยคนหนึ่งแบ่งปันตัวอย่าง
ต่อไปนี้ “วันนี้” เธอกล่าว “ชั้นเรียน
อายุห้าและหกขวบของเราทำสร้อย
คอแห่งความรัก เด็กแต่ละคนวาด
รูปบนแถบกระดาษ ชั้นหนึ่งสำหรับ
ตนเอง ชั้นหนึ่งสำหรับพระเยซู และ
ชั้นอื่นๆ สำหรับสมาชิกในครอบครัว

และคนที่พวกเขารัก เราติดกาวที่ปลาย
แถบกระดาษและนำมาบรรจบกันเป็น
วงกลม ให้แถบกระดาษแต่ละชั้นลอด
ผ่านอีกวงหนึ่งเพื่อทำเป็นห่วงโซ่และ
สุดท้ายกลายเป็นสร้อยคอแห่งความรัก
ขณะเด็กๆ กำลังวาดรูป พวกเขาพูด
เกี่ยวกับครอบครัวพวกเขา

“เฮเธอร์กล่าวว่า ‘ฉันคิดว่าพี่สาวไม่
รักฉัน เราทะเลาะกันบ่อยมาก . . . ฉัน
เกลียดแม่แต่ตัวเอง ฉันมีชีวิตที่แย่มาก’
และเธอก็ชุกชีระกะกับแขนของเธอ

“ดิฉันคิดถึงสภาพการณ์ใน
ครอบครัวของเธอและรู้ว่าเธออาจมี
ชีวิตที่แย่มากๆ แต่หลังจากเฮเธอร์กล่าว
เช่นนั้น แอนนาซึ่งนั่งอยู่อีกปากหนึ่งของ
โถงตอบกลับมาว่า ‘เฮเธอร์ ฉันจะ
วาดเธอในกระดาษและใส่เป็นสร้อย
คอระหว่างตัวฉันกับพระเยซูเพราะ

พระองค์ทรงรักเธอและฉันก็รักเธอ’

“เมื่อแอนนากล่าวเช่นนั้น เฮเธอร์
คลานลงไปได้โตะไปหาแอนนาและ
กอดเธอไว้แน่น

“เมื่อจบชั้นเรียน คุณยายของเธอมา
รับ เฮเธอร์กล่าวว่า ‘ทราบไหมคะคุณ
ยาย พระเยซูทรงรักหนู’”

เมื่อเราเอื้อมออกไปด้วยความรักและ
การรับใช้ แม้ในวิธีที่เล็กน้อยที่สุด แต่
ใจจะเปลี่ยนและอ่อนโยนลงเมื่อผู้อื่น
รู้สึกถึงความรักของพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบางครั้งมีคน
นับไม่ถ้วนรอบข้างเราผู้ต้องการให้เรา
ช่วยเหลือและแบ่งเบาภาระ จึงเป็นการ
ยากที่จะตอบรับความต้องการเร่งด่วนที่มี
อยู่มากมาย

พี่น้องทั้งหลาย พวกท่านบางคน
ที่ฟังอยู่และรู้สึกรู้สีกว่ากำลังทำสุดความสามารถในการช่วยเหลือสมาชิก
ครอบครัวที่ขัดสน ขอให้ท่านระลึกว่าใน
งานที่ดูจำเจน่าเบื่อนี้ ท่านก็“อยู่ในการ
รับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าของท่านนั่นเอง”¹¹

บางท่านอาจรู้สึกอ้างว้างเปล่าซึ่ง
จะเติมเต็มได้เมื่อท่านมองไปยังเพื่อน
บ้านหรือชุมชนของท่านเพื่อหาโอกาส
แบ่งเบาภาระให้ผู้อื่น

เราทุกคนสามารถรับใช้ด้วยกันได้
ทุกวัน เราอยู่ในโลกแห่งความขัดแย้ง
เรารับใช้เมื่อเราไม่วิพากษ์วิจารณ์ เมื่อ
เราปฏิเสธที่จะนินทาว่าร้าย เมื่อเราไม่
ตัดสินกัน เมื่อเรายิ้ม เมื่อเรากล่าวคำ
ขอบคุณ เมื่อเราอดทนและมีเมตตา

การรับใช้แบบอื่นๆใช้เวลา ใช้ความ
ตั้งใจในการวางแผน และพะลังกำลัง
พิเศษ แต่สิ่งเหล่านี้คุ้มค่าในทุกๆด้าน
บางทีเราเริ่มได้โดยถามคำถามเหล่านี้
กับตัวเราเอง

- วันนี้ ฉันจะช่วยใครในแวดวงที่ฉัน
รู้จักได้บ้าง
- ฉันมีเวลาและทรัพยากรอะไรบ้าง
- มีวิธีใดบ้างที่ฉันจะใช้พรสวรรค์และ
ทักษะของฉันเป็นพรแก่ผู้อื่น
- เราจะทำอะไรเป็นครอบครัวได้บ้าง



ประธานาธิบดีเทอริ เอฟ. ออคท์ดอร์ฟ
สอนว่า

“ท่านต้องทำ . . . ให้เหมือนสิ่งที่
สานุศิษย์ของพระคริสต์ทำไว้ทุกสมัย
การประทาน ปรีกษาหาหรือกัน ใช้
ทรัพยากรทุกอย่างที่มี แสวงหาการ
ดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทูลถาม
การยืนยันจากพระเจ้า จากนั้นพับแขน
เสื้อและออกไปทำงาน

“ข้าพเจ้าสัญญากับท่าน” ท่านกล่าว
“ถ้าท่านทำตามแบบแผนนี้ ท่านจะได้
รับการนำทางที่เจาะจงแต่ละด้านไม่
ว่าจะเป็นการจัดหา *สิ่งใด ให้ใคร เมื่อ
ใดและที่ไหน* ในวิธีของพระเจ้า”¹²

เมื่อใดก็ตามที่ดิฉันสงสัยว่าจะ
เป็นอย่างไรเมื่อพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาอีก
ครั้ง ดิฉันนึกถึงการเสด็จเยือนชาวไนไฟ
และพระองค์ตรัสถามว่า

“เจ้ามีผู้ใดที่เจ็บป่วยในบรรดาพวก
เจ้าไหม? จงนำเขามาที่นี่. พวกเจ้ามีคน
ใดที่เป็นง่อย, หรือตาบอด, หรือขาเสีย,
หรือพิการ, หรือเป็นโรคเรื้อน, หรือที่
ผอมแห้ง, หรือที่หูหนวก, หรือที่รับทุกข์
ด้วยประการใดก็ตาม? จงนำพวกเขามา
ที่นี่และเราจะรักษาพวกเขา, เพราะเรา
มีความสงสารเจ้า; อุทรของเราเต็มไปด้วย
ด้วยความเมตตา. . .



“ . . . [พระผู้ช่วยให้รอด] ทรงรักษา
เขาทุกคน”¹³

เวลานี้ พระองค์ทรงขอให้เราเป็น
พระหัตถ์ของพระองค์

ดิฉันทราบว่าความรักพระผู้เป็นเจ้า
และเพื่อนบ้านนั้นเองที่นำความหมาย
มาสู่ชีวิต ขอให้เราทำตามแบบอย่างของ
พระผู้ช่วยให้รอด และพระบัญชาของ
พระองค์ให้เอื้อมออกไปช่วยผู้อื่นด้วย
ความรัก

ดิฉันเป็นพยานถึงความจริงในคำ
สัญญาของประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ที่

ว่า “หาก[เราจะ]ใช้ของประทาน [ของ
เรา] ในการรับใช้ผู้อื่น [เราจะ] รู้สึกถึง
ความรักของพระผู้ช่วยให้รอดที่มีต่อ
คนนั้น และ [เราจะ] รู้สึกถึงความรักที่
พระองค์ทรงมี [ต่อเรา] เช่นกัน”¹⁴ ใน
พระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

หมายเหตุ: เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2016 ซีสเตอร์
เอสพลินได้รับการปลดจากที่ปรึกษาที่หนึ่งฝ่าย
ประธานปฐมวัยสามัญ

อ้างอิง

1. ยอห์น 13:34.
2. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ “ซึ่งความเที่ยงธรรม
ความรักเมตตาประทาน,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2015
หน้า 104.
3. กิจการ 10:38.
4. “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยาน
ของอัครสาวก,” *เสี้ยวไฮนา*, เม.ย. 2000 หน้า 2.
5. ลูกา 9:24.
6. โทมัส เอส. มอนสัน “วันนี้ฉันทำอะไรให้ใคร
บ้าง,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2009 หน้า 103.
7. Lola B. Walters, “Sunshine in My Soul,”
Ensign, Aug. 1991, 19.
8. Sondra D. Heaston, “Keeping Your Fingers
on the PULSE of Service” (การประชุมให้
ข้อคิดทางวิญญาณมหาวิทยาลัยบรืคซิงก์,
23 มี.ย. 2015), 1, 5, speeches.byu.edu. ผู้พูด
ในค่ายเยาวชนหญิงที่แบ่งปันความเข้าใจอันลึก
ซึ่งเหล่านี้คือซีสเตอร์เวอรูจันเนย์ เอช. เพียร์ส.
9. โทมัส เอส. มอนสัน “วันนี้ฉันทำอะไรให้ใคร
บ้าง” หน้า 104.
10. ดู “ยื่นมือช่วยเหลือ!” *เสี้ยวไฮนา*, ม.ค. 2015
หน้า 64–65.
11. โมไซยาห์ 2:17.
12. ดีเทอริ เอฟ. ออคท์ดอร์ฟ “จัดทำให้ในวิธีของ
พระเจ้า,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2011 หน้า 71.
13. 3 นีไฟ 17:7, 9.
14. เฮนรี่ บี. อายริงก์, *To Draw Closer to God*
(1997), 88.





โดย นีลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ

เราจะทำอย่างไรดี

เราเสริมสร้างอาณาจักรเมื่อเราบำรุงเลี้ยงผู้อื่น เราเสริมสร้างอาณาจักรเมื่อเราพูดและเป็นพยานถึงความจริง

ไม่นานหลังจากพระเยซูคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ อัครสาวกเปโตรสอนว่า “ให้ . . . ทั้งหมดทราบแน่นอนว่าพระเจ้าทรงแต่งตั้งพระเยซูที่ท่านทั้งหลายตรึงไว้บนกางเขนนั้น ให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์” ผู้ฟังรู้สึกแปลกปลาบใจและถามเปโตรและคนอื่นๆ ว่า “พี่น้องเอ๋ย เราจะทำอย่างไรดี?”¹ หลังจากนั้นพวกเขาเชื่อฟังคำสอนของเปโตรด้วยความยินดี

พรุ่งนี้เป็นวันอาทิตย์อีสเตอร์ และดิฉันหวังว่าเราจะได้รับผลกระทบในใจเช่นกันที่จะสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระผู้ช่วยให้รอดกลับใจและเชื่อฟังด้วยความยินดี

ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งนี้เราจะได้รับฟังการนำทางที่ได้รับการเฉลียวจากผู้นำศาสนจักรทั้งชายและหญิง ดิฉันทราบว่าจะรู้สึกซาบซึ้งใจกับถ้อยคำของพวกเขา ค่ะ ดิฉันถามท่านว่า “พี่น้องสตรีเอ๋ย เราจะทำอย่างไรดี?”

ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ เอไลซา อาร์. สโนว์ ประกาศต่อพี่น้องสตรีเมื่อเกือบ 150 ปีก่อนว่า “พระเจ้าทรงวางความรับผิดชอบที่สำคัญยิ่งแก่เรา”²

ดิฉันเป็นพยานว่าข้อประกาศนั้นยังเป็นความจริงจนถึงทุกวันนี้ ศาสนจักรของพระเจ้าต้องการสตรีที่ได้รับการนำทางโดยพระวิญญาณผู้ที่ใช้ของประทานพิเศษเพื่อบำรุงเลี้ยงประกาศ และปกป้องความจริงแห่งพระกิตติคุณ การตัดสินใจและสัญญาญาณของเราจำเป็นต้องเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งหมายถึง



ถึงการมีส่วนร่วมของเราเพื่อนำความรอดมาสู่ลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้า

การเสริมสร้างอาณาจักรโดยการบำรุงเลี้ยง

เราเสริมสร้างอาณาจักรเมื่อเราบำรุงเลี้ยงผู้อื่น แต่ลูกคนแรกของเราผู้เป็นเจ้าที่เราต้องเสริมสร้างในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูคือตัวเราเอง เอ็มมาสมิธกล่าวว่า “ดิฉันปรารถนาให้พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จักและเข้าใจดิฉัน เพื่อดิฉันจะสามารถเอาชนะธรรมเนียมประเพณีหรือธรรมชาติวิสัยใดก็ตามที่ไม่เอื้อประโยชน์ต่อความสูงส่งของดิฉัน”³ เราต้องสร้างฐานศรัทธาแข็งแกร่งตั้งศิลาในพระกิตติคุณของพระผู้ช่วยให้รอดและก้าวไปข้างหน้าสู่ความสูงส่ง โดยเปี่ยมด้วยพลังของพันธสัญญาพระวิหาร

หากธรรมเนียมประเพณีบางอย่างของเราไม่มีที่ในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์แล้ว การปล่อยสิ่งเหล่านั้นไปอาจต้องการความช่วยเหลือทางด้านอารมณ์และการบำรุงเลี้ยงจากคนอื่น ซึ่งเกิดขึ้นกับดิฉัน

เมื่อดิฉันเกิด คุณพ่อคุณแม่ปลูกต้นแมกโนเลียไว้ที่ส่วนหลังบ้านเพื่อที่จะมีดอกแมกโนเลียในงานแต่งงานของดิฉัน ซึ่งควรจะจัดที่โบสถ์โปรเตสแตนต์ของบรรพบุรุษ แต่ในวันแต่งงานดิฉันไม่มีคุณพ่อคุณแม่อยู่เคียงข้างและไม่มีดอกแมกโนเลีย เพราะโดยที่เป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเข้าสู่ศาสนจักรได้หนึ่งปี ดิฉันต้องเดินทางไปซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ เพื่อรับการเฝ้าดาวเม้นท์และผนึกกับเดวิดคูห์มันของดิฉัน

เมื่อออกจากรัฐลุยเซียนาจนเข้าใกล้รัฐยูทาห์ ความรู้สึกเป็นคนไร้บ้านท่วมท้น ตัวดิฉัน ก่อนพิธีแต่งงาน ดิฉันต้องไปพักอยู่กับภรรยาใหม่ของคุณตาของเดวิด ผู้เป็นที่รักซึ่งรู้จักกันในนามป้าแคโรล

ที่นี้ดิฉันเป็นคนแปลกหน้าของยูทาห์ ต้องไปอยู่บ้านของคนแปลกหน้า ก่อนรับการผนึก—เพื่อนี่วันดร—กับ

ครอบครัวที่ดิฉันแทบไม่รู้จักเลย (ดิฉันที่ดิฉันรักและไว้วางใจสามีในอนาคตและพระเจ้า!)

ขณะดิฉันยืนอยู่หน้าประตูบ้านของป้าแคโรล ดิฉันอยากถอยกลับ ประตูเปิดอยู่—ดิฉันยืนอยู่ที่นั่นเหมือนกระต่ายที่ตื่นกลัว—และป้าแคโรลโดยไม่ว่าอะไรสักคำ ยืนแขนมาคว้าดิฉันไปกอด เธอผู้ไม่มีลูกของตนเอง เธอรู้—ใจแห่งการบำรุงเลี้ยงของเธอรู้—ว่าฉันต้องการที่พึ่งพิง โอ ช่วงเวลานั้นช่างหอมหวานปลื้มประโลมใจ! ความกลัวสูญสลาย และสิ่งที่เข้ามาในความรู้สึกของดิฉันคือมีที่ยึดเหนี่ยวที่ปลอดภัยทางวิญญาณแล้ว

ความรักคือการทำให้มีที่ว่างในชีวิตสำหรับคนอื่น เหมือนป้าแคโรลทำให้ดิฉัน

ที่จริงมารดาสร้างที่ว่างในร่างกายเพื่อบำรุงเลี้ยงทารกในครรภ์—และหวังว่าจะมีที่ในหัวใจขณะที่เลี้ยงดูพวกเขาด้วย—แต่การบำรุงเลี้ยงไม่จำกัดเพียงการให้กำเนิดลูกเท่านั้น เธอามีชื่อว่า “มารดา” ก่อนที่เธอจะมีลูก⁴ และดิฉันเชื่อว่า “การเป็นแม่” หมายถึง “ให้ชีวิต” ลองนึกถึงวิธีต่างๆ มากมายที่ท่านให้ชีวิต นั่นอาจหมายถึงให้ชีวิตทางอารมณ์แก่ผู้สงสัย ด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราสามารถสร้างสถานพยาบาลทางอารมณ์สำหรับผู้ถูกเลือกปฏิบัติ ผู้ถูกปฏิเสธ และคนแปลกหน้า ในวิธีอันอ่อนโยนแต่เปี่ยมพลังเช่นนี้ เราเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ฟีน้องสตรีทั้งหลาย เราทุกคนมายังแผ่นดินโลกด้วยของประทานแห่งความเป็นมารดา ที่ให้ชีวิต บำรุงเลี้ยง เพราะนั่นคือแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

การทำตามแผนของพระองค์และมาเป็นผู้เสริมสร้างอาณาจักรเรียกร้องให้เสียสละอย่างไม่เห็นแก่ตัว เอ็ดเดอร์วอส์สัน เอฟ. วิทนีเยียนว่า “ทุกสิ่งที่เราทนทุกข์และสู้ทน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราอดทนอย่างอดกลั้น . . . ชำระใจเรา



ให้บริสุทธิ์ . . . ทำให้เราอ่อนโยนและมีจิตกุศลมากขึ้น . . . และโดยผ่าน . . . งานหนักและความยากลำบาก เราจึงได้รับความรู้เพิ่มขึ้น . . . ซึ่งทำให้เราเป็นเหมือนพระบิดาพระมารดาในสวรรค์มากขึ้น”⁵ การทดลองที่ชำระให้บริสุทธิ์เหล่านี้นำเราสู่พระคริสต์ ผู้ทรงสามารถเยียวยาเราและทำให้เรามีประโยชน์ต่องานแห่งความรอด

การเสริมสร้างอาณาจักรผ่านการพูดและการเป็นพยาน

เราเสริมสร้างอาณาจักรด้วยเมื่อเราพูดและเป็นพยานถึงความจริง เราทำตามแบบแผนของพระเจ้า พระองค์ตรัสและทรงสอนด้วยพลังและสิทธิอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ฟีน้องสตรีเราก็คทำได้โดยส่วนใหญ่สตรีชอบพูดคุยและชุมนุมกัน! ขณะที่เราทำงานโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่ได้รับมอบหมายแก่เรา การพูดคุยและชุมนุมของ

เราจะเติบโตเป็นการนำทางและการสอนพระกิตติคุณ

ซิสเตอร์จูดี บี. เบค อดีตประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ สอนว่า “ความสามารถที่จะคู่ควรได้รับการเปิดเผยส่วนตัวและปฏิบัติตามนั้นนับเป็นทักษะเฉพาะตัวที่สำคัญที่สุดซึ่งฝึกฝนได้ในชีวิตนี้ . . . สิ่งนี้เรียกร่องความพยายามอย่างตั้งใจ”⁶

การเปิดเผยส่วนตัวจากพระวิญญาณบริสุทธิ์จะกระตุ้นเตือนเราให้เรียนรู้พูด และกระทำตามความจริงนิรันดร์—ความจริงของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราจึงทำตามพระคริสต์ เราจะยิ่งรู้สึกถึงความรักและการนำทางของพระองค์ ยิ่งรู้สึกถึงความรักและการนำทางของพระองค์มากเท่าใด ก็จะต้องการพูดและสอนความจริงดังที่พระองค์ทรงสอนมากเท่านั้น แม้ในยามที่เราเผชิญกับการต่อต้าน

หลายปีก่อนดิฉันสวดอ้อนวอนขอ

ถ้อยคำที่จะปกป้องความเป็นแม่เมื่อได้รับโทรศัพท์จากผู้ไม่ประสงค์จะออกนาม

ผู้โทรศัพท์ถามว่า “คุณคือเนลลี่ แมร์ริออตต์ แม่ของครอบครัวใหญ่ใช่หรือไม่”

ดิฉันตอบอย่างจริงจังว่า “ใช่ค่ะ!” คาดว่าจะได้ยินเธอพูดประมาณว่า “แหม ดิจัง!”

แต่ไม่ใช่! ดิฉันไม่มีวันลืมคำตอบจากเสียงตะคอกใส่โทรศัพท์ของเธอ: “ฉันไม่พอใจมากรู้ไหม ที่เธอนำลูกๆ มาสู่ดาวเคราะห์ที่คนล้นโลกใบนี้!”

“โอ” ดิฉันละล้าละลักไปว่า “ดิฉันเข้าใจความรู้สึกคุณ”

เธอกรีดมาว่า “ไม่—เธอไม่เข้าใจหรอก!”

ดิฉันตอบเบาๆ ว่า “ค่ะ อาจจะไม่”

เธอเริ่มไวยวายถึงความโง่เขลาของดิฉันที่เลือกเป็นแม่ ขณะเธอพูดไปเรื่อยๆ ดิฉันเริ่มสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือและความคิดที่อ่อนโยนก็มาสู่จิตใจ: “พระเจ้าจะตรัสกับเธออย่างไร” จากนั้นดิฉันรู้สึกว่ายืนอยู่

บนฐานมั่นคงและกล้าขึ้นเมื่อคิดถึงพระเยซูคริสต์

ดิฉันตอบ “ดิฉันยินดีที่ได้เป็นแม่ และดิฉันสัญญาว่าคุณจะทำทุกอย่างด้วยพลังอำนาจที่ฉันมีเพื่อบำรุงเลี้ยง ลูกๆ ในทางที่จะทำให้พวกเขาสร้างสรรค์โลกนี้ให้ดีขึ้น”

เธอตอบว่า “หวังว่าเธอจะทำอย่างนั้น!” แล้ววางหู

นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่—เหนือสิ่งใด ดิฉันยินดีอย่างปลอดภัยในครัวของดิฉันเอง! แต่ตามวิธีที่เล็กน้อยของดิฉัน ดิฉันสามารถพูดปกป้องครอบครัวมารดา และผู้บำรุงเลี้ยงเพราะสองสิ่ง: (1) ดิฉันเข้าใจและเชื่อหลักคำสอนของพระเจ้าเป็นเจ้าเรื่องครอบครัว และ (2) ดิฉันสวดอ้อนวอนขอถ้อยคำที่จะสื่อถึงความจริงเหล่านี้

ความแปลกแยกและแตกต่างจากโลกจะนำมาซึ่งการวิพากษ์วิจารณ์ แต่เราต้องยึดตนเองให้แน่นกับหลักธรรมนิรันดร์และเป็นพยานถึงหลักธรรมเหล่านี้ ไม่ว่าโลกจะตอบอย่างไร

เมื่อถามตนเองว่า “เราจะทำอย่างไรดี”

ให้เราไตร่ตรองคำถามนี้ “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงทำสิ่งใดอยู่ตลอดเวลาหรือ” พระองค์ทรงบำรุงเลี้ยง ทรงสร้าง ทรงสนับสนุนการเติบโตและความดีงามที่ห้องสตรีทั้งหลาย เราทำสิ่งเหล่านี้ได้! เด็กหญิงในปฐมวัยทั้งหลาย มีใครในครอบครัวของหนูที่ต้องการความรักและความเมตตาของหนูไหม ท่านเสริมสร้างอาณาจักรโดยการบำรุงเลี้ยงผู้อื่นเช่นกัน

การสร้างโลกของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดซึ่งพระบิดา ทรงกำกับดูแล เป็นการบำรุงเลี้ยงที่ทรงอนุภาพ ทรงเตรียมสถานที่ให้เราเติบโตและพัฒนาศรัทธาในอำนาจการชดใช้ของพระองค์ ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์เป็นที่ที่ดีที่สุดสำหรับการเยียวยา ความหวัง การเติบโตและจุดประสงค์ ทุกคนต้องการมีที่พึ่งพิงทางวิญญาณและทางร่างกาย เรา ห้องสตรีทุกวัย สามารถสร้างสิ่งนี้ได้ ซึ่งเป็นแม่สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์

ความรับผิดชอบที่สำคัญยิ่งของเราคือเป็นสตรีที่ติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดสตรีที่บำรุงเลี้ยงด้วยการตั้งใจ และดำเนินชีวิตในความจริงอย่างไร้ความกลัว ขณะที่เราขอพระบิดาในสวรรค์ให้ทรงทำให้เราเป็นผู้สร้างอาณาจักรของพระองค์ เดชานุภาพของพระองค์จะหลังรินมาสู่เราและเราจะรู้ว่าเราจะบำรุงเลี้ยงอย่างไร และท้ายที่สุดเราจะเหมือนบิดามารดาบนสวรรค์ของเราในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. กิจการ 2:36-37.
2. เอไลซา อาร์. สโนว์ ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 42.
3. เอ็มมา สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom*, 12.
4. ดู ปฐมกาล 3:20.
5. ออร์สัน เอฟ. วิตนีย์ ใน สเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ *Faith Precedes the Miracle* (1972), 98. (หรือ ดู คู่มือครุคำสอนพระกิตติคุณ พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม บทที่ 32 “ข้าพเจ้าทราบดีว่าพระเจ้าผู้ไถ่ของข้าพเจ้าทรงพระชนม์อยู่” หน้า 177).
6. จูลี บี. เบค “ในกาลครั้งนั้น เราจะเทพระวิญญาณของเรามาเหนือกระทั้งคนใช้ชายหญิง,”





โดย ลินดา เค. เบอร์ตัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

“เราเป็นแขกแปลกหน้า”

เมื่อท่านตัดสินใจร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าท่านจะทำอะไรได้บ้าง—ตามเวลาและ
สถานการณ์ของท่านเอง—ที่จะรับใช้ผู้ลี้ภัยที่อาศัยอยู่ในละแวกบ้านและชุมชนของท่าน

ในวันจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ เอ็มมา
สมิธประกาศว่า “เราจะทำบางสิ่ง
ที่พิเศษมาก . . . เราคาดหวังโอกาส
พิเศษและคำร้องขอเร่งด่วน”¹ คำร้อง
ขอเร่งด่วนและโอกาสพิเศษมักจะเกิด
ขึ้นบ่อยครั้งในสมัยนั้น—เช่นเดียวกับ
ในสมัยนี้

คำร้องขอเรื่องหนึ่งเกิดขึ้นในเดือน
ตุลาคมปี 1856 ในการประชุมใหญ่สามัญ
เมื่อประธานบริคัม ยังก็ประกาศต่อที่
ประชุมว่ากลุ่มผู้บุกเบิกกรลลากรยังเดิน
ทางอยู่และเวลาล่วงเลยเข้าฤดูหนาวนาน
มากแล้ว ท่านประกาศว่า “ศรัทธา ศาสนา
และการประกาศตนว่าเป็นคนเคร่ง
ศาสนาของท่านจะไม่ช่วยให้จิตวิญญาณ
เดียวของท่านรอดในอาณาจักรซีเลส-
เชียลของพระเจ้า เว้นแต่ท่านจะ
ทำตามหลักธรรมที่ข้าพเจ้ากำลังสอน
ท่านขณะนี้ จงออกไปพาคคนในทุ่งราบ
มาที่นี่เดี๋ยวนี้ และทำสิ่งเหล่านั้นอย่าง
เคร่งครัดซึ่งเราเรียกว่าทางโลก . . . หากไม่
แล้วศรัทธาของท่านจะเสียเปล่า”²

เราระลึกถึงชายเหล่านั้นด้วยความ
สำนึกคุณ ผู้ที่บ่ายหน้าออกไปช่วยชีวิต
วิสุทธิชนที่กำลังทุกข์ทรมาน แต่บรรดา
พี่น้องสตรีทำอะไรเล่า

“ซิสเตอร์ [ลูซี่ เมเชิร์ฟ] สมิธบันทึก
ไว้ . . . ว่าหลังจากประธานยังก็กระตุ้นผู้
เข้าร่วมการประชุม พวกเขาปฏิบัติตาม
ทันที . . . สตรี [ถอด] กระโปรงชั้นใน
[กระโปรงชั้นในขนาดใหญที่เป็นแพชชัน
ในสมัยนั้นและให้ความอบอุ่นด้วย] ถุง
น่อง และทุกสิ่งที่พวกเธอให้ได้ ตรงนั้น
เลยในแทเบอร์นาเคิล [หลังเก่า] และ
กองไว้ในเกวียนเพื่อส่งไปให้วิสุทธิชนที่
เหิอกเขา”³

หลายสัปดาห์ต่อมา ประธานบริคัม
ยังก็ให้วิสุทธิชนมารวมกันอีกครั้งใน



แทเบอร์นาเคิลหลังเก่าเมื่อหน่วยผู้ภัย
และกลุ่มกรลลากรใกล้จะมาถึงซอลท์เลค
ซิตี ท่านวิงวอนวิสุทธิชนด้วยความเร่ง
ด่วน—โดยเฉพาะพี่น้องสตรี—ให้ดูแล
ผู้ที่ทุกข์ยาก และให้อาหารพวกเขา และ
รับพวกเขาไว้ โดยกล่าวว่า “พวกท่าน
บางคนจะพบว่าเท้าพวกเขาเย็นจนแข็ง
ไปถึงข้อเท้า บางคนถึงหัวเข่าและมี
มือของบางคนเย็นเฉียบจนแข็ง . . . เรา
ต้องการให้ท่านรับพวกเขาเสมือนเป็น
ลูกของท่านเอง และมีความรู้สึกต่อพวก
เขาเหมือนลูกของท่าน”⁴

ลูซี่ เมเชิร์ฟ สมิธบันทึกไว้เช่นกันว่า
“เราทำทั้งหมดที่ทำได้เพื่อปลอบโยน
ผู้ขัดสนด้วยความช่วยเหลือของพี่น้อง
ชายหญิงที่แสนดี . . . มือและเท้าของ
พวกเขาแข็งและเย็นเฉียบ . . . เราจะ
ไม่หยุดทุ่มเทเรี่ยวแรงของเราจนกว่าทุก
คนจะอบอุ่นสบาย . . .

“กล่าวได้ว่า ดินนี้ไม่เคยพึงพอใจ
หรือผลิตเพลินใจกับงานที่เคยทำมาใน
ชีวิตมากไปกว่างานนี้ เพราะมีความรู้สึก
เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างแรงกล้า . . .

“คนที่เต็มใจช่วยจะทำอะไรต่อไปได้
บ้าง”⁵

พี่น้องสตรีที่รัก เรื่องราวนี้อาจเปรียบ
ได้กับสมัยของเราและผู้ที่กำลังทุกข์ยาก
ทั่วโลก มี “โอกาสพิเศษ” อีกรายหนึ่ง
สัมผัสใจเรา

มีผู้ลี้ภัยมากกว่า 60 ล้านคนทั่วโลก
รวมถึงผู้ที่โดนบังคับให้ย้ายถิ่นฐาน
ครั้งหนึ่งของคนเหล่านั้นเป็นเด็ก⁶
“บุคคลเหล่านี้เผชิญกับความยาก
ลำบากใหญ่หลวงและกำลังเริ่มต้นชีวิต
ใหม่ใน . . . ประเทศและวัฒนธรรม
ใหม่ ขณะที่ [บางครั้ง] มืองค์กรที่ช่วย
เหลือพวกเขาให้มีสถานที่อยู่อาศัยและ
ความจำเป็นพื้นฐานต่าง ๆ สิ่งที่เรา
ต้องการคือเพื่อนและมีมิตรสหายผู้
สามารถช่วยให้พวกเขา [ปรับตัวเข้า]
กับบ้านใหม่ บุคคลที่สามารถช่วยพวก
เขาเรียนรู้ภาษา เข้าใจระบบ และรู้สึกถึง
มิตรไมตรี”⁷

ฤดูร้อนที่ผ่านมาดิฉันพบซิสเตอร์

อีเวตต์ บุกิงโก สมัยที่เธออายุ 11 ขวบ เธอหลบหนีจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง หลังจากคุณพ่อของเธอเสียชีวิตและพี่ชายสามคนหายสาบสูญไปจากภูมิภาคของโลกที่ถูกสงครามทำลายล้าง ในที่สุดอีเวตต์และคนที่เหลือในครอบครัวอาศัยอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านในฐานะผู้ลี้ภัยเป็นเวลาหกปีครึ่งจนพวกเขาสามารถย้ายไปบ้านที่ถาวร ที่ซึ่งพวกเขาได้รับความอนุเคราะห์จากสามภรรยาคนหนึ่งที่เคยดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือด้านการเดินทาง โรงเรียน และสิ่งอื่นๆ เธอบอกว่าพวกเขา “เปรียบเสมือนคำตอบการสวดอ้อนวอนของเรา”⁸ คุณแม่ผู้



หลังจากใช้ชีวิตหลายปีเป็นผู้ลี้ภัย อีเวตต์ บุกิงโก (ข้างบน) และสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวเธอ พบกับคู่สามีภรรยาที่ห่วงใยช่วยเหลือพวกเขาให้ปรับตัวเข้ากับบ้านหลังใหม่

สวยงามและน้องสาวผู้น่ารักของเธออยู่กับเราคำคำนี้ ร้องเพลงในคณะนักร้องประสานเสียง ดินนักร้องหลายครั้ง ตั้งแต่พบสตรีผู้ยอดเยี่ยมเหล่านี้ “จะเป็นอย่างไรถ้าเรื่องราว ของพวกเธอคือเรื่องราว ของดินนั”

ในฐานะพี่น้องสตรีเรามีจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งในคลังของพระเจ้าที่จะช่วยเหลือบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ คลังของพระองค์ไม่ได้มีเพียงสิ่งของเท่านั้นแต่ยังมีเวลา พรสวรรค์ ทักษะ และลักษณะแห่งสวรรค์ของเราด้วย ซีสเตอร์โรสแมรี่ เอ็ม. วิกซอมสอนว่า “ลักษณะแห่งสวรรค์ในตัวเราก่อให้เกิดความปรารถนาจะยื่นมือช่วยเหลือผู้อื่นและกระตุ้นให้เราลงมือทำ”⁹

โดยที่รับรู้ลักษณะแห่งสวรรค์ของเรา ประธานรัสเชลล์ เอ็ม. เนลสันแนะนำว่า “เราต้องการสตรีผู้รู้วิธีทำให้สิ่งสำคัญเกิดขึ้นด้วยศรัทธาของพวกเธอ และผู้ที่เป็นผู้ปกป้องศีลธรรมและครอบครัวที่กล้าหาญในโลกที่เต็มไปด้วยความบาป . . . สตรีผู้รู้วิธีเรียกหาพลังแห่งสวรรค์เพื่อปกป้องและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ลูกๆ และครอบครัว . . .

“... ไม่ว่าท่านแต่งงานหรือเป็นโสด ท่านผู้เป็นพี่น้องสตรีมีความสามารถเฉพาะตัวและสัญชาตญาณพิเศษที่ท่านได้รับซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้าเป็นเจ้า เราพี่น้องชายไม่สามารถลอกเลียนอิทธิพลที่เป็นเอกลักษณ์ของท่านได้”¹⁰

จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดที่ส่งให้ศาสนจักรวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ. 2015 แสดงถึงความห่วงใยและความเมตตา ส่งสารผู้คนหลายล้านคนที่ต้องทิ้งบ้านเรือนของพวกเขาเพื่อแสวงหาความช่วยเหลือจากความขัดแย้งทางการเมืองและความยากลำบากอื่นๆ ฝ่ายประธานสูงสุดเชื้อเชิญแต่ละคน ครอบครัว และหน่วยศาสนจักรให้มีส่วนร่วมบำเพ็ญประโยชน์เหมือนพระคริสต์ในโครงการบรรเทาทุกข์ผู้ลี้ภัยในท้องที่ และบริจาคให้กองทุนเพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักร หากทำได้

ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญเยาวชนหญิง และปฐมวัยพิจารณาวิธีขานรับคำเชื้อเชิญของฝ่ายประธานสูงสุด เราทราบที่ท่านทั้งหลาย พี่น้องสตรีผู้เป็นที่รักของเราทุกวัย มาจากวิถีชีวิตที่แตกต่างกันและอาศัยอยู่ในสภาวะการณ์ที่หลากหลาย สมาชิกแต่ละคนในความเป็นพี่น้องสตรีทั่วโลกได้ทำพันธสัญญาเมื่อบัพติศมาว่าจะ “ปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน”¹¹ กระนั้นจำไว้ว่าเราไม่ควรวิ่งเร็วเกินกำลังของเรา¹²

โดยคำนึงถึงความจริงเหล่านี้ เราได้จัดตั้งหน่วยปฏิบัติงานบรรเทาทุกข์ ซึ่งเรียกว่า “เราเป็นแบกแบกหน้า” เราหวังว่าท่านจะตัดสินใจร่วมกับการสวด

อ้อนวอนว่าท่านจะทำอะไรได้บ้าง—ตามเวลาและสภาวะการณ์ของท่านเอง—ที่จะรับใช้ผู้ลี้ภัยที่อาศัยอยู่ในละแวกบ้านและชุมชนของท่าน นี่เป็นโอกาสในการรับใช้ตัวต่อตัว ในครอบครัว และโดยองค์กรเพื่อผู้มิตรให้คำปรึกษา และบำเพ็ญประโยชน์อื่นๆ เหมือนพระคริสต์ และเป็นวิธีหนึ่งที่พี่น้องสตรีรับใช้ได้

ในความพยายามร่วมกับการสวดอ้อนวอน เราควรประยุกต์ใช้คำแนะนำอันชาญฉลาดของกษัตริย์เบนจามินที่ให้ไว้กับผู้คนของท่านหลังจากท่านกระตุ้นให้พวกเขาเอาใจใส่คนขัดสน “จงดูว่าทำสิ่งทั้งหมดนี้ด้วยปัญญาและระเบียบ”¹³

พี่น้องทั้งหลาย เราว่าการเอื้อมมือออกไปช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความรักมีความหมายต่อพระเจ้า ลองพิจารณาการตัดเต็อนจากพระคัมภีร์เหล่านี้

“คนต่างดาวที่อาศัยอยู่กับพวกเจ้านั้นก็เป็นเหมือนกับคนที่ท้องถิ่นของเจ้าจงรักเขาเหมือนกับรักตัวเอง”¹⁴

“อย่าละเลยที่จะต้อนรับแขกแปลกหน้า เพราะว่าโดยการทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว”¹⁵

และพระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เพราะว่าเมื่อเราหิว พวกท่านก็จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า พวกท่านก็ต้อนรับเรา

“เราเปลือยกายพวกท่านก็ให้เสื้อผ้าเราห่ม เมื่อเราเจ็บป่วยท่านก็มาดูแลเรา”¹⁶

ด้วยความรัก พระผู้ช่วยให้รอดทรงรับรู้ถึงหญิงม่ายผู้ถวายเหรียญเพียงสองอันเพราะเธอทำสุดกำลังของเธอแล้ว¹⁷ พระองค์ทรงเล่าอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีเช่นกัน—ซึ่งพระองค์ทรงสรุปด้วยพระดำรัสที่ว่า “ท่านจงไปทำเหมือนอย่างนั้น”¹⁸ บางครั้งการเอื้อมมือออกไปช่วยเหลือเป็นสิ่งที่ไม่สะดวกสบาย แต่เมื่อเราทำงานด้วยกันในความรักและความเป็นหนึ่งเดียว เราคาดหวังความช่วยเหลือจากสวรรค์ได้

ในพิธีศพพิธิตาผู้แสนดีคนหนึ่งของ พระผู้เป็นเจ้าของ บางคนเล่าว่าสตรีผู้นี้ ในฐานะประธานสมาคมสงเคราะห์ สหประชาชาติ ทำงานร่วมกับคนอื่นๆ ในสหประชาชาติ เพื่อบริจาคผ้าขนวมให้ความอบอุ่นแก่ผู้ ตกทุกข์ได้ยากในโคโซโวช่วงทศวรรษ 1900 เช่นเดียวกับชาวสะมาเรียผู้ใจดี เธอทำมากกว่านั้นเมื่อเธอกับลูกสาว ขับรถกระบะซึ่งเต็มไปด้วยผ้าขนวมจาก ลอนดอนไปโคโซโว ระหว่างเดินทาง กลับบ้านเธอได้รับความประทับใจทาง วิญญาณอย่างสุดซึ้งซึ่งฝังลึกในใจเธอ ความรู้สึกนั้นคือ “สิ่งที่เจ้าทำเป็นสิ่งที่ ดีมาก บัดนี้ จงกลับบ้าน เดินข้ามถนน และรับใช้เพื่อนบ้านของเจ้า!”¹⁹

พิธีศพเต็มไปด้วยเรื่องราวสร้างแรงบันดาลใจอีกมากมายที่สตรีผู้ซื่อสัตย์ คนนี้ตระหนักและขานรับคำร้อง ของพิเศษและเร่งด่วน—และโอกาส ธรรมดาเช่นกัน—ของผู้ที่อยู่ในแวดวง อิทธิพลของเธอ ตัวอย่างเช่น เธอเปิด บ้านและเปิดใจช่วยคนหนุ่มสาวที่กำลัง ประสบปัญหาในทุกโมงยาม — ไม่ว่าจะ กลางวันหรือกลางคืน

พี่น้องสตรีที่รัก เราเชื่อมั่นในความ ช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์ได้ เมื่อเราคุกเข่าทูลขอการนำทางจาก สวรรค์เพื่อเป็นพรให้บุตรธิดาของ พระองค์ พระบิดาบนสวรรค์ พระผู้ช่วย ให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ และพระ วิญญาณบริสุทธิ์ทรงพร้อมที่จะช่วย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์แสดง ประจักษ์พยานอันทรงพลังต่อสตรีของ ศาสนจักร ดังนี้

“พระบิดาบนสวรรค์ทรงฟังและทรง ตอบคำสวดอ้อนวอนแห่งศรัทธาของท่าน สำหรับการนำทางและความช่วยเหลือให้ มีความอดทนในการรับใช้เพื่อพระองค์

“พระองค์จะทรงส่งพระวิญญาณ บริสุทธิ์มาให้ท่านและผู้ที่ท่านดูแล ท่านจะได้รับการเสริมสร้างให้เข้มแข็ง และได้รับการดลใจให้รู้ถึงข้อจำกัด และขอบเขตแห่งความสามารถในการ รับใช้ของท่าน พระวิญญาณจะทรง



ปลอบโยนท่านเมื่อท่านสงสัยว่า ‘ฉันทำเพียงพอไหม’”²⁰

เมื่อเราพิจารณาถึง “คำร้องขอเร่งด่วน” ของผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ จากเรา ขอให้เรากลามตัวเองว่า “จะเป็นอย่างไรถ้าเรื่องราว ของพวกเขา คือเรื่องราว ของฉัน” ขอให้เราแสวงหา การดลใจ ทำตามความประทับใจที่เราได้ รับ และเอื้อมออกไปในความเป็นหนึ่ง เดียวเพื่อช่วยคนขัดสนเมื่อเรามีความ สามารถและได้รับการดลใจให้ทำเช่นนั้น บางทีจะมีบางคนพูดถึงเรา ดังที่ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงสตรีผู้ปฏิบัติต่อ พระองค์ ว่า “นางทำสิ่งดีสำหรับเรา . . . หญิงคนนั้นทำสุดกำลังของนางแล้ว”²¹ ดิฉันเรียกสิ่งนั้นว่าพิเศษ! ในพระนาม ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เอมมา สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 14.
2. บริคัม ยังก์, ใน *Daughters in My Kingdom*, 36.
3. *Daughters in My Kingdom*, 36–37.
4. บริคัม ยังก์, ใน James E. Faust, “Go Bring Them in from the Plains,” *Liahona*, Nov. 1997, 7; see also LeRoy R. and Ann W. Hafen, *Handcarts to Zion: The Story of a Unique Western Migration 1856–1860*

(1960), 139 ด้วย.

5. Lucy Meserve Smith, in Jill Mulvay Derr and others, eds., *The First Fifty Years of Relief Society: Key Documents in Latter-day Saint Women's History* (2016), 217, 218, spelling and punctuation standardized; ดู *Daughters in My Kingdom*, 37 ด้วย.
6. ดู “Facts and Figures about Refugees,” unhcr.org.uk/about-us/key-facts-and-figures.html.
7. “40 Ways to Help Refugees in Your Community,” Sept. 9, 2015, mormonchannel.org.
8. อีเมลจาก อีเวตต์ บุกิงโก, 12 มี.ค. 2016.
9. โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม, “ค้นพบความเป็นพระเจ้านในตัวท่าน,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2015, 8. เอมีลี วูดแมนซ์ หนึ่งในผู้รอดชีวิตจากความ ช่วยเหลือเมื่อปี 1856 ในกลุ่มรถลากวิลลี อธิบายถึงลักษณะแห่งสวรรค์ในวินนี่ (โดยผู้พูดปรับเปลี่ยนเล็กน้อย): หน้าที่ของเทพทั้งหลายถูกมอบหมายแก่สตรี; เราขออ้างถึงน้องพี่สิ่งนี้ของประธาน: เพื่อทำแต่ความเมตตา [และเหมือนพระคริสต์], เพื่อให้พร [ในพระนามพระผู้ช่วยให้รอด]. (“ตั้งพี่น้องในไซอัน,” *เพลงสวด*, บทที่ 156)
10. ร็สเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “คำวิงวอนต่อพี่น้อง สตรีของข้าพเจ้า,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2015, 96, 97.
11. โมไซยาห์ 18:9.
12. ดู โมไซยาห์ 4:27.
13. โมไซยาห์ 4:27.
14. เลวีนิติ 19:34.
15. ฮีบรู 13:2.
16. มัทธีว 25:35–36.
17. ดู ลูกา 21:1–4.
18. ลูกา 10:37.
19. พิธีศพโรสแมรี เคอร์ติส ไนเดอร์, ม.ค. 2015.
20. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ผู้ดูแล,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 124.



โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

จงวางใจในพระวิญญูญาณ องค์นั้นซึ่งนำไปให้ทำดี

เราใกล้ชิดพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นเมื่อเราปรับใช้ผู้อื่นแทนพระองค์
ด้วยความรักที่บริสุทธิ์

ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจที่ได้อยู่กับ
ท่านในคำคืนแห่งการนมัสการ
การไคร้ครวญ และการอุทิศ
ตนครั้งนี้ เราสวดอ้อนวอนด้วยกัน
พระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความ
รักทรงได้ยินเรา เราระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
พระเจ้าพระเยซูคริสต์ ขณะที่เรา
เพลงสวดสรรเสริญพระองค์สัมผัสใจเรา
เราได้รับแรงบันดาลใจให้ทำมากขึ้นเพื่อ
ช่วยพระอาจารย์ในงานของพระองค์
เพื่อหนุนใจและช่วยเหลือบุตรธิดาของ
พระบิดาบนสวรรค์

ความปรารถนาจะรับใช้เพิ่มทวีเพราะ
ความสำนึกคุณต่อสิ่งที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ทรงทำเพื่อเรา นั่นคือสาเหตุที่ใจ
เราอัมเอิบเมื่อเราได้ยินบทเพลงที่ร้องว่า
“เพราะฉันได้รับมากมาย ฉันจึงหมายใจ
แบ่งปัน”¹ ในโอวาทครั้งสำคัญของเขา
ตั้งที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน
กษัตริย์เบ็นจามินสัญญาว่าความรู้สึกลึก
สำนึกคุณเช่นนั้นจะเกิดขึ้น (ดู
โมไซยาห์ 2:17-19)

เมื่อศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์

นำเราให้คู่ควรรับปีติจากการให้อภัยของ
พระองค์ เรารู้สึกปรารถนาจะรับใช้ผู้อื่น
เพราะพระองค์ กษัตริย์เบ็นจามินสอน
ว่าการให้อภัยไม่บรรลุผลในชั่วพริบตา
เดียว

ท่านกล่าวทำนองนี้ “และบัดนี้,
เพราะเห็นแก่สิ่งเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้ากล่าว
แก่ท่านแล้ว—นั่นคือ, เพื่อให้มีการปลด



บาปของท่านไปทุกวัน, เพื่อท่านจะเดิน
โดยปราศจากความผิดต่อพระพักตร์
พระเจ้าเป็นเจ้า—ข้าพเจ้าอยากให้คุณ
มอบทรัพย์สินของท่านแก่คนจน, ทุกคน
ตามทรัพย์สินที่ท่านมี, เป็นต้นว่าเลี้ยง
อาหารคนหิวโหย, ให้เสื้อผ้าคนเปลือยเปล่า,
เยี่ยมคนเจ็บป่วยและให้ความ
ช่วยเหลือเพื่อบรรเทาทุกข์คนเหล่านั้น,
ทั้งฝ่ายวิญญูญาณและฝ่ายโลก. ตามความ
ต้องการของพวกเขา” (โมไซยาห์ 4:26)

อิมิเลีย คู่ที่ยอดเยี่ยมของแอลมา
สอนความจริงเช่นกันว่าเราต้องรับใช้
พระองค์ต่อไปเพื่อรักษาการให้อภัยเอา
ไว้ “และบัดนี้ดูเถิด, พี่น้องที่รักของ
ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, อย่าคิด
ว่านี่คือทั้งหมดแล้ว; เพราะหลังจาก
ท่านทำทั้งหมดนี้แล้ว, หากท่านปฏิเสธ
คนขัดสน, และคนเปลือยเปล่า, และไม่
เยี่ยมเยียนคนเจ็บและคนมีทุกข์, และ
ให้ทรัพย์สินของท่าน, หากท่านมี, แก่ผู้
ที่ขัดสน—ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, หาก
ท่านไม่ทำแม้สิ่งเดียวจากบรรดาสิ่งเหล่านี้,
ดูเถิด, การสวดอ้อนวอนของท่าน
เปล่าประโยชน์, และไม่ช่วยอะไรท่าน
เลย, และท่านเป็นดังคนหน้าซื่อใจคดผู้
ปฏิเสธความเชื่อ” (แอลมา 34:28)

คืนนี้ข้าพเจ้านึกถึงสตรีในชีวิต
ข้าพเจ้า มีสตรีและเด็กหญิง 31 คนใน
ครอบครัวเรา เริ่มตั้งแต่ภรรยาข้าพเจ้า
ไปจนถึงเหลนสาวสามคนล่าสุดของเรา
บางคนอยู่ที่นั่นกับเราคืนนี้ ห้าคนอายุต่ำกว่า
12 ขวบ นี่อาจเป็นการประชุมครั้งแรก
ของพวกเขาเธอในศูนย์การประชุม
ใหญ่กับพี่น้องสตรีในศาสนจักรของ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แต่ละคนจะรับความ
ทรงจำต่างกันและทำคำมั่นสัญญาของ
เธอเองจากประสบการณ์ในคืนนี้

มีความทรงจำสามเรื่องและคำมั่น
สัญญาสามประการที่ข้าพเจ้าสวด
อ้อนวอนขอให้อยู่กับพวกเขาไปตลอด
ชีวิตแม้หลังจากชีวิตนี้ ความทรงจำเป็น
เรื่องของความรู้สึกลึก และคำมั่นสัญญา
เป็นเรื่องของสิ่งที่ต้องทำ

ความรู้สึกลึกสำคัญที่สุดคือความรัก

ท่านรู้สึกรักผู้นำสตรีที่ยิ่งใหญ่ผู้พูดกับพวกท่านไปแล้ว และท่านรู้สึกโดยพระวิญญูญาณว่าพวกเธอรักท่านทั้งที่ไม่รู้จักท่านเพราะพวกเธอรู้สึกถึงความรักที่พระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อท่าน นั่นคือสาเหตุที่พวกเธอต้องการรับใช้ท่านมากและอยากให้ท่านได้รับพรที่พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการมอบให้ท่าน

ท่านรู้สึกรักผู้อื่นในคืนนี้—รักเพื่อนๆ เพื่อนนักเรียน เพื่อนบ้าน และแม้แต่คนแปลกหน้าที่เพิ่งเข้ามาในชีวิตท่าน ความรู้สึกแห่งความรักนั้นเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า พระคัมภีร์เรียกว่า “จิตกุศล” และ “ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์” (โมโรไน 7:47)

ท่านรู้สึกถึงความรักนั้นในคืนนี้ และท่านจะได้รับบ่อยๆ หากท่านแสวงหา

ความรู้สึกที่สองที่ท่านมีในคืนนี้คืออิทธิพลของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ฟัน้องสตรีสัญญากับท่านวันนี้ว่าพระวิญญูญาณบริสุทธิ์จะทรงนำทางท่านให้พบการรับใช้ที่พระผู้เป็นเจ้าต้องการให้ท่านรับใช้แทนพระองค์ ท่านรู้สึกโดยพระวิญญูญาณว่าคำสัญญาของพวกเธอมาจากพระเจ้าและนั่นเป็นความจริง

พระเจ้าตรัสว่า “และบัดนี้, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, จงวางใจในพระวิญญูญาณองค์นั้นซึ่งนำให้ท่านดี—แท้จริงแล้ว, ให้ทำอย่างเที่ยงธรรม, ให้เดินอย่างถ่อมตน, ให้พิพากษาอย่างชอบธรรม; และนี่คือพระวิญญูญาณของเรา” (คพ. 11:12)

ท่านอาจได้รับพรนั้นในคืนนี้ ตัวอย่างเช่น ขณะที่อยู่ในการประชุมนี้ ชื่อหรือใบหน้าของคนตกทุกข์ได้ยาก อาจเข้ามาในใจท่าน อาจเป็นความคิดชั่วประเดี๋ยว แต่เพราะสิ่งที่ท่านได้ยินในคืนนี้ ท่านจะสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับชื่อนั้น โดยวางใจว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำท่านให้ทำดีต่อพวกเขาแทนพระองค์ เมื่อคำสวดอ้อนวอนเช่นนั้นเป็นแบบแผนในชีวิตท่าน ท่านและคนอื่น ๆ จะเปลี่ยนเป็นคนดีขึ้น



ความรู้สึกที่สามที่ท่านมีในคืนนี้คือท่านต้องการใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น แม้แต่เด็กผู้หญิงอายุน้อยที่สุดที่นักรู้สึกถึงความจริงของคำเชื่อเชื่อยุในเพลง “จงตามเรามา พระองค์ตรัสไว้ให้เราเดินตามรอยบาทภูมิ”²

ด้วยความรู้สึกเหล่านี้ สิ่งแรกที่ท่านต้องให้คำมั่นว่าจะทำคือไปรับใช้โดยรู้ว่าท่านไม่ได้ไปเพียงลำพัง เมื่อท่านไปปλοบโยนและรับใช้ใครก็ตามแทนพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงเตรียมทางให้ท่าน ขณะนี้ ตามที่อดีตผู้สอนศาสนาที่นี้คืนนี้จะบอกท่าน นั่นไม่ได้หมายความว่าทุกคนหลังประตูทุกบานพร้อมจะต้อนรับท่านหรือทุกคนที่ท่านพยายามรับใช้จะชอบคุณท่าน แต่พระเจ้าจะทรงไปเบื้องหน้าท่านเพื่อเตรียมทาง

ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวหลายครั้งว่าท่านรู้ความจริงของคำสัญญาที่พระเจ้าตรัสว่า “และผู้ใดที่รับเจ้า, ที่นั่นเราจะอยู่ด้วย, เพราะเราจะไปเบื้องหน้าเจ้า. เราจะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญูญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้” (คพ. 84:88)

วิธีหนึ่งที่พระองค์ทรงไปเบื้องหน้าท่านคือเตรียมใจคนที่พระองค์ทรงขอให้ท่านรับใช้ พระองค์จะทรง

เตรียมใจท่านเช่นกัน

ท่านจะพบด้วยว่าพระเจ้าทรงวางผู้ช่วยไว้ข้างท่าน—ทางขวามือท่าน ทางซ้ายมือท่าน และรอบๆ ท่าน ท่านไม่ได้ไปเพียงลำพังในการรับใช้ผู้อื่นแทนพระองค์

พระองค์ทรงทำเช่นนั้นในคืนนี้ พระเจ้าทรงจัดเตรียม “พยานทั้งหลาย” (ฮีบรู 12:1) ทั้งในคำพูดและบทเพลง เพื่อรวมและเพิ่มพลังของสิ่งที่ทรงต้องการให้ข้าพเจ้าพูด ข้าพเจ้าต้องแน่ใจว่าข้าพเจ้ารับส่วนของข้าพเจ้าให้เข้ากับชาวสารของพระองค์ ข้าพเจ้าหวังและสวดอ้อนวอนว่าท่านจะรู้สึกสำนึกคุณและปีติเมื่อพระเจ้าทรงนำท่านกับผู้อื่นไปรับใช้แทนพระองค์

เมื่อท่านมีประสบการณ์นั้นบ่อยครั้ง และท่านจะมี ท่านจะยิ้มด้วยการยอมรับ เช่นเดียวกับข้าพเจ้าทุกครั้งที่ยังร้องเพลง “แสนหวานงานเลิศ”³

ท่านจะยิ้มเช่นกันเมื่อท่านจดจำข้อนี้ “แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบว่า เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งที่เราเลือกน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา ก็เหมือนทำกับเราด้วย” (มัทธิว 25:40)

สิ่งที่สองที่ท่านต้องทำคือระลึกถึงพระเจ้าเมื่อท่านไปรับใช้แทนพระองค์



พระเจ้าไม่เพียงไปเบื้องหน้าเราและ
ส่งเหล่าเทพมารับใช้กับเราเท่านั้น แต่
ทรงรู้สึกถึงการปลอมโยนที่เราให้ผู้อื่น
ประหนึ่งเราให้พระองค์เช่นกัน

ธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้าที่ไดยิน
และเชื่อข่าวสารของการประชุมนี้จะ
ถามว่า “พระเจ้าจะทรงให้ฉันทำอะไร
เพื่อช่วยพระองค์ช่วยเหลือคนขัดสน”
สถานการณ์ของพี่น้องสตรีแต่ละคน
ต่างกัน เช่นเดียวกับลูกสาว ลูกสะใภ้
หลานสาว และเหลนสาวกลุ่มเล็กของ
ข้าพเจ้า กับพวกเธอและกับธิดาทุกคน
ของพระบิดาบนสวรรค์ ข้าพเจ้าขออย่า
แนะนำของซิสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ดัน

เธอขอให้ท่านสวดอ้อนวอนด้วย
ศรัทธาเพื่อให้รู้ว่าพระเจ้าทรงประสงค์
ให้ท่านทำอะไรในสภาวการณของ
ท่าน จากนั้นเธอก้าวคำถึงสัญญาการ
ปลอมโยนที่พระเจ้าประทานแก่สตรีผู้
ถูกวิพากษ์วิจารณ์เพราะนำเอาน้ำมัน
ราคาแพงชโลมพระเศียรพระองค์ทั้งที่
ขายไปช่วยคนยากจนได้

“พระเยซูจึงตรัสกับคนเหล่านั้นว่า
อย่าตำหนินางเลย ไปกวินางทำไม?
นางทำสิ่งดีสำหรับเรา

“เพราะว่าพวกท่านมีคนเดียวจนอยู่
ด้วยเสมอ และพวกท่านจะทำการดีต่อ
พวกเขาเมื่อไหร่ก็ได้ แต่พวกท่านจะ
ไม่มีเราอยู่ด้วยเสมอไป

“หญิงคนนี้ทำสุดกำลังของนางแล้ว
นางมาชโลมกายของเราล่วงหน้าก่อนที่
จะมีการฝังศพของเรา

“เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลาย
ว่า สิ่งหญิงคนนี้ทำจะถูกกล่าวขวัญถึง
ไปทุกหนแห่งทั่วโลกที่มีการประกาศ
ข่าวประเสริฐเพื่อเป็นการระลึกถึงนาง”
(มาระโก 14:6-9)

พระคัมภีร์ข้อสั้นๆ นี้เป็นคำแนะนำ
ที่หวานชื่นและซาบซึ้งสำหรับสตรีที่
ซื่อสัตย์ในอาณาจักรของพระเจ้าในช่วง
เวลาอันวุ่นวายนี้ ท่านจะสวดอ้อนวอน
ให้รู้ว่าพระบิดาทรงประสงค์ให้ท่านรับ
ใช้ใครด้วยความรักแทนพระองค์และ
แทนพระผู้ช่วยให้รอด ท่านจะไม่คาด
หวังคำขอบคุณจากสาธารณชน โดย
ทำตามแบบอย่างของสตรีตามเรื่องราว
ในพระคัมภีร์ของหนังสือมาระโก ผู้ที่
เราจดจำการกระทำอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อ
ยกย่องพระผู้ช่วยให้รอดของโลกไม่ใช่
ชื่อของเธอ

ความหวังของข้าพเจ้าคือขอให้พี่
น้องสตรีในครอบครัวเราใช้คนตก
ทุกข์ได้ยากสุดความสามารถด้วยความ
รักที่มีต่อพระเจ้าเป็นเจ้า และสิ่งที่สาม
ที่ข้าพเจ้าหวังว่าพวกเธอจะทำคือไม่
โอ้อวดงานดีของพวกเธอ แต่ข้าพเจ้าจะ
ยังสวดอ้อนวอนขอให้พวกเธอยอมรับคำ
แนะนำของพระเจ้า เมื่อพระองค์ตรัส

ดังนี้—ซึ่งข้าพเจ้าแน่ใจว่าเราทุกคน
ควรรับฟัง

“จงระวัง อย่าทำศาสนกิจเพื่ออวดคน
อื่น ถ้าทำอย่างนั้นท่านทั้งหลายจะไม่ได้
รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้สถิต
ในสวรรค์”

หลังจากนั้นพระองค์ตรัสว่า
“แต่ท่านเมื่อทำท่าน อย่าให้มือซ้ายรู้
การกระทำของมือขวา

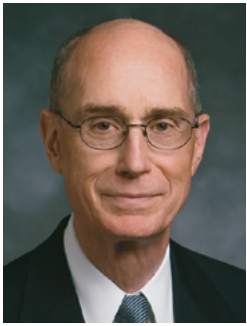
“เพื่อว่าท่านของท่านจะเป็นท่าน
ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทรงเห็น
ในที่ลับ จะประทานบำเหน็จแก่ท่าน”
(มัทธิว 6:1, 3-4)

คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าสำหรับ
พี่น้องสตรีในอาณาจักรไม่ว่าพวกเธอ
จะอยู่ที่ไหนหรืออยู่ในสภาวการณใด
ขอให้ศรัทธาที่พวกเธอมีต่อพระผู้ช่วย
ให้รอดและความสำนึกคุณต่อการชดใช้
ของพระองค์นำพวกเธอให้ทำสุดความ
สามารถเพื่อคนที่พระเจ้าทรง
ขอให้พวกเธอรับใช้ ขณะทำเช่นนั้น
ข้าพเจ้าสัญญาว่าพวกเธอจะขึ้นไปบน
เส้นทางสู่การเป็นสตรีศักดิ์สิทธิ์ สตรี
ที่พระผู้ช่วยให้รอดและพระบิดาบน
สวรรค์จะทรงต้อนรับอย่างอบอุ่นและ
ประทานบำเหน็จอย่างเปิดเผย

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่านี่คือศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์ผู้สิ้นคืนพระชนม์
พระองค์ทรงฟื้นฟู พระองค์ทรงจ่ายราคา
ค่าบาปสำหรับเราทุกคน ข้าพเจ้ารู้ว่าโดย
พระองค์เราจะฟื้นคืนชีวิตและสามารถ
มีชีวิตในวันนทร์ ประธานโรมัส เอส. มอน
สันเป็นศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ พระ
บิดาบนสวรรค์ทรงไดยินและทรงตอบ
คำสวดอ้อนวอนของเรา ข้าพเจ้าเป็น
พยานว่าเราใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดมาก
ขึ้นเมื่อเราใช้ผู้อื่นแทนพระองค์ด้วย
ความรักที่บริสุทธิ์ ข้าพเจ้าฝากประจักษ์
พยานที่มั่นคงนี้ไว้ในพระนามของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “เพราะฉันได้รับมากมาย,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 105.
2. “จงตามเรามา,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 48.
3. “แสนหวานนางเลิศ,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 71.



ภาคเช้าวันเสาร์ | 2 เมษายน 2016

โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ที่ใดซึ่งมีสองหรือสามคน มารวมกัน

หากท่านฟังด้วยพระวิญญาณ ท่านจะพบว่าใจท่านอ่อนลง ศรัทธาของท่านเข้มแข็งขึ้น และท่านสามารถรักพระเจ้าได้มากขึ้น

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ขอต้อนรับท่านสู่การประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 186 ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้ายินดีที่ได้อยู่กับท่าน ขอต้อนรับท่านอย่างอบอุ่น

ข้าพเจ้าสำนึกคุณที่ท่านมาการประชุมใหญ่เพื่อรู้สึกถึงการดลใจจากสวรรค์ และรู้สึกใกล้ชิดกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าพระเยซูคริสต์มากขึ้น

ผู้เข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ซึ่งถ่ายทอดไปทั่วโลกคือศาสนิกชนหลายล้านคนของพระเยซูคริสต์ผู้อยู่ใต้พันธสัญญาว่าจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาและรับใช้พระองค์โดยปาฏิหาริย์ของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ความต่างของเวลาและระยะทางหมดไป เราประชุมกันประหนึ่งเราอยู่ด้วยกันในหอประชุมใหญ่แห่งหนึ่ง

แต่ที่สำคัญกว่าการประชุมกันของเราคือเราชุมนุมกันในนามของใคร พระเจ้าทรงสัญญาว่าแม้จะมีศาสนิกชนของพระองค์จำนวนมากบนแผ่นดิน

โลกทุกวันนี้ แต่พระองค์จะทรงอยู่ใกล้เราแต่ละคน พระองค์ตรัสกับศาสนิกชนกลุ่มเล็กในปี 1829 ว่า “ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, . . . ที่ใดซึ่งมีสองหรือสามคนมารวมกันในนามของเรา, . . . ดูก่อน, ที่นั่นเราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขาฉันใด—แม้ฉันนั้นเราอยู่ท่ามกลางเจ้า” (คพ. 6:32)

ขณะนี้ศาสนิกชนของพระองค์จำนวนมากกว่าหนึ่งหรือสองคนมารวมกันในประชุมใหญ่ และตามที่สัญญาไว้ พระเจ้าทรงอยู่ท่ามกลางพวกเรา เพราะพระองค์ฟื้นคืนพระชนม์แล้วและมีรัศมีภาพ พระองค์จึงไม่ประทับอยู่ทุกแห่งที่วิสุทธิชนมารวมกัน แต่โดยอำนาจของพระวิญญาณ เราารู้สึกได้ว่าพระองค์ทรงอยู่กับเราที่นี่ในวันนี้

เรารู้สึกถึงความใกล้ชิดของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ใดและเมื่อใดซึ่งขึ้นอยู่กับเรา แต่แต่ละคน พระองค์ทรงแนะนำดังนี้

“และอนึ่ง, ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, เพื่อนของเรา, เราฝากคำกล่าวเหล่านี้ไว้กับเจ้าให้ไตร่ตรองในใจเจ้า, ด้วยบัญญัตินี้ซึ่งเราให้แก่เจ้า, ว่าเจ้าจะเรียกหาเราเมื่อเราอยู่ใกล้—

“จงเข้ามาอยู่ใกล้เราและเราจะเข้ามาอยู่ใกล้เจ้า; จงแสวงหาเราอย่างขยันหมั่นเพียรและเจ้าจะได้พบเรา; ขอ, และเจ้าจะได้รับ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า” (คพ. 88:62–63)

ข้าพเจ้ารู้จักอย่างน้อยสองคนที่ฟังอยู่วันนี้ผู้ต้องการพรนั้นสุดหัวใจ พวกเขาจะพยายามเข้ามาอยู่ใกล้พระเจ้าในช่วงการประชุมใหญ่นี้ ต่างคนต่างเขียนถึงข้าพเจ้า—จดหมายของพวกเขามาถึงห้องทำงานข้าพเจ้าในสัปดาห์เดียวกัน—โดยขอความช่วยเหลือแบบเดียวกัน





ทั้งคู่เป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่ศาสนาจักรและได้รับประจักษ์พยานชัดเจนมาแล้วเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของโลก พวกเขาเชื่อว่าศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิธจัดตั้งศาสนาจักรโดยการเปิดเผยโดยตรงจากพระเจ้าและกฎแห่งฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ได้รับการฟื้นฟู แต่ทุกคนรู้สึกถึงพยานว่ากฎแห่งเหล่านั้นอยู่ในศาสนาจักรทุกวันนี้ พวกเขาแสดงประจักษ์พยานที่จริงจังนั้นต่อข้าพเจ้าในจดหมาย

แต่ทั้งคู่รำพึงว่าความรู้สึกรักพระเจ้าและความรักที่พระองค์ทรงมีต่อพวกเขา กำลังลดลง ทั้งคู่ต้องการสุดหัวใจให้ข้าพเจ้าช่วยพวกเขา รู้สึกปีติอีกครั้ง และรู้สึกถึงความรักที่เคยได้รับเมื่อครั้งเข้ามาในอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทั้งคู่เกรงว่าถ้าพวกเขาไม่รู้สึกรักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและศาสนาจักรของพระองค์เหมือนเดิม สุดท้ายแล้วการทดลองและการทดสอบที่พวกเขาเผชิญจะทำให้พวกเขาหมดศรัทธา

ไม่เพียงพวกเขาเท่านั้นที่กังวลเรื่องนี้ และการทดสอบของพวกเขาไม่ใช่เรื่องใหม่ ในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจ ขณะทรงเป็นมรตัย พระผู้ช่วยให้รอดประทานอุปมาเรื่องเมล็ดพืชและผู้หว่าน เมล็ดพืชคือพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ผู้หว่านคือพระเจ้า การอยู่รอดและการเติบโตของเมล็ดพืชขึ้นอยู่กับสภาพของดิน ท่านคงจำพระดำรัสของพระองค์ได้

“และเมื่อเขาหว่าน เมล็ดพืชก็ตกตามหนทางบ้าง แล้วนกก็มากินเสีย

“บ้างก็ตกในที่ซึ่งมีพื้นหิน มีเนื้อดินน้อย จึงงอกขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะดินไม่ลึก

“แต่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นมันก็ถูกแผดเผา จึงเหี่ยวไปเพราะรากไม่มี

“บ้างก็ตกกลางต้นหนาม ต้นหนามก็งอกขึ้นปกคลุมเสีย

“บ้างก็ตกที่หินดี แล้วเกิดผลร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง

“ใครมีหูจงฟังเถิด” (มัทธิว 13:4-9)

ขออย่าว่า เมล็ดพืชคือพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ดินคือใจของคนที่ได้รับเมล็ดพืช

เราทุกคนเหมือนกันมากกับผู้คนที่

ยอดเยี่ยมผู้เขียนมาขอความช่วยเหลือและความมั่นใจใหม่จากข้าพเจ้า เราทุกคนมีเมล็ดพืชหรือพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในใจเราครั้งหนึ่งแล้ว สำหรับบางคนมีเมล็ดนั้นในวัยเด็กเมื่อพ่อแม่เชื่อเชิญให้เราได้รับบัพติศมาและการยืนยันโดยผู้มีสิทธิอำนาจ พวกเราหลายคนได้รับการสอนจากผู้รับใช้ที่พระเจ้าทรงเรียก แต่ทุกคนรู้สึกว่าเมล็ดดี แม้รู้ดีกว่าเมล็ดพองในใจเราและประสบปีติขณะที่อยู่เหมือนใจและความคิดเราขยาย

เราทุกคนได้รับการทดสอบศรัทธามาแล้วจากพรอันมีค่าที่ล้ำค่า การโจมตีที่เลวร้ายของคนเหล่านั้นผู้ต้องการทำลายศรัทธาของเรา การล่อลวงให้ทำบาป และความสนใจแต่ตัวเองที่บั่นทอนความพยายามของเราในการบ่มเพาะและฟุ่มเฟือยความลึกซึ้งทางวิญญาณของใจเรา

คนที่เศร้าเสียใจเพราะสูญเสียปีติที่เคยมีคือผู้ได้รับพร บางคนไม่เห็นความเกี่ยวข้องของศรัทธาในตนเอง ชาวตาวนฉลาด เขาบอกคนที่เขาประสงค์จะทำให้เศร้าหมองว่าปีติที่พวกเขาเคย

รู้สึกคือการหลอกตัวเองแบบเด็กๆ

วันนั้นข่าวสารของข้าพเจ้าถึงเราทุกคนคือจะมีโอกาสล้ำค่าในอีกสองสามวันต่อจากนี้ให้เลือกทำให้ใจเราอ่อนลง ยอมรับและบำรุงเลี้ยงเมล็ดพืช เมล็ดพืชคือพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ จะพรั่งพรูมายังเราทุกคนที่ฟัง ดู และอ่าน บันทึกร่วมการประชุมใหญ่ครั้งนี้ ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอย่างพวกเพียร ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำพวก เขาในการเตรียมบทเพลง คำพูด และ ประจักษ์พยาน พวกเขาสวดอ้อนวอน นานขึ้นและ นอบน้อมมากขึ้นเมื่อวัน ประชุมใหญ่ใกล้เข้ามา

พวกเขาสวดอ้อนวอนขอให้พลัง กระตุ้นให้ท่านเลือกสิ่งที่จะก่อให้เกิด ดินดีในใจท่านเพื่อพระวจนะอัน ประเสริฐของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะเติบโต และออกผลดี หากท่านฟังด้วยพระ วิญญาณ ท่านจะพบว่าใจท่านอ่อนลง ศรัทธาของท่านเข้มแข็งขึ้น และท่าน สามารถรักพระเจ้าได้มากขึ้น

การเลือกสวดอ้อนวอนด้วยความ ตั้งใจเด็ดเดี่ยวจะเปลี่ยนประสบการณ์ ของท่านในการประชุมใหญ่ภาคต่างๆ ตลอดจนถึงในวันและเดือนหลังจากนั้น

หลายท่านได้เริ่มแล้ว ขณะที่เริ่มภาคนี้ท่านทำมากกว่าฟังคำสวดอ้อนวอน ท่านเพิ่มศรัทธาของท่านเข้ากับคำ วิงวอนขอให้เราชื่นชมพรของการมีพระ วิญญาณบริสุทธิ์หลังเที่ยงยังท่าน ขณะ ท่านเพิ่มคำวิงวอนในใจในพระนามของ พระเยซูคริสต์ ท่านใกล้ชิดพระองค์มาก ขึ้น นี่เป็นการประชุมใหญ่ของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ท่านสามารถ ทำให้เกิดพรที่พระเจ้าทรงปรารถนา ให้เราได้รับ ในความรักที่ทรงมีต่อเรา พระองค์ทรงสัญญาว่าเราจะรู้สึกดังนี้

“สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาจะกล่าวเมื่อ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจจะเป็น พระคัมภีร์, จะเป็นพระประสงค์ของ พระเจ้า, จะเป็นพระดำริของพระเจ้า, จะเป็นพระคำของพระเจ้า, จะเป็น สूरเสียงของพระเจ้า, และเดชะนภาพ

ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของส่งผลสู่ความรอด.

“ดูเถิด, นี่คือนิยามของพระเจ้าแก่ เจ้า, โอ้เจ้าผู้รับใช้ของเรา.

“ดังนั้น, จงรีบเร่งเถิด, และอย่ากลัว เลย, เพราะเราพระเจ้าอยู่กับเจ้า, และ จะยืนเคียงข้างเจ้า; และเจ้าจะกล่าวคำ พยานถึงเรา, แม้พระเยซูคริสต์, ว่าเรา คือพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรง พระชนม์, ว่าเราเคยดำรงอยู่, ว่าเราดำรง อยู่, และว่าเราจะมา” (คพ. 68:4-6)

ท่านสามารถสวดอ้อนวอนและเพิ่ม ศรัทธาของท่านทุกครั้งที่คุณรับใช้ของ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอยู่ตรงแท่นพูดเพื่อให้ สัญญาของพระเจ้าในหลักคำสอนและ สัญญาภาค 50 เกิดสัมฤทธิ์ผลที่ว่า

“ตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, คน ที่ได้รับแต่งตั้งจากเราและส่งออกป่ สิ่งสอนพระเจ้าแห่งความจริงโดยพระผู้ ปลอบโยน, ในพระวิญญาณแห่งความ จริง, เขาสั่งสอนสิ่งนี้โดยพระวิญญาณ แห่งความจริงหรือทางอื่นใดเล่า?

“และหากเป็นโดยทางอื่นก็มีได้มา จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

“และหนึ่ง, คนที่รับพระเจ้าแห่งความ จริง, เขาได้รับสิ่งนี้โดยพระวิญญาณแห่ง ความจริงหรือทางอื่นใดเล่า?

“หากเป็นทางอื่นก็มีได้มาจาก พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ.

“ฉะนั้น, เหตุใดเล่าเจ้าไม่อาจเข้าใจ และรู้ได้, ว่าคนที่รับพระเจ้าโดย

พระวิญญาณแห่งความจริงรับสิ่งนี้ดังที่สั่ง สอนไว้โดยพระวิญญาณแห่งความจริง?

“ดังนั้น, คนที่สั่งสอนและคนที่รับ, เข้าใจกัน, และทั้งสองได้รับการจรรโลง ใจและชื่นชมยินดีด้วยกัน” (คพ. 50:17-22)

ท่านสามารถสวดอ้อนวอนขณะที่ นักร้องประสานเสียงจะร้องเพลง ผู้อำนวยการเพลง ผู้เล่นนอร์แกน และนักร้อง ได้สวดอ้อนวอน ผีฝืนด้วยการสวด อ้อนวอนในใจและด้วยศรัทธา ขอให้ คำร้องและท่วงทำนองทำให้ใจอ่อนโยน และขยายพลังของพวกเขาเพื่อสร้าง ศรัทธาของผู้อื่น พวกเขาจะแสดงต่อ พระเจ้าประหนึ่งพวกเขาอยู่เบื้อง พระพักตร์พระองค์ และพวกเขาจะ ทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยิน แน่นอนเช่นเดียวกับทรงได้ยินคำสวด อ้อนวอนของพวกเขา พวกเขาพร้อมใจ กันทำงานด้วยความรักเพื่อให้สัญญา ของพระเจ้าช่วยให้รอดต่อเอมมา สมิต เป็นจริง “เพราะจิตวิญญาณเราเบิกบาน ในเพลงจากใจ; แท้จริงแล้ว, เพลงจาก คนชอบธรรมเป็นคำสวดอ้อนวอนต่อ เรา, และจะได้รับตอบด้วยพรบนศีรัทธา พวกเรา” (คพ. 25:12)

ถ้าท่านไม่เพียงฟังแต่สวดอ้อนวอน ขณะพวกเขาร้องเพลงด้วย คำสวด อ้อนวอนของท่านและของพวกเขาจะ ได้รับคำตอบด้วยพรเหนือศีรัทธาท่าน





ประทานให้ข้าพเจ้าขณะนั้น คำสัญญาว่าพระเจ้าจะประทานคำพูดในชั่วขณะนั้นเพื่อประยุกต์ใช้เป็นพิเศษกับประจักษ์พยาน (ดู คพ. 24:6) จงตั้งใจฟังประจักษ์พยานที่กล่าวในการประชุมใหญ่ครั้งนี้—ท่านจะรู้สึกใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น

ท่านรู้สึกได้ว่าข้าพเจ้ามาถึงชั่วขณะนั้นเมื่อข้าพเจ้าจะสรุปข่าวสารที่พยายามถ่ายทอดด้วยประจักษ์พยานแห่งความจริง คำสวดอ้อนวอนของท่านจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับถ้อยคำประจักษ์พยานที่อาจช่วยบางคนผู้โยยหาคำตอบสำหรับคำถามของพวกเขา

ข้าพเจ้าฝากคำพยานที่แน่นอนไว้กับท่านว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เอลิฮิมที่ยิ่งใหญ่ ทรงรักและทรงรู้จักเราทุกคน ภายใต้การกำกับดูแลของพระองค์ พระบุตร พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระผู้สร้าง ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูแห่งนาซาเร็ธ ประสูติเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ทรงรักษาคนเจ็บป่วย ทำให้คนตาบอดมองเห็น และคนตายคืนชีพ พระองค์ทรงชำระบาปทั้งหมดของบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ผู้เกิดมาในความเป็นมรรตัย พระองค์ทรงทำให้สายรัดแห่งความตายขาดขณะทรงลุกออกจากอุโมงค์ในวันอาทิตย์อีสเตอร์แรกนั้น เวลานี้พระองค์ทรงพระชนม์ พระผู้เป็นเจ้า—ผู้ฟื้นคืนพระชนม์และมีรัศมีภาพ

นี่คือศาสนจักรที่แท้จริงเพียงแห่งเดียว พระองค์ทรงเป็นศิลามุมเอก โธมัส เอส. มอนสันเป็นศาสดาพยากรณ์ของชาวยุค ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่ท่านจะได้ฟังในการประชุมใหญ่นี้ต่างพูดแทนพระเจ้า พวกท่านเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ที่ได้รับมอบอำนาจให้กระทำแทนพระองค์ พระองค์ทรงไปเบื้องหน้าผู้รับใช้ของพระองค์ในโลก ข้าพเจ้าทราบดีและเป็นพยานถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระองค์ แม้พระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

และศิรัษะพวกเขา ท่านจะรู้สึกถึงพระแห่งความรักและความเห็นชอบของพระผู้ช่วยให้รอด ทุกคนที่ร่วมสรรเสริญจะรู้สึกว่าคุณเขารักพระองค์มากขึ้น

ท่านอาจเลือกสวดอ้อนวอนขณะผู้พูดกำลังจะจบข่าวสาร ผู้พูดจะสวดอ้อนวอนในใจถึงพระบิดาขอให้พระวิญญูณบรสิทุทธิประทานถ้อยคำในประจักษ์พยานของผู้พูดเพื่อจะหนุนใจผู้ฟังให้เกิดความหวังและความตั้งใจว่าจะระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติที่พระองค์ประทานแก่เรา

ประจักษ์พยานจะไม่ใช้การอ่านข่าวสาร แต่จะเป็นการยืนยันความจริงที่พระวิญญูณสามารถนำมาสู่ใจคนเหล่านั้นผู้จะสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ

เหลือ ขอการนำทางจากสวรรค์ และได้รับความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์

ประจักษ์พยานที่แท้จริงจะประทานแก่ผู้พูด ถ้อยคำที่พูดอาจมีเพียงไม่กี่คำ แต่จะเข้าถึงใจผู้ฟังที่อ่อนน้อมผู้มาการประชุมใหญ่ด้วยความหิวกระหาย พระวจนะอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าทราบจากประสบการณ์ว่า ศรัทธาของคนดีทำอะไรได้บ้างเพื่อนำพระวจนะมาจากพระวิญญูณขณะจบโอวาท มีคนพูดกับข้าพเจ้ามากกว่าหนึ่งครั้งหลังประจักษ์พยานของข้าพเจ้าว่า “ท่านทราบได้อย่างไรว่าดิฉันต้องการได้ยินประจักษ์พยานนั้น” ข้าพเจ้าไม่แปลกใจเมื่อข้าพเจ้าจำถ้อยคำที่พูดไม่ได้ ข้าพเจ้ากล่าวถ้อยคำประจักษ์พยานแต่พระเจ้าทรงอยู่ที่นั่นและ



โดยแมรี่ อาร์. เดอร์แฮม
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญที่เพิ่งได้รับการปลด

ของประทานแห่งการนำทาง สำหรับเด็ก

เราจะสอนลูกๆ ของเราให้สัจคิทธิพลทางโลกและวางใจพระวิญญูญาณได้อย่างไร

คุณพ่อยังหนุ่มคนหนึ่งกำลังจมน้ำ เขา ลูกสองคน และพ่อตาไปเดินเล่นรอบๆ ทะเลสาบ ซึ่งล้อมรอบไปด้วยภูเขาที่เต็มไปด้วยต้นสนสูงตระหง่าน และท้องฟ้าสีครามที่มีเมฆขาวลอยฟุ้งอยู่เต็มท้องฟ้า ฉายความงามและความเงียบสงบออกมา เมื่อเด็กๆ เริ่มร้องและเหนื่อย ชายสองคนตัดสินใจแยกเด็กๆ ไว้บนหลังและว่ายน้ำข้ามทะเลสาบในระยะทางสั้นๆ

นั่นดูเหมือนง่าย—จนกระทั่งเมื่อคุณพ่อรู้สึกว่าลูกดูตกลงไป ทุกอย่างเริ่มหนักมาก นำกตเขาให้ลงไปได้กั้นทะเลสาบ และความรู้สึกตระหนกเริ่มครอบงำเขา เขาจะลอยตัวอยู่ได้อย่างไร—ลอยตัวขณะที่ลูกสาวเล็กๆ ที่ล้ำค่าของเขายังอยู่บนหลังของเขาได้อย่างไร

เสียงของเขาหายไปกับระยะทางเมื่อเขาร้องเรียก พ่อตาของเขาอยู่ไกลเกินกว่าจะตอบคำวอนขอความช่วยเหลืออย่างสิ้นหวังนั้น เขารู้สึกโดดเดี่ยวและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้

ท่านจินตนาการได้หรือไม่ถึงความรู้สึกโดดเดี่ยวเหมือนชายคนนี้รู้สึกไม่

สามารถไขว่คว้าหาอะไรมายึดจับและต่อสู้อันตรายกับสถานการณ์ที่สิ้นหวังเพื่อชีวิตของท่านเองและลูกของท่าน ช่างโชคร้ายที่เราทุกคนล้วนประสบกับความรู้สึกแบบนี้ในระดับหนึ่งเมื่อเราอยู่ในสถานการณ์ที่จำเป็นมากที่ต้องหาความช่วยเหลือเพื่อเอาตัวรอดและเพื่อช่วยคนที่เรารัก

โดยที่เกือบเสียชีวิต เขาตระหนักว่ารองเท้าที่อุ้มน้ำของเขากำลังดึงเขาลงไปในขณะที่พยายามลอยตัว เขาเริ่มพยายามถอดรองเท้าที่หนักอึ้งออกจากเท้า แต่ดูเหมือนรองเท้าจะติดอยู่ ราวกับมีแรงดูดเชื่อมรองเท้าพองตัวเพราะถูกน้ำ ยิ่งรัดปมแน่นขึ้นไปอีก

ในสถานการณ์ที่ดูเหมือนเป็นการตื่นนอนอย่างสิ้นหวังเหือกสุดท้าย เขาแกะรองเท้าออกจากเท้าได้ และในที่สุดรองเท้าก็หลุดออกไป จมลงไปที่ก้นทะเลสาบอย่างรวดเร็ว เมื่อปราศจากน้ำหนักที่ดึงลงไป เขาจึงดันตัวเองและลูกสาวเขาขึ้นมาทันที ตอนนั้นเขาว่ายน้ำไปข้างหน้าได้ เคลื่อนไปสู่ความปลอดภัยที่อีกฝั่งหนึ่งของทะเลสาบ

บางครั้งเราอาจรู้สึกเหมือนเรากำลังจมน้ำ ชีวิตอาจหนักหน่วง “เราอยู่ในโลกที่อีกทีก็วุ่นวาย ถ้าเราไม่ระวังเรื่องของโลกจะบดบังเรื่องของพระวิญญูญาณ”¹

เราจะทำตามแบบอย่างของบิดาคณีนีและทิ้งน้ำหนักของโลกที่เราแบกไว้ได้อย่างไร—เพื่อว่าศิรัษะของลูกๆ และความคิดที่กังวลของเราจะอยู่เหนือน้ำ เราจะเป็นดังที่เปาโลแนะนำ “ละทิ้งทุกอย่างที่ถ่วงอยู่”² ได้อย่างไร เราจะเตรียมลูกของเราอย่างไรสำหรับวันที่พวกเขา



จะไม่เกาะติดเราและประจักษ์พยานของเรา—เมื่อพวกเขาเองเป็นคนที่กำลังว่ายน้ำ

คำตอบมาเมื่อเราตระหนักถึงแหล่งที่มาแห่งสวรรค์ของความเข้มแข็ง นี่เป็นแหล่งซึ่งหลายครั้งถูกประเมินต่ำไป กระนั้นสามารถใช้ได้ทุกวันเพื่อทำให้ภาระเราเบาและนำทางลูกๆ ที่มีค่ายิ่งของเรา แหล่งนั้นคือของประทานแห่งการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่ออายุแปดขวบ เด็กสามารถรับบัพติศมา พวกเขาเรียนรู้เกี่ยวกับการทำพันธสัญญากับพระเจ้าเป็นเจ้า คนที่พวกเขารักอยู่รอบข้างพวกเขาเมื่อพวกเขาออกไปและออกมาจากอ่างด้วยความรู้สึกปีติยิ่ง จากนั้นพวกเขาได้รับของประทานที่ไม่อาจกล่าวได้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ของประทานที่จะนำทางพวกเขาทันทีเมื่อพวกเขาดำเนินชีวิตเพื่อพรนั้น

เอิลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์กกล่าวว่า “ความเรียบง่ายของ [การยืนยัน] อาจทำให้เรามองข้ามความหมายสำคัญ คำพูดสี่คำ—‘จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์’—ไม่ใช่การออกเสียงไปอย่างนั้น มากกว่านั้น คำพูดเหล่านี้ประกอบด้วยคำสั่งฐานะปุโรหิต—เป็นการตักเตือนด้วยสิทธิอำนาจให้กระทำและมีลูกกระทำ”³

เด็กมีความปรารถนาตามธรรมชาติที่จะทำดีและเป็นคนดี เราสามารถรู้สึกถึงความไร้เดียงสาของพวกเขา ความบริสุทธิ์ของพวกเขาได้ พวกเขามีความอ่อนไหวเป็นอย่างมากต่อสุรเสียงสงบแผ่วเบา

ใน 3 นีไฟ 26 พระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงศักยภาพของเด็กให้เราดู ดังนี้

“พระองค์ทรงปล่อยล้นพวกเขา, และพวกเขาพูดถึงเรื่องสำคัญยิ่งและนำอัครอัครย์แก่พวกบิดาของตน, แม้ยิ่ง

กว่าที่พระองค์ทรงเปิดเผยกับผู้คนมาแล้ว. . .

“.. พวกเขาทั้งเห็นและได้ยินเด็กเหล่านี้; แท้จริงแล้ว, แม้ทารกก็อัปภาคและเอ่ยเรื่องอัครอัครย์ออกมา”⁴

ในฐานะบิดามารดา เราจะเพิ่มศักยภาพทางวิญญาณของลูกเล็กๆ ของเราได้อย่างไร เราจะสอนพวกเขาให้ละทิ้งอิทธิพลของโลกและวางใจในพระวิญญาณเมื่อเราไม่ได้อยู่กับพวกเขาและพวกเขาอยู่คนเดียวในน้ำลึกของชีวิตของพวกเขาได้อย่างไร

ขอให้ข้าพเจ้าแบ่งปันแนวคิดบางอย่างกับท่าน

ประการแรก เราสามารถบอกลูกเราให้ใส่ใจเมื่อพวกเขาได้ยินหรือรู้สึกถึงพระวิญญาณ ขอให้เรากลับไปสมัยพันธสัญญาเดิมเพื่อดูว่าเอลีทำแบบนี้ให้กับชาวมูเอลอย่างไร

ชาวมูเอลเอลน้อยได้ยินเสียงเรียกและวิ่งไปหาเอลี บอกว่า “ข้าพเจ้าอยู่นี่”

“เราไม่ได้เรียกเจ้า” เอลีตอบ

แต่ “ชาวมูเอลไม่เคยรู้จักพระยาเวห์ และพระยาเวห์ยังไม่เคยทรงสำแดงพระดำรัสของพระองค์แก่เขา”

ในครั้งที่สาม เอลีทราบว่าพระเจ้าทรงเรียกชาวมูเอลและบอกชาวมูเอลให้ตอบว่า “พระยาเวห์เจ้าข้า ขอตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่”⁵

ชาวมูเอลจึงเริ่มรู้สึก ตระหนักรู้ และได้ยินสุรเสียงของพระเจ้า แต่เด็กชายคนนั้นไม่ได้เริ่มเข้าใจจนกระทั่งเอลีทำให้ตระหนักรู้ และหลังจากได้รับการสอน ชาวมูเอลสามารถคุ้นเคยกับสุรเสียงสงบแผ่วเบาได้มากขึ้น

ประการที่สอง เราสามารถเตรียมบ้านของเราและลูกๆ ของเราให้รู้สึกถึงสุรเสียงสงบแผ่วเบา “ครูสอนภาษาต่างประเทศหลายท่านเชื่อว่าเด็กจะเรียนภาษาหนึ่งได้ดีที่สุดใน ‘โครงการใช้ชีวิตอยู่ในนั้น’ ซึ่งพวกเขาจะล้อมรอบไปด้วยคนอื่นๆ ที่พูดภาษานั้นและเขาต้องพูดภาษานั้นเอง พวกเขาไม่ได้





เรียนรู้เพียงการพูดคำศัพท์ แต่พูดได้อย่างคล่องแคล่วและแม้แต่คิดในภาษาใหม่นั้น สถานการณ์ ‘จดจ่ออยู่ในนั้น’ ที่ดีที่สุดสำหรับการศึกษาวิद्यญาณคือที่บ้าน ที่ซึ่งหลักธรรมทางวิद्यญาณสามารถพัฒนาพื้นฐานสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน”⁶

“และท่านจงสอน [พระคำของพระเจ้า] แก่บุตรหลานของท่าน และจงพูดถึงถ้อยคำเหล่านั้นเมื่อท่านนั่งอยู่ในบ้าน เดินอยู่ตามทาง นอนลงหรือลุกขึ้น”⁷ การให้ครอบครัวดำเนินชีวิตอยู่ในพระวิद्यญาณจะช่วยให้อหัวใจของลูกเราเปิดรับอิทธิพลของพระองค์

ประการที่สาม เราสามารถช่วยลูกของเราเข้าใจว่าพระวิद्यญาณจะตรัสกับพวกเขาอย่างไร โจเซฟ สมิทสอนว่า “หากพระองค์มาหาเด็กเล็กๆ พระองค์จะทรงปรับพระองค์เองให้เข้ากับภาษาและศักยภาพของเด็กคนหนึ่ง”⁸ มารดาคนหนึ่งค้นพบว่าเด็กๆ เรียนรู้ต่างกัน—บางคนเรียนรู้ทางสายตา ทางการได้ยิน ทางการสัมผัส หรือทางความรู้สึก—ยิ่งเธอสังเกตลูกๆ ของเธอ เธอยิ่งตระหนักว่า

พระวิद्यญาณบริสุทธิ์สอนลูกๆ ของเธอในวิธีที่พวกเขาเรียนรู้ได้ดีที่สุด”

มารดาอีกคนแบ่งปันประสบการณ์การช่วยลูกๆ ของเธอเรียนรู้ที่จะจดจำพระวิद्यญาณว่า “บางครั้ง” เธอเขียน “[เด็กๆ] ไม่ได้ตระหนักว่าความคิดที่เกิดขึ้นซ้ำๆ ความรู้สึกของการปลอบโยนหลังจากร้องไห้ หรือการจำบางสิ่งในเวลาที่ถูกต้องล้วนเป็นวิธีที่พระวิद्यญาณบริสุทธิ์ทรงติดต่อ [กับพวกเขา]” เธอบอกต่อว่า “ดิฉันกำลังสอนลูกๆ ของดิฉันให้สนใจสิ่งที่พวกเขาารู้สึก [และทำตามความรู้สึกนั้น]”¹⁰

ความรู้สึกและการจดจำพระวิद्यญาณจะนำศักยภาพทางวิद्यญาณมาสู่ชีวิตของลูกของเรา และสุรเสียงที่พวกเขาได้รู้จักจะชัดเจนมากยิ่งขึ้นสำหรับพวกเขา นี่จะเป็นดังที่เฮลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์กล่าวไว้ว่า “เมื่อท่านได้ประสบการณ์และความสำเร็จในการชี้หน้าของพระวิद्यญาณ ความเชื่อมั่นในความประทับใจที่ท่านรู้สึกจะแน่นอนยิ่งกว่าการฟังพาส่งที่ท่านเห็นหรือได้ยิน”¹¹

เราไม่จำเป็นต้องกลัวเมื่อเราเห็นลูกของเราลงไปในน้ำแห่งชีวิต เพราะเราได้

ช่วยพวกเขาจัดนำหนทางโลกออกจากตัวเขาเองแล้ว เรายังสอนพวกเขาให้ดำเนินชีวิตเพื่อให้ได้รับของประทานแห่งการนำทางของพระวิद्यญาณ ของประทานนี้จะคงทำให้ภาระที่พวกเขาแบกไว้เบาลงและนำพวกเขากลับไปยังบ้านแห่งสวรรค์ของพวกเขา หากพวกเขาดำเนินชีวิตเพื่อของประทานนั้นและทำตามการกระตุ้นเตือนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “ของประทานที่ไม่อาจกล่าวได้,” *เสียดิฉัน*, พ.ศ. 2003, 33.
2. ฮีบรู 12:1.
3. เดวิด เอ. เบตনার, “ได้รับพระวิद्यญาณบริสุทธิ์,” *เสียดิฉัน*, Nov. 2010, 120.
4. 3 นิโไฟ 26:14, 16.
5. ตู 1 ซามูเอล 3:4–10.
6. C. Terry and Susan L. Warner, “Helping Children Hear the Still, Small Voice,” *Tambuli*, Aug. 1994, 27.
7. เฉลยธรรมบัญญัติ 6:7.
8. โจเซฟ สมิท, ใน *History of the Church*, 3:392.
9. ตู เมอร์ริส บราวน์ โบแย็ก, “ช่วยให้ลูกๆ รู้จักพระวิद्यญาณบริสุทธิ์,” *เสียดิฉัน*, ธ.ค. 2013, 10–12.
10. Irinna Danielson, “How to Answer the Toughest ‘Whys’ of Life,” Oct. 30, 2015, lds.org/blog.
11. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพื่อให้ได้รับการชี้หน้า



โดย เอ็ดเดอร์โตนัลด์ แอล. ฮอลล์สตรอม
ฝ่ายประธาน โคเวรัมสาวกเจ็ดสิบ

หากเราไม่เกิดความเข้าใจอันลึกซึ้งถึงพลังและอำนาจ”⁶

หลักคำสอนนี้เป็นพื้นฐาน มีผู้กล่าวถึงบ่อยและเรียบง่ายดุจสัญชาตญาณ จนดูเหมือนเป็นเรื่องธรรมดา ทั้งที่ในความจริงเป็นหนึ่งในความรู้ที่เหนือธรรมดาที่สุดที่เราสามารถรับรู้ได้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับมรดกสวรรค์ของเราสำคัญยิ่งต่อความสูงส่ง นี่เป็นเรื่องพื้นฐานต่อความเข้าใจในแผนแห่งความรอดอันเลิศล้ำ และต่อการบำรุงเลี้ยงศรัทธาในพระบุตรหัวปีของพระบิดา พระเยซู พระคริสต์ และการชดเชยอันเปี่ยมเมตตาของพระองค์⁷ นอกจากนี้ยังทำให้เกิดแรงจูงใจที่ต่อเนื่องให้เราทำและรักษาพันธสัญญาอันรันดร์อันจำเป็นต่อเราอย่างยิ่ง

ทุกคนในที่ประชุมนี้สามารถร้องเพลง “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า”⁸ ได้ในทันทีโดยไม่ต้องมีเนื้อเพลงหรือโน้ตดนตรีเป็นลายลักษณ์อักษร คนที่ไม่ได้คงมีน้อยมาก เพลงสวดอันเป็นที่ชื่นชอบนี้ขับร้องกันบ่อยที่สุดในศาสนจักรแต่ที่สำคัญ เรา รู้จักเพลงนี้ จริงหรือไม่ เรา รู้จักเพลงนี้ ในความคิด จิตใจ และจิตวิญญาณหรือไม่ การถือกำเนิดจากพระบิดาพระมารดาสวรรค์เป็น

ฉัน เป็น ลูกพระผู้เป็นเจ้า

ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับมรดกสวรรค์ของเราสำคัญยิ่งต่อความสูงส่ง

หลักคำสอนพื้นฐานที่สุดของเรารวมถึงความจริงที่ว่าเราเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ นั่นคือเหตุผลที่พระนามของพระองค์คือ พระบิดา—พระบิดาบนสวรรค์ หลักคำสอนนี้สอนไว้อย่างชัดเจนโดยศาสดาพยากรณ์ทุกยุคทุกสมัย:

- เมื่อซาตานมาล่อลวงโมเสส ท่านปฏิเสธโดยกล่าวว่า “ท่านเป็นใครเล่า? เพราะดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นบุตรคนหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า”¹
- ผู้เขียนหนังสือสดุดีกล่าวกับอิสราเอลโดยแถลงว่า “เจ้าทั้งหลายเป็นบุตรองค์ผู้สูงสุด”²
- เปาโลสอนชาวเอเธนส์บนเนินเขา มาร์สว่าพวกเขาเป็น “เชื้อสายของพระเจ้า”³
- โจเซฟ สมิทและซิดนีย์ ริกตัน ได้รับนิมิตที่พวกเขาเห็นพระบิดาและพระบุตร และสุรเสียงจากสวรรค์ประกาศว่าผู้อยู่อาศัยบนโลกนี้ “เป็น บุตรและธิดาที่ถือกำเนิดของพระผู้เป็นเจ้า”⁴
- ในปี 1995 อัครสาวกและศาสดา

พยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ 15 คนยืนยันว่า “มนุษย์ทั้งหลาย... ได้รับการสร้างในรูปลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า แต่ละคนเป็น ปิยบุตรหรือปิยธิดาทางวิญญาณของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์”⁵

- ประธานโรมัส เอส. มอนสันเป็นพยานว่า “เราเป็น บุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์... เรา จะมีความเชื่อมั่นเช่นนั้นไม่ได้เลย



อัตลักษณ์ที่เราคำนึงถึงก่อนและลึกซึ้งที่สุดหรือไม่

บนโลกใบนี้ เราระบุอัตลักษณ์ตนเองอยู่หลายวิธี รวมถึง สถานที่เกิด สัญชาติ และภาษา บางคนถึงกับระบุอัตลักษณ์ตนเองด้วยงานอาชีพหรืองานอดิเรก อัตลักษณ์ทางโลกเหล่านี้ไม่ผิดนอกจาก จะเข้ามาแทนที่หรือแทรกแซงอัตลักษณ์นิรันดร์ของเรา—นั่นคือการเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เมื่อลูกคนสุดท้องของเราอายุหกขวบและเรียนอยู่ชั้นประถมปีที่หนึ่ง ครูของเธอให้นักเรียนทำงานมอบหมายในห้องเรียน ขณะนั้นเป็นเดือนตุลาคม เดือนฮาโลวีน บางภูมิภาคในโลกจัดเป็นวันหยุด ส่วนข้าพเจ้าไม่ชอบวันหยุดนี้เท่าไรนัก ข้าพเจ้าคิดว่าฮาโลวีนคงมีแง่มุมที่ไม่เป็นพิษภัยและทำให้เป็นที่ยอมรับอยู่บ้าง

คุณครูส่งกระดาษให้นักเรียนคนละแผ่น ด้านบนเป็นร่างภาพวาดของแม่่มดในเทพนิยาย (ข้าพเจ้าบอกแล้วว่าไม่ชอบวันหยุดนี้เท่าไรนัก) ยืนอยู่เหนือหม้อต้มใบใหญ่ คำถามที่อยู่ในหน้ากระดาษนั้น เป็นคำถามที่กระตุ้นจินตนาการของเด็กๆ และทดสอบทักษะการเขียนที่กำลังพัฒนาของพวกเขาโดยถามว่า “พวกเธอเพิ่งชดน้ำต้มกลั่นของแม่่มดไปถ้วยหนึ่ง จะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเธอ” โปรดทราบ ที่เล่าเรื่องนี้ไม่ได้ประสงค์จะให้คุณครูเอาเป็นแบบอย่าง

“พวกเธอเพิ่งชดน้ำต้มกลั่นของแม่่มดไปถ้วยหนึ่ง จะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเธอ?” ด้วยสุดฝีมือของนักเขียนหัดใหม่ ลูกน้อยของเราเขียนไปว่า “หนูจะตายแล้วจะไปอยู่ในสวรรค์ หนูจะชอบที่นั่น หนูชอบเพราะที่นั่นดีที่สุดในเพราะคุณจะได้อยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ของคุณ” คำตอบนี้ออกจะทำให้ครูประหลาดใจ แต่เมื่อลูกสาวนางานมอบหมายที่เสร็จเรียบร้อยแล้วกลับบ้าน เราสังเกตเห็นว่าเธอได้รับดาวหนึ่งดวง ซึ่งเป็นคะแนนสูงสุด



ในชีวิตจริง เราเผชิญกับความยากลำบากที่แท้จริงไม่ใช่ในจินตนาการ มีความเจ็บปวด—ทั้งทางร่างกาย อารมณ์และวิญญาณ ต้องหัวใจสลายเมื่อสถานการณ์แตกต่างไปจากที่เราคาดหมายมาก มีความอยุติธรรมเมื่อเราตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สมควรได้รับ มีความผิดหวังเมื่อคนที่เราวางใจไม่ช่วยเรา มีปัญหาด้านสุขภาพและการเงินที่ทำให้สับสนวุ่นวาย อาจมีเวลาของความสงสัยเมื่อเนื้อหาในหลักคำสอนหรือประวัติศาสตร์เกินความเข้าใจในปัจจุบันของเรา

เมื่อเรื่องยากลำบากเกิดขึ้นในชีวิต การตอบสนองที่เกิดขึ้นทันทีของเราคืออะไร สับสน สงสัย หรือท้อถอยทางวิญญาณหรือ ศรัทธาสั่นสะเทือนหรือไม่ โทษพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหรือผู้อื่นสำหรับสถานการณ์นั้นหรือไม่ หรือการตอบสนองแรกของเราคือไม่ลืมนึกว่าเราเป็นใคร—ไม่ลืมนึกว่าเรากลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ผู้ทรงเปี่ยมด้วยรัก และสิ่งนั้นมาพร้อม

กับความวางใจยิ่งว่าพระองค์ทรงปล่อยให้เกิดความทุกข์ทางโลก เพราะ ทรงทราบว่ นั่นจะเป็นพรแก่เรา ดุจไฟถูกละแ้ง ที่ทำให้เราเป็นเหมือนพระองค์และเพื่อรับมรดกนิรันดร์ของเรา

ไม่นานมานี้ข้าพเจ้าอยู่ในการประชุมกับเอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ ในการสอนหลักธรรมที่ว่าชีวิตมรตัยอาจเป็นความทุกข์ยากแต่ความยากลำบากมีจุดประสงค์นิรันดร์—แม้ว่าเราจะไม่เข้าใจในขณะนั้น—เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์กล่าวว่า “ท่านอาจได้สิ่งที่ท่านต้องการ หรือท่านอาจได้บางสิ่งที่ดีกว่า”

เมื่อห้าเดือนก่อน ภรรยาข้าพเจ้า ไดแอนและข้าพเจ้าไปทวีปแอฟริกากับเอ็ดเดอร์และซิสเตอร์ เดวิด เอ. เบตนาร์ ประเทศที่หก ประเทศสุดท้ายที่เราไปเยือนคือประเทศไลบีเรีย ไลบีเรียเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนเป็นคนดี และมีประวัติศาสตร์ยาวนาน แต่ความเป็นอยู่ที่นั่นไม่ง่าย ทศวรรษ



4,100 คนขับร้องข้อที่เจ็ดและประกาศ
ก้องว่า

จิตวิญญาณที่פקพิงพึ่งพระเยซู
เราไม่สามารถจะทิ้งเขาให้เหล่าศัตรู
แม้หม่อมหลวงจะเขย่าโยกสั่นไหว
เราจะไม่มีวันทอดทิ้งจิตวิญญาณใด
เราจะไม่มีวันทอดทิ้งจิตวิญญาณใด!¹⁰

จากหนึ่งในเหตุการณ์ทางวิญญาณ
ที่โดดเด่นที่สุดในชีวิต ข้าพเจ้าได้รับ
การสอนบทเรียนอันลึกซึ้งในวันนั้น เรา
อาศัยอยู่ในโลกที่อาจเป็นเหตุให้เราลืม
ได้ว่าที่จริงเราเป็นใคร สิ่งรอบขวบรอบข้าง
ยิ่งมาก ก็ยิ่งง่ายต่อเราที่จะปฏิบัติอย่าง
ขอไปที จากนั้นก็ละเลย แล้วก็ลืมการ
เชื่อมโยงของเรากับพระผู้เป็นเจ้า วิสุทธิชน
ในโลบิเรียมีเรื่องทางวัตถุน้อย และยัง
ดูเหมือนว่าทุกเรื่องจะเป็นเรื่องทาง
วิญญาณไปหมด สิ่งที่เราประจักษ์แก่
สายตาในวันนั้นที่มอนโรเวียคือกลุ่มบุตร
ธิดาของพระผู้เป็นเจ้า—ที่รู้จักตัวเอง!

ในโลกทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเราเจออยู่ที่ไหน
ไม่ว่าสถานการณ์ของเราจะเป็นเช่น
ไร เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่อัตลักษณ์เหนือ
อัตลักษณ์อื่นใดของเราคือการเป็นลูก
พระผู้เป็นเจ้า การรู้ เช่นนั้นจะช่วยให้
ศรัทธาของเราออกงาม จะจงใจให้เรา
กลับใจอย่างต่อเนื่อง และก่อให้เกิดพลัง
ที่จะแน่วแน่และไม่หวั่นไหวตลอดการ
เดินทางมรรตัยของเรา¹¹ ในพระนาม
ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 1:13; เน้นตัวเอน.
2. สดุดี 82:6; เน้นตัวเอน.
3. กิจการ 17:29; เน้นตัวเอน.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:24; เน้นตัวเอน.
5. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2010, 165; เน้นตัวเอน.
6. โรมัส เอส. มอนสัน, “นักศิรับนซึ่งมีสี่เท้าที่ปีก,” *เสียดินนา*, มิ.ย. 2010, 4; เน้นตัวเอน.
7. ตู โคโลส 1:13–15.
8. “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 149.
9. ตู มาลาคี 3:2.
10. “ฐานมั่นคงหนักหนา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 33.
11. โมไซยาห์ 5:15.

แห่งความไม่มั่นคงทางการเมืองและ
สงครามกลางเมือง ทำให้ทุกขภัยจาก
ความยากจนรุนแรงขึ้น ยิ่งกว่านั้นโรค
ร้ายอีโบลายังคร่าชีวิตผู้คนไปเกือบ
5,000 คนจากการระบาดครั้งล่าสุด
เราเป็นผู้นำศาสนจักรกลุ่มแรกจาก
นอกเขตที่ไปเยี่ยมมอนโรเวีย ซึ่งเป็น
เมืองหลวง ตั้งแต่องค์การอนามัยโลก
ประกาศว่าปลอดภัยที่จะเข้าไปได้หลัง
วิกฤตอีโบล่า

เช้าวันอาทิตย์วันหนึ่งที่ร้อนชื้นมาก
เราเดินทางไปยังสถานที่ประชุมที่เช่าไว้
กลางใจเมือง เก้าอี้ทุกตัวที่หาได้นำมา
จัดวาง รวมแล้ว 3,500 ตัว จำนวนผู้เข้า
ประชุมนับถึงช่วงสุดท้ายได้ 4,100 คน
เกือบทุกคนต้องเดินเข้ามาหรือบางคน
มากับการขนส่งสาธารณะที่ไม่สะดวก
สบายนัก ไม่ง่ายเลยที่วิสุทธิชนจะมา
ชุมนุมกัน แต่พวกเขาก็มา ส่วนใหญ่
มาถึงก่อนเวลานัดประชุมหลายชั่วโมง
เมื่อเราเข้าไปในห้องโถง บรรยากาศ
ทางวิญญาณชวนให้ตื่นเต้น! วิสุทธิชน
พร้อมรับการสอน

เมื่อผู้พูดยกข้อพระคัมภีร์ สมาชิกจะ
อ่านออกเสียงข้อนั้นดังๆ ไม่สำคัญว่า—
ข้อพระคัมภีร์จะสั้นหรือยาว ทุกคนในที่
ประชุมจะอ่านเป็นเสียงเดียวกัน ขณะ
นี้ เราไม่จำเป็นต้องให้คำแนะนำเรื่อง
นี้ แต่แน่นอนนั่นเป็นเรื่องที่น่าประทับใจ
ใจที่พวกเขาทำได้ และคณะนักร้อง
ประสานเสียง—เปี่ยมพลังมาก โดยมีผู้

อำนวยการเพลงที่กระตือรือร้นและเยาวชน
ชายอายุ 14 ปีเล่นเคย์บอร์ด สมาชิกขับ
ร้องอย่างมีชีวิตชีวาและเข้มแข็ง

ถึงเวลาที่เอิลเดอร์เบเดนาร์จะพูด
แน่นอน นี่คือช่วงเวลาที่เราคาดหวังว่าจะ
เป็นช่วงสำคัญที่สุดของการชุมนุม—
ที่จะฟังอัครสาวกสอนและเป็นพยาน
ด้วยการนำทางด้านวิญญาณอย่าง
ชัดเจน ตอนหนึ่งของคำปราศรัย
เอิลเดอร์เบเดนาร์หยุดและกล่าวว่า

“ท่านรู้จัก ‘ฐานมั่นคงหนักหนา’ หรือไม่”
ดูเหมือนทั้ง 4,100 จะตอบพร้อมกัน
จนเสียงกระหึ่มว่า “รู้!”

จากนั้นท่านถามว่า “รู้จักข้อ 7 หรือไม่”
ทั้งกลุ่มตอบอีกครั้งว่า “รู้!”

การเรียบเรียงเพลงสวดอันทรงพลัง
“ฐานมั่นคงหนักหนา” ซึ่งขับร้องโดย
คณะนักร้องประสานเสียงมอรมอน
แทเบอร์นาเคิล เมื่อ 10 ปีก่อนมีข้อ 7 ด้วย
ซึ่งในช่วงที่ผ่านมามีข้อได้ขับร้องมาก
นัก เอิลเดอร์เบเดนาร์แนะนำว่า
“ให้พวกเราร้องข้อ 1, 2, 3 และ 7”

โดยไม่ลังเลผู้อำนวยการเพลงคณะนักร้อง
ประสานเสียงผุดลุกขึ้นและผู้เล่น
ดนตรีที่ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนก็
เริ่มบรรเลงคอร์โดอินโทรอย่างแข็งขัน
ทันที ด้วยระดับความเชื่อมั่นที่ข้าพเจ้า
ไม่เคยรู้สึกมาก่อนในการขับร้องเพลง
สวดของที่ประชุม เราร้องข้อ 1 2 และ
3 จากนั้นระดับความดังและพลังทาง
วิญญาณก็ยกระดับขึ้นเมื่อเสียงของคน



โดย เอ็ดเดอร์ แกรี่ อี. สตีเวนสัน
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

กุญแจและสิทธิอำนาจของ ฐานะปุโรหิตอยู่ที่ไหน

สิทธิอำนาจและกุญแจฐานะปุโรหิตเป็นตัวเปิดเครื่องยนต์ เปิดประตูแห่งสวรรค์ ส่งเสริมการใช้อำนาจสวรรค์ และเตรียมเส้นทางแห่งพันธสัญญาซึ่งนำเรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์

ขณะดวงอาทิตย์ยามบ่ายของฤดูหนาวคล้อยลงหลังเนินสกีกว้างใหญ่ปกคลุมด้วยหิมะ อากาศเย็นถึงจุดเยือกแข็งทำให้แกำมและจุมก เราเสบมากจนต้องรีบไปให้ถึงรถยนต์ และรถกระบะในลานจอดรถของสกีรีสอร์ท ที่นั่น อีกไม่นานเครื่องทำความร้อนในรถที่อุ่นสบายของเราจะทำให้นิ้วมือนิ้วเท้าของเราอุ่น เสียงกรอบแกรบของหิมะใต้เท้าเราทุกอย่างก้าวยืนยันว่าอากาศหนาวสุดขีด

ครอบครัวเรามีความสุขทั้งวันกับการสกีขึ้นลงทางลาดซึ่งสิ้นสุดลงพร้อมความหนาวจัด เมื่อมาถึงรถข้าพเจ้า ความหาญแจในกระเป๋าเสื้อคลุมกันหนาวแล้วก็หาอีกกระเป๋าและอีกกระเป๋า “กุญแจอยู่ที่ไหน” ทุกคนรอกุญแจอย่างกระวนกระวาย! แบตเตอรี่รถชาร์ตแล้ว และทุกระบบ—รวมทั้งเครื่องทำความร้อน—พร้อมเดินเครื่อง แต่ถ้าไม่มีกุญแจเราจะเข้าไปในรถไม่ได้เพราะประตูล็อก ถ้าไม่มีกุญแจ เครื่องยนต์จะ

ไม่ให้พลังงานแก่ยานพาหนะ เวลานั้น เราสนใจแต่ว่าจะเข้าไปในรถให้ตัวเราอุ่นได้อย่างไร แต่ข้าพเจ้าอดคิดไม่ได้—ในขณะนั้น—ว่าอาจจะมืบทเรียนบางอย่างที่นี่ ถ้าไม่มีกุญแจ ปาฏิหาริย์อันน่าอัศจรรย์ของวิศวกรรมคงเป็นเพียงแคพลาสติกกับเหล็ก แม้รถจะมีศักยภาพมาก แต่ถ้าไม่มีกุญแจ



ก็ไม่สามารถใช้งานตามที่กำหนดมาได้ ยิ่งข้าพเจ้าใคร่ครวญประสบการณ์นี้มากเท่าใด การเปรียบเทียบเรื่องนี้ยิ่งลึกซึ้งมากขึ้นต่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอัศจรรย์ใจในความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อบุตรธิดาของพระองค์ ข้าพเจ้ายินพิศวงกับการมาเยือนจากสวรรค์และนิมิตอันยิ่งใหญ่ของนรินทร์ที่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงมอบให้โจเซฟ สมิท โดยเฉพาะอย่างยิ่งใจข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยความสำนึกคุณท่วมทับต่อการฟื้นฟูสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตและกุญแจฐานะปุโรหิต หากไม่มีการฟื้นฟูนี้ เราคงเข้าไปในยานพาหนะซึ่งจำเป็นสำหรับการพาเรากลับบ้านไปหาพระบิดา มารดาบนสวรรค์ไม่ได้ การประกอบศาสนพิธีแห่งความรอดทั้งหมดซึ่งเป็นเส้นทางแห่งพันธสัญญาที่นำเรากลับไปยังที่ประทับของพระบิดาในสวรรค์เรียกร้องการปกครองที่ถูกต้องผ่านกุญแจฐานะปุโรหิต

ในเดือนพฤษภาคมปี 1829 ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาปรากฏต่อโจเซฟ สมิท และออลิเวอร์ คาวเดอรี ประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและมอบกุญแจเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตนั้นให้ท่านทั้งสอง หลังจากนั้นไม่นาน เปโตร ยาขอบ และยอห์นประสาทกุญแจฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคให้ท่านทั้งสอง¹

เกือบเจ็ดปีต่อมาในวันอาทิตย์ที่พระวิหารเคิร์ทแลนด์ หนึ่งสัปดาห์หลังการ



ที่นั่น ข้าพเจ้ารู้สึกถึงพลังและความ เป็นจริงของเหตุการณ์อันสูงค่าเหล่านั้นซึ่งเกิดขึ้นบนพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าว ประสบการณ์นั้นทำให้ข้าพเจ้า ไตร่ตรอง ศึกษา และสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับสิทธิอำนาจและกุญแจฐานะปุโรหิต ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าปรารถนาจะแบ่งปันกับเยาวชนชายหญิงของศาสนจักรถึงวิธีที่ สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตและกุญแจที่ได้รับ การฟื้นฟูจะเป็นพรกับพวกเขาได้

อย่างแรก ความเข้าใจในคำเหล่านี้ อาจเป็นประโยชน์ ฐานะปุโรหิตหรือ สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตได้รับคำนิยาม ว่าคือ “พลังอำนาจและสิทธิอำนาจของ พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า”⁴ และ “พลังอำนาจสูงสุด บนแผ่นดินโลกนี้”⁵ กุญแจฐานะปุโรหิต ได้รับคำนิยามเพื่อความเข้าใจของเรา เช่นกันว่า “กุญแจฐานะปุโรหิตคือสิทธิ อำนาจที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ผู้นำ ฐานะปุโรหิตเพื่อกำกับดูแล ควบคุม และปกครองการใช้ฐานะปุโรหิตของ พระองค์บนแผ่นดินโลก”⁶ กุญแจ ฐานะปุโรหิตควบคุมการใช้สิทธิอำนาจ ฐานะปุโรหิต ศาสนพิธีที่บ้านที่กัวไวใน ศาสนจักรต้องมีกุญแจและไม่สามารถ ทำได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบ เอ็ดเดอร์ ดัลลิน เอช. โอ๊คส์สอนว่า “ท้ายที่สุด กุญแจทั้งหมดของฐานะปุโรหิตถือโดย พระเจ้าพระเยซูคริสต์ เจ้าของฐานะ ปุโรหิตนั้น พระองค์ทรงเป็นผู้กำหนด ว่าจะมอบหมายกุญแจใดให้แก่มนุษย์ และจะใช้กุญแจเหล่านั้นอย่างไร”⁷

บัดนี้สำหรับเยาวชนชายและเยาวชน หญิง ข้าพเจ้าพิจารณาถึงสามวิธีที่ท่าน จะ “หากุญแจ” ได้หรือใช้กุญแจและ สิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตเพื่อเป็น พรแก่ชีวิตท่านและชีวิตผู้อื่น

วิธีแรกคือการเตรียมตัวรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา

หนุ่มสาวทั้งหลาย ท่านอาจจะยังไม่ ตระหนักในเรื่องนี้ แต่กุญแจของการ รวมอิสราเอลที่โมเสสฟื้นฟูทำให้เกิด งานเผยแผ่ศาสนาในสมัยการประทาน ของเรา ลองพิจารณาถึง กำลังพลผู้สอน

อุทิศ “พระเจ้าพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏ ในริศมีภาพ” ต่อโจเซฟและออลิเวอร์ ตามด้วยการปรากฏของโมเสส เอลีอัส และเอลียาห์ ผู้มอบหมาย “กุญแจกับ สมัยการประทานของท่าน”² สิทธิ อำนาจฐานะปุโรหิตที่ได้รับการฟื้นฟูนี้ และกุญแจเหล่านี้ได้สูญหายมาหลาย ศตวรรษ ในทำนองเดียวกับที่ครอบครัว เรา เข้าไปในรถไม่ได้เพราะประตูล็อก เนื่องจากกุญแจรถหาย บุตรธิดาทุก คนของพระบิดาบนสวรรค์ถูกปิดกั้น จากศาสนพิธีแห่งความรอดของพระ กิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้เช่นกัน —จนกว่าผู้ส่งสารจากสวรรค์เหล่านี้จะ ทำการฟื้นฟู เราจะไม่ต้องถามอีกเลยว่า “กุญแจอยู่ที่ไหน”

ในวันฤดูใบไม้ร่วงที่สวยงามปีที่แล้ว ข้าพเจ้าไปเยือนป่าอันเขียวสงบทาง ตะวันออกเฉียงเหนือของเพนซิลเวเนีย เป็นที่รู้จักในพระคัมภีร์ว่าฮาร์โมนีย์ ที่

นั้นยอห์นผู้ถวายบังคมปรากฏต่อ โจเซฟ สมัยกับออลิเวอร์ คาวเดอริและ ฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ข้าพเจ้า ยืนอยู่ริมฝั่งแม่น้ำแซสควแฮนนาด้วยซึ่ง โจเซฟกับออลิเวอร์โดยที่ได้รับสิทธิ อำนาจและกุญแจแล้วได้รับบังคมมา ใกล้แม่น้ำสายเดียวกันนี้ เปโตร ยากอบ และยอห์นปรากฏและฟื้นฟูฐานะ ปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคพร้อมด้วย กุญแจที่เกี่ยวข้อง³

สถานที่สำคัญเหล่านี้ รวมทั้งบ้าน หลังแรกของโจเซฟกับเอมมาที่สร้าง ขึ้นใหม่ ที่พระคัมภีร์มอรมอนส่วนใหญ่ แปลที่นั่น บ้านบิตามารดาของเอมมา ที่อยู่ใกล้ๆ กัน และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่สร้างเป็นอาคารประชุมหลังใหม่ ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่สำคัญ แห่งใหม่ของการฟื้นฟูฐานะปุโรหิต อุทิศโดยประธานรัสเซล เอ็ม. เนลสัน ในเดือนกันยายนปีที่แล้ว

ศาสนาเต็มเวลาประมาณ 75,000 คน กำลังรับใช้ในสนามภายใต้การกำกับดูแลของกุญแจเหล่านี้ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงจำได้ว่าไม่มีค่าที่เร็วเกินไปในการเตรียมตัวรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* บอกไว้ว่า “เยาวชนชายทั้งหลายของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนจง . . . ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อเตรียมตนเองให้พร้อมเป็นตัวแทนของพระเจ้าในฐานะผู้สอนศาสนา”⁸ เยาวชนหญิงก็เตรียมพร้อมได้เช่นกัน แต่ท่าน “ไม่ได้อยู่ได้อาณัติเดียวกันกับชายหนุ่ม”⁹ อย่างไรก็ตาม การเตรียมทั้งหมดของท่าน ไม่ว่าจะรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาหรือไม่ จะเพิ่มผลดีตลอดชีวิตของท่านในฐานะสมาชิกผู้สอนศาสนา

วิธีที่สองที่จะ “หากุญแจ” คือการเข้าพระวิหาร กุญแจแห่งการผจญซึ่งฟื้นฟูโดยศาสดาพยากรณ์เอลียาห์แห่งพันธสัญญาเดิมทำให้ประกอบศาสนพิธีในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ได้ ศาสนพิธีที่ประกอบในพระวิหารเหล่านี้ทำให้บุคคลและครอบครัวกลับไปอยู่ในที่ประทับของพระบิดามารดาบนสวรรค์ได้

เรากระตุ้นให้เยาวชนชายหญิงทั้งหลายค้นคว้าหารายชื่อบรรพชนของท่านและประกอบพิธีบัพติศมาแทนพวกเขาในพระวิหาร เราทราบว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นแล้วเป็นจำนวนมากกว่าที่เคยมีมาทั่วโลก! ห้องบัพติศมาในพระวิหารหลายแห่งเต็มไปด้วยเยาวชนชายหญิงตั้งแต่เข้าตวรรษันค่า เราใช้กุญแจฐานะปุโรหิตเพื่อผูกมัดครอบครัวเข้าด้วยกันเมื่อประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหาร

ท่านเห็นความสัมพันธ์ระหว่างกุญแจฐานะปุโรหิตกับพรต่างๆ หรือไม่ เมื่อท่านมีส่วนในงานนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านจะพบว่าพระเจ้าทรงมีส่วนในงานดังกล่าวทุกอย่าง ประสพการณ์หนึ่งแสดงถึงเรื่องนี้ เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าเรียนรู้เกี่ยวกับคุณแม่คน

หนึ่งผู้พาลูกๆ ของเธอมาที่พระวิหารเป็นประจำเพื่อประกอบพิธีบัพติศมาแทนคนตาย โดยเฉพาะในวันนี้ ขณะที่ครอบครัวนี้บัพติศมาเสร็จแล้วและกำลังจะออกจากพระวิหาร ชายคนหนึ่งเข้ามาในบริเวณห้องบัพติศมาพร้อมกับรายชื่อครอบครัวของเขาชุดใหญ่ เมื่อตระหนักได้ว่าไม่มีใครเหลืออยู่ในห้องบัพติศมาเพื่อช่วยทำแทนรายชื่อครอบครัวเหล่านี้ เจ้าหน้าที่พระวิหารพบครอบครัวที่กำลังจะไปและถามเด็กๆ ว่าพวกเขาอยากจะทำซ้ำเข้ามาเปลี่ยนชุดอีกครั้งเพื่อช่วยทำบัพติศมาให้รายชื่อเหล่านี้หรือไม่ พวกเขาเต็มใจทำให้และกลับเข้าไป ขณะที่เด็กๆ รับบัพติศมา คุณแม่ของพวกเขา ซึ่งฟังอยู่ เริ่มคุ้นเคยกับรายชื่อเหล่านั้น และไม่นาน ท่ามกลางความประหลาดใจของทุกคน เธอตระหนักว่ารายชื่อครอบครัวของชายคนนั้นคือบรรพชนผู้ล่วงลับของครอบครัวเธอเช่นกัน ช่างเป็นพรแห่งพระกรุณาอันน่าชื่นใจสำหรับพวกเขา สองสัปดาห์ที่แล้ว พระวิหารโพรวองซ์ตีเซ็นเตอร์ได้รับการอุทิศเป็น

พระวิหารเปิดดำเนินการแห่งที่ 150 ของศาสนจักรทั่วโลก เราทราบว่ามีประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันได้รับการสนับสนุนเป็นอัครสาวกในปี 1963 มีพระวิหารเปิดดำเนินการ 12 แห่งในศาสนจักร พระวิหารกำลังเข้าใกล้ท่านมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตาม สำหรับท่านที่อาศัยอยู่ห่างไกลหรือสภาวะการณ์ไม่เอื้ออำนวยให้เข้าพระวิหารเป็นประจำ ท่านควรประหลาดใจให้มีค่าควรเข้าพระวิหารเสมอ ท่านสามารถทำงานสำคัญนอกพระวิหารได้เมื่อท่านค้นหาและส่งรายชื่อครอบครัวของท่าน

สุดท้าย ข้อที่สามคือ *ก้าวไปด้วยศรัทธา*

ศาสดาพยากรณ์อับราฮัมแห่งพันธสัญญาเดิมได้รับพรยิ่งใหญ่จากพระเจ้าในสมัยการประทานของท่าน บางครั้งเรียกว่าเป็นพันธสัญญาของอับราฮัมหลายพันปีต่อมา พรแห่งสมัยการประทานพระกิตติคุณแก่อับราฮัมได้รับการฟื้นฟู สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อศาสดาพยากรณ์เอลีอัสปรากฏต่อโจเซฟ สมิธ





และออลิเวอร์ คาวเดอรีในพระวิหาร
เคิร์ทแลนด์

โดยการฟื้นฟูนี้ ท่านทุกคนสามารถ
ได้รับพรยิ่งใหญ่ที่สัญญาไว้กับอับราฮัม
พรเหล่านี้จะเป็นของท่านได้ถ้าท่านยัง
คงซื่อสัตย์และดำเนินชีวิตอย่างมีค่า
ควรในแผ่นดินพิภพ เพื่อความเข้มแข็งของ
เยาวชน ได้ให้คำแนะนำบางอย่างซึ่ง
นำไปใช้ได้จริงเกี่ยวกับวิธี “ก้าวไปด้วย
ศรัทธา” ข้าพเจ้าสรุปคำแนะนำบางเรื่อง
ไว้ดังนี้ “เพื่อช่วยให้ท่านเป็นทั้งหมด
ที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ท่านเป็น จง
คุกเข่าสวดอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์
ทุกเช้าค่ำ . . . ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน
และประยุกต์ใช้สิ่งที่ท่านอ่านกับชีวิต
ท่าน . . . จงพยายามเชื่อฟังทุกวัน . . .
ในทุกสภาพการณ์ จงทำตามคำสอนของ
ศาสดาพยากรณ์ . . . จงอ่อนน้อมถ่อม
ตนและเต็มใจฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์”
คำแนะนำนี้ตามมาด้วยคำสัญญาซึ่ง
นำไปสู่คำสัญญาที่มากโดยพรของอับราฮัม
“ขณะที่ท่านทำสิ่งเหล่านี้ พระเจ้า
จะทรงทำให้ชีวิตท่านเกิดประโยชน์
ยิ่งกว่าท่านทำได้ด้วยตนเอง พระองค์
จะทรงเพิ่มโอกาสให้ท่าน ขยายวิสัยทัศน์
ของท่าน และทำให้ท่านเข้มแข็ง
พระองค์จะประทานความช่วยเหลือ
ที่ท่านต้องการเพื่อเผชิญการทดลอง
และความท้าทายของท่าน ท่านจะมี

ประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้นและพบ
ปิติแท้จริงเมื่อท่านได้รู้จักพระบิดา
ในสวรรค์และพระบุตรของพระองค์
พระเยซูคริสต์ และรู้สึกรักพระองค์ทรง
รักท่าน”¹⁰

สรุปคือ จงเตรียมตัวรับใช้งานเผยแผ่
ศาสนา เข้าพระวิหาร และก้าวไปด้วย
ศรัทธา

สรุป

ตอนนี้เราจะจบตรงที่เราเริ่มไว้ ติดอยู่
ในลานจอดรถที่หนาวสะท้านและถาม
ว่า “กุญแจอยู่ที่ไหน” คำวันนั้นข้าพเจ้า
พบกุญแจที่หล่นหายบนเขาอย่างน่า
อัศจรรย์ พระเจ้าทรงแสดงให้เราเห็นว่า
พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เรายืนอยู่ใน
ความหนาวจัดโดยไม่มีกุญแจหรือสิทธิ
อำนาจนำเรากลับบ้านไปหาพระองค์
อย่างปลอดภัย

ถ้าท่านเหมือนข้าพเจ้า บ่อยครั้งที่ท่าน
อาจจะพบตัวเองในชีวิตประจำวันถาม
ว่า “กุญแจอยู่ที่ไหน” กุญแจรถ ที่ทำงาน
บ้านหรืออพาร์ทเมนต์ เมื่อสิ่งนี้เกิดกับ
ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอดยิ้มในใจไม่ได้ เพราะ
ขณะที่กำลังมองหากุญแจ ข้าพเจ้าได้
ใคร่ครวญถึงกุญแจฐานะปุโรหิตที่ได้
รับการฟื้นฟูและถึงประธานโรมัส เอส.
มอนสัน ผู้ที่เราสนับสนุน “ในฐานะ
ศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย”

และ “ในฐานะบุคคลเดียวบนแผ่นดิน
โลกผู้ครอบครองและมีอำนาจใช้กุญแจ
ฐานะปุโรหิตทั้งหมด”¹¹ ใช้แล้ว กุญแจ
อยู่ในครอบครองของศาสดาพยากรณ์
ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยอย่างปลอดภัย
กุญแจเหล่านั้นได้รับการประสาท มอบ
หมาย และกำหนดให้ผู้อื่นใช้ ตาม
พระประสงค์ของพระเจ้า ภายใต้การกำกับ
ดูแลของประธานศาสนจักร

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าสิทธิอำนาจ
และกุญแจฐานะปุโรหิตเป็นตัวแทนเปิด
เครื่องยนต์ เปิดประตูแห่งสวรรค์ ส่ง
เสริมการใช้อำนาจสวรรค์ และเตรียม
เส้นทางแห่งพันธสัญญาซึ่งนำเรากลับ
ไปหาพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่า เยาวชน
ชายและเยาวชนหญิงผู้เป็นอนุชนรุ่น
ใหม่ จะ “มุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ใน
พระคริสต์”¹² ท่านจะเข้าใจว่าเป็นสิทธิ
พิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ของท่านที่จะกระทำ
ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ที่ถือกุญแจ
ฐานะปุโรหิตที่จะเปิดพร ของประทาน
และอำนาจแห่งสวรรค์ให้ท่าน

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
พระบิดา พระผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้
ของเรา พระเยซูคริสต์ ถึงพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ และการฟื้นฟูพระกิตติคุณ
ในยุคสุดท้ายนี้ ในพระนามของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:68–72.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา, บทสรุปภาค.
3. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:20.
4. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010),
หน้า 8.
5. Boyd K. Packer, “Priesthood Power in
the Home” (worldwide leadership training
meeting, Feb. 2012), lds.org/broadcasts; ดู
James E. Faust, “Power of the Priesthood,”
Ensign, May 1997, 41–43 ด้วย.
6. คู่มือเล่ม 2, 2.1.1.
7. ดัลลัน เอช. ไรต์, “กุญแจและสิทธิอำนาจ
ของฐานะปุโรหิต,” เลย์ไฮนา, พ.ศ. 2014, 50.
8. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (จุลสาร, 2011), 43.
9. โรมัส เอส. มอนสัน, “ยินดีต้อนรับสู่การ
ประชุมใหญ่,” เลย์ไฮนา, พ.ย. 2012, 5.
10. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน, 42–43.
11. ดู แบบบทพิธีกรรมสนับสนุนเจ้าหน้าที่ซึ่งอ่าน
ในการประชุมใหญ่ประจำปีของออร์ดและสเดค.
12. 2 นิไฟ 31:20.



โดย เอ็ดเดอร์เควิน อาร์. ดันแคน
แห่งสวากเจ็ดสิบ

สี่สิ่งเยียวยาของการให้อภัย

การให้อภัยเป็นหลักการเยียวยาที่น่าสรรเสริญ เราไม่ต้องเป็นเหยื่อครั้งที่สอง เราสามารถให้อภัยได้

ทั้งหมดที่เป็นของพระเจ้าเป็นเจ้าของ พระผู้เป็นเจ้า
ครอบคลุมถึงความรัก ความสว่าง
และความจริง ทว่าในฐานะมนุษย์
เราอยู่ในโลกที่ตกแล้ว บางครั้งเต็มไปด้วย
ด้วยความมืดและความสับสน ไม่แปลก
ที่จะมีการทำผิดพลาด ความอยุติธรรม
จะเกิดขึ้น และจะมีการทำบาป ด้วย
เหตุนี้จึงไม่มีจิตวิญญาณใดที่มีชีวิต
จะไม่ตกเป็นเหยื่อของความประมาท
ความประพฤติที่เป็นภัย หรือแม้แต่
พฤติกรรมชั่วร้ายของผู้อื่น นั่นคือสิ่ง
หนึ่งที่เราทุกคนมีเหมือนกัน

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าในความรักและพระ
เมตตาต่อลูกๆ ของพระองค์ จึงทรง
เตรียมทางช่วยให้เราผ่านประสบการณ์
ที่ยุงยากบางครั้งเหล่านี้ของชีวิต
พระองค์ทรงเตรียมทางนี้ให้ทุกคน
ที่ตกเป็นเหยื่อการทำผิดของผู้อื่น
พระองค์ทรงสอนเราว่าเราสามารถให้อ
ภัยได้! ถึงแม้เราอาจเป็นเหยื่อครั้งที่
หนึ่ง แต่เราต้องไม่เป็นเหยื่อครั้งที่
สองโดยแบกภาระของความเกลียดชัง
ความพยาบาท ความเจ็บปวด ความ
เคียดแค้น หรือแม้แต่การแก้แค้น เรา
สามารถให้อภัยได้ และเราเป็นอิสระได้!

หลายปีก่อน ขณะที่ข้าพเจ้าซ่อม

รั้ว เศษไม้เล็กๆ ตำนี้น้ำข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
พยายามเพียงเล็กน้อยเพื่อดึงออกและ
คิดว่าออกแล้ว แต่ปรากฏว่าไม่ออก เมื่อ
เวลาผ่านไป ผิวหนังก้อยๆ คลุมเศษไม้
ทำให้เกิดปมบนที่นิ้ว ซึ่งนำราคาสูงมาก
และเจ็บในบางครั้ง

หลายปีต่อมาข้าพเจ้าตัดสินใจ
ดำเนินการบางอย่างทั้งหมดที่ข้าพเจ้าทำ
คือทาสีผนังที่ปมบนและใช้ผ้าพันแผล
ปิดทับ ข้าพเจ้าทำแบบนี้ซ้ำบ่อยๆ

ท่านนึกภาพความแปลกใจของข้าพเจ้า
ไม่ออกแน่เมื่อวันหนึ่งขณะที่เอาผ้าพัน
แผลออก เศษไม้โผล่ขึ้นมา

สี่สิ่งทำให้ผิวหนังก้อยจนทำให้สิ่ง
ที่ก่อความเจ็บปวดมานานหลายปีหลุด
เมื่อเศษไม้หลุด นิ้วหายเจ็บทันที และ
จนถึงวันนี้ไม่มีหลักฐานของการบาดเจ็บ
แต่อย่างใด

ในทำนองเดียวกัน ใจที่ไม่ให้อภัย
ซุกซ่อนความเจ็บปวดโดยไม่จำเป็น
เมื่อเราใช้สี่สิ่งเยียวยาของการซดใช้
ของพระเจ้าช่วยให้รอด พระองค์ทรง
ทำให้ใจเราอ่อนลงและช่วยเราเปลี่ยน
พระองค์ทรงสามารถ รักษา จิตวิญญาณ
ที่บาดเจ็บ (ดู เลวคอบ 2:8)

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพวกเราส่วนใหญ่
ต้องการให้อภัย แต่เราพบว่าทำได้ยาก
มาก เมื่อเราประสบความอยุติธรรม เรา
อาจด่วนสรุปว่า “คนนั้นทำผิด สมควร
ได้รับโทษ ความยุติธรรมอยู่ที่ไหน” เรา
คิดผิดๆ ว่า ถ้า เราให้อภัยก็จะเป็นความ
ยุติธรรมและจะไม่มีการลงโทษ

ไม่ใช่เช่นนั้นเลย พระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะ
ทรงให้การลงโทษที่ยุติธรรม เพราะ
ความเมตตาจะขโมยความยุติธรรมไม่
ได้ (ดู แอลมา 42:25) พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรง
รับรองกับท่านและข้าพเจ้าด้วยความรัก
ว่า “จงปล่อยการพิพากษาไว้กับเรา



ผู้เดียว, เพราะสิ่งนั้นเป็นของเราและเราจะตอบแทน. [แต่ให้] สันติสุขจงอยู่กับเจ้า” (คพ. 82:23) ศาสดาพยากรณ์เจดอบในพระคัมภีร์มอรมอนสัญญา เช่นกันว่าพระเจ้าเป็นเจ้า “จะทรงปลอบประโลมท่านในความทุกข์ของท่าน, และพระองค์จะทรงวิงวอนแก่ต่างให้ท่าน, และทรงส่งความยุติธรรมลงมาถึงคนที่แสวงหาความพิณาศิให้ท่าน” (เจดอบ 3:1)

เมื่อตกเป็นเหยื่อ ถ้าเรา *ซื่อสัตย์* เราจะอุ่นใจมากที่สุดที่รู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงชดเชยความยุติธรรมทั้งหมดที่เราประสบ เอิลเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน กล่าวว่า “พระเจ้าทรงชดเชยความสูญเสียทุกอย่างของผู้ซื่อสัตย์ . . . น้ำตาทุกหยดจะได้รับคืนร้อยเท่าด้วยน้ำตาแห่งความชื่นชมยินดีและความซาบซึ้งใจ”¹

เมื่อเราพยายามให้อภัยผู้อื่น ขอให้เราพยายามจดจำเช่นกันว่าเราทุกคนกำลังเติบโตทางวิญญาณ แต่เราทุกคน

อยู่คนละระดับ แม้จะสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตในร่างกายได้ง่าย แต่จะเห็นการเติบโตในวิญญาณของเราได้ยาก

กุญแจดอกหนึ่งของการให้อภัยผู้อื่นคือพยายามมองพวกเขาเช่นพระเจ้า—เป็นเจ้าทรงมอง บางครั้งพระเจ้าเป็นเจ้าอาจแหวกม่านและอวยพรเราด้วยของประทานให้มองเห็นใจ จิตวิญญาณ และวิญญาณของอีกคนที่ทำให้เราปุ่นเคื่องการมองเห็นเช่นนี้อาจทำให้เรารักคนนั้นอย่างสิ้นเหลือ

พระคัมภีร์สอนเราว่าความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อลูกๆ ของพระองค์นั้นสมบูรณ์แบบ พระองค์ทรงรู้ศักยภาพในการทำดีของพวกเขาโดยไม่คำนึงถึงอดีตของพวกเขาไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ไม่มีศัตรูคนใดของผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ก้าวร้ายหรือไร้ความปรานีมากกว่าซาโลแห่งเมืองทาร์ซัส แต่ทันทีที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงแสดง

ให้ซาโลเห็นความสว่างและความจริงไม่เคยมีसानุศิษย์คนใดของพระเจ้าช่วยให้รอดภักดี กระตือรือร้น หรือไร้ความกลัวเท่าเขา เขาโลกกลายเป็นอัครสาวกเปาโล ชีวิตเขาเป็นแบบอย่างยอดเยี่ยมถึงวิธีที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมองผู้คนไม่เฉพาะที่พวกเขาเป็นอยู่ในปัจจุบันแต่ที่จะเป็นด้วย เราทุกคนมีความเป็นเหมือนซาโลในชีวิตเรากับศักยภาพที่จะเป็นเหมือนเปาโล ท่านนักภาพอกใหม่ว่าครอบครัว ชุมชน และโลกส่วนใหญ่ของเราจะเปลี่ยนไปอย่างไรถ้าเราทุกคนพยายามมองกันเช่นพระเจ้าเป็นเจ้าทรงมองเรา

บอຍเหลือเกินที่เรามองดูผู้ทำผิดแบบที่เราจะมองดูภูเขาน้ำแข็ง—เราเห็นเฉพาะยอดเขาแต่ไม่เห็นใต้พื้นผิว เราไม่รู้ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในชีวิตบุคคลนั้น เราไม่รู้อดีตของพวกเขา เราไม่รู้การต่อสู้ดิ้นรนของพวกเขา เราไม่รู้ความเจ็บปวดที่พวกเขาแบก พื้น้องทั้งหลาย



ได้โปรดอย่าเข้าใจผิด การให้อภัยไม่ใช่ การไม่เอาผิด เราไม่แก้ต่างให้พฤติกรรมที่ไม่ดีหรือยอมให้ผู้อื่น ปฏิบัติไม่ดีต่อเรา เพราะเหตุจาก การต่อสู้ดิ้นรน ความเจ็บปวด หรือความอ่อนแอของพวกเขา แต่เรา สามารถ ได้ความเข้าใจและสันติเพิ่มขึ้นเมื่อเรามองกว้างขึ้น

แน่นอนว่าคนที่มีความผิดทางวิญญาณน้อยกว่าอาจทำผิดพลาดร้ายแรง—แต่เราไม่ควรถูก ตีตรา จากสิ่งเลวสุดที่เราเคยทำ พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาที่ดีพร้อม ทรงมองเห็นได้พื้นผิว ทรงรู้ทั้งหมดและทรงเห็นทั้งหมด (ดู 2 นีไฟ 2:24) พระองค์ตรัสว่า “เรา, พระเจ้า, จะให้อภัยผู้ที่เราจะให้อภัย, แต่เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง” (คพ. 64:10)

เมื่อทรงถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรม ทรงถูกทำร้ายร่างกายและถูกทรมานอย่างโหดเหี้ยมหลังจากนั้น และถูกปล่อยให้ทนทุกข์บนกางเขน พระคริสต์ตรัสในขณะนั้นว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษพวกเขาเพราะเขาไม่รู้ว่าจะกำลังทำอะไร” (ลูกา 23:34)

การที่เรามองเห็น บางครั้งเราอาจพบว่าเรามักไม่พอใจคนที่ไม่ทำหรือคิดแบบที่เรา เราอาจสร้างทัศนคติแคบๆ ตามสิ่งที่เราเห็นเช่น เชียร์ทีมกีฬาฝ่ายตรงข้าม มีทัศนคติทางการเมืองต่างจากเรา หรือมีความเชื่อทางศาสนาต่างจากเรา

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันให้คำแนะนำที่ชาญฉลาดเมื่อท่านกล่าวว่า “โอกาสได้ฟังคนที่มีข้อคิดเห็นทางศาสนาหรือการเมืองต่างจากเราจะส่งเสริมสันติธรรมและการเรียนรู้”²

พระคัมภีร์มอรมอนพูดถึงเวลาที่ “ผู้คนของศาสนจักรเริ่มทนงตนด้วยความถือดีในสายตาตน, และ . . . เริ่มดูหมิ่น, กันและกัน, และ . . . เริ่มข่มเหงคนที่ไม่เชื่อตามเจตนาและความพอใจของตน” (แอลมา 4:8) ขอให้เราทุกคนจดจำว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่ทอดพระเนตรสีเสื้อกีฬาหรือพรรคการเมือง แต่ตั้งแอมันประกาศ “[พระผู้เป็นเจ้า] ทอด



พระเนตรลงมาให้ลูกหลานมนุษย์ทั้งปวง; และพระองค์ทรงรู้ความนึกคิดและเจตนาทั้งหมดของใจ” (แอลมา 18:32) พี่น้องทั้งหลาย ในการแข่งขันของชีวิต ถ้าเราชนะ ขอให้เราชนะด้วยพระองค์ ถ้าเราแพ้ ขอให้เราแพ้ด้วยพระองค์ เพราะถ้าเราดำเนินชีวิตด้วยพระองค์ต่อกัน พระคุณจะเป็นรางวัลของเราในวันสุดท้าย

นึกเช่นเราทุกคนเป็นเหยื่อการทำผิดของผู้หนึ่งครั้งหนึ่งหรือสองครั้ง บางครั้งเราเป็นผู้ทำผิดเช่นกัน เราทุกคนบกพร่องและต้องการพระคุณ ความเมตตา และการให้อภัย เราพึงจดจำว่าการให้อภัยบาปและความผิดของเราเองขึ้นอยู่กับการให้อภัยผู้อื่น พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า

“เพราะว่าถ้าพวกท่านให้อภัยการล่วงละเมิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์จะทรงให้อภัยการล่วงละเมิดของพวกท่านด้วย

“แต่ถ้าพวกท่านไม่ให้อภัยการล่วงละเมิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านจะไม่ทรงให้อภัยการล่วงละเมิดของพวกท่านเหมือนกัน” (มัทธิว 6:14-15)

ในบรรดาสิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดตรัสไว้ในคำสวดอ้อนวอนของพระเจ้า ซึ่งสั้นมาก น่าสนใจตรงที่พระองค์ทรงเลือกรวมสิ่งนี้ไว้ด้วย “และขอทรงให้อภัย

หนี้แก่พวกข้าพระองค์, ดังที่พวกข้าพระองค์ให้อภัยหนี้แก่ลูกหนี้ของพวกข้าพระองค์” (มัทธิว 6:12; 3 นีไฟ 13:11)

การให้อภัยเป็นเหตุผลที่พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งพระบุตรมา ฉะนั้นขอให้เรายินดีปรีดากับเครื่องถวายของพระองค์ ซึ่งเยียวยาเราทุกคน การชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดไม่ได้มีไว้เฉพาะคนที่ต้องกลับใจเท่านั้น แต่มีไว้สำหรับคนที่ต้องการให้อภัยด้วย ถ้าท่านมีปัญหาเรื่องการให้อภัยผู้อื่นหรือแม้แต่ตนเอง จงทูลขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยท่าน การให้อภัยเป็นหลักธรรมเยียวยาที่น่าสรรเสริญ เราไม่ต้องเป็นเหยื่อครั้งที่สอง เราสามารถให้อภัยได้

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความรักและความอดทนไม่รู้จบของพระผู้เป็นเจ้าต่อลูกทุกคนของพระองค์และพระองค์ทรงปรารถนาให้เรารักกันดังพระองค์ทรงรักเรา (ดู ยอห์น 15:9, 12) เมื่อทำเช่นนั้นเราจะฝ่าทะลุความมืดของโลกนี้เข้าไปในรัศมีภาพและความสว่างของอาณาจักรพระองค์ในสวรรค์ เราจะเป็นอิสระในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ขอให้ชื่นชมยินดี,” *เสี้ยวสนทนา*, พ.ย. 2008, 34.
2. Russell M. Nelson, “Listen to Learn,” *Ensign*, May 1991, 23.



โดย เอ็ลเตอร์ สตีเวน อี. สโนว์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ท่านจงอ่อนน้อมถ่อมตน

ความอ่อนน้อมถ่อมตนช่วยให้เราเป็นบิดามารดา บุตรีคา สามีภรรยา เพื่อนบ้านและมิตรที่ดีขึ้น

เราได้รับพรในศาสนจักรที่มีเพลงสวดไว้ช่วยเราผ่านเสียงเพลง ในการประชุมศาสนจักรของเรา “เพลงสวดทูลเชิญพระวิญญาณของพระเจ้า สร้างความรู้สึกแห่งความคารวะให้ความสามัคคีแก่เราในฐานะสมาชิก และจัดหนทางให้เราที่จะถวายเป็นการสรรเสริญแด่พระเจ้า คำเทศนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบางอย่างเป็นการเทศนาโดยการร้องเพลงสวด”¹

ไม่กี่เดือนหลังจากการจัดตั้งศาสนจักร โจเซฟ สมิธได้รับการเปิดเผยสำหรับเอ็มมา ภรรยาท่าน พระเจ้าทรงกำกับให้เธอ “เลือกเพลงสวดอันศักดิ์สิทธิ์, ดังที่จะให้แก่เจ้า, ซึ่งเป็นที่



หนังสือเพลงสวดของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฉบับแรก เสร็จสมบูรณ์ในปี 1836

พอใจแก่เรา, ที่จะให้มีในศาสนจักรของเรา.”²

เอ็มมา สมิธรวบรวมเพลงสวดซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือเพลงฉบับเคิร์ทแลนดัลในปี 1839³ มีเพลงสวดเพียง 92 เพลงอยู่ในหนังสือเล่มเล็กนี้ เพลงสวดหลายเพลงเป็นเพลงสวดจากนิกายโปรเตสแตนต์ อย่างน้อยยี่สิบหกเพลงประพันธ์โดยวิลเลียม ดับเบิลยู. เฟลล์ ผู้ซึ่งต่อมาจัดเตรียมและช่วยในการจัดพิมพ์หนังสือเพลง มีเพียงคำร้องเขียนไว้ไม่มีโน้ตเพลงคู่ไปกับตัวหนังสือ หนังสือเพลงสวดอันต่ำต้อยนี้พิสูจน์ว่าเป็นพรอันยิ่งใหญ่แก่สมาชิกในยุคแรกของศาสนจักร

เพลงสวดภาษาอังกฤษฉบับล่าสุดตีพิมพ์ในปี 1985 มีหลายเพลงที่เอ็มมาเลือกไว้เมื่อหลายปีก่อนหน้านั้นยังคงอยู่ในหนังสือเพลงสวดของเราเช่น “ฉันรู้พระเจ้าผู้ใหญ่ทรงพระชนม์” และ “ลูานมั้นคงหนักหนา”⁴

เพลงหนึ่งเป็นเพลงใหม่ในเพลงสวดฉบับปี 1985 “ท่านจงถ่อมใจ”⁵ เพลงสวดที่ส่งบัพนี้แต่งโดยกริทซ์ เทอร์เบอร์โรว์ลี ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อปีที่แล้ว เธอเข้าร่วมกับศาสนจักรในปี 1950 ที่ฮาวายซึ่ง

เธอสอนในโรงเรียนที่นั่น ซิสเตอร์โรว์ลีรับใช้ในคณะกรรมการดนตรีสามัญ และช่วยดัดแปลงเพลงสวดไปสู่หลายภาษา เธอเขียนเนื้อเพลงของ “ท่านจงถ่อมใจ” จากพระคัมภีร์สองข้อคือหลักคำสอนและพันธสัญญา 112:10 และอีเธอร์ 12:27 ข้อความจากอีเธอร์อ่านว่า “และหากมนุษย์มาหาเรา เราจะแสดงให้พวกเขาเห็นความอ่อนแอของพวกเขา. เราให้ความอ่อนแอแก่มนุษย์เพื่อพวกเขาจะนอบน้อม; . . . เพราะหากพวกเขาอ่อนน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา, และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งให้อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา.”

เหมือนกับเพลงสวดทั้งหมดของศาสนจักร “ท่านจงถ่อมใจ” สอนความจริงอันบริสุทธิ์และเรียบง่าย สอนเราว่าถ้าเราอ่อนน้อมถ่อมตน คำสวดอ้อนวอนของเราจะได้รับคำตอบ เราจะชื่นชมสันติในใจ เราได้รับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการเรียกของเรา และถ้าเรายังคงมีศรัทธาต่อไป ในที่สุดเราจะกลับไปประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนผู้ติดตามของพระองค์ว่าพวกเขาจะต้องอ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนเด็กเล็กๆ เพื่อจะเข้าสู่อาณาจักรสวรรค์⁶ ขณะที่เราเลี้ยงดูลูก เราต้องช่วยให้พวกเขาคงความอ่อนน้อมถ่อมตนขณะที่พวกเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เราไม่ทำสิ่งนี้โดยการทำลายวิญญาณของพวกเขาผ่านการอบรมสั่งสอนที่ไร้เมตตาหรือเกรี้ยวกราดเกินไป ขณะที่เราเร่งเลี้ยงความมั่นใจและความเคารพตนเองของพวกเขา เราต้องสอนคุณสมบัติของความไม่เห็นแก่ตัว ความเมตตา การเชื่อฟัง การไม่จองหอง ความมีมารยาท และการไม่โอ้อวดตน เราต้องให้พวกเขาเรียนรู้ที่จะมีความสุขในความสำเร็จของพี่น้องเพื่อนฝูง ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์สอนว่า “ความกังวลที่แท้จริงของเราควรมุ่งต่อความสำเร็จของผู้อื่น”⁷ ถ้าไม่เช่นนั้น ลูกของเราจะเป็นคนที่หมกมุ่นอยู่กับ

การผลักดันตนเองและเอาชนะคนอื่น
อิจฉริชยาต่อชัยชนะของมิตรสหาย
ข้าพเจ้าสำนึกคุณสำหรับคุณแม่ผู้
เห็นข้าพเจ้าเริ่มเป็นเด็กผอมแล้วจะ
พูดว่า “ลูกเอ๋ย ถ้ามีความอ่อนนุ่มถ่อม
ตนตอนนี้จะไปได้ไกล”

แต่ความอ่อนนุ่มถ่อมตนไม่ใช่บาง
สิ่งที่สงวนไว้สอนเฉพาะเด็กเท่านั้น เรา
ทุกคนต้องพยายามอ่อนนุ่มถ่อมตน
ความอ่อนนุ่มถ่อมตนจำเป็นต่อการได้
รับพรแห่งพระกิตติคุณ ความอ่อนนุ่ม
ถ่อมตนช่วยให้เรามีใจที่ซอกซำเมื่อเรา
ทำบาปหรือทำผิดและทำให้เราสามารถ
กลับใจได้ ความอ่อนนุ่มถ่อมตนช่วยให้
เราเป็นบิตามารดา บุตรีธิดา สามภรรยา
เพื่อนบ้านและมิตรที่ดีขึ้น

อีกนัยหนึ่งความจงหองที่เกิน
เลยสามารถทำให้ความสัมพันธ์ของ
ครอบครัวเฉือจาง ทำการแต่งงาน
แตกแยกและทำลายมิตรภาพ เป็น
สิ่งสำคัญยิ่งที่จะนึกถึงความอ่อนนุ่ม
ถ่อมตนเมื่อท่านรู้สึกว่ามี ความขัด
แย้งเพิ่มขึ้นในบ้านของท่าน นึกถึง
เรื่องปวดร้าวใจที่ท่านหลีกเลี่ยงได้
โดยมีความอ่อนนุ่มถ่อมตนที่จะพูด
ว่า “ฉันขอโทษ” “ฉันขาดความเกรงใจ
เอง” “คุณอยากให้ฉันทำอะไร” “ฉัน
ไม่ทันได้คิด” หรือ “ฉันภูมิใจในตัวคุณ”
ถ้าวลีสั้นๆ เหล่านี้ใช้อย่างอ่อนนุ่มถ่อม
ตน จะมีการขัดแย้งน้อยลงและมีสันติ
ในบ้านเรามากขึ้น

การดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย
สามารถเป็นและมักเป็นประสบการณ์
อันอ่อนนุ่มถ่อมตน อุบัติเหตุและ
ความเจ็บป่วย ความตายของคนที่คุณ
ปัญหาของสัมพันธ์ภาพ แม้ว่าความ
ผันผวนทางการเงินสามารถทำให้เรา
เจ็บปวดได้ ไม่ว่าจะประสบการณ์อันยาก
ลำบากนี้เกิดขึ้นโดยไม่ใช่ความผิดของ
เรา หรือจากการตัดสินใจที่ไม่ดีและ
วิจารณ์ญาณที่ผิดก็ตาม การทดลอง
เหล่านี้ทำให้เราทุกคนอบน้อม ถ้าเรา
เลือกที่จะยังคงรักษาระดับจิตวิญญาณ
และอ่อนนุ่มถ่อมตนและว่านอนสอน



ง่าย คำสวดอ้อนวอนของเราจะจริงใจขึ้น
ศรัทธาและประจักษ์พยานจะเติบโต
ขึ้นขณะที่เราเอาชนะความยากลำบาก
ของการดำรงอยู่ในเมรรถัย เราทุกคนตั้ง
ตารอความสูงส่ง แต่ก่อนที่สิ่งนี้เกิดขึ้น
เราจะต้องบากบั่นฝ่าฟันกับสิ่งที่เราว่า
“หุบเขาแห่งความอ่อนนุ่มถ่อมตน”⁸

เมื่อหลายปีก่อน อีริค ลูกชายวัย 15
ปีของเราทรมานด้วยอาการบาดเจ็บทาง
ศรัทธาขั้นรุนแรง หัวใจเราแหลกสลายที่
เห็นเขาอยู่ในโคม่ามานานกว่าหนึ่งสัปดาห์
แพทย์บอกเราว่าพวกเขาไม่แน่ใจว่า
อาการจะเป็นอย่างไร แน่แน่นอนว่าเราตื่น
เต็นเมื่อเขาเริ่มได้สติ เราคิดว่าตอนนี้
ทุกอย่างจะดี แต่เราคิดผิด

เมื่อเขาฟื้น เขาเดิน พูด หรือรับ
ประทานอาหารเองไม่ได้ ซ้ำร้าย เขาสูญเสีย
ความทรงจำระยะสั้น เขาจำเกือบ
ทุกสิ่งเมื่อก่อนเกิดอุบัติเหตุได้ แต่เขา
ไม่มีความสามารถในการจำเหตุการณ์

ต่างๆ หลังจากนั้น แม้กระทั่งเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นเพียงเมื่อไม่กี่นาทีก่อน

ช่วงเวลาหนึ่ง เรากังวลว่าเราจะมี
ลูกชายที่ติดอยู่ในความคิดของคนอายุ
15 ปี ก่อนเกิดอุบัติเหตุทุกอย่างเป็นไปได้
ด้วยดีสำหรับลูกชายของเรา เขาเป็น
นักกีฬา มีชื่อเสียง และเรียนเก่ง ก่อน
หน้านั้นอนาคตเขาดูสดใส ตอนนั้นเรา
กังวลว่าเขาอาจจะไม่มีอนาคต อย่างน้อย
ก็ที่เขาจำได้ ตอนนั้นเขาต่อสู้ดิ้นรนกับ
การเรียนรู้ทักษะพื้นฐานอีกครั้ง นี่เป็น
เวลาที่เขาอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ที่สุด และ
เป็นเวลาที่คุณแม่อยู่ในสภาพที่ย่ำแย่
ที่สุดด้วย

พูดตรงๆ ก็คือ เราสงสัยว่าสิ่งเหล่านี้
เกิดขึ้นได้อย่างไร เราได้พยายามทำ
สิ่งที่ถูกต้องมาตลอด การดำเนินชีวิต
ตามพระกิตติคุณมีความสำคัญสูงสุด
ในครอบครัว เราไม่เข้าใจว่าสิ่งที่เจ็บ
ปวดเช่นนี้เกิดขึ้นกับเราได้อย่างไร เรา

จำต้องคุกเข่าลงทันทีที่รู้ว่าการฟื้นฟูสมรรถภาพของเขาดังต้องใช้เวลาหลายเดือน อาจเป็นหลายปี สิ่งที่ยากกว่าก็คือการที่ค่อยๆ รู้ว่าเขาจะไม่เป็นเหมือนเดิม ช่วงเวลานี้ เราหลั่งน้ำตาหลายครั้ง และคำสวดอ้อนวอนของเราเริ่มมาจากใจ ผ่านความอ่อนน้อมถ่อมตน เราค่อยเริ่มเห็นปาฏิหาริย์เล็กๆ น้อยๆ ที่ลูกชายเราประสพระหว่างช่วงเวลาอันเจ็บปวด เขาเริ่มพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ มีเจตคติและทัศนคติดีมาก

ปัจจุบัน อีริค ลูกชายของเราแต่งงานกับคู่ครองที่ยอดเยี่ยม และพวกเขามีลูกที่สวยงามห้าคน เขาเป็นนักการศึกษาที่เปี่ยมด้วยความรักและเป็นผู้ที่อุทิศตนให้ชุมชนของเขาและแก่ศาสนจักรเช่นกัน สำคัญที่สุดคือเขายังคงดำเนินชีวิตอยู่ในวิญญานแห่งความอ่อนน้อมถ่อมตนที่เขาได้มาเมื่อนานมาแล้ว

แต่ถ้าเราสามารถอ่อนน้อมถ่อมตนก่อนที่เราจะเดินผ่าน “หุบเขาแห่งความอ่อนน้อมถ่อมตน” เล่า แอลมาสอนว่า

“ความสุขเกิดแก่พวกเขาผู้ซึ่งนอบน้อมถ่อมตนโดยปราศจากการถูกบีบบังคับให้ถ่อมตน”

“แต่แท้จริงแล้ว [พวกเขา], จะได้รับพรมากยิ่งขึ้นไปกว่าคนที่ถูกบีบบังคับให้ถ่อมตน”⁹

ข้าพเจ้าขอบคุณสำหรับศาสตราจารย์คาร์เนกี เหมือนเช่นแอลมา ผู้สอนเราถึงความสำคัญของคุณลักษณะที่สำคัญนี้ ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ประธานคนที่ 12 ของศาสนจักรกล่าวว่า “คนจะอ่อนน้อมถ่อมตนได้อย่างไร สำหรับข้าพเจ้าแล้วคนนั้นจะต้องได้รับการเตือนเป็นประจำถึงการพึ่งพาของเขา เขาพึ่งพาใครหรือ? พระเจ้า เขาจะเตือนตนเองได้อย่างไร โดยการสวดอ้อนวอนที่แท้จริง อย่างต่อเนื่อง อย่างคารวะ และสำนึกคุณ”¹⁰

ไม่น่าแปลกใจเลยที่เพลงสวดอันโปรดปรานของประธานคิมบัลล์คือ “ขอพึ่งพระทุกโมงยาม”¹¹ เอิลเดอร์ ดัลลิน เอช. โอ๊คส์รายงานว่าเป็นเพลง

สวดเปิดที่พี่น้องชายร้องบ่อยที่สุดในพระวิหารช่วงสมัยต้นของท่านในโคโรรัม อัครสาวกสิบสอง ท่านกล่าวว่า “นี่ก็ถึงผลทางวิญญานจากผู้รับใช้ของพระเจ้า จำนวนหยิบมือร้องเพลงนั้นก่อนการสวดอ้อนวอนขอการนำทางของท่าน เพื่อให้หน้าที่ได้รับผิวดันใหญ่หลวงเกิดสัมฤทธิ์ผล”¹²

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความสำคัญของความอ่อนน้อมถ่อมตนในชีวิตเรา ข้าพเจ้าขอบคุณบุคคลต่างๆ เช่นซิสเตอร์กริซ โรว์ลีผู้ที่ได้ประพันธ์คำร้องที่เป็นแรงบันดาลใจ และดนตรีที่ช่วยให้เราเรียนรู้หลักคำสอนแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ซึ่งได้แก่ความอ่อนน้อมถ่อมตน ข้าพเจ้าขอบคุณที่เรามีมรดกแห่งเพลงสวดซึ่งช่วยให้เรานมัสการผ่านเสียงเพลง และข้าพเจ้าขอบคุณความอ่อนน้อมถ่อมตนนี้คือ คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าว่าเราทุกคนจะพยายามให้มีความอ่อนน้อมถ่อมตนในชีวิตของเราเพื่อเราจะเป็นบิดามารดา บุตรธิดาและผู้ติดตามพระผู้ช่วยให้รอดที่ตื่นขึ้นในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “คำกล่าวของฝ่ายประธานสูงสุด,” *หนังสือเพลงสวดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย* (1985), ix.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:11.
3. หน้าชื่อเรื่องของหนังสือเพลงสวดวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฉบับตีพิมพ์ครั้งแรกครั้งที่ตีพิมพ์ไว้ว่า 1835 แต่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์จนกระทั่งต้นปี 1836 จึงได้ตีพิมพ์ออกมา
4. เพลงสวด 26 เพลงที่มีอยู่ในหนังสือเพลงสวดปี 1835 มีอยู่ในหนังสือเพลงสวดเล่มปัจจุบัน (ดู Kathleen Lubeck, “The New Hymnbook: The Saints Are Singing!” *Ensign*, Sept. 1985, 7).
5. “ท่านจงถ่อมใจ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 55.
6. ดู มัทธีว 18:1-4.
7. Howard W. Hunter, “The Pharisee and the Publican,” *Ensign*, May 1984, 66.
8. Anthon H. Lund, in Conference Report, Apr. 1901, 22.
9. แอลมา 32:16, 15.
10. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 233.
11. “ขอพึ่งพระทุกโมงยาม,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 44; ดู Brent H. Nielson, “I Need Thee Every Hour,” *Ensign*, Apr. 2011, 16 ด้วย.
12. Dallin H. Oaks, “Worship through Mu-





โดย เอ็ดเดอร์เตล จี. เรนสันต์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

“เพื่อเราจะดึงมนุษย์ทั้งปวง มาหาเรา”

ขณะที่เราเข้าไปใกล้พระเจ้ามากขึ้น พระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถ
แห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์จะเข้ามาในชีวิตเรา

พี่น้องทั้งหลาย ขณะอาศัยอยู่ใน
แอฟริกา ข้าพเจ้าขอคำแนะนำ
จากเอ็ดเดอร์วิลฟอร์ด ดับเบิลยู.
แอนเดอร์เซ็น แห่งสาวกเจ็ดสิบเกี่ยวกับ
การช่วยเหลือวิสุทธิชนที่มีฐานะ
ยากจน ในบรรดาข้อคิดอันลึกซึ้งที่ท่าน
แบ่งปันมีข้อความนี้ “ระหว่างผู้ให้กับ
ผู้รับ ช่องว่างยิ่งห่าง ผู้รับยิ่งอ้างสิทธิ์โดย
ชอบธรรม”

หลักธรรมนี้เป็นรากฐานระบบ
สวัสดิการของศาสนจักร เมื่อสมาชิก
ไม่สามารถจัดหาสิ่งจำเป็นในการ
ยังชีพของตนเอง พวกเขาต้องหันไป
พึ่งครอบครัวก่อน หลังจากนั้นหาก
จำเป็น พวกเขาหันมาหาผู้นำศาสนจักร
ในท้องถิ่นเพื่อขอความช่วยเหลือในสิ่ง
จำเป็นทางโลก¹ สมาชิกในครอบครัว
และผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่นซึ่งใกล้ชิด
กับผู้ขัดสนมากที่สุดมักจะเผชิญกับ
สถานการณ์ที่คล้ายกัน และเข้าใจวิธี
ช่วยเหลือได้ดีที่สุด เนื่องจากการอยู่
ใกล้กับผู้ให้ ผู้รับความช่วยเหลือตาม
แบบแผนดังกล่าวจะสำนึกคุณและมี

แนวโน้มในการอ้างสิทธิ์โดยชอบธรรม
น้อยกว่า

แนวคิดที่ว่า—“ระหว่างผู้ให้กับ
ผู้รับ ช่องว่างยิ่งห่าง ผู้รับยิ่งอ้างสิทธิ์
โดยชอบธรรม”—มีนัยทางวิญญาณที่
ลึกซึ้งเช่นกัน พระบิดาบนสวรรค์และ
พระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์

ทรงเป็นพระเจ้าผู้ให้สูงสุด ยิ่งเราอยู่ห่าง
จากทั้งสองพระองค์มากเท่าใด เราก็ยิ่ง
รู้สึกถึงการอ้างสิทธิ์โดยชอบธรรมมาก
เท่านั้น เราเริ่มคิดว่าเราควรแก่การได้
รับพระคุณและพรที่ค้างเราไว้ เรามีแนว
โน้มที่จะเหลียวไปรอบๆ มองหาความไม่
เสมอภาคและรู้สึกไม่ได้ตั้งใจ—กระทั่ง
ขุ่นเคือง—โดยความยุติธรรมที่เรา
รับ ขณะที่ความยุติธรรมอาจมีช่วงกว้าง
ตั้งแต่เรื่องเล็กน้อยไปจนถึงเรื่องออก
ขวัญแหวน เมื่อเราอยู่ห่างพระเจ้าเป็นเจ้า
แม้ความไม่เสมอภาคเล็กๆ น้อยๆ
ก็กลายเป็นเรื่องใหญ่โต เรา
รู้สึกว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงมีพันธะ
รับผิดชอบในการแก้ไขสิ่งต่างๆ—
และต้องแก้ไขเดี๋ยวนี้!

ความแตกต่างที่เกิดจากการ
อยู่ใกล้ชีวิตพระบิดาบนสวรรค์และ
พระเยซูคริสต์ของเราแสดงให้เห็นใน
พระคัมภีร์มอรมอนในความต่างกัน
อย่างเห็นได้ชัดระหว่างนี้ไปกับพี่ชาย
ของท่าน เลมันและเลมิวเอล

- นี่ไฟมี “ความปรารถนามากด้วยที่จะ
รู้ความลับของพระเจ้าเป็นเจ้า, ตั้ง
นั้น, [ท่าน] ร้องทูลพระเจ้า,” และใจ
ท่านอ่อนลง² ส่วนอีกฝ่ายหนึ่ง เลมัน
กับเลมิวเอลห่างเหินพระเจ้าเป็นเจ้า
—พวกเขาไม่รู้จักพระองค์





- นี่ไฟยอมรับงานมอบหมายที่ทำหาย โดยไม่บ่นว่า แต่เล่นกับเลมิวเอล “พรำบ่นเนหลายสิ่ง” การพรำบ่นเป็นตัวอย่างในพระคัมภีร์ของการอแง เหมือนเด็ก ๆ พระคัมภีร์บันทึกว่า “พวกเขาพรำบ่นเพราะพวกเขาหา ู้ไม่ถึงการกระทำของพระผู้เป็นเจ้าของคั้นั้นผู้ทรงสร้างพวกเขา.”³
- ความไม่ใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้าของนี้ไฟ ทำให้ท่านยอมรับและซาบซึ้งใน “พระเมตตาอันละเอียดอ่อน”⁴ ของพระผู้เป็นเจ้า ตรงกันข้าม เมื่อเลมิวเอลและเลมิวเอลเห็นนี้ไฟได้รับพรพวกเขา “โกรธท่านเพราะพวก เขา ไม่เข้าใจวิธีการ ของพระเจ้า”⁵ เล่นกับเลมิวเอล เห็นว่าพรที่พวกเขาได้เป็นสิ่งสมควร ได้รับและทักท้ออย่างขุนเคื่องว่าควร ได้รับมากกว่านั้น ดูเหมือนพวกเขาจะ เห็นว่าพรของนี้ไฟเป็น “สิ่งผิด” ที่ละเมิดต่อพวกเขา นี่คือตัวอย่างในพระคัมภีร์ของการอ้างสิทธิ์โดยชอบธรรมที่ไม่ได้เป็นตั้งใจหวัง
- นี้ไฟใช้ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ⁶ ตรงกันข้าม เล่นกับเลมิวเอลที่ “มีใจแข็งกระด้าง . . . มิได้ฟังพา พระเจ้าเท่าที่ควร”⁷ ดูเหมือนพวก

เขารู้สึกว่าพระเจ้าต้องตอบคำถาม ที่พวกเขาไม่ได้ถาม “พระเจ้ามิได้ ทรงทำให้เรื่องเช่นนั้นเป็นที่รู้แก่เรา” พวกเขากล่าว แต่พวกเขาไม่แม้แต่จะพยายามถาม⁸ นี่คือตัวอย่างในพระคัมภีร์ของความคลางแคลงใจแบบเขี่ยหยัน

เพราะความห่างเหินจากพระผู้ช่วย ให้รอด เล่นกับเลมิวเอลพรำบ่น ขัดแย้งและไร้ซึ่งศรัทธา พวกเขาู้สึกว่าชีวิต อยู่ดีธรรมดาและพวกเขามีสิทธิ์โดยชอบธรรมที่จะได้รับพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า ตรงกันข้ามเพราะท่านเข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้า นี้ไฟต้องยอมรับว่าชีวิตน่าจะ อยู่ดีธรรมดาที่สุดต่อพระเยซูคริสต์ แม้ ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์อย่างแท้จริง แต่ พระผู้ช่วยให้รอดต้องทนทุกข์มากที่สุด ยิ่งเราใกล้ชิดพระเยซูคริสต์ในความ คิดและเจตนารมณ์แห่งใจมากเท่าใด เรายิ่งซาบซึ้งในการทนทุกข์ที่ไร้ความ ผิดของพระองค์ ยิ่งสำนึกในพระคุณ และการให้อภัย และยิ่งต้องการกลับ ใจและเป็นเหมือนพระองค์ ระยะเวลาห่าง ของเราจากพระบิดาบนสวรรค์และ พระเยซูคริสต์เป็นสิ่งสำคัญ แต่ทิศทาง ที่เราหันหน้าไปนั้นสำคัญอย่างยิ่งยวดกว่า

คนบาปที่กลับใจผู้พยายามเข้าใกล้ พระองค์เป็นที่พอพระทัยของ พระผู้เป็นเจ้ายิ่งกว่าผู้อ้างความชอบ ธรรมของตนเอง เป็นคนชอบจับผิด เหมือนพวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ ในสมัยโบราณ ผู้ไม่เคยตระหนักว่า ตนเองต้องกลับใจมากเพียงใด”
เมื่อยังเด็ก ข้าพเจ้าร้องเพลง คริสต์มาสของชาวสวีเดนที่สอนบท เรียบเรียงง่ายแต่ทรงพลัง—การเข้า ใกล้พระผู้ช่วยให้รอด เป็นเหตุให้เรา เปลี่ยนแปลง เนื้อเพลงว่าไว้ดังนี้

*เข้าคริสต์มาสสองแสงจ้า
ข้าฯ อยากไปที่คอกสัตว์
ซึ่งราตรีนั้นพระเป็นเจ้า
ทรงพักผ่อนอยู่แล้วบนฟาง*

*ดินะที่ทรงปรารถนา
จะมายังโลกนี้!
บัดนี้ ข้าฯ ไม่อยากปล่อยให้
วัยเด็กเสียไปกับบาปอีกแล้ว!*

*พระเยซู เราต้องการพระองค์
ผู้ทรงเป็นเพื่อนรักของเด็ก ๆ
ข้าฯ จะไม่ทำให้เสียพระทัย
ด้วยบาปของข้าอีกแล้ว!¹⁰*

สมมติว่าเราส่งตัวเองไปที่คอก สัตว์ในเบธเลเฮม “ซึ่งราตรีนั้น พระเป็นเจ้าทรงพักผ่อนอยู่แล้วบนฟาง” เราจะรู้จัก พระผู้ช่วยให้รอดลึกซึ้ง ขึ้นในฐานะเป็นของประทานจาก พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงการุญและ เปี่ยมด้วยรัก แทนที่จะอ้างสิทธิ์โดยชอบ ธรรมในพรและพระคุณ เราจะปรารถนา อย่างยิ่งที่จะหยุดทำให้พระผู้เป็นเจ้า ทรงโศกเศร้ามากไปกว่านี้

ไม่ว่าทิศทางหรือระยะห่างของเรา กับพระผู้เป็นเจ้าและพระเยซูคริสต์ ในปัจจุบันจะเป็นเช่นไร เราเลือกได้ที่ จะหันกลับมาหาพระองค์และเข้าใกล้ พระองค์มากขึ้น ทั้งสองพระองค์จะทรง ช่วยเรา ดังที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงบอก

กับชาวนีไฟหลังการฟื้นคืนพระชนม์ว่า
“และพระบิดาของเราทรงส่งเรามา
เพื่อเราจะได้ถูกยกขึ้นบนกางเขน; และ
หลังจากที่เราถูกยกขึ้นบนกางเขนแล้ว,
เพื่อเราจะตั้งมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา. . .

“และเพราะเหตุนี้เราจึงได้รับการยก
ขึ้น ; ฉะนั้น ตามเดชะานุภาพของพระ
บิดา เราจะตั้งมนุษย์ทั้งปวงมาหาเรา”¹¹

เพื่อเข้าใกล้พระผู้ช่วยให้รอดมาก
ขึ้น เราต้องเพิ่มพูนศรัทธาในพระองค์
ทำและรักษาพันธสัญญา และมี
พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับเรา ทั้งเราต้อง
กระทำในศรัทธา ตอบสนองการนำทาง
ด้านวิญญาณที่เราได้รับ องค์ประกอบ
สำคัญทั้งหมดนี้เกิดร่วมกันในศีลระลึก
แท้จริงแล้ว วิธีเข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้าของ
ดีที่สุดที่ข้าพเจ้ารู้คือเตรียมพร้อมด้วย
สำนึกที่ดีและรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่า
ควรทุกสัปดาห์

เพื่อนของเราที่แอฟริกาใต้เล่าให้ฟัง
ว่าเธอตระหนักถึงเรื่องนี้ได้อย่างไร เมื่อ
ไดแอนเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ เธอ
เข้าโบสถ์ที่สาขานอกเมืองโยฮันเนสเบิร์ก
วันอาทิตย์วันหนึ่ง ขณะเธอนั่งใน
ที่ประชุม ผังของอาคารนั้สการทำให้
มีคนยากไม่เห็นเธอขณะส่งผ่านศีลระลึก
ไดแอนผิดหวังมากแต่ไม่พูดอะไร
สมาชิกอีกคนหนึ่งสังเกตเห็นว่าเธอไม่
ได้รับส่วนจึงแจ้งกับประธานสาขาหลัง
จากการประชุมและโรงเรียนวันอาทิตย์
เริ่มแล้ว เขาเชิญไดแอนไปที่ห้องเรียน
ว่างห้องหนึ่ง

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตคนหนึ่งเข้ามา
คุกเขาให้พรขนมปัง และส่งให้เธอ เธอ
รับมาทาน เขาคุกเขาลงอีกแล้วให้พรน้ำ
และส่งถ้วยให้เธอ เธอรับมาดื่ม หลังจากนั้น
ไดแอนมีความคิดสองอย่างแวบเข้า
มาติดๆ กัน: เรื่องแรก “โอ้ เขา [ผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิต] ทำสิ่งนี้ให้ฉันคนเดียว”
แล้วก็ “โอ้ พระองค์ [พระผู้ช่วยให้รอด]
ทรงทำให้ฉันคนเดียว” ไดแอนรู้สึกถึง
ความรักของพระบิดาบนสวรรค์

การที่เธอตระหนักว่าการพลี
พระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอดมีขึ้น



เพื่อเธอช่วยให้เธอรู้สึกใกล้ชิดพระองค์
จุดพลังความปรารถนาอันท่วมท้นที่จะ
รักษาความรู้สึกนั้นไว้ไวในใจ ไม่เพียงใน
วันอาทิตย์ แต่ทุกวัน เธอตระหนักว่า
แม้เธอจะนั่งในที่ประชุมเพื่อรับส่วนศีล
ระลึก แต่พันธสัญญาที่เธอต่อในทุกวัน
อาทิตย์เป็นส่วนของเธอโดยเฉพาะ ศีล
ระลึกช่วย—และจะช่วยให้—ให้
ไดแอนรู้สึกถึงพลังอำนาจแห่งความรัก
แบบพระผู้เป็นเจ้าของ รับรู้ถึงพระหัตถ์ของ
พระเจ้าในชีวิต และดึงเธอให้เข้าใกล้
พระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

พระผู้ช่วยให้รอดทรงกำหนดให้ศีล
ระลึกเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับรากฐาน
ทางวิญญาณ พระองค์ตรัสว่า

“และเราให้บัญญัติแก่เจ้าว่าเจ้าจงทำ
สิ่งเหล่านี้ [รับส่วนศีลระลึก]. และหาก
เจ้าทำสิ่งเหล่านี้เสมอเจ้าย่อมเป็นสุข,
เพราะเจ้าสร้างอยู่บนศิลาของเรา.

“แต่ผู้ใดในบรรดาพวกเจ้าจะทำมาก
หรือน้อยไปกว่านี้ย่อมไม่ได้สร้างอยู่บน
ศิลาของเรา, แต่สร้างอยู่บนรากฐาน
ทราย และเมื่อฝนลงมา, และน้ำท่วม,
และลมพัด, กระหน่ำมาที่พวกเขา,
พวกเขาจะล้ม”¹²

พระเยซูไม่ได้ตรัสว่า “ถ้า ฝนลง
มา และ ถ้า น้ำท่วมและ ถ้า ลมพัด

กระหน่ำ” แต่ตรัสว่า “เมื่อ” ไม่มีใครมี
ภูมิต้านทานความยากลำบากของชีวิต
เราทุกคนต้องการความปลอดภัยที่มา
จากการรับส่วนศีลระลึก

ในวันที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงฟื้นคืน
พระชนม์ สาวุศิษย์สองคนเดินทางไป
หมู่บ้านเอมมาอูส ทรงร่วมทางไปด้วย
โดยที่พวกเขาจำพระเจ้าผู้ทรงเป็นขึ้น
แล้วไม่ได้ ขณะเดินทาง พระองค์ทรง
สอนพวกเขาจากพระคัมภีร์ เมื่อถึงจุด
หมายปลายทาง พวกเขาเชิญพระองค์
ให้ร่วมเสวยด้วยกัน

“เมื่อประทับที่โต๊ะอาหารกับพวกเขา
พระองค์ทรงหยิบขนมปัง ขอบพระพร
แล้วทรงหักส่งให้เขา

“ตาของเขาทั้งสองก็เปิดออกและ
เขาก็จำพระองค์ได้ แล้วพระองค์ก็
อันตรายไปจากเขา

“เขาจึงพูดกันว่า ใจเรารุ่มร้อนภายใน
เมื่อพระองค์ตรัสตามทาง และเมื่อทรง
อธิบายพระคัมภีร์ให้เราฟังไม่ใช่หรือ?

“เขาทั้งสองก็ลุกขึ้นในเวลาหนึ่ง แล้ว
กลับไปที่กรุงเยรูซาเล็ม และพบว่า
[อัครสาวก] สิบเอ็ดคนชุมนุมกันอยู่”

และแล้วพวกเขาได้เป็นพยานต่อ
อัครสาวกว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
เป็นขึ้นมาแล้วจริงๆ. . .



“สองคนนั้นจึงเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นตามทาง และเรื่องที่เขารู้จักพระองค์โดยการหักขมมปังนั้น”¹³

ศีลระลึกช่วยให้เรารู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจริงๆ ช่วยเตือนให้เรานึกถึงการที่ทรงทนทุกข์โดยไร้ความผิดด้วย ถ้าชีวิตมีความยุติธรรมจริง ท่านและข้าพเจ้าจะไม่มีวันฟื้นคืนชีวิตเลย ท่านและข้าพเจ้าจะไม่มีวันยืนอย่างสะอาดต่อพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าได้เลย ในประเด็นนี้ ข้าพเจ้าสำนึกคุณที่ชีวิตไม่ยุติธรรม

ในเวลาเดียวกัน ข้าพเจ้าจะพูดเน้นย้ำได้ด้วยว่า เนื่องจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ในที่สุด ในแผนนิรันดร์ของสิ่งต่างๆ ไม่มีความยุติธรรม “ความยุติธรรมทั้งหลายในชีวิตจะได้รับการแก้ไข”¹⁴ สถานการณ์ปัจจุบันของเราอาจไม่เปลี่ยนไป แต่โดยพระเมตตา พระกรุณาธิคุณและความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราทุกคนจะได้รับมากกว่าที่ควรได้รับ มากกว่าที่เราเคยหาได้ และมากกว่าที่เราเคยหวังมา เรามีสัญญาว่า “พระเจ้าจะทรงเซ่นน้ำตาทุกๆ หยดจากตาของ [เรา] และความตายจะไม่อีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว”¹⁵

ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใดในสัมพันธภาพกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าเชิญท่าน

เข้าใกล้พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์มากขึ้น พระผู้ทรงพระคุณอันเลิศล้ำและพระเจ้าผู้ให้สิ่งทั้งปวงที่ดี ข้าพเจ้าเชิญท่านเข้าประชุมศีลระลึกทุกสัปดาห์ รับส่วนเครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์แทนพระวรกายและพระโลหิตของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้าเชิญท่านให้รู้สึกใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่พระองค์ทรงให้ท่านรู้ ดังที่ทรงใกล้ชิดสานุศิษย์สมัยโบราณใน “การหักขมมปังนั้น”

ขณะที่เช่นนั้น ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะรู้สึกใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ แนวโน้มที่จะมีการอแวงเหมือนเด็กๆ การอ้างสิทธิ์โดยชอบธรรมที่ไม่ได้เป็นตั้งใจหวัง และความกลางแคลงใจแบบเขยี่ยหนันจะลดลง สภาวะเหล่านั้นจะถูกแทนที่ด้วยความรู้สึกที่มากขึ้นและสำนึกคุณในของประทานจากพระบิดาคือพระบุตรของพระองค์ ขณะที่เราเข้าใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้น พระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์จะเข้ามาในชีวิตเรา และเนกเช่นสานุศิษย์บนเส้นทางเอมมาอูส เราจะพบว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงอยู่เคียงข้างตลอดทาง ข้าพเจ้าเป็นพยานและกล่าวคำพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 6.2. จาก หน้า 1 ของ *การจัดทำให้ตามวิธีของพระเจ้า: บทสรุปของ คู่มือสวัสดิการของผู้รับ* (Julสาร 2009), เราอ่านว่า “เมื่อสมาชิกทำสุดความสามารถ เพื่อเลี้ยงดูตนเองแต่ยังไม่สามารถสนองความจำเป็นพื้นฐานของพวกเขาได้พวกเขาควรหันไปขอความช่วยเหลือจากครอบครัวก่อน หากยังไม่เพียงพอศาสนจักรก็พร้อมจะช่วยเหลือ.”
2. 1 นิโไฟ 2:16.
3. 1 นิโไฟ 2:11, 12.
4. 1 นิโไฟ 1:20.
5. โมไซยาห์ 10:14.
6. ดู 1 นิโไฟ 17:23–50.
7. 1 นิโไฟ 15:3.
8. 1 นิโไฟ 15:9; ดู ข้อ 8 ด้วย.
9. ดู ลูกา 15:2; ดูโจเซฟ สมิธ, ใน *History of the Church*, 5:260–62 ด้วย.
10. เพลงคริสต์มาสที่เขียนเป็นภาษาเยอรมันโดย อาเบล เบิร์ชฮาร์ดท์ (1805–82) ผู้รับใช้เป็นรองบาทหลวงในนาเชล สวิตเซอร์แลนด์ แปลเป็นภาษาสวีเดนเมื่อปี 1851 โดย เบทท์เอห์เรนบอร์ก-โพซเซ ซือในภาษาสวีเดน “När juldagsmorgon glimmar.” แปลเป็นภาษาอังกฤษหลายครั้งเพื่อให้เพลงนี้สามารถร้องได้กับทำนองเพลงพื้นบ้านเยอรมันซึ่งใช้เป็นแบบฉบับของเพลง การแปลเป็นภาษาอังกฤษในที่นี้เป็นกรการแปลของน้องสาวข้าพเจ้า (แอนนิตา เอ็ม. เรนสันด์) และของข้าพเจ้า.
*เข้าคริสต์มาสสองแสงจ้า
ข้าฯ ออกไปที่คอกสัตว์,
|: ซึ่งราตรีนั้นพระเป็นเจ้า
ทรงพักผ่อนอยู่แล้วบนฟาง. :|
คืนที่ทรงปรารถนา
จะมายังโลกนี้!
|: บัดนี้ ข้าฯ ไม่อยากปล่อยให้
วัยเด็กเสียไปกับบาปอื่นแล้ว! :|
พระเยซู เราต้องการพระองค์,
ผู้ทรงเป็นเพื่อนรักของเด็กๆ.
|: ข้าฯ จะไม่ทำให้เสียพระทัย
ด้วยบาปของข้าอีกแล้ว. :|
När juldagsmorgon glimmar,
jag vill till stallet gå,
|: där Gud i nattens timmar
re'n vilar uppå strå. :|
Hur god du var som ville
till jorden komma ner!
|: Nu ej i synd jag spille
min barndoms dagar mer! :|
Dig, Jesu, vi behöva,
du käre barnvän.
|: Jag vill ej mer bedröva
med synd dig igen. :|*
11. 3 นิโไฟ 27:14–15.
12. 3 นิโไฟ 18:12–13.
13. ลูกา 24:30–35; ดู ข้อ 13–29 ด้วย.
14. *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 52.
15. *วิวรณ์* 21:4.



ภาคบ่ายวันเสาร์ | 2 เมษายน 2016

นำเสนอโดย ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ศาสนจักร

พ น้องชายและหญิง ประธานมอนสัน
เชิญข้าพเจ้าให้นำเสนอรายชื่อ
เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และสาวกเจ็ด
สิบภาคเพื่อให้ท่านออกเสียงสนับสนุน
ขอเสนอว่าเราสนับสนุนโรมัส สเปิน-
เซอร์ มอนสัน ในฐานะศาสตราจารย์
ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย และประธาน
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี่ เบนเนี่ยน
อายุริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่าย
ประธานสูงสุด และดีเทอร์ ฟรีดริค
อุคท์ดอร์ฟ ในฐานะที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธานสูงสุด

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้าน หากมีโปรดยกมือ
การออกเสียงสนับสนุนได้รับการ
บันทึก
ขอเสนอว่าเราสนับสนุนรัสเซลล์ เอ็ม.
เนลสัน ในฐานะประธานโครัมอัครสาวก
สิบสอง และสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบ
สองดังต่อไปนี้: รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน,
ดัลลีน เอช. โอ๊คส์, เอ็ม. รัสเซลล์
บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตনার, เคเวนทิน
แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นีล แอล. แอนเดอร์เซน, โรนัลด์ เอ.

ราสแบนด์, แกเรีย อี. สตีเวนสัน,
และเดล จี. เรนสันต์
ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน
การออกเสียงสนับสนุนได้รับการ
บันทึก
ขอเสนอว่าเราสนับสนุนที่ปรึกษาใน
ฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสอง
ในฐานะศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และผู้
เปิดเผย
ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมีโปรดทำเช่น
เดียวกัน
การออกเสียงสนับสนุนได้รับการ
บันทึก
ขอเสนอปลดสาวกเจ็ดสิบภาคต่อ
ไปนี้ มีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม
ค.ศ. 2016: มานูเอล เอ็ม. อะกัสติน,
เคนท์ เจ. อัลเลน, สตีเฟน บี. อัลเลน,
ดับเบิลยู. มาร์ก แบสเสตต์, แพทริก เอ็ม.
บูโทล, มาร์ก เอ. แบรกก์, มาร์เซล เอฟ.
แซปป์, เอลิเชอร์ เอส. คอลลาโด,
วาเลรี วี. คอร์ดอน, วาควิน อี. คอสตา,
เจฟฟรีย์ ดี. คัมมิงส์, มัสลีโม ดีฟีโอ,
โดนัลด์ ดี. เดซเลอร์, นิโคลัส แอล.
ดี จีโอวานนิ, ฮอร์เซ เอส. โดมิงเกซ,
แกเรีย บี. ดอกซีย์, เดวิด จี. เฟอร์นันเดซ,
เอิร์นัน ดี. เฟอร์เรรา, โมโรไน กาโอนา,
แจ็ค เอ็น. เจอวาร์ด, ริคาร์โด พี.
ซิเมเนซ, ตักลาส เอฟ. ไฮแอม,



เบรนท์ เจ. ฮิลเลียร์, โรเบิร์ต ดับเบิลยู. ไชมันส์, เลสเตอร์ เอฟ. จอห์นสัน, มัตตี ที. โยเตนุส, แซง โส คิม, อัลเฟรด ค็องกู, เดน โอ. ลีวิตต์, เรเมโกอี อี. เมม จูเนียร์, อิสมาเอล เมนโดซา, ซีซาร์ เอ. มอเรลส์, รูลอน ดี. มันส์, ราโมน ซี. โนเบลซา, เอส. มาร์ก พอลเมอร์, ฟุซาร์ต ปีแยร์-เนา, แกร์รี่ บี. พอร์เตอร์, โยเซฟ แอล. เรนา, เอสเตบัน จี. เรเซค, จอร์จ เอฟ. โรดส์ จูเนียร์, แกร์รี่ บี. เซบิน, อิวาน เอ. ชมูทส์, ดี. แซคารีย์ สมิธ, ลินน์ แอล. ซัมเมอร์เฮลล์, เวเนสเซลลา เอช. สเว็ค, เครก บี. เทอร์รี่, เออร์เนสต์ อาร์. ตอริส, ฟาเบียน ไอ. วัลเลโฮ, เอแมร์ วียาโลโบส, เจ. โรมิโอ วียาร์เรอัล, และ เทอร์รี่ แอล. เวด

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความ ขอบคุณการรับใช้ที่ยอดเยี่ยมของพวกเขา โปรดยกมือ

ขอเสนอปลดซิสเตอร์โรสแมรี เอ็ม. วิชชอม, ซิสเตอร์เชอริล เอ. เอสพลิน, และซิสเตอร์แมรีรี่ อาร์. เดอร์แฮมจาก ฝ่ายประธานปลุมนววัยสามัญ ด้วยความ ขอบคุณจากใจ เราขอปลดสมาชิกคณะกรรมการปลุมนววัยสามัญเช่นกัน

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความ ขอบคุณพี่น้องสตรีเหล่านี้สำหรับการ รับใช้ที่ยอดเยี่ยมและการอุทิศตนของ พวกเขา โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนสมาชิกใหม่ ในสาวกเจ็ดสิบเจ็ดที่ชั้นผู้ใหญ่ ดับเบิลยู. มาร์ก แบสเชตต์, มาร์ก เอ. แบรกก์, เวเทอร์ฟอร์ด ที. เคลย์ตัน, วาเลรี วี. คอร์ดอน, วาควิน อี. คอสตา, มัสสิโม ดี ฟีโอ, ปีเตอร์ เอฟ. มีเออร์ส, เค. เบรทท์. แนทเทอร์สส์, เอส. มาร์ก พอลเมอร์, แกร์รี่ บี. เซบิน, และอิวาน เอ. ชมูทซ์

ผู้ที่เห็นชอบ โปรดยกมือ ผู้ที่คัดค้าน โปรดกระทำเช่น เดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ต่อไปนี้ในฐานะสาวกเจ็ดสิบภาคคน ใหม่: พี. เดวิด อากัสซานี, กิลเมอร์ เอ. อาเกวโร, เรเน อาร์. อัลบา, วิกโตรินโอ เอ. บาบิตา, สตีเวน อาร์. แบงเกอร์เทอร์, ริชาร์ด บาคิแรน, ดอง ซอล เบท์, ไมเคิล วี. บาเฮซติ, แมททิว เบนนาซาร์, อุเบอร์มาน เบียง-เอมิ, เควิน อี. แคลเตอร์วูด, ลูอิส เจ. เคมีร์, แมททิว แอล. คาร์เพนเตอร์, ดักลาส บี. คาร์เตอร์, อารอลโด บี. กาวัลกานเต, ลูอิส ซี. ซาเวร์รี, อุลิเชส ซาเวซ, เบรนท์ เจ. คริสเตนเซ็น, ดักลาส แอล. แดนนซ์, มาร์ก ซี. เดวิส, อเลสซานโดร ดินิ เชียคซ, เจ. สก็อตต์ โดเรียส, เอ็ม. เดิร์ก ดริสคอลล์, อันโตนิโอ เอฟ. ฟอนเดซ, โยเซฟ เอ. เฟอร์นันเดซ, มาติอัส ดี. เฟอร์นันเดซ, กันติโด ฟอ์ตูนา,

บรูซ อี. เกนท์, ไมเคิล เอ. กิลเลนวอเทอร์, แดเนียล จี. แฮมิลตัน, มาไซอัส เฮลด์, ทอม-อัทเลอ เฮอร์แลนด์, เรย์มอนด์ เอส. เฮย์แมน, บี. คริสโตฟ คาวายา, ทอดด์ เอส. ลาร์คิน, เปโดร เอกซ์. ลาร์เรอัล, ฮวน เจ. เลฟรีโน, เฟลิกซ์ เอ. มาร์ตินเนซ, เควิน เค. มิสกิน, มาร์ก แอล. เพซ, ไรอัน วี. พากาดวน, เอ. โมโรโน เปเรซ, คาร์ลอส อี. เปร์รอตติ, มาร์ก พี. เปเตรู, อลัน ที. ฟิลลิปส์, โทมัส ที. พรินเดย์, ไบรอัน แอล. รอร์สัน, เรเน โรเมย์, เบลค เอ็ม. รอนีย์, ลูอิส จี. รูอิซ, แม็กซิโม เอ. ซาเวตรา จูเนียร์, เปร์โต เอ. ซานอเวซา, อีริค เจ. ชมูทส์, มิง เซอ (เบ็นจามิน) ไท, เอเบอร์ ดี. เตเชรา, แม็ก-ซิโม ที. ตอร์เรส, เซซุส เวเลซ, คาร์ลอส วียาร์เรอัล, พอล เอช. วัตกินส์, ซี. เดล วิลลิส จูเนียร์, วิลเลียม บี. วอห์น, และ ลูอิส จี. ซาปาตา

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ ผู้คัดค้าน หากมี

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนจอย ดี. โจนส์ ในฐานะประธานปลุมนววัยสามัญ พร้อม จิน บี. บิงแฮมในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่ง และบอนนี่ เอช. คอร์ดอน ในฐานะที่ ปรึกษาที่สอง

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ ชั้นผู้ใหญ่ สาวกเจ็ดสิบภาค และฝ่าย ประธานองค์การช่วยท่านอื่นๆ ตามที่ตั้ง ขึ้นในปัจจุบัน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ ผู้คัดค้าน หากมี

ประธานมอนสันครับ การออกเสียง สนับสนุนได้รับการบันทึก ขอให้ผู้ที่ คัดค้านการเสนอชื่อโปรดติดต่อกับ ประธานสเขตของท่าน

เราซาบซึ้งใจทุกท่านที่สนับสนุน ผู้นำศาสนจักรในการเรียกอัครทูตสี่ทวีป ของพวกเขา และบัดนี้ขอเชิญเจ้า หน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และฝ่ายประธาน ปลุมนววัยสามัญที่เพิ่งได้รับเรียกนั่งประจำ ที่บนยกพื้น ■



รายงานจากแผนกตรวจสอบ บัญชีของศาสนจักรปี 2015

นำเสนอโดย เควิน อาร์. เจอร์เก็นเซน
กรรมการผู้จัดการ แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร

ถึงฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เรียนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่: ดังที่
กำกับไว้โดยการเปิดเผยในภาค
ที่ 120 ของพระคัมภีร์หลักคำสอน
และพันธสัญญา สภากิจการส่วนสิบ—
ประกอบด้วยฝ่ายประธานสูงสุด
โคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง และฝ่าย
อธิการควบคุม—มีอำนาจอนุมัติการใช้
จ่ายเงินทุนของศาสนจักร หน่วยงาน
ของศาสนจักรใช้จ่ายเงินทุนให้อยู่ใน
งบประมาณที่ได้รับอนุมัติ และตาม
นโยบายกับระเบียบปฏิบัติ

แผนกตรวจสอบบัญชีของ
ศาสนจักร ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่
ระดับมืออาชีพที่ได้รับการรับรองและ
ทำงานอิสระโดยไม่ขึ้นอยู่กับแผนก
อื่นๆ ของศาสนจักร มีหน้าที่รับผิดชอบ
ในการตรวจสอบบัญชีเพื่อจุด
ประสงค์ในการให้การรับรองที่เหมาะสม
ในเรื่องรายรับของเงินบริจาค ราย

จ่ายที่เกิดขึ้น และการปกป้องดูแล
ทรัพย์สินของศาสนจักร

ตามการดำเนินงานตรวจสอบ
แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรลง
ความเห็นว่าเป็นแห่งทรัพย์สิน รายรับ
ของเงินบริจาค รายจ่ายที่เกิดขึ้น และ
ทรัพย์สินของศาสนจักรสำหรับปี 2015
ได้รับการบันทึกและจัดการตามงบ
ประมาณศาสนจักรที่ได้รับอนุมัติ
และตามนโยบายตลอดจนแนวทางที่ถือ
ปฏิบัติตามระบบบัญชี ศาสนจักรปฏิบัติ
ตามแนวทางที่สอนให้กับสมาชิกเกี่ยว
กับการดำเนินชีวิตให้อยู่ในงบประมาณ
หลีกเลี่ยงการเป็นหนี้ และการเก็บออม
เพื่อยามจำเป็น

ขอแสดงความนับถือ
แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร
เควิน อาร์. เจอร์เก็นเซน
กรรมการผู้จัดการ ■



รายงานสถิติ ปี 2015

นำเสนอโดย บรูค พี. เฮลล์
เลขานุการฝ่ายประธานสูงสุด

ฝ่ายประธานสูงสุดออกรายงานสถิติ
ของศาสนจักร สิ้นสุด ณ วันที่
31 ธันวาคม 2015 ดังต่อไปนี้

หน่วยของศาสนจักร

สเตค	3,174
คณะเผยแผ่	418
ท้องถิ่น	558
วอร์ดกับสาขา	30,016

สมาชิกภาพ

สมาชิกภาพทั้งหมด	15,634,199 คน
เด็กใหม่ในบันทึก	114,550 คน
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรับบัพติศมา	257,402 คน

ผู้สอนศาสนา

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา	74,079 คน
ผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์	31,779 คน

พระวิหาร

พระวิหารที่อุทิศระหว่างปี 2015 (กอร์โดบา อาร์เจนตินา, เพย์ซัน ยูทาห์, ครูซีโย เปรู, อินเดียนเน โพลิส อินดีแอนา, และดีฮัวนา เม็กซิโก)	5 แห่ง
พระวิหารที่อุทิศซ้ำ (เม็กซิโกซิตี เม็กซิโก และมอนทรีออล ควิเบก)	2 แห่ง
พระวิหารที่ปิดดำเนินการ ณ สิ้นปี	149 แห่ง



โดย เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ยื่นเคียงข้างผู้นำศาสนจักร

ท่านยื่นเคียงข้างผู้นำศาสนจักรอยู่หรือไม่ใน โลกที่มีคมนทั้งนี้เพื่อท่านจะกระจายแสงสว่างของพระคริสต์

ยินดีต้อนรับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ สาวกเจ็ดสิบภาคที่ได้รับเรียกใหม่ และฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญชุดใหม่ที่ยอดเยี่ยม และด้วยความชื่นชมอย่างสุดซึ้ง เราขอบคุณผู้ที่ได้รับการปลดทุกท่าน เราชรักท่านทุกคน

พี่น้องที่รักทั้งหลาย เราเพิ่งมีส่วนร่วมในประสบการณ์ที่เป็นพรอย่างที่สุด เมื่อเรายกมือสนับสนุนศาสนดาพยากรณ์ผู้หยั่งรู้และผู้เปิดเผยตลอดจนผู้นำท่านอื่นๆ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ระดับสามัญที่ได้รับเรียกจากพระเจ้าในวันเวลานี้ ข้าพเจ้าไม่เคยใช้โอกาสในการสนับสนุนและรับการนำทางจากผู้รับใช้ของพระเจ้าอย่างผิวเผินหรือไม่ใส่ใจ และโดยที่ตนเองเพิ่งได้รับเรียกใหม่ ให้เป็นสมาชิกโคเวรัมอัครสาวกสิบสองเพียงไม่กี่เดือน ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่ได้รับเสียงสนับสนุนและความเชื่อมั่นจากท่าน ข้าพเจ้าปลอบปล้ำในความเต็มใจของท่านที่ยืนเคียงข้างข้าพเจ้าและผู้นำที่ยอดเยี่ยมเหล่านี้ทุกคน

ไม่นานหลังจากได้รับการสนับสนุนในเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ข้าพเจ้าเดินทางไปยังปากีสถานเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย ขณะอยู่ในประเทศนั้น ข้าพเจ้า

พบวิสุทธิชนที่ดีเลิศและอุทิศตน พวกเขามีจำนวนเล็กน้อยแต่มีวิญญาณที่เข้มแข็งมาก หลังจากกลับบ้านไม่นาน ข้าพเจ้าได้รับข้อความต่อไปนี้จากบราเดอร์ซาคิล อาร์ชาต สมาชิกคนหนึ่ง ข้าพเจ้าพบระหว่างการไปเยือนครั้งนั้น “เอ็ดเดอร์ราสแบนด์ครับ ขอขอบคุณที่มากปากีสถาน ผมต้องการเรียนท่านว่า พวก



เรา... สมาชิกศาสนจักร... สนับสนุนท่านและรักท่าน [เรา] โชคดีที่ท่านมาที่นี่และเราได้ฟังท่านพูด นับเป็นวันเวลาอันมีค่าในชีวิตครอบครัวของผมที่ได้พบอัครสาวก”¹

การพบกับวิสุทธิชนอย่างบราเดอร์อาร์ชาตเป็นประสบการณ์ที่อึ้งอัมมใจและรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ขอใช้ถ้อยคำของเขาว่า “เป็นวันเวลาอันมีค่าสำหรับข้าพเจ้าเช่นกัน

เมื่อเดือนมกราคมผู้นำศาสนจักรมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดรายการเฟชทูเฟช พร้อมด้วยเยาวชนกับผู้นำ และบิดามารดาจากทั่วโลก การถ่ายทอดสดครั้งนี้ส่งผ่านอินเทอร์เน็ตไปยังหลายพื้นที่ใน 146 ประเทศ บางพื้นที่มีผู้รับชมจำนวนมากในอาคารนมัสการ และบางคนรับชมที่บ้านกับเยาวชน รวมแล้วมีผู้ร่วมรายการหลายแสนคน

โดยเชื่อมโยงกับผู้รับชมจำนวนมากมหาศาล ชิสเตอร์บอนนี่ ออสคาร์สัน ประธานเยาวชนหญิงสามัญ บราเดอร์สตีเฟน ดับเบิลยู. โอเวน ประธานเยาวชนชายสามัญ และข้าพเจ้า—ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าภาพเยาวชน นักดนตรีและคนอื่นๆ—ตอบคำถามจากเยาวชนของเรา

จุดประสงค์ของเราคือการแนะนำสาระสำคัญของสหกิจกรรมสำหรับปี 2016 “มุ่งหน้าด้วยความแน่นอนในพระคริสต์” จาก 2 นีไฟ ซึ่งอ่านว่า “ดังนั้น ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่นอนในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าและผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ดิ่มีค่าพระวจนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดุเถิด, พระบิดาตรัสดังนี้ : เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์.”²

เราเรียนรู้อะไรเมื่ออ่านคำถามหลายร้อยข้อจากเยาวชนของเรา เราเรียนรู้ว่าเยาวชนของเรารักพระเจ้า สนับสนุนผู้นำและปรารถนาจะให้คำถามของพวกเขาได้รับคำตอบ! คำถามเป็นตัวบ่งชี้

ของความปรารถนาที่จะเรียนรู้มากขึ้น เพื่อเพิ่มเข้ากับความจริงทั้งหลายที่มีอยู่แล้วในประจักษ์พยานของเรา และเพื่อจะพร้อมมากขึ้นสำหรับการ “มุ่งหน้าด้วยความแน่นอนในพระคริสต์”

การฟื้นฟูพระกิตติคุณเริ่มต้นด้วยคำถามจากเด็กหนุ่ม โจเซฟ สมิท ในการปฏิบัติศาสนกิจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด คำสอนมากมายของพระองค์เริ่มด้วยคำถาม ครั้งหนึ่งพระองค์ทรงถามเปโตรว่า “แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร?”³ และเปโตรตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”⁴ เราต้องช่วยกันค้นหาคำตอบของพระบิดาบนสวรรค์ผ่านการนำทางของพระวิญญาณ

ในการถ่ายทอดครั้งนั้นข้าพเจ้ากล่าวกับเยาวชนว่า

“ผู้นำศาสนจักรนี้คุ้นเคยกับประเด็นปัญหา ความกังวล และเรื่องท้าทายของพวกท่าน

“เรามีลูก เรามีหลาน เราพบกับเยาวชนบ่อยๆ ทุกที่ทั่วโลก เราสวดอ้อนวอนให้ท่าน เราสนทนากับท่านในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด และเรารักท่าน”⁵

ข้าพเจ้าประสงค์จะแบ่งปันคำตอบหนึ่งข้อในบรรดาคำตอบมากมายที่เราได้รับจากรายการนั้น

ลิซาจากแกรนด์แพรวี แอลเบอร์ตา แคนาดาเขียนว่า “รายการ เฟซทูเฟซ ครั้งนี้ยอดเยี่ยม ประจักษ์พยาน และความเชื่อมั่นในพระกิตติคุณของหนูเพิ่มขึ้นมากมาย เราได้รับพรมากที่มีผู้นำที่ได้รับการปลื้มใจผู้ได้รับเรียกให้รับใช้ ในหลากหลายขอบเขตความสามารถ”⁶

ลิซ จากพลีแซนท์ โกรฟ ยูทาห์ โปสต์ ไว้ในช่วงแรกๆ ว่า “ดิฉันสำนึกคุณสำหรับศรัทธาส่วนตัวของดิฉันและโอกาสที่ได้สนับสนุนศาสนพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตลอดจนชายหญิงที่ร่วมรับใช้กับท่าน”⁷

วันนี้เราสนับสนุนผู้นำผู้ได้รับเรียก โดยการปลื้มใจจากสวรรค์ให้สอนและ



นำทางเราและเป็นผู้ที่ร้องเรียกเราให้ตระหนักถึงอันตรายที่ต้องเผชิญอยู่ทุกวัน—จากการรักษาวันสะบาโตแบบพอประมาณ ถึงการข่มขู่ครอบครัว คุณภาพทางศาสนาและแม่จนถึงโต้แย้งการเปิดเผยยุคสุดท้าย พี่น้องทั้งหลายเรากำลังฟังคำแนะนำของท่านเหล่านั้นหรือไม่

หลายครั้งในการประชุมใหญ่ การประชุมศิโรตถ์และปฐมวัย เราร้องเพลงที่มีคำร้องอันอ่อนโยน “พาฉัน นำฉัน เดินเคียงข้างฉัน”⁸ ถ้อยคำเหล่านั้นมีความหมายต่อท่านอย่างไร ใครเข้ามาในความคิดท่านเมื่อท่านนึกถึงถ้อยคำเหล่านั้น ท่านรู้สึกถึงอิทธิพลดีของผู้นำที่ชอบธรรมหรือไม่ บรรดาสาธุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ที่มีมาในอดีตต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันเพื่อสัมผัสชีวิตท่าน ใครเดินร่วมทางของพระเจ้ากับท่าน พวกเขาอาจอยู่แค่เอื้อมในบ้านท่าน พวกเขาอาจอยู่ในการชุมนุมท้องถิ่นหรือพูดจากแทนพูดที่การประชุมใหญ่สามัญสาธุศิษย์เหล่านี้แบ่งปันให้เรารับรู้ถึงพรของการมีประจักษ์พยานในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ผู้นำของศาสนจักรนี้ ผู้นำของจิตวิญญาณเราเอง ผู้สัญญาว่า “จงรื่นเริงเถิด, และอย่ากลัวเลย, เพราะเราพระเจ้าอยู่กับเจ้า, และจะยืนเคียงข้างเจ้า”⁹

ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องที่ประธาน โทมัส เอส. มอนสันเล่าให้ฟัง เมื่อได้รับเชิญให้ไปบ้านพอล ซี. ซาลีย์ต์ ประธานสแตตของท่านเพื่อเตรียมตัวเลื่อนขั้นสู่ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค เป็นพรพิเศษเพียงใดสำหรับประธานซาลีย์ต์ซึ่งขณะนั้นไม่รู้เลยว่ากำลังสอนเด็กหนุ่มผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนที่วันหนึ่งจะกลายเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า¹⁰

ข้าพเจ้ามีช่วงเวลาที่ได้เรียนรู้จากประธานมอนสัน ศาสดาพยากรณ์ที่รักของเราด้วย ข้าพเจ้าไม่มีข้อสงสัยในความคิดหรือในใจเรื่องท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าเคยเป็นผู้รับที่นอบน้อมเมื่อท่านได้รับการเปิดเผยและดำเนินการตามนั้น ท่านสอนให้เราเอื้อมออกไปเพื่อปกป้องกัน เพื่อช่วยกันและกัน ดังที่สอนไว้ที่ผืนน้ำแห่งมอรมอน บรรดาผู้ที่ “ปรารถนาจะ [ได้รับ] . . . เรียกว่าเป็นผู้คนของพระองค์” เต็มใจจะ “แบกภาระของกันและกัน” “โศกเศร้ากับคนที่โศกเศร้า” และ “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้า”¹¹

วันนี้ข้าพเจ้ายืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาในสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าทราบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรง



พระชนม์และทรงรักเรา ทรงกำกับดูแล ผู้รับใช้ของพระองค์ ท่านและข้าพเจ้า เพื่อให้พระประสงค์อันทรงเดชานุภาพ บนแผ่นดินโลกนี้เกิดสัมฤทธิ์ผล¹²

ขณะเรามุ่งหน้าไป โดยเลือกทำตาม คำแนะนำและคำเตือนจากผู้นำของเรา เราเลือกทำตามพระเจ้าขณะที่โลกกำลัง ดำเนินไปอีกทิศทางหนึ่ง เราเลือกที่จะยึด ราวเหล็กให้แน่น เป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เป็นผู้อยู่ในภิกษุระของพระเจ้า และเพื่อ จะเติมไป “ด้วยความปรียิ่งนัก”¹³

เห็นได้ชัดว่าคำถามที่มากขึ้นของทุก วันนี้คือ ท่านยืนเคียงข้างผู้นำศาสนจักร อยู่หรือไม่ในโลกที่มีดমনทั้งนี้เพื่อท่าน จะกระจายแสงสว่างของพระคริสต์

สัมพันธ์ภาพกับผู้นำเป็นสิ่งสำคัญ และมีความหมาย ไม่ว่าผู้นำจะอยู่ใน วัยใด อยู่ในใกล้หรือไกล หรือเมื่อพวกเขา อาจสัมผัสชีวิตเรา อิทธิพลของพวกเขา สะท้อนอยู่ในถ้อยคำของกวีชาวอเมริกัน เอ็ดวิน มาร์คแฮม ผู้กล่าวถ้อยคำนี้ไว้ว่า

มีจุดหมายของความเป็นพี่น้อง
[ไม่มีใคร] ไปเพียงลำพัง
ทั้งหมดที่เราส่งไปในชีวิตผู้อื่น
ย่อมหวนคืนสู่ตัวเรา¹⁴

ซาซิล อาร์ชาด เพื่อนในปาเกีสถาน ให้การสนับสนุนข้าพเจ้า พี่น้องและ เพื่อนของเขา ท่านทั้งหลายก็เช่นกัน เมื่อเราเอื้อมออกไปหนุนใจกัน เรา พิสูจน์ถ้อยคำอันทรงพลังว่า “[ไม่มีใคร] ไปเพียงลำพัง”

เหนือสิ่งอื่นใด เราต้องการ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเจ้า พระเยซูคริสต์ของเรา เรื่องราวจาก พระคัมภีร์เรื่องหนึ่งที่ส่งผลทาง วิญญาณต่อข้าพเจ้าเสมอคือเมื่อ พระเยซูคริสต์ทรงดำเนินบนผืนน้ำ ออกไปพบสานุศิษย์ซึ่งกำลังล่องเรืออยู่ใน ทะเลกาลิลี คนเหล่านั้นเป็นผู้นำที่ เพิ่งได้รับเรียกเหมือนเราหลายคนที่อยู่ บนยกพื้นวันนี้ เรื่องดังกล่าวบันทึกไว้ใน หนังสือมัทธิว

“ในขณะที่นั้นเรืออยู่กลางทะเลแล้ว และถูกคลื่นซัดเพราะทวนลมอยู่

“เมื่อเวลาใกล้รุ่งเช้า พระองค์ทรง ดำเนินบนทะเลไปยังพวกสาวก

“เมื่อสาวกเห็นพระองค์ทรงดำเนิน มาบนทะเล เขาทั้งหลายก็แตกตื่น . . . และร้องด้วยความกลัว

“พระเยซูตรัสกับพวกเขาทันทีว่า “ทำไมจึงดีเกิด นี้เราเอง อยากลัวเลย”¹⁵

เปโตรได้ยินพระสุรเสียงให้กำลังใจ จากพระเจ้า

“เปโตรจึงทูลตอบพระองค์ว่า “องค์ พระผู้เป็นเจ้า ถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว ขอตริสให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหา พระองค์

“พระองค์ตรัสว่า “มาเถิด”¹⁶

เปโตรช่างกล้าหาญนัก ท่านเป็น ชาวประมง และรู้ดีถึงอันตรายของ ทะเล แต่ท่านให้คำมั่นสัญญาว่าจะทำ ตามพระเยซู—ไม่ว่าวันหรือคืน ในเรือ หรือบนบก

ข้าพเจ้านึกภาพที่เปโตรโดดข้าม กราบเรือโดยไม่รีรอต่อการเชื่อเชียว แม้แต่วินาทีเดียวและเริ่มเดินบนผืนน้ำ ที่จริงพระคัมภีร์กล่าวว่า “[ท่าน] เดิน บนน้ำไปหาพระเยซู”¹⁷ เมื่อลมแรงขึ้น และคลื่นก็ม้วนขึ้นมาท่วมเท้าท่าน เปโตร จึง “กลัวและเมื่อกำลังจะจมก็ร้อง [ออกมา] ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ช่วยข้า พระองค์ด้วย

“พระเยซูจึงเอื้อมพระหัตถ์จับเขาไว้ ทันที”¹⁸

เป็นบทเรียนที่ทรงพลังอะไรเช่นนั้น พระเจ้าทรงอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยเขา เฉก เช่นพระองค์ทรงอยู่ที่นั่นในวันนี้เพื่อ ช่วยท่านและข้าพเจ้า ทรงเอื้อมพระหัตถ์ ดึงเปโตรขึ้นมาหาพระองค์และความ ปลอดภัย

หลายครั้งข้าพเจ้าต้องการพระผู้ช่วย ให้รอดและการช่วยกู้จากพระหัตถ์ พระองค์ เวลานั้นข้าพเจ้าต้องการพระองค์ มากกว่าแต่ก่อน พวกท่านแต่ละคนก็ เช่นกัน เปรียบเหมือนข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจ เมื่อจะโดดข้ามกราบเรือลงสู่สถานที่ ซึ่งไม่คุ้นเคย เพียงเพื่อจะตระหนักว่า ข้าพเจ้าไม่อาจทำได้โดยลำพัง

ช่วงที่สนทนากันในรายการเฟช ทูเฟช บ่อยครั้งที่พระเจ้าทรงเอื้อมออก มาหาเราผ่านครอบครัวและผู้นำ โดยที่ ทรงเชื่อเชียวเรามาหาพระองค์—เฉก เช่นทรงเอื้อมออกไปช่วยเปโตรให้รอด

ท่านก็เช่นกัน จะมีหลายช่วงเวลา ที่ ตอบรับการเชื่อเชียวบ่อยครั้งให้ “มาหา

พระคริสต์”¹⁹ นั่นคือทั้งหมดเกี่ยวกับชีวิตมรตัยนี้ไม่ใช่หรือ การเรียกนั้นอาจเรียกให้มาช่วยผู้สมาชิกครอบครัวให้มารับใช้งานเผยแผ่ให้กลับมาโบสถ์ให้มาพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ และตั้งที่เมื่อไม่นานมานี้เราได้ฟังจากเยาวชนผู้เลิศล้ำของเราในรายการเฟซทูเฟซเรียกให้มาเพื่อกรุณาช่วยฉันตอบคำถามของฉัน เมื่อเวลามาถึงเราแต่ละคนจะได้ยินเสียงเรียกให้ “กลับบ้าน”

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าขอให้เราเอื้อมไปจับพระหัตถ์พระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงยื่นมาหาเรา บ่อยครั้งผ่านผู้นำที่ได้รับเรียกจากสวรรค์และสมาชิกในครอบครัวเรา และฟังสุรเสียงเรียกของพระองค์ให้มา

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้ารักพระองค์ และรู้ด้วยสุดใจว่าพระองค์ทรงรักเราทุกคน ทรงเป็นแบบอย่างอันประเสริฐ และเป็นผู้นำจากสวรรค์ให้แก่บุตรธิดาของพระบิดา ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานอันศักดิ์สิทธิ์ถึงสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ข้อคิดเห็นในเฟซบุ๊กจากชาติล อาร์ชาดถึง โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, 2 ธ.ค. 2015.
2. นีไฟ 31:20.
3. มัทธิว 16:15.
4. มัทธิว 16:16.
5. โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, ในรายการเฟซทูเฟซ, 20 มค. 2016, [lds.org/media-library](https://www.lds.org/media-library).
6. คำตอบรายการเฟซทูเฟซ จากลิซา จาร์วิช จาก แกรนต์แพร์รี, แอลเบอร์ตา, แคนาดา.
7. ทวิตเตอร์จากลิซ ดาร์เกอร์, พลีสแซนซ์ โกรฟ, ยูทาห์, 4 เม.ย. 2015.
8. “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 149.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:6.
10. ดู โธมัส เอส. มอนสัน, “ความวางใจในฐานะโปรที่ต่อต้านศักดิ์สิทธิ์ของเรา,” *เสียงไฮนาร์*, พฤษภาคม 2006, 66–70.
11. โมไซยาห์ 18:8–9.
12. ดู โมไซยาห์ 18:8–9.
13. 1 นีไฟ 8:12.
14. Edwin Markham, “A Creed,” *Lincoln and Other Poems* (1901), 25.
15. มัทธิว 14:24–27.
16. มัทธิว 14:28–29.
17. มัทธิว 14:29.
18. มัทธิว 14:30–31.
19. โมโรไน 10:32.



โดย เอ็ดเดอร์ นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

“ถ้าใครยอมรับเด็กเล็กๆ คนนี้ก็ยอมรับเรา”

เด็กทุกวันนี้พบว่าตนเองอยู่ในสภาพการณ์ของครอบครัวที่ซับซ้อนและแตกต่างกันมากมาย เราต้องเอื้อมออกไปช่วยผู้ที่รู้สึกอ้างว้าง ถูกทอดทิ้ง หรืออยู่นอกครัว

พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเด็กพระองค์ทรงรักเด็กทุกคน พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็กๆ เข้ามาเฝ้า... เพราะแผ่นดินสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น”¹

เด็กทุกวันนี้พบว่าตนเองอยู่ในสภาพการณ์ของครอบครัวที่ซับซ้อนและแตกต่างกันมากมาย

ตัวอย่างเช่น ในปีปัจจุบันจำนวนเด็กที่อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียวในสหรัฐมีจำนวนมากกว่าเมื่อ 50 ปีที่แล้วถึงสองเท่า² และมีครอบครัวมากมายที่มีความเป็นหนึ่งเดียวกันน้อยลงในความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและความเต็มใจรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ในช่วงที่ความสับสนทางวิญญาณเพิ่มขึ้น พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูจะเป็นมาตรฐาน อุดมคติ แบบแผนของพระเจ้าต่อไป

“เด็กๆ มีสิทธิ์ที่จะเกิดภายในพันธะของการสมรสที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยบิดามารดาที่เคารพคำสาบานของ

การแต่งงานด้วยความจงรักภักดีอย่างสมบูรณ์... .

“สามีและภรรยาที่มีความรับผิดชอบอันทรงเกียรติที่จะรักและดูแลกัน เช่นเดียวกับที่จะรักและดูแลลูกๆ... . บิดามารดามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเลี้ยงดูลูกๆ ด้วยความรักและความชอบธรรม จัดหาปัจจัยสนองความต้องการทางร่างกายและทางวิญญาณ สอนพวกเขาให้รักและรับใช้กัน ให้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า”³

เราตระหนักถึงบิดามารดาที่ดีมากมายจากทุกศาสนาทั่วโลก ผู้ดูแลลูกของพวกเขาด้วยความรัก และเรารู้ด้วยความซาบซึ้งใจกับครอบครัวในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ได้รับการดูแลจากบิดาและมารดาที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่พระผู้ช่วยให้รอด ผู้ที่ผนึกในพระวิหารโดยสิทธิอำนาจฐานะโปรที่ต และผู้ที่กำลังเรียนรู้ในครอบครัวพวกเขาที่จะรักและวางใจพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์

คำวิงวอนสำหรับเยาวชน

แต่คำวิงวอนของข้าพเจ้าในวันนี้ สำหรับเด็ก เยาวชน และคนหนุ่มสาว หลายแสนคนที่ไม่ได้มาจากครอบครัว แบบนี้ ที่ไม่ได้มีภาพของครอบครัว “สมบูรณ์แบบในอุดมคติ” ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงเพียงเยาวชนที่เคยประสบกับความตาย การหย่าร้าง หรือศรัทธาที่ลดน้อยถอยลงของบิดามารดาเท่านั้น แต่ยังพูดถึงเยาวชนชายหญิงอีกหลายหมื่นคนจากทั่วโลกที่น้อมรับพระกิตติคุณโดยไม่บิดาหรือมารดาเข้ามาในศาสนจักรด้วย⁴

คนหนุ่มสาววิสุทธิชนยุคสุดท้าย เหล่านี้เข้ามาในศาสนจักรด้วยศรัทธาแรงกล้า พวกเขาหวังจะสร้างครอบครัว อุดมคติในชีวิตของพวกเขาในอนาคต⁵ เมื่อถึงเวลาพวกเขาจะเป็นส่วนสำคัญของงานสอนศาสนา หนุ่มสาวที่ชอบธรรมของเราและผู้ที่ถูกเขาลงที่แทนในพระวิหารเพื่อเริ่มต้นครอบครัวของพวกเขาเอง

ความละเอียดอ่อน

เรายังคงสอนแบบแผนครอบครัวของพระเจ้าต่อไป แต่เวลานี้ด้วยสมาชิกหลายล้านคนและความหลากหลายของเด็กๆ ในศาสนจักร เราต้องคิดอย่างรอบคอบและละเอียดอ่อนมากขึ้น วัฒนธรรมและวิธีการสื่อสารของศาสนจักรของเราอยู่ในช่วงที่ค่อนข้างโดดเด่น เด็กปฐมวัยจะไม่หยุดร้องเพลง “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกัน ชั่ววันรันดร์”⁶ แต่เมื่อพวกเขาร้องเพลง “ฉันดีใจเมื่อคุณพ่อกลับบ้าน”⁷ หรือ “มีพ่อกับแม่เป็นผู้นำทางแก่ฉัน”⁸ ไซ้ว่าเด็กทุกคนจะกำลังร้องเพลงเกี่ยวกับครอบครัวของตนเอง

เบ็ตตี้ เพื่อนของเราแบ่งปันประสบการณ์ที่เธอมีที่โบสถ์เมื่อเธออายุ 10 ขวบ เธอเล่าว่า “ครูของเรากำลังแบ่งปันบทเรียนเกี่ยวกับการแต่งงานในพระวิหาร เธอถามฉันอย่างเจาะจงว่า ‘เบ็ตตี้ พ่อแม่ของเธอไม่ได้แต่งงานในพระวิหาร

ไซ้ใหม่’ [ครูและเพื่อนๆ ในชั้นเรียน] รู้คำตอบอยู่แล้ว” บทเรียนของครูดำเนินต่อไป และเบ็ตตี้จินตนาการอย่างหมัดหวังถึงครอบครัว เบ็ตตี้กล่าวว่า “มีหลายคืนที่ดิฉันร้องไห้เกี่ยวกับเรื่องนี้” เมื่อดิฉันมีปัญหาเกี่ยวกับหัวใจสองปีหลังจากนั้นและคิดว่ากำลังจะตาย ดิฉันตกใจมาก คิดว่าจะต้องอยู่คนเดียวตลอดไป”

ลีฟ เพื่อนข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุมที่โบสถ์คนเดียว ครั้งหนึ่งในชั้นเรียนปฐมวัย เขาได้รับเชิญให้เป็นผู้พูดสั้นๆ เขาไม่มีคุณแม่หรือคุณพ่อที่โบสถ์มา ยืนช่วยอยู่ข้างๆ หากเขาลืมสิ่งที่จะพูด ลีฟกลัวมาก แทนที่เขาจะเป็นผู้พูดอย่างชัดเจน เขาเลือกที่จะไม่มาโบสถ์เป็นเวลาหลายเดือน

“พระเยซูจึงทรงเรียกเด็กเล็กๆ คนหนึ่งมา และให้มายืนท่ามกลางเขาทั้งหลาย . . .

“และ [ตรัสว่า] ถ้าใครจะยอมรับเด็กเล็กๆ อย่างนี้สักคนหนึ่งในนามของเรา คนนั้นก็จะยอมรับเราด้วย”⁹

หัวใจที่เชื่อและของประทานทางวิญญาณ

เด็กและเยาวชนเหล่านี้ได้รับพรด้วยหัวใจที่เชื่อและของประทานทางวิญญาณ ลีฟบอกข้าพเจ้าว่า “ผมรู้จักส่วนลึกของหัวใจว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระบิดาของผม พระองค์ทรงรู้จักและทรงรักผม”

เวโรนิก เพื่อนของเราเล่าว่า “เมื่อดิฉันเรียนหลักธรรมพระกิตติคุณและศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน ราวกับดิฉันจำได้ว่าเป็นสิ่งที่ดิฉันเคยรู้มาก่อนแต่ลืมเลือนไป”

ซูโลกา เพื่อนของเรามาจากเมืองอะแลสกา ประเทศบราซิล ถึงแม้ครอบครัวเธอจะไม่เคร่งศาสนา แต่เมื่อซูโลกาอายุ 12 ขวบเธอเริ่มอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลและไปโบสถ์ในท้องที่ เธอค้นหาเพื่อให้รู้จักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้น แม้ว่าพ่อแม่ของเธอไม่เต็มใจอนุญาต แต่เธอก็เรียนกับผู้สอนศาสนา

รับประจักษ์พยาน และรับบัพติศมา ซูโลกาบอกข้าพเจ้าว่า “ระหว่างเรียนบทสนทนา ผู้สอนศาสนาให้ดิฉันดูภาพพระวิหารซอลท์เลค และเล่าเกี่ยวกับศาสนพิธีฝึก นับจากวินาทีนั้น ดิฉันมีความปรารถนาว่าสักวันหนึ่งจะเข้าไปยังพระนิเวศน์ของพระเจ้าและมีครอบครัววันรันดร์”

แม้ว่าสถานการณ์ทางโลกของเด็ก อาจไม่ใช่อะไรในอุดมคติ แต่ดีเอ็นเอทางวิญญาณของเด็กสมบูรณ์แบบ เพราะอัตลักษณ์ที่แท้จริงของเขาคือบุตรหรือธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันกล่าวว่า “จงช่วยให้บุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเข้าใจว่าอะไรที่แท้จริงและสำคัญในชีวิตนี้ ช่วยพวกเขาพัฒนาความเข้มแข็งเพื่อเลือกเส้นทางที่จะทำให้พวกเขาปลอดภัยบนทางสู่ชีวิตวันรันดร์”¹⁰ ขอให้เราอ้าแขนรับและเปิดใจเราให้กว้างขึ้นอีกเล็กน้อย เยาวชนเหล่านี้ต้องการเวลาและประจักษ์พยานของเรา

แบรนนอนเข้าร่วมศาสนจักรในโคโลราโดขณะอยู่มัธยมปลาย เขาบอกข้าพเจ้าถึงผู้ที่เอื้อมออกไปหาเขาทั้งก่อนและหลังบัพติศมา เขากล่าวว่า “ผมไปเยี่ยมบ้านของหลายครอบครัวที่ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ สิ่งนี้แสดงให้เห็นผมเห็นมาตรฐานที่ผมรู้สึกว่ามีได้ในครอบครัวของผมเอง”

เวโรนิก เกิดที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ เธอเรียนที่เดียวกับคริสติน ลูกสาวของเราเมื่อเธออยู่ที่เยอรมนี เวโรนิกกล่าวว่า “นักเรียนที่เป็นสมาชิกศาสนจักรมีแสงสว่างรอบตัว ดิฉันตระหนักว่าแสงนั้นมาจากศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์”

แม็กซ์ เพื่อนของข้าพเจ้ารับบัพติศมาเมื่อเขาอายุแปดขวบ พ่อของเขาไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรใดเลย และแม็กซ์จะไปโบสถ์หรือไม่ไปโบสถ์ก็ได้

หลังจากที่เขาไม่ได้ไปโบสถ์มาหลายเดือนในช่วงวัยรุ่น แม็กซ์มีความรู้สึก

เขาต้องกลับไป และตั้งใจว่าต้องเป็นเช้าวันอาทิตย์วันหนึ่งว่าเขาจะกลับไป แต่ความตั้งใจเขาลดลงขณะเขาเดินไปถึงประตูหน้าโบสถ์ เขาประหม่อมมาก

อธิการคนใหม่ยื่นรอกอยู่ที่หน้าประตู แม็กซ์ไม่รู้จักเขา และแน่ใจว่าอธิการก็คงไม่รู้จักเขาเช่นกัน ขณะแม็กซ์เดินเข้าไป สีหน้าของอธิการสดใส เขายื่นมือมาให้พาลงกล่าวว่า “แม็กซ์ ดีใจที่เจอคุณครับ!”

“ขณะเขาพูดเช่นนั้น” แม็กซ์กล่าว “ผมรู้สึกอบอุ่นและรู้ว่าผมทำสิ่งที่ถูกต้อง”¹¹

การรู้จักชื่อใครบางคนอาจสร้างสรรค์สิ่งพิเศษได้

“และ [พระเยซู] ทรงบัญชาให้นำเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขา [หาพระองค์] . . .

“และ . . . พระองค์ทรงพาเด็กเล็ก ๆ ของพวกเขา, ทีละคน, และประทานพรให้พวกเขา, และทรงสวดอ้อนวอนถึงพระบิดาเพื่อพวกเขา.

“และเมื่อพระองค์ทรงทำสิ่งนี้แล้ว พระองค์ทรงกันแสงอีก”¹²

เยาวชนที่ยังไม่ได้รับบัพติศมา

เมื่อได้รับการร้องขอจากบิดามารดา เยาวชนมากมายที่รักพระกิตติคุณจึงต้องรอหลายปีเพื่อรับบัพติศมา

บิดามารดาของเอมิเลียร้องขณะเธอยังเด็ก เธอไม่ได้รับอนุญาตให้รับบัพติศมาจนกว่าจะอายุ 15 ปี เอมิเลียเพื่อนของเธอกล่าวอย่างซึ้งซมถึงผู้นำเยาวชนหญิงคนหนึ่งผู้ที่ “เอื้อมือออกไปและช่วยเสริมสร้างประจักษ์พยาน [ของเธอ] เสมอ”¹³

โคลเทินและเพรสตันเป็นวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในยูทาห์ บิดามารดาของพวกเขาหย่าร้างกัน และพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้รับบัพติศมา ถึงแม้พวกเขาไม่สามารถส่งผ่านศีลระลึก แต่พวกเขาสามารถส่งผ่านทุกสัปดาห์ และถึงแม้พวกเขาไม่สามารถเข้าพระวิหารเพื่อประกอบศาสนพิธีบัพติศมาก็



โจเซฟ เซงกุบาเมื่อเป็นเด็กหนุ่ม (ข้างบน) กับเพื่อนและผู้สอนศาสนาผู้อบรมเขา เอ็ดเดอร์ โจชัว วาลูชิมบี (ขวาบน) กับประธานคณะเผยแผ่ของเขา สตีฟ อิริคสัน (ขวาล่าง)

เยาวชนในออร์ดเมื่อพวกเขาไปพระวิหาร แต่เด็กหนุ่มสองคนนี้ไปหารายชื่อครอบครัวที่ศูนย์ประวัติครอบครัวข้างพระวิหาร อิทธิพลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการช่วยเยาวชนของเราให้รู้สึกถึงการต้อนรับมาจากเยาวชนที่ซอชมธรรม

เอ็ดเดอร์โจเซฟ เซงกุบา

ข้าพเจ้าขอจบด้วยแบบอย่างของเพื่อนใหม่คนหนึ่ง ซึ่งเรารู้จักเขาไม่ก็สัปดาห์ที่ผ่านมาระหว่างการไปเยี่ยมคณะเผยแผ่ลูซาคา แซมเบีย

เอ็ดเดอร์โจเซฟ เซงกุบามาจากประเทศยูกันดา บิดาของเขาถึงแก่กรรมเมื่อเขาอายุเจ็ดขวบ เมื่ออายุเก้าขวบ เขาต้องดูแลตนเองเนื่องจากมารดาและญาติคนอื่นๆ ไม่สามารถดูแลเขาได้ เมื่ออายุสิบสองขวบ เขาพบผู้สอนศาสนาและรับบัพติศมา

โจเซฟเล่าให้ข้าพเจ้าฟังถึงวันแรกที่เขาไปโบสถ์ว่า “หลังจากการประชุมศีลระลึก ผมคิดว่าเป็นเวลากลับบ้าน แต่ผู้สอนศาสนาแนะนำให้ผมรู้จักโจชัว วาลูชิมบี โจชัวบอกว่าเขาจะเป็นเพื่อนกับผม และเขายื่น หนังสือเพลงสำหรับเด็ก ให้ผม เพื่อว่าผมจะไม่ต้องเข้าชั้นเรียนปฐมวัยเมื่อเปล่า ในชั้นเรียนปฐมวัย



โจชัววางเก้าอี้กัตัวหนึ่งไว้ข้างๆ เขาประธานปฐมวัยเชิญให้ผมออกไปหน้าชั้นเรียน และขอให้ทุกคนในชั้นเรียนปฐมวัยร้องเพลง ‘ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้าให้ผม ผมรู้สึกพิเศษมาก’

ประธานสาขาพาโจเซฟไปพบกับครอบครัวเพียร์ มูนโกซา และที่นั่นกลายเป็นบ้านของเขาตลอดสี่ปีต่อมา

แปดปีต่อมาเมื่อเอ็ดเดอร์โจเซฟ เซงกุบาเริ่มงานเผยแผ่ของเขา เขาแปลกใจมากเมื่อรู้ว่าผู้อบรมของเขา คือเอ็ดเดอร์โจชัว วาลูชิมบี เด็กชายที่ทำให้เขารู้สึกอบอุ่นในวันแรกที่ชั้นเรียนปฐมวัย และประธานคณะเผยแผ่ของเขา คือใครหรือ เขาคือประธานสตีฟ อิริคสัน เด็กชายตัวเล็กๆ ซึ่งครั้งหนึ่งไม่ยอมเข้าชั้นเรียนปฐมวัยเพราะกลัวการเป็นผู้พูด พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักษาบุตรธิดาของพระองค์

เด็ก ๆ วิ่งมา

เมื่อเคิร์ทกรยาของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าอยู่ที่แอฟริกาไม่กี่สัปดาห์ที่แล้ว เราไปเยี่ยมเมืองมูอิมายี ประเทศสาธารณรัฐคองโก เนื่องจากอาคารประชุมไม่กว้างพอจะรองรับสมาชิกจำนวน 2,000 คน เราจึงประชุมกัน



ในระหว่างการประชุมกับวิสุทธิชน 2,000 คนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก (บน) เด็กๆ ที่ข้างส่งสยหลายสิบคนรวมตัวกันข้างนอกรั้วที่ล้อมรอบสถานที่จัดการประชุม (ข้างบน) เมื่อได้รับเชิญให้เข้ามาข้างใน เด็กๆ วิ่งเข้ามา

ด้านนอก โดยมีแผ่นพลาสติกคลุมเป็นหลังคา ค้ำยันไว้ด้วยเสาไม้ไผ่ เมื่อการประชุมเริ่ม เราเห็นเด็กสิบกว่าคนกำลังมองเราอยู่ พวกเขาขึ้นเกาะราวลูกกรงด้านนอกที่กั้นเป็นรั้วรอบบริเวณอาคาร เค็กระซิบเบาๆ ว่า “นี่ล คุณอยากเชิญเด็กๆ เหล่านั้นเข้ามาไหม” ข้าพเจ้าเข้าไปหาประธานศาลอนจี ประธานห้องถ้ำที่แท่นพูดและขอให้เขาเชิญเด็กๆ ที่อยู่นอกรั้วเข้ามาร่วมการประชุมกับเราด้านใน

เมื่อประธานศาลอนจีเชื้อเชิญเด็กเหล่านั้นเข้ามา ข้าพเจ้าแปลกใจมาก เด็กมากกว่า 50 คน อาจจะเป็นร้อยคนด้วย

ข้า—ไม่เพียงเข้ามาแต่วิ่งเข้ามา บางคนสวมเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่ง ไม่สวมรองเท้า แต่พวกเขาไม่รอยยิ้มที่สวยงามและสีหน้าตื่นเต้น

ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นตันใจจากประสบการณ์นี้และมองว่านี่คือสัญลักษณ์ของการที่เราต้องเอื้อมออกไปช่วยเยาวชนที่รู้สึกอ้างว้าง ถูกทอดทิ้งหรืออยู่นอกรั้ว ขอให้เรานึกถึงพวกเขาต้อนรับพวกเขา สวมกอดพวกเขา และทำทุกอย่างที่เราทำได้เพื่อเสริมสร้างความรักที่พวกเขามีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ว่า “ถ้าใครจะยอมรับเด็ก . . . อย่างนี้สักคนหนึ่งในนามของเรา คนนั้นก็ยอมรับเราด้วย”¹⁴ ในพระนามของพระเจ้าเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธีว 19:14.
2. ดู “Family Structure,” Child Trends DataBank (Dec. 2015), appendix 1, page 9, childtrends.org/databank.
3. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียดิฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
4. ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณเป็นการส่วนตัวต่อมารดาผู้ชอบธรรมหลายหมื่นคน หลายคนเป็นมารดาตัวคนเดียว ผู้ที่รับเอาความรับผิดชอบเบื้องต้นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิญญาณให้ลูกๆ ของตนอย่างกล้าหาญ เชลลีย์ เพ็ญนของเรามาจากแคนาดาพูดถึงคุณแม่ของเธอว่า
 “ผู้สอนศาสนาเคาะประตูบ้านคุณพ่อคุณแม่ดิฉันเมื่อทำปีก่อนดิฉันเกิด ท่านทั้งสองเรียนบทเรียนสองสามบทแล้วคุณพ่อก็ไม่สนใจอีกต่อไป คุณแม่ยังคงเรียนต่อไปและปรารถนาจะรับบัพติศมา เป็นเวลาห้าปีที่คุณแม่ไปโบสถ์ในฐานะผู้ไม่ใช่สมาชิกต่อมาสามเดือนหลังจากดิฉันเกิด คุณแม่จึงรับบัพติศมาได้.
 “คุณแม่ไม่เคยเป็นคนที่ไม่แสดงออกด้วยวาจา มากนักหรืออยู่ในตำแหน่งผู้นำ ท่านมีประกายหยาบที่เรียบง่าย อ่อนหวาน แน่วแน่ . . . ท่านดำเนินชีวิตทุกวันตามความเชื่อของท่านจริงๆ แบบอย่างที่สูงงเงย เรียบง่ายช่วยให้ดิฉันเข้าใจพระเจ้าและศาสนจักรอยู่เสมอ.”
5. แรนดัลล์ เพื่อนข้าพเจ้าบอกข้าพเจ้าว่า “ผมได้รับการสอนและรู้ว่าผมเป็นลูกของพระบิดามารดาบนสวรรค์ การรู้จักอัตลักษณ์และธรรมชาติวิสัยที่แท้จริงของผมทำให้ผมมีความหวังว่าผมไม่จำเป็นต้องเดินตามเส้นทางเดียวกันกับคุณพ่อคุณแม่ซึ่งผมเคารพรักแต่ไม่อยากเลียนแบบ ผมวางใจสิ่งที่ผมเรียนรู้ในปฐมวัย โรงเรียนวันอาทิตย์ และเยาวชนชายตลอดจนครูคนอื่นๆ ผมเห็นแบบอย่างในเวอร์ดและครอบครัวเครือข่ายของผมผู้ซื่อสัตย์และมีความสุข ผมวางใจพระบิดามารดาบนสวรรค์ โดยรู้ว่าถ้าผมซื่อสัตย์ต่อไป พระองค์จะทรงช่วยให้ผมมีครอบครัวเช่นนั้น.”
6. “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันจันทร์,” *หนังสือเพลงสวดสำหรับเด็ก*, 98.
7. “คุณพ่อกลับบ้าน,” *หนังสือเพลงสวดสำหรับเด็ก*, 110.
8. “รักเอ๋ยได้ทีนี้,” *หนังสือเพลงสวดสำหรับเด็ก*, 102–103.
9. มัทธีว 18:2, 5.
10. โธมัส เอส. มอนสัน, “เรียนจากเรา,” *เสียดิฮนา*, มี.ค. 2016, 4.
11. ดู Max H. Molgard, *Inviting the Spirit into Our Lives* (1993), 99.
12. 3 นิไฟ 17:11, 21–22.
13. ถึงแม่เอมิลีไม่มีบิดามารดาที่แข็งขัน แต่เธอพูดสิ่งป้อตายายลงสู่บ้านของเธอและคนอื่นๆ ด้วยความรัก คนเหล่านั้น “เข้ามาแทน” บิดามารดาของเธอ เธอพูดถึงผู้นำเยาวชนหญิงคนหนึ่งในฐานะ “ลูกของเธอ” และเธอตั้งใจจะทำให้เยาวชนหญิงและคนรู้สึกรู้ว่าพวกเขาเป็นลูกสาวของเธอ . . . รอยยิ้มของเธอทำให้หัวใจของคุณอบอุ่นในวันเวลาที่ยากลำบากที่สุด . . . ฉันตั้งเป้าหมายที่จะทำตามการนำของเธอและเป็นซิสเตอร์มอสนาร์สำหรับเด็กๆ เหล่านี้ที่อาจรู้สึก ‘แตกต่าง’ ‘ถูกทอดทิ้ง’ หรือ ‘ถูกกีดกัน.’”
14. มัทธีว 18:5.



โดย เอ็ดเดอร์เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ช่วยชีวิต: เราทำได้

พระเจ้าทรงจัดเตรียมเครื่องมือทั้งหมดที่เราจำเป็นต้องใช้ช่วยชีวิตเพื่อนที่แข็งขันน้อย และไม่เป็นสมาชิก

พระเจ้าช่วยให้รอดเข้าพระทัย พระพันธกิจในการช่วยชีวิตลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์คืออย่างชัดเจนเพราะพระองค์ทรงประกาศว่า “เพราะว่าบุตรมนุษย์เสด็จมาเพื่อทรงช่วยคนที่หลงหายไปนั้นให้รอด . . .

“[เพราะ] พระบิดาของพวกท่านผู้สถิตในสวรรค์ก็ทรงเป็นอย่างนั้นแหละ พระองค์ไม่ทรงปรารถนาให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้ สักคนหนึ่ง พินาศไปเลย”¹

แจสมิน เบนเนี่ยน อาร์โนลด์ มารดาผู้ประเสริฐของข้าพเจ้าเข้าใจบทบาทของเธอในการช่วยชีวิตแกะที่บาดเจ็บและหลงหายของพระบิดาบนสวรรค์อย่างชัดเจน รวมทั้งลูกหลานของเธอเอง ปู่ย่าตายายมีบทบาทได้น่าอัศจรรย์นักในชีวิตหลายๆ ของพวกท่าน

คุณแม่มักได้รับมอบหมายให้ไปเยี่ยมสอนคนที่ศรัทธาอ่อนแอ ครอบครัวที่แข็งขันน้อยและเป็นสมาชิกบางส่วน แต่ฝูงแกะของเธอยังมีอีกหลายคนที่ไม่ได้มีใครมอบหมายให้ เธอไปเยี่ยม ปกติกการเยี่ยมของเธอไม่ใช่เพียงเดือนละครั้ง เมื่อเธอฟังอย่างเงี่ยบๆ ดูแลผู้ป่วย และให้กำลังใจด้วย

ความรัก หลายเดือนสุดท้ายในชีวิตของแม่ เธอต้องอยู่บ้านเธอจึงใช้เวลาหลายชั่วโมงเขียนจดหมาย แสดงความรัก แสดงประจักษ์พยาน และหนุนใจคนที่มาเยี่ยม

เมื่อเราไปช่วยชีวิต พระผู้เป็นเจ้าประทานพลัง กำลังใจ และพรแก่เรา เมื่อพระองค์ทรงบัญชาโมเสสให้ไปช่วยชีวิตลูกหลานอิสราเอล โมเสสกลัว พวกเราหลายคนก็กลัว โมเสสแก้ตัวว่า “ข้าพระองค์ไม่ใช่คนพูด . . . ข้าพระองค์เป็นคนพูดไม่คล่อง”²

พระเจ้าทรงรับรองกับโมเสสว่า



“ใครสร้างปากมนุษย์ . . . เรายาห์เวห์ . . . ไม่ใช่หรือ

“บัดนี้ไปเถิด เราจะช่วยเจ้าให้พูด และจะสอนคำซึ่งควรจะพูด”³

แท้ที่จริงพระเจ้ารับสั่งกับโมเสสว่า “เจ้าทำได้!” และท่านรู้ไหม เราทำได้เช่นกัน!

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันหลักธรรมสี่ประการที่จะช่วยเราในงานช่วยชีวิตของเรา

หลักธรรม 1: เราต้องไม่ถ่วงเวลาออกไปช่วยชีวิต

เอ็ดเดอร์อาเลซานโดร ปาตาเนีย อดีตสวากเจ็ดสิบภาคเล่าเรื่องดาเนียล น้องชายของเขาที่ออกเรือไปหาปลา กับลูกเรือ หลังจากนั้นครู่หนึ่งเขาได้รับสัญญาณเตือนว่าพายุลูกใหญ่กำลังเคลื่อนเข้ามาอย่างรวดเร็ว ดาเนียลกับลูกเรือจึงเตรียมกลับท่าเรือทันที

ขณะพายุรุนแรงขึ้น เครื่องยนต์ของเรือประมงที่อยู่ใกล้ๆ หยุดทำงาน ลูกเรือของดาเนียลจึงเกี่ยวสายเคเบิลกับเรือลำนั้นและเริ่มลากเข้าฝั่ง พวกเขาวิงวอนขอความช่วยเหลือโดยรู้ว่าต้องการความช่วยเหลือทันทีเนื่องด้วยพายุทวีความรุนแรง

ขณะคนที่พวกเขาเรียกร้องด้วยใจร้อนรน ตัวแทนจากยามชายฝั่ง สมาคมชาวประมง และกองทัพเรือประชุมกันเพื่อตัดสินใจใช้แผน



หายสาบสูญ

เอิลเดอร์ปาตาเนียเปรียบ โศกนาฏกรรมครั้งนี้กับพระดาร์สเดือนของพระเจ้าเมื่อพระองค์ตรัสว่า “เจ้าไม่ได้เสริมกำลัง . . . [หรือ] ตัวที่หลงทางไปเจ้าก็ไม่ได้ไปตามกลับมา . . . [หรือ] หายไปเจ้าก็ไม่ได้เสาะหา . . . และเราจะเรียกห้องเอาแกะของเราจากมือ [เจ้า]”⁴

เอิลเดอร์ปาตาเนียอธิบายว่าแม้จะต้องจัดระเบียบในสภา โควรัม องค์การช่วย และแม้เป็นรายบุคคล แต่เราต้องไม่ถ่วงเวลาออกไปช่วยชีวิต บางครั้งหลายสัปดาห์ผ่านไปขณะที่เราพูดถึงวิธีช่วยครอบครัวหรือบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เราพิจารณาว่าใครจะไปเยี่ยมพวกเขาและวิธีช่วยระหว่างนั้นพี่น้องชายหญิงที่หลงหายยังคงต้องการและบางครั้งต้องร้องขอความช่วยเหลือ เราต้องไม่ถ่วงเวลา



ขณะที่คนรักรอคอยด้วยใจร้อนรน กลุ่มผู้ช่วยชีวิตทำงานล่าช้าจนสายเกินไป

ช่วยชีวิตที่ดีที่สุด บางคนต้องการไปช่วยเดี๋ยวนี้แต่ได้คำสั่งว่าต้องรอแผน ขณะคนที่ประสบพายุขอความช่วยเหลือมาอย่างต่อเนื่อง ตัวแทนก็ยังประชุมกันอยู่เพื่อตกลงเรื่องแผนและวิธีที่เหมาะสม

เมื่อตั้งกลุ่มช่วยชีวิตได้แล้ว การขอเรื่องด้วยความสิ้นหวังครั้งสุดท้ายก็มา พายุโหมกระหน่ำทำให้สายเคเบิลระหว่างเรือสองลำขาด และลูกเรือของดาเนียลกำลังกลับไปดูว่าพวกเขาจะช่วยชีวิตเพื่อนชาวประมงได้หรือไม่ ในที่สุดเรื่องทั้งสองลำก็จมและลูกเรือรวมทั้งดาเนียลน้องชายของเอิลเดอร์ปาตาเนีย

หลักการ 2: เราต้องไม่ยอมแพ้

ประธานโรมัส เอส. มอนสันผู้ป่าวประกาศชัดเจนให้ออกไปช่วยชีวิตกล่าวว่า “เราจำเป็นต้องเตือนสมาชิกของเราว่าไม่มีคำว่าสายเกินไปเมื่อมาถึงเรื่องสมาชิกแข็งขันน้อย . . . ของเรา . . . ผู้ที่เราอาจจะคิดว่าเป็นบุคคลที่หมดทางช่วย”⁵

เช่นเดียวกับหลายท่าน ข้าพเจ้าแบ่งปันพระกิตติคุณกับบางคนที่ไม่นานก็รับบัพติศมาหรือแข็งขัน และอีกหลายคนใช้เวลามากกว่านั้น—อย่างเช่นทิมเพื่อนที่ไม่เป็นสมาชิกของข้าพเจ้ากับชาร์ลีนภรรยาที่แข็งขันน้อยของเขา

ตลอด 25 ปีที่ผ่านมาข้าพเจ้าสนทนากับพระกิตติคุณกับทิมและพาทิมกับชาร์ลีนไปโอเพ่นเฮาส์พระวิหาร หลายคนเข้ามาช่วย แต่ทิมปฏิเสธคำเชิญให้พบกับผู้สอนศาสนาทุกครั้ง

สุดสัปดาห์หนึ่งข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ไปควบคุมการประชุมใหญ่สเตค ข้าพเจ้าขอให้ประธานสเตคคอดอาหารและสวดอ้อนวอนว่าเราควรไปเยี่ยมใคร ข้าพเจ้าตกใจเมื่อเขาส่งชื่อ

ทิมเพื่อนของข้าพเจ้ามาให้ เมื่ออธิการของทิม ประธานสเตค และข้าพเจ้าเคาะประตู ทิมเปิดประตู มองข้าพเจ้ามองอธิการ แล้วพูดว่า “อธิการครับ ผมคิดว่าคุณบอกผมว่าคุณจะพาคนพิเศษมา!”

จากนั้นทิมก็หัวเราะและพูดว่า “เข้ามาเลยเมิร์ฟ” ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นวันนั้นเวลานี้ทิมรับบัพติศมาแล้ว และเขากับชาร์ลีนรับการผนึกในพระวิหารแล้ว เราต้องไม่ยอมแพ้

หลักการ 3: ปีติของท่านจะใหญ่หลวงเพียงใดหากท่านช่วยให้อัครทูตคนหนึ่งมาหาพระคริสต์

หลายปีก่อนในการประชุมใหญ่สามัญ ข้าพเจ้าพูดว่าโฮเซเดเซาซา มาร์ควิส เข้าใจพระวาทะของพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไรที่ว่า “หากคนใดในบรรดาพวกเจ้ามั่นคงในพระวิญญูญาณ, ก็ให้เขาพาไปกับเขาด้วยเขาคนนั้นที่อ่อนแอ, เพื่อเขาจะได้ . . . เข้มแข็งเช่นกัน.”⁶

บราเดอร์มาร์ควิสรู้ชื่อแกะทุกตัวในโควรัมบุโรทิศของเขาและทราบว่ามีเฟอร์นันโดหายไป เขาตามหาเฟอร์นันโดที่บ้านไปตามที่บ้านเพื่อน แม้กระทั่งที่ชายหาด

ในที่สุดก็พบเฟอร์นันโดกำลังได้คลื่นในมหาสมุทร เขาไม่รอช้าจนเรือจมเหมือนในเรือของดาเนียล เขาลงไปช่วยชีวิตแกะที่หายไปของเขาในน้ำทันทีและพากลับบ้านด้วยความชื่นชมยินดี⁷

เขาทำให้แน่ใจต่อจากนั้นผ่านการปฏิบัติศาสนกิจต่อเนื่องว่าเฟอร์นันโดจะไม่ออกจากฝูงอีก⁸

ข้าพเจ้าขออัพเดทกับท่านเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วยเฟอร์นันโดและแบ่งปันปีติที่มาจากการช่วยแกะตัวหนึ่งที่หายไป เฟอร์นันโดแต่งงานกับมาเรียแฟนสาวของเขาในพระวิหาร เวลานี้ ทั้งคู่มิบุตร 5 คนและหลาน 13 คน ทุกคนแข็งขันในศาสนจักร ญาติอีกหลายคนและครอบครัวของพวกเขาเข้าร่วม

ศาสนจักรด้วย พวกเขาส่งซื้อบรรพชนหลายพันคนไปรับศาสนพิธีพระวิหาร และพรมีมาอย่างต่อเนื่อง

เวลานี้เฟอร์นันโดรับใช้เป็นการครั้งที่สาม และเขายังคงช่วยชีวิตเหมือนที่เขาเคยได้รับการช่วยชีวิต เขาแบ่งปันเมื่อเร็วๆ นี้ว่า “ในวอร์ดของเรา เรามีเยาวชนชายของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนทั้งสิ้น 32 คน 21 คนได้รับการช่วยชีวิตใน 18 เดือนที่ผ่านมา” ในฐานะบุคคล ครอบครัว วิศวกร องค์กร ช่วย ชันเรียน ผู้เยี่ยมสอน และผู้สอนประจำบ้าน เราทำได้!

หลักการ 4: ไม่ว่าเราจะอยู่ในวัยใด เราทุกคนได้รับการร้องขอให้ไปช่วยชีวิต

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ประกาศว่า “ไม่ว่าเราจะมียุเท่าใด มีความสามารถอะไร มีการเรียกใดในศาสนจักร หรืออยู่ที่ใด เราเป็นหนึ่งในเดียวกันที่ได้รับเรียกให้ทำงานเพื่อช่วย [พระผู้ช่วยให้รอด] ในการเก็บเกี่ยวจิตวิญญาณจนกว่าพระองค์จะเสด็จมาอีกครั้ง”

ในแต่ละวันมีเด็กเล็ก เยาวชน หนุ่มสาวโสด และสมาชิกผู้ใหญ่ของเราทุก

วัยที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ที่เอาใจใส่คำประกาศชัดเจนของพระผู้ช่วยให้รอดให้ไปช่วยชีวิต ขอขอบคุณสำหรับความพยายามของท่าน! ข้าพเจ้าขอแบ่งปันตัวอย่าง

เอมีวัย 7 ขวบชวนอาเรียนนาเพื่อนของเธอกับครอบครัวมาโปรแกรมการประชุมศิลปะสัปดาห์ประจำปีไม่กี่เดือนต่อมา อาเรียนนากับครอบครัวรับบัพติศมา

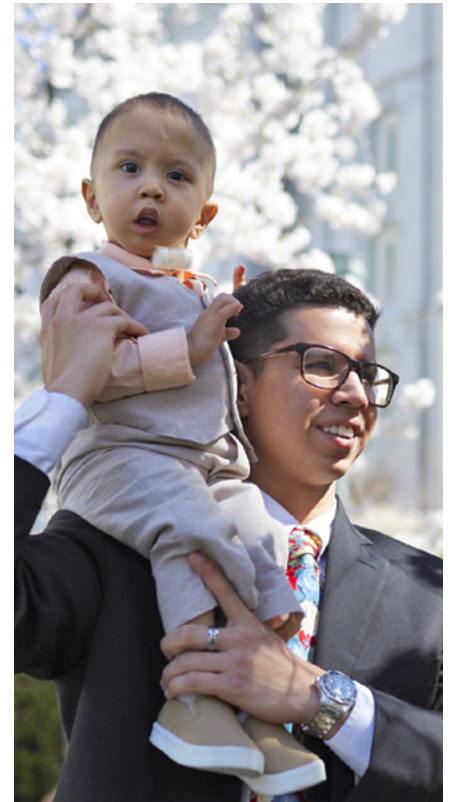
อัลลันหนุ่มโสดรู้สึกได้รับการดลใจให้ใช้สื่อสังคมแบ่งปันวิดีโอศาสนจักร *ข่าวสารมอรมอน* และขอพระคัมภีร์กับเพื่อนทุกคนของเขา

ซิสเตอร์รีฟส์เริ่มแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้ขายของทางโทรศัพท์ที่โทรมาหาเธอ

เจมส์ชวนเพื่อนที่ไม่เป็นสมาชิกมาบัพติศมาลูกสาวของเขา

สเปนเซอร์ส่งลิงก์คำปราศรัยการประชุมใหญ่ของประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันให้น้องสาวที่แข่งขันน้อยและรายงานว่ “เธออ่านคำพูดนั้นและหน้าตาต่างเปิด”

พระเจ้าทรงจัดเตรียมเครื่องมือ



ทั้งหมดที่เราจำเป็นต้องใช้ช่วยชีวิตเพื่อนที่แข่งขันน้อยและไม่เป็นสมาชิก เราทุกคนทำได้!

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญแต่ละท่านให้เอาใจใส่คำอร้องของพระผู้ช่วยให้รอดให้ไปช่วยชีวิต เราทำได้!

ข้าพเจ้าเป็นพยานอย่างจริงจังกว่ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมษบาลผู้ประเสริฐ พระองค์ทรงรักเราและพระองค์จะอวยพรเราเมื่อเราไปช่วยชีวิต ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้ารู้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธีว 18:11, 14; เน้นตัวเอน.
2. อพยพ 4:10.
3. อพยพ 4:11-12.
4. เอเสเคียล 34:4, 10.
5. โทมัส เอส. มอนสัน, การประชุมผู้นำเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ตุลาคม 2015, ใช้โดยได้รับอนุญาต.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:106.
7. ดู ลูกา 15:5.
8. ดู เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, “เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่พี่น้องชายของท่าน,” *เลียไฮนา*, พ.ศ. 2004, 58-60.
9. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “เราเป็นหนึ่งเดียว,” *เลียไฮนา*, พ.ศ. 2013, 62.



เฟอร์นันโด อาเรอาโฮ (ตรงกลางทั้งสองภาพ) เมื่อยังเป็นเด็กหนุ่มได้รับการช่วยชีวิตโดยผู้นำที่ห่วงใย ปัจจุบันเขาช่วยชีวิตเด็กหนุ่มคนอื่นในฐานะอธิการ (ข้างบน) และมีความสุขกับลูกหลานที่แข่งขันในศาสนจักร (บน)



โดย เอ็ดเดอร์ไชโร มัชชาการ์ดี
แห่งสวากเจ็ดสิบ

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่ง การฟื้นฟู

พลไมราเป็นเวทีแห่ง การฟื้นฟู สถานที่ซึ่งจะได้ยินเสียงของพระบิดาหลังจาก
เกือบสองพันปี

เพื่อนสนิทของข้าพเจ้าคนหนึ่งซึ่ง
เป็นสมาชิกของศาสนจักรพยายาม
เป็นเวลาหลายปีที่จะสอนพระ
กิตติคุณแห่ง ครอัครวินันตร์แก่
ข้าพเจ้า แต่ไม่ได้ผลจนกระทั่งข้าพเจ้า
ได้มาเข้าร่วมการเปิดให้สาธารณชนเข้า
เยี่ยมชมพระวิหารเซาเปาลูในเดือน
ตุลาคมปี 1978 และเข้าไปใน ห้อง
ผนึก หลักคำสอนแห่งครอัคร
วินันตร์จึงเข้ามาสู่หัวใจของข้าพเจ้า
และเป็นเวลาหลายวันที่ข้าพเจ้าสวด
อ้อนวอนเพื่อจะรู้ว่านี่เป็นศาสนจักร
ที่แท้จริงหรือไม่

ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นคนเคร่งศาสนา
แต่ข้าพเจ้าได้รับการเลี้ยงดูโดยบิดา
มารดาที่มองเห็นสิ่งที่ดีในศาสนาอื่นๆ
ในช่วงนั้นในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิด
ว่าศาสนาทุกศาสนาล้วนเป็นที่ยอมรับ
สำหรับพระเจ้า

หลังจากข้าพเจ้าไปเยี่ยมชมงาน
โอเพ่นเฮาส์พระวิหารข้าพเจ้าแสวงหาคำ
ตอบผ่านการสวดอ้อนวอน โดยมีศรัทธา
และมีความมั่นใจเต็มที่ว่าพระเจ้า

จะทรงตอบข้าพเจ้าว่าศาสนจักรไหนบน
โลกเป็นของพระองค์

หลังจากการต่อสู้ดิ้นรนทางวิญญาณ
ครั้งยิ่งใหญ่ในที่สุดข้าพเจ้าก็ได้รับคำ
ตอบที่ชัดเจน ข้าพเจ้าได้รับเชิญให้รับ
บัพติศมา บัพติศมาของข้าพเจ้าเกิด
ขึ้นในที่สุดในวันที่ 31 ตุลาคม ค.ศ.



1978 คืนก่อนภาคการอุทิศพระวิหาร
เซาเปาลู

ข้าพเจ้าตระหนักว่าพระเจ้าทรงรู้
และทรงห่วงใยข้าพเจ้าเพราะพระองค์
ทรงตอบต่อคำสวดอ้อนวอนของ
ข้าพเจ้า

เช้าวันต่อมาภรรยาข้าพเจ้าและ
ข้าพเจ้าไปที่เซาเปาลูเพื่อเข้าร่วมภาค
การอุทิศของพระวิหาร

เราอยู่ที่นั่น แต่ยังไม่รู้ว่าจะซาบซึ้ง
ต่อโอกาสอันยอดเยี่ยมนั้นอย่างไร วัน
ถัดมาเราเข้าร่วมการประชุมภาค

เราได้เริ่มการเดินทางของเราใน
ศาสนจักร และเราได้พบกับเพื่อนที่ดีผู้
ต้อนรับเราระหว่างที่ชีวิตเราอยู่ในภาวะ
ของการเปลี่ยนแปลงนี้

ชั้นเรียนสมาชิกใหม่ ที่เราเข้าร่วมใน
การประชุมทุกวันอาทิตย์นั้นยอดเยี่ยม
ชั้นเรียนเติมความรู้ให้เราและทำให้เรา
อยากให้อายุหนึ่งผ่านไปเร็วๆ เพื่อว่า
ในวันอาทิตย์เราจะมีภารกิจแห่ง
วิญญาณนั้นอีก

ภรรยาข้าพเจ้าและข้าพเจ้าตั้ง
ตารอคอยที่จะเข้าพระวิหารเพื่อผนึก
ครอัครวินันตร์ของเราซึ่งวันนั้นเกิด
ขึ้นหนึ่งปีและเจ็ดวันหลังจากข้าพเจ้า
รับบัพติศมา ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยอด
เยี่ยม ข้าพเจ้ารู้สึกราวกับว่าวินันตร์ถูก
แบ่งออกที่แท่นนั้นระหว่างสิ่งที่มาก่อน
และสิ่งที่มาหลังการผนึก

การได้ใช้ชีวิตอย่างถูกกฎหมายอยู่ใน
ชายฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกาเป็น
เวลาสองสามปี ข้าพเจ้าคุ้นเคยกับเมือง
ต่างๆ บางเมืองและเมืองเหล่านั้นส่วน
ใหญ่มีขนาดเล็ก

เมื่อข้าพเจ้าอ่านหรือได้ยินเกี่ยวกับ
เหตุการณ์ที่นำไปสู่ในมิติแรก มีการพูด
ถึงกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าไม่ค่อย
จะเข้าใจเท่าไร

เริ่มมีคำถามเกิดขึ้นในความคิดของ
ข้าพเจ้า เหตุใดศาสนจักรจึงต้องได้รับ
การฟื้นฟูในสหรัฐอเมริกาและไม่ใช่ใน
บราซิลหรืออิตาลี แผ่นดินของบรรพชน
ของข้าพเจ้า

ผู้คนกลุ่มนั้นอยู่ที่ไหน ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการตื่นศาสนาและในความสับสนของศาสนา—ทั้งหมดเกิดขึ้นในสถานที่ๆ สันติและสงบ

ข้าพเจ้าถามหลายคนเกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่ไม่มีคำตอบ ข้าพเจ้าอ่านทุกอย่างที่อ่านได้ในภาษาโปรตุเกสและในภาษาอังกฤษด้วยแต่ไม่พบอะไรที่จะทำให้อัจฉริยะข้าพเจ้าสงบ ข้าพเจ้าค้นหาต่อไป

ในเดือนตุลาคม 1984 ข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญในฐานะที่ปรึกษาคนหนึ่งในฝ่ายประธานสวด หลังจากนั้น ข้าพเจ้าไปที่พอลโมรานิวอร์ค มุ่งมั่นที่จะหาคำตอบ

เมื่อไปถึงที่นั่น ข้าพเจ้าพยายามเข้าใจ เหตุใดการฟื้นฟูต้องเกิด ที่นี้และเหตุใดจึงเกิดความสับสนวุ่นวายทางวิญญาณเช่นนั้น ผู้คนที่โจเซฟพูดถึงมาจากไหน เหตุใดต้องเป็นที่นี่

ในตอนนั้น คำตอบที่ดีที่สุดสำหรับข้าพเจ้าคือเนื่องจากรัฐธรรมนูญสหรัฐรับประกันเสรีภาพ

เช้าวันนั้นข้าพเจ้า เยี่ยมชมตึกแกรนด์นิน ที่ซึ่งพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนฉบับแรก ข้าพเจ้าไปป่าศักดิ์สิทธิ์ ที่ซึ่งข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเป็นอย่างมาก

แทบไม่มีใครเดินอยู่ตามถนนในเมืองเล็ก ๆ ของพอลโมรานิวอร์ค กลุ่มคนที่โจเซฟพูดถึงอยู่ที่ไหน

บ่ายวันนั้นข้าพเจ้าตัดสินใจไปที่ไร่ของพีเตอร์ วิตเมอร์ และเมื่อข้าพเจ้าไปถึงที่นั่นข้าพเจ้าพบชายคนหนึ่งที่มีหน้าตาที่แข็งกร้าว ข้าพเจ้าทำทนายเขาและถามคำถามเดิมเหล่านั้น

แล้วเขาถามข้าพเจ้าว่า “คุณมีเวลาหรือเปล่า” ข้าพเจ้าบอกว่ามี

เขาอธิบายว่าทะเลสาบอีรีและออนแทรีโอและไกลออกไปทางตะวันออก แม่น้ำฮัดสันตั้งอยู่ในแถบนั้น

ในช่วงต้นศตวรรษที่ 1800 พวกเขาตัดสินใจสร้างคลองเพื่อนำทาง ซึ่งจะตัดผ่านเขตนั้น ขยายไปมากกว่า 300 ไมล์ (480 กม.) เพื่อไปให้ถึงแม่น้ำ



ฮัดสัน ซึ่งเป็นโครงการที่ใหญ่มากในเวลานั้น และพวกเขาสามารถพึ่งพาแรงงานมนุษย์และแรงงานของสัตว์เท่านั้น

พอลโมราเป็นศูนย์กลางในการก่อสร้างบางส่วนนั้น คนทำงานก่อสร้างต้องการคนที่มีความเชี่ยวชาญ ช่างเทคนิค ครอบครัวยุ และเพื่อนๆ ของพวกเขา หลายคนเริ่มหลั่งไหลเข้ามาจากเมืองใกล้เคียง และจากสถานที่ต่างๆ ที่ไกลออกไป เช่นโอไรแลนด์ เพื่อทำงานสร้างคลอง

นั่นเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิตและเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณเป็นอย่างมาก เนื่องจากในที่สุดข้าพเจ้าก็พบผู้คนกลุ่มนั้น พวกเขาพาเอาประเพณีและความเชื่อของพวกเขาเข้ามาด้วย เมื่อชายคนนั้นพูดถึงความเชื่อของพวกเขา ความคิดของข้าพเจ้าถูกทำให้กระจ่างขึ้น และพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดดวงตาทางวิญญาณของข้าพเจ้า

ในช่วงเวลานั้น ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีที่พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาของเรา ในปัญญาอันลึกซึ้งของพระองค์ได้ทรงเตรียมสถานที่หนึ่งในแผนของพระองค์เพื่อนำเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิทให้มาอยู่ท่ามกลางความสับสนทาง

ศาสนานั้น เนื่องจากที่นั่นในเนินเขาคาโมราห์ แผ่นจารึกที่มีค่าของพระคัมภีร์มอรมอนถูกซ่อนไว้

นี่คือเวทีแห่ง การฟื้นฟู สถานที่ซึ่งจะได้ยินสุรเสียงของพระบิดาหลังจากเกือบสองพันปี ในนิมิตอันยอดเยี่ยมโดยตรัสกับเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิท เมื่อเขาไปยังป่าศักดิ์สิทธิ์เพื่อสวดอ้อนวอน และได้ยินว่า “นี่คือบุตรที่รักของเรา. จงฟังท่าน!”¹

ที่นั่นท่านเห็นพระอัครทูตสองพระองค์ ซึ่งความเจิดจ้าและรัศมีภาพของทั้งสองพระองค์เกินกว่าจะพรรณนาได้ใช่แล้ว พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองต่อมนุษย์อีกครั้ง ความมืดมนที่ปกคลุมโลกเริ่มจะจางหาย

คำพยากรณ์เรื่องการฟื้นฟูเริ่มเกิดสัมฤทธิ์ผล “แล้วข้าพเจ้าเห็นเทพสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐนิรันดร์แก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก แก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา และทุกชนชาติ”²

ในช่วงระยะเวลาไม่กี่ปี โจเซฟถูกนำไปสู่บันทึกของการเปิดเผย พันธสัญญาและศาสนพิธีที่ศาสนาดำเนินสมัยโบราณทิ้งไว้ให้ ซึ่งคือพระคัมภีร์มอรมอนที่เราเรียก

ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์ไม่สามารถได้รับการฟื้นฟูได้โดยปราศจากพระกิตติคุณนิรันดร์ที่เปิดเผยในพระคัมภีร์มอรมอนในฐานะพยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์ แม้พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลกไป

พระคริสต์ตรัสกับผู้คนของพระองค์ในเยรูซาเล็มว่า

“แกะอื่นที่ไม่ได้เป็นของคอกนี้เราก็มีอยู่”³

“เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี เรารู้จักแกะของเราและแกะของเราก็รู้จักเรา”⁴

เมื่อออกจากไร่ของวิตเมอร์ ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าได้บอกลาหรือไม่ ข้าพเจ้า

จำได้เพียงน้ำตาที่ไหลอาบหน้า
พระอาทิตย์กำลังตกท่ามกลางท้อง
ฟ้าที่สวยงาม

ในใจของข้าพเจ้า ความปีติและสันติ
อันลึกซึ้งทำให้จิตวิญญาณของข้าพเจ้า
สงบลง ข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความสำนึก
คุณ

ตอนนี้ข้าพเจ้าเข้าใจแล้วว่าทำไม อีก
ครั้งหนึ่งที่พระเจ้าประทานความรู้และ
ความสว่างแก่ข้าพเจ้า

ระหว่างการเดินทางกลับบ้านของ
ข้าพเจ้า พระคัมภีร์ยังคงหลั่งไหลเข้ามา
ในความคิดของข้าพเจ้า: สัญญาที่ทำไว้
กับบิดาอับราฮัมว่าในพงศ์พันธุ์ของเขา
ครอบครัวทั้งหมดของโลกจะได้รับพร¹

และเนื่องจากสิ่งนี้ พระวิหารจะ
ตั้งขึ้นอีกครั้งเพื่อว่าพลังอำนาจแห่ง
สวรรค์จะประสาทบนมนุษย์อีกครั้งบน
โลกเพื่อว่าครอบครัวจะกลับมารวมกัน
ไม่ใช่จนกว่าความตายจะทำให้แยกจาก
กันแต่อยู่ด้วยกันชั่วกาลนิรันดร์

“ใน วาระสุดท้ายจะเป็น
ดังนี้ คือภูเขาแห่งพระนิเวศของ
พระยาห์เวห์จะถูกสถาปนาขึ้นเป็น
ที่สูงที่สุดของภูเขาทั้งหลายและจะ
ถูกยกขึ้นให้เหนือบรรดาเนินเขา
ประชาชาติ ทั้งหมดจะหลั่งไหลเข้า
มาหา”⁶

หากท่านผู้ที่ได้ยินข้าพเจ้ามีคำถาม
ในใจของท่าน อ่ยายอมแพ้

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้ทำตามแบบ
อย่างของท่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ
สมิธเมื่อท่านอ่านใน ยากอบ 1:5: “แต่ถ้า
ใครในพวกท่านขาดสติปัญญาให้คนนั้น
ทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุก
คนด้วยพระทัยกว้างขวาง”

สิ่งที่เกิดขึ้นที่คาโมราห์เป็นส่วน
สำคัญของการฟื้นฟูเพราะโจเซฟ สมิธ
ได้รับแผนจากริกทองซึ่งมีพระคัมภีร์
มอรมอนอยู่ พระคัมภีร์เล่มนี้ช่วยให้เราเข้า
ใกล้พระคริสต์ได้ยิ่งกว่าหนังสือเล่มอื่น
ใดบนโลกนี้⁷

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงยก
ศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย
ขึ้นเพื่อนำทางอาณาจักรของพระองค์
ในยุคสุดท้ายนี้และในแผนนิรันดร์ของ
พระองค์ครอบครัวจะอยู่ด้วยกันชั่ว
นิรันดร์ พระองค์ทรงหวังใยบุตรและ
ธิดาของพระองค์และทรงตอบคำสวด
อ้อนวอนของเรา

เนื่องจากความรักอันยิ่งใหญ่ของ
พระเยซูคริสต์ พระองค์ ทรงขดใช้
บาปของเรา พระองค์ทรงเป็น พระผู้ช่วย
ให้รอดของโลก ข้าพเจ้าเป็นพยานถึง
เรื่องนี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17.
2. วีรชน 14:6.
3. ยอห์น 10:16.
4. ยอห์น 10:14.
5. ดู ปฐมกาล 12:3; 17:2-8; กาลาเลีย 3:29;
1 นิไฟ 15:14-18; อับราฮัม 2:9-11.
6. อิสยาห์ 2:2.
7. ดู คำนำของพระคัมภีร์มอรมอน.





โดยเอ็ดเวิร์ด เดวิด เอ. เบตনার
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

การปลดบาปของท่านจะมี อยู่เสมอ

โดยพลังของการชำระให้บริสุทธิ์จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะเพื่อนที่ยั่งยืน
เราสามารถทำให้การปลดบาปของเรามีอยู่เสมอ

กษัตริย์เบ็นจามินใช้ถ้อยคำอันลึกซึ้งในการสอนของท่านเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและการชดใช้ของพระองค์ ซึ่งเป็นหัวข้อที่ข้าพเจ้าศึกษาไตร่ตรองซ้ำๆมาหลายปี

ในโอวาสอาลาที่มีความตื่นเต็นทางวิญญาณของกษัตริย์เบ็นจามินต่อผู้คนที่ท่านรักและรับใช้ ท่านบรรยายถึงความสำคัญของการรู้ซึ่งถึงรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าของและการลิ้มรสความรักของพระองค์ รับการปลดบาป ระลึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าของอยู่เสมอ สวดอ้อนวอนทุกวันและยื่นหยัดอย่างแน่วแน่ในศรัทธา¹ ท่านยังสัญญาว่าหากผู้ใดทำสิ่งเหล่านี้ “ท่านก็จะชื่นชมยินดีเสมอ, และเปี่ยมด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้าของ, และการปลดบาปของท่านจะมีอยู่เสมอ”²

ข่าวสารของข้าพเจ้ามุ่งเน้นหลักกรรมของการปลดบาปซึ่งจะมีอยู่เสมอ ความจริงที่บอกไว้ในประโยคนี้เสริมสร้างศรัทธาของเราในพระเจ้าพระเยซูคริสต์และทำให้ความเป็นศาสนิกษย์ของเราลึกซึ้งขึ้น ข้าพเจ้าสวด

อ้อนวอนขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจและจรรโลงใจเราขณะที่เราพร้อมกันพิจารณาความจริงทางวิญญาณที่สำคัญยิ่งขึ้น

การเกิดใหม่ทางวิญญาณ

ในความเป็นมรรตัยเราประสบการเกิดทางกายและโอกาสเกิดใหม่

ทางวิญญาณ³ ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกเตือนให้เรา “[ตื่น]ขึ้นมาหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”⁴ และ “เกิดใหม่”⁵ และกลายเป็น “คนที่ถูกสร้างใหม่ . . . ในพระคริสต์”⁶ โดยรับพรที่เกิดขึ้นในชีวิตผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ “ความดีงาม, . . . และพระเมตตา, และพระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์”⁷ ช่วยให้เรา มีชัยชนะเหนือนิสัยถือเอาตนเองเป็นใหญ่และแนวโน้มของความเห็นแก่ตัวจากความเป็นมนุษย์ปุถุชน กลายเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว มีเมตตา กรุณา และเป็นวิสุทธิชน เราได้รับคำแนะนำให้ดำเนินชีวิตเช่นนี้จนเราสามารถ “ยืนอยู่โดยไม่มีมลทินต่อพระพักตร์ [พระเจ้า] ในวันสุดท้าย.”⁸

พระวิญญาณบริสุทธิ์และศาสนพิธีฐานะปุโรหิต

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท สรุปรบอบบาทที่จำเป็นของศาสนพิธีฐานะปุโรหิตในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไว้อย่างชัดเจนว่า “การเกิดใหม่มาโดยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของผ่านศาสนพิธี” คำกล่าวที่ชัดเจนนี้เน้นบทบาททั้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์และศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ในกระบวนการเกิดใหม่ทางวิญญาณ



พระวิญญานบริสุทธิคือสมาชิกองค์ที่สามของพระเจ้าสามพระองค์ ทรงเป็นรูปกายที่เป็นวิญญานและกล่าวคำพยานถึงความจริงทั้งหมด พระคัมภีร์อ้างถึงพระวิญญานบริสุทธิว่าเป็น พระผู้พลอยโยน¹⁰ ผู้สอน¹¹ และพระผู้เปิดเผย¹² นอกจากนี้ พระวิญญานบริสุทธียังทรงเป็นพระผู้ชำระให้บริสุทธิ์¹³ ผู้ทรงชำระและเผาความไม่สะอาดตลอดจนความชั่วร้ายออกไปจากจิต วิญญานมนุษย์จุดดั่งไฟเผาโลหะให้บริสุทธิ์

ศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์คือศูนย์กลางในพระกิตติคุณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด กระบวนการมาหาพระองค์ และการแสวงหาการเกิดใหม่ทางวิญญาน ศาสนพิธีคือการกระทำอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีจุดประสงค์ทางวิญญาน มีความสำคัญนิรันดร์ เชื่อมโยงกับกฎและกฎเกณฑ์ของพระเจ้า¹⁴ ศาสนพิธีแห่งความรอดและศาสนพิธีศีลระลึกจึงต้องได้รับมอบอำนาจจากผู้ถือกุญแจฐานะปุโรหิตที่จำเป็น

ศาสนพิธีแห่งความรอดและความสูงส่งที่ปฏิบัติในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้าเป็นมากกว่าพิธีกรรมหรือการประกอบพิธีเชิงสัญลักษณ์ ศาสนพิธีก่อให้เกิดช่องทางที่ได้รับมอบอำนาจซึ่งทำให้พรและพลังจากสวรรค์ผ่านเข้าสู่ชีวิตของแต่ละคน

“และฐานะปุโรหิตดังกล่าวที่เหนือ

กว่าดูแลพระกิตติคุณและถือกุญแจแห่งความลึกลับของอาณาจักร, แม้กุญแจแห่งความรู้เรื่องพระเจ้า.

“ฉะนั้น, ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้, พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์.

“และปราศจากศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้, และสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิต, พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าไม่แสดงให้ประจักษ์แก่มนุษย์ในเนื้อหนัง”¹⁵

ศาสนพิธีที่ได้รับและให้เกียรติด้วยความซื่อตรงคือส่วนสำคัญของการได้รับพลังจากความเป็นพระเจ้าและพรทั้งหมดที่มีอยู่โดยผ่านการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

การได้รับและคงไว้ซึ่งการปลดบาปโดยผ่านศาสนพิธี

เพื่อจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงขั้นตอนซึ่งเราอาจได้รับและให้การปลดบาปของเราเมื่ออยู่เสมอ สิ่งแรกเราต้องเข้าใจความสัมพันธ์อย่างแยกไม่ได้ของศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ทั้งสามซึ่งเปิดรับพลังจากสวรรค์ นั่นคือ บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัว การวางมือบนศีรษะเพื่อมอบของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ และศีลระลึก

บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป “คือศาสนพิธีเบื้องต้นของ

พระกิตติคุณ”¹⁶ ของพระเยซูคริสต์ และต้องกระทำด้วยศรัทธาในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและด้วยการกลับใจอย่างแท้จริง ศาสนพิธีนี้ “คือเครื่องหมายและพระบัญชาที่พระเจ้าทรงกำหนดให้ [บุตรธิดาของพระองค์] เข้าสู่อาณาจักรของพระองค์”¹⁷ บัพติศมาปฏิบัติด้วยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตแห่งอาร์โน ในกระบวนการมาสู่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการเกิดใหม่ทางวิญญาน บัพติศมาให้สิ่งจำเป็นคือ การชำระขั้นแรกให้จิตวิญญานของเราสะอาดจากบาป

พันธสัญญาบัพติศมาประกอบด้วยคำมั่นสัญญาพื้นฐานสามข้อคือ (1) เต็มใจรับพระนามของพระเยซูคริสต์ไว้กับตนเอง (2) ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และ (3) รักษาพระบัญญัติของพระองค์ พรที่สัญญาไว้จากการให้เกียรติพันธสัญญานี้คือ “เพื่อ [เรา] จะมีพระวิญญานของพระองค์อยู่กับ [เรา] ตลอดเวลา”¹⁸ ดังนั้นบัพติศมาเป็น การเตรียมที่จำเป็นเพื่อรับโอกาสการเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนจากสมาชิกองค์ที่สามของพระเจ้าสามพระองค์

“บัพติศมา [โดย] น้ำ . . . จะต้องตามด้วยบัพติศมาของพระวิญญานเพื่อความสมบูรณ์”¹⁹ ดังที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนนิโคเดมัส “ถ้าใครไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาน คนนั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”²⁰

ข้อความสามข้อจากประธานโจเซฟ สมิทเน้นการเชื่อมโยงที่สำคัญยิ่งระหว่างศาสนพิธีบัพติศมาโดยการลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาปกับการวางมือเพื่อมอบของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ

ข้อความที่ 1 “บัพติศมาเป็นศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ที่ต้องทำก่อนรับพระวิญญานบริสุทธิ เป็นช่องทางและกุญแจที่จะมอบพระวิญญานบริสุทธิโดยทางนั้น”²¹

ข้อความที่ 2 “ท่านให้บัพติศมาถูกรายยังดีกว่าให้บัพติศمامนุษย์หากไม่ได้ทำเพื่อการปลดบาปและการรับ



พระวิญญูญาณบริสุทธฺิ บัพติศมาด้วยน้ำเป็นเพียงครั้งเดียว และไม่เกิดประโยชน์อันใดหากปราศจากอีกครั้งที่เหลือซึ่งคือการบัพติศมาของพระวิญญูญาณบริสุทธฺิ”²²

ข้อความที่ 3 “บัพติศมาด้วยน้ำจะไม่เกิดประโยชน์อันใดหากปราศจากบัพติศมาด้วยไฟ และพระวิญญูญาณบริสุทธฺิมิได้เข้าร่วม ทั้งสองอย่างจำเป็นและเกี่ยวข้องกันอย่างแยกไม่ออก”²³

การเชื่อมโยงกันอยู่เสมอของหลักกรรมแห่งการกลับใจ ศาสนพิธีบัพติศมา และการรับของประทานแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธฺิ ตลอดจนพรอันยิ่งใหญ่ของการปลดบาปได้รับการเน้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าในพระคัมภีร์

นี่ไฟอธิบายว่า “เพราะประตูซึ่งโดยทางนั้นท่านต้องเข้าไปคือการกลับใจ และบัพติศมาด้วยน้ำ; และเมื่อนั้นการปลดบาปของท่านจะมาถึงโดยไฟและโดยพระวิญญูญาณบริสุทธฺิ”²⁴

พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “บัดนี้คือบัญญัติ: จงกลับใจ, เจ้าทั้งหลายทั่วสุดแดนแผ่นดินโลก, และมาหาเราและรับบัพติศมาในนามของเรา, และเจ้าจะได้รับการชำระให้บริสุทธฺิโดยการรับพระวิญญูญาณบริสุทธฺิ, เพื่อเจ้าจะยืนอยู่โดยไม่มีมลทิน ต่อหน้าเราในวันสุดท้าย.”²⁵

การวางมือบนศีรษะเพื่อมอบของประทานแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธฺิคือศาสนพิธีซึ่งปฏิบัติโดยสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค ในกระบวนการมาสู่พระผู้ช่วยให้รอดและการเกิดใหม่ทางวิญญูญาณ การได้รับพลังแห่งการชำระของพระวิญญูญาณบริสุทธฺิในชีวิตเราทำให้จิตวิญญูญาณของเราได้รับ การชำระให้สะอาดจากบาปอย่างต่อเนื่อง พรอันน่าปิติยินดีนั้นจำเป็นมาก เพราะ “ไม่มีสิ่งไม่สะอาดใด ๆ จะพำนักอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าของได้”²⁶

ในฐานะสมาชิกศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้า เราได้รับพรทั้งจาก การชำระให้สะอาดจากบาปขั้นแรก



ซึ่งเกิดจากบัพติศมาและโดย การชำระให้สะอาดจากบาปอย่างต่อเนื่อง เกิดขึ้นได้โดยผ่านการเป็นเพื่อนและพลังจากพระวิญญูญาณบริสุทธฺิ—แม่สมฆิกของคัมภีร์สามในพระผู้เป็นเจ้าของสามพระองค์

ลองพิจารณาถึงชาวนาที่เพิ่งพารูปแบบการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง การเข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างการหว่านกับการเก็บเกี่ยวเป็นที่มาของจุดประสงค์และส่งผลต่อการตัดสินใจตลอดจนการกระทำทั้งหมดของชาวนาทุกฤดูกาลในรอบปี ในลักษณะเดียวกัน การเชื่อมโยงที่ไม้อาจแยกจากกันได้ระหว่างศาสนพิธีบัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาปกับการวางมือเพื่อมอบของประทานแห่งพระวิญญูญาณบริสุทธฺิควรส่งผลในทุกด้านของความเป็นสานุศิษย์ของเราในทุกฤดูกาลของชีวิต

ศีลระลึกคือศาสนพิธีที่สามซึ่งจำเป็นในการเข้าถึงพลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าของ เพื่อเราจะรักษาตนเองให้พ้นมลทินจากโลก

เราได้รับบัญชาให้ไปยังบ้านแห่งการสวดอ้อนวอนและถวายศีลระลึกของเราในวันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า²⁷ ขอให้พิจารณาเครื่องหมายแทนพระวรกายและพระโลหิตของพระเจ้าซึ่งคือขนมปังและน้ำที่ให้พรและทำให้ศักดิ์สิทธิ์ “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของ, พระบิดาในรันดร์, พวกข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ในพระนามของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, โปรดประทานพรและทำให้ขนมปังนี้ [หรือน้ำนี้] ศักดิ์สิทธิ์แก่จิตวิญญูญาณของเขทั้งหลายผู้ได้รับส่วน [หรือดื่ม]”²⁸ การทำให้ศักดิ์สิทธิ์คือการทำให้บริสุทธฺิ เครื่องหมายศีลระลึกได้รับการทำให้ศักดิ์สิทธิ์ในความระลึกถึงความบริสุทธฺิของพระคริสต์ ถึงการพึ่งพาการชดใช้ของพระองค์ และความรับผิดชอบของเราในการให้เกียรติศาสนพิธีและพันธสัญญาเพื่อเราจะ “ยืนอยู่โดยไม่มีมลทินต่อ [พระพักตร์พระองค์] ในวันสุดท้าย”²⁹

ศาสนพิธีศีลระลึกคือการเชื้อเชิญอันศักดิ์สิทธิ์และซ้ำๆ เพื่อให้เรากลับ

ใจอย่างจริงใจและเริ่มต้นใหม่ทาง
 วิญญาณ โดยนัยเช่นนั้น การรับส่วนศีล
 ระลึกไม่ทำให้เกิดการปลดบาป แต่เมื่อ
 เราเตรียมอย่างตั้งใจและมีส่วนร่วมใน
 ศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ด้วยใจชอบช้าและ
 วิญญาณที่สำนึกผิด เมื่อนั้น สัญญาที่
 เราจะมีพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่
 กับเรา ตลอดเวลา จะเป็นจริง และโดย
 พลังของการชำระให้บริสุทธิ์จากพระ
 วิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะเพื่อนที่ยั่งยืน
 เราสามารถทำให้การปลดบาปของเรา
 มีอยู่เสมอ

เราได้รับพรอย่างแท้จริงทุกสัปดาห์
 โดยมีโอกาสยกระดับชีวิตเราผ่านศาสน-
 พิธีศีลระลึก เพื่อต่อพันธสัญญาของเรา
 และเพื่อรับสัญญาของพันธสัญญานี้³⁰

รับบัพติศมาอีกครั้ง

บางครั้งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแสดง
 ความปรารถนาว่าพวกเขาหวังจะได้รับ
 บัพติศมาอีกครั้งเพื่อจะสะอาดและมี
 ค่าควรเหมือนวันที่พวกเขาได้รับศาสนพิธี
 แรกของพระกิตติคุณแห่งความรอด
 ข้าพเจ้าขอแนะนำด้วยความเคารพว่า
 พระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรที่รัก
 ของพระองค์มิได้ทรงเจตนาจะให้เรา
 ประสบความรู้สึกของการต่อพันธสัญญา
 ทางวิญญาณ ความชื่นบาน และการเริ่ม
 ต้นใหม่เพียงครั้งเดียวในชีวิต พรของ
 การได้รับและทำให้การปลดบาปของเรา
 มีอยู่เสมอผ่านศาสนพิธีพระกิตติคุณ
 ช่วยให้เราเข้าใจว่าบัพติศมาคือจุดเริ่ม
 ต้นของการเดินทางทางวิญญาณใน
 ความเป็นมรรตัยของเรา ไม่ใช่จุดหมาย
 ที่เราตั้งใจจะกลับมาเยือนซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ศาสนพิธีบัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำ
 ทั้งตัว การวางมือบนศีรษะเพื่อมอบของ
 ประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และ
 ศีลระลึกไม่ใช่เหตุการณ์ที่แยกจากกัน
 และไม่เกี่ยวข้องกัน แต่เป็นองค์ประกอบที่
 สอดคล้องกันและเป็นรูปแบบที่เสริม
 สร้างความก้าวหน้าของการไถ่ แต่ละ
 ศาสนพิธีที่ทำมาตามลำดับของมัน
 จะช่วยยกระดับและขยายจุดประสงค์



ความปรารถนา และผลงานทางวิญญาณ
 ของเรา แผนของพระบิดา การชดใช้
 ของพระผู้ช่วยให้รอด และศาสนพิธี
 ของพระกิตติคุณให้พระคุณที่เราต้องมี
 เพื่อจะมุ่งไปข้างหน้าและก้าวหน้าเป็น
 บรรทัดมาเติมบรรทัด กฎเกณฑ์มาเติม
 กฎเกณฑ์ที่สูญหายนิรันดร์ของเรา

สัญญาและประจักษ์พยาน

เราเป็นมนุษย์ที่ไม่ดีพร้อม พยายาม
 ดำเนินชีวิตในความเป็นมรรตัยตาม
 แผนอันสมบูรณ์แบบแห่งความ
 ก้าวหน้านิรันดร์ของพระบิดาบนสวรรค์
 ขอเรียกร้องใจในแผนของพระองค์คือ
 รุ่งโรจน์ เปี่ยมด้วยเมตตาและเคร่งครัด
 เราอาจรู้สึกมุ่งมั่นในบางครั้งและในบาง
 ครั้งอาจรู้สึกไม่คู่ควร เราอาจสงสัยว่า
 เราจะมีสัมฤทธิ์ผลตามพระบัญชาของ
 พระองค์ที่ให้เรายืนอย่างไม่มีมลทินต่อ
 พระพักตร์พระองค์ในวันสุดท้ายหรือไม่
 ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าและ
 ผ่านเดชานุภาพจากพระวิญญาณของ
 พระองค์ในการ “สอน[เรา]ทุกสิ่ง”³¹
 เราจะตระหนักถึงความเป็นไปได้ทาง
 วิญญาณของเรา ศาสนพิธีเชื่อเชิญจุด
 ประสงค์และพลังทางวิญญาณมาสู่
 ชีวิตเราเมื่อเราพยายามบังเกิดใหม่อีก
 ครั้งและเป็นชายหญิงของพระคริสต์³²
 ความอ่อนแอของเราจะได้รับการเสริม

สร้างให้เข้มแข็งและเราจะเอาชนะข้อ
 จำกัดของเราได้

ถึงแม้เราจะบรรลุความดีพร้อมไม่ได้
 ในชีวิตนี้ แต่เรามีค่าควรและเริ่มมลทิน
 มากขึ้นได้เมื่อเราได้รับการ “ทำให้สะอาด
 แล้วโดยโลหิตของพระเมษโปดก”³³
 ข้าพเจ้าให้สัญญาและเป็นพยานว่าเราจะ
 ได้รับพรด้วยศรัทธาที่เพิ่มขึ้นในพระผู้ช่วย
 ให้รอดและการยืนยันทางวิญญาณ
 มากขึ้นเมื่อเราพยายามให้การปลดบาป
 ของเรามีอยู่เสมอ และเหนือสิ่งอื่นใด
 พยายามยืนอย่างไม่มีมลทินต่อพระพักตร์
 พระเจ้าในวันสุดท้าย ข้าพเจ้าเป็น
 พยานในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของ
 พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู โมไซยาห์ 4:11.
2. โมไซยาห์ 4:12; เน้นตัวเอน.
3. ดู ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เหตุผลที่
 แต่งงาน เหตุผลที่มีครอบครัว,” *เสียวไฮนา*,
 พ.ศ. 2015, 50–53.
4. ดู แอลมา 5:7.
5. ยอห์น 3:3; โมไซยาห์ 27:25.
6. ดู 2 โครินธ์ 5:17.
7. 2 นิโไฟ 2:8.
8. 3 นิโไฟ 27:20.
9. *คำสอนของประธานศาสนจักร โจเซฟ สมิท*
 (2007), 103.
10. ดู ยอห์น 14:16–27; โมโรไน 8:26.
11. ดู ยอห์น 14:26; หลักคำสอนและพันธสัญญา
 50:14.
12. ดู 2 นิโไฟ 32:5.
13. ดู 3 นิโไฟ 27:19–21.
14. ดู คู่มือพระคัมภีร์, “ศาสนพิธี,” scriptures.lds.org.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19–21.
16. คู่มือพระคัมภีร์, “บัพติศมา, ให้บัพติศมา.”
17. *คำสอน: โจเซฟ สมิท*, 98.
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77.
19. คู่มือพระคัมภีร์, “บัพติศมา, ให้บัพติศมา.”
20. ยอห์น 3:5.
21. *คำสอน: โจเซฟ สมิท*, 103.
22. *คำสอน: โจเซฟ สมิท*, 102.
23. *คำสอน: โจเซฟ สมิท*, 95.
24. 2 นิโไฟ 31:17; เน้นตัวเอน.
25. 3 นิโไฟ 27:20; เน้นตัวเอน.
26. 1 นิโไฟ 10:21.
27. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:9–12.
28. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77; ดู
 ข้อ 79 ด้วย.
29. 3 นิโไฟ 27:20.
30. ดู *Teachings of Gordon B. Hinckley*
 (1997), 561; *The Teachings of Spencer W.*
Kimball, ed. Edward L. Kimball (1982), 220;
 N. Eldon Tanner, *ในรายงานการประชุมใหญ่*,
 ต.ค. 1966, 98.
31. ยอห์น 14:26.



โดย เอ็ดเวิร์ดเอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

สภาครอบครัว

เมื่อบิดามารดาเตรียมพร้อมและบุตรธิดาฟังและมีส่วนร่วมในการสนทนา
สภาครอบครัวได้ผลอย่างแท้จริง!

พี่น้องทั้งหลาย เรื่องแปลกของการ
เป็นบิดามารดาคือเรามักเก่งเรื่อง
นี้หลังจากลูกๆ โตแล้ว ข้าพเจ้า
จะแบ่งปันกับท่านบางอย่างบายนี่ที่คิดว่า
ข้าพเจ้าเข้าใจดีขึ้นเมื่อบาร์บารากับ
ข้าพเจ้าเริ่มเลี้ยงดูลูกๆ ที่เรารักมาก

ระหว่างปฏิบัติศาสนกิจในฐานะ
อัครสาวก ข้าพเจ้าเน้นบ่อยครั้งเรื่องพลัง
และความสำคัญของสภาศาสนจักร รวมถึง
ทั้งสภาคณะเผยแผ่ สภาสวด สภา
วอร์ด และสภาองค์การช่วย

ข้าพเจ้าเชื่อว่าสภาเป็นวิธีที่ได้ผล
จริงมากที่สุด นอกจากนี้ ข้าพเจ้ารู้ว่า
สภาเป็นวิธีของพระเจ้าและพระองค์
ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงในจักรวาลผ่าน
สภาสวรรค์ดังกล่าวไว้ในพระคัมภีร์
ศักดิ์สิทธิ์!

แต่จนถึงบัดนี้ ข้าพเจ้าไม่เคยพูด
ในการประชุมใหญ่เกี่ยวกับสภาพื้นฐาน
ที่สุด—และน่าจะสำคัญที่สุด—ในบรรดา
สภาทั้งหมด นั่นคือ สภาครอบครัว

สภาครอบครัวจำเป็นเสมอมา สภา
ดังกล่าวเป็นนිරันด์ร์ เราเป็นส่วนหนึ่ง
ของสภาครอบครัวในการดำรงอยู่ก่อน
เกิดเมื่อเรายู่กับบิดามารดาสวรรค์ใน
ฐานะลูกทางวิญญาณของพวกท่าน

สภาครอบครัวเมื่อดำเนินการด้วย
ความรักและด้วยคุณลักษณะเหมือน
พระคริสต์ จะสวนกระแสของเทคโนโลยี
สมัยใหม่ที่มักทำให้เราขี้เกียจใช้เวลา
ที่มีคุณภาพด้วยกันและมักนำสิ่งชั่วร้าย
เข้ามาในบ้านของเรา

โปรดจำไว้ว่าสภาครอบครัวต่างจาก
การสังสรรค์ในครอบครัวที่จัดวันจันทร์
การสังสรรค์เน้นเรื่องการสอนพระ
กิตติคุณและกิจกรรมครอบครัวเป็น
หลัก ส่วนสภาครอบครัวสามารถจัดวัน
ใดก็ได้ในสัปดาห์ และตามหลักแล้ว
เป็นการประชุมซึ่งบิดามารดาฟัง—

กันและกันและฟังบุตรธิดาของตน
ข้าพเจ้าเชื่อว่าสภาครอบครัวอย่าง
น้อยสี่แบบ

หนึ่ง สภาครอบครัวใหญ่ประกอบ
ด้วยทุกคนในครอบครัว

สอง สภาครอบครัวแบบบริหาร
ประกอบด้วยมารดากับบิดา

สาม สภาครอบครัวแบบจำกัด
ประกอบด้วยบิดามารดากับบุตรหรือ
ธิดาหนึ่งคน

สี่ สภาครอบครัวแบบตัวต่อตัว
ประกอบด้วยบิดาหรือมารดากับบุตร
หรือธิดาหนึ่งคน

ในสภาครอบครัวทั้งสี่แบบนี้ ต้อง
ปิดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ทุก
คนได้มองหน้ากันและฟังกัน ระหว่าง
สภาครอบครัวและในเวลาอื่นที่เหมาะสม
ท่านอาจต้องมีตะกร้าใส่อุปกรณ์
อิเล็กทรอนิกส์เมื่อครอบครัวมารวมกัน
เพื่อให้ทุกคน—รวมทั้งพ่อแม่—ได้เก็บ
โทรศัพท์ แท็บเล็ต และเครื่องเล่นเอ็ม
พีสามไว้ในนั้น หลังจากนั้นจึงจะหารือ
กันได้โดยไม่ถูกล่อลวงให้ตอบหรือ
สะกิดบนเฟซบุค ส่งข้อความ อินสตา
แกรม สแน็บแชท และอีเมล

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันสั้นๆ กับท่านว่า
สภาครอบครัวแต่ละแบบนี้จะเกิดผลได้
อย่างไร

หนึ่ง **สภาครอบครัวเต็มรูป**
แบบประกอบด้วยทุกคนในครอบครัว
จุลสารศาสนจักรชื่อ *ครอบครัว*





ของเรา กล่าวว่ “สภานี้จะพบกันเพื่อ
สนทนาปัญหาครอบครัว แก้ไขการเงิน
วางแผน สนับสนุนและให้กำลังใจกัน
และสวดอ้อนวอนให้กันและให้หน่วย
ครอบครัว”²

สภานี้ควรพบกันตามเวลาที่กำหนด
ล่วงหน้าและปกติจะเป็นกิจลักษณะ
มากกว่าสภาครอบครัวแบบอื่น

ควรเริ่มด้วยการสวดอ้อนวอนหรือ
อาจเป็นเพียงการสนทนาเพิ่มเติมตาม
ธรรมชาติที่เริ่มสนทนาไปแล้วในบริบท
อื่น โปรดสังเกตว่สภาครอบครัวอาจไม่
ได้เริ่มหรือจบเป็นกิจลักษณะเสมอไป

เมื่อบิดามารดาเตรียมพร้อมและ
บุตรธิดาฟังและมีส่วนร่วมในการ
สนทนา สภาครอบครัวได้ผลอย่าง
แท้จริง!

ไม่ว่สถานการณ์ครอบครัวเรา
เป็นอย่างไร สำคัญอย่างยั้งที่เรต้อง
เข้าใจสภาวการณพิเศษของสมาชิก
ครอบครัวแต่ละคน แม้เราจะมีดีเอ็นเอ
เหมือนกันแต่อาจจะมีสถานการณ์และ
สภาวการณในหมู่พวกเราที่อาจทำให้เรา
ต่างกันมากและอาจเรียกร้องความร่วมมือ
มีอร่วมใจของสภาครอบครัว

ตัวอย่างเช่น การพูดคุย แบ่งปัน
และรักกันในโลกอาจไม่แก้ปัญหา
สุขภาพหรือการทำหายทางอารมณ์ที่
สมาชิกครอบครัวคนหนึ่งหรือมากกว่า

นั้นกำลังประสบในเวลาเช่นนั้น สภา
ครอบครัวกลายเป็นสถานที่ของความ
เป็นหนึ่งเดียว ความรักดี และการ
สนับสนุนกันด้วยความรักขณะรับความ
ช่วยเหลือภายนอกเพื่อหาวิธีแก้ไข

พี่น้อง โดยเฉพาะพี่ๆ สามารถเป็นที่
ดูแลน้องๆ ถ้าพ่อแม่ใช้สภาครอบครัว
ขอความช่วยเหลือและการสนับสนุน
จากพวกเขาในช่วงประสบปัญหายุ่งยาก
ทั้งหลาย

ในลักษณะนี้ ครอบครัวเหมือนวอร์ด
มาก เมื่ออธิการให้สมาชิกสภาวอร์ดมี
ส่วนร่วม เขาสามารถแก้ไขปัญหาและ
ทำประโยชน์มากมายในวิธีที่เขาจะไม่มี
วันทำได้โดยปราศจากความช่วยเหลือ

ในทำนองเดียวกัน บิดามารดาต้อง
ให้สมาชิกครอบครัวทุกคนช่วยแก้ไข
ปัญหาและความยากลำบาก วิธีนี้ทำให้
พลังของสภาครอบครัวเกิดผล เมื่อ
สมาชิกสภาวู้สึกว่พวกเขามีส่วนตัดสินใจ
ใจ พวกเขาจะกลายเป็นผู้สนับสนุน
และช่วยให้บรรลุผลสำเร็จตามต้องการ

ใช่ว่สภาครอบครัวประกอบด้วยบิดา
มารดาและบุตรธิดาทุกครั้ง สภา
ครอบครัวของท่านอาจดูต่างมาจากสภา
ครอบครัวของเราตอนที่เรเลียงลูกเจ็ด
คน เวลานั้นสภาครอบครัวของเรามีเพียง
ข้าพเจ้ากับบาร์บารา ยกเว้นเรจัดสภา
ครอบครัวที่ให้ลูกๆ กับคู่ครองของพวกเขา
และบางครั้งก็หลานและเหลนของ
เรมาร่วมด้วย

คนโสดและแม่แต่นักศึกษาที่อยู่ไกล
บ้านก็สามารถทำตามรูปแบบสภาของ
พระเจ้าได้โดยรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ และ
เพื่อนร่วมห้องเพื่อหาหรือกัน

คิดดูว่บรรยากาศในอพาร์ทเมนต์จะ
เปลี่ยนไปอย่างไรถ้าเพื่อนร่วมห้องรวม
กลุ่มกันเป็นประจำเพื่อสวดอ้อนวอน
ฟัง สนทนา และวางแผนด้วยกัน

ทุกคนสามารถใช้สภาครอบครัว
ให้เป็นประโยชน์ตามรูปแบบที่
พระบิดาบนสวรรค์ทรงกำหนด

ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น สภาครอบครัว
แบบขยายอาจช่วยได้บ้างบางครั้ง สภา

ครอบครัวแบบขยายประกอบด้วยปู่ย่า
ตายายและลูกที่โตแล้วและไม่ได้อยู่ที่
บ้าน ถึงแม้ปู่ย่าตายายหรือลูกที่โตแล้ว
จะอยู่ไกล แต่พวกเขาสามารถมีส่วนร่วม
ร่วมในสภาครอบครัวผ่านโทรศัพท์
สไกป์ หรือเฟซบุ๊กได้

ท่านอาจต้องพิจารณาจัดสภาครอบครัว
ใหญ่ในวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันแรก
ของสัปดาห์ ครอบครัวสามารถทบทวน
สัปดาห์ที่ที่ผ่านมาและวางแผนสำหรับ
สัปดาห์ที่จะมาถึง นี่อาจเป็นสิ่งที่
ครอบครัวท่านต้องการเพื่อช่วยทำให้วัน
สะบาโตเป็นประสบการณ์ที่น่าปีติยินดี

สภาครอบครัวแบบที่สอง คือสภา
ครอบครัวแบบบริหารที่เกี่ยวข้องเฉพาะ
บิดามารดาเท่านั้น ระหว่างนี้บิดามารดา
สามารถทบทวนความต้องการและ
ความก้าวหน้าทางกาย อารมณ์ และ
วิญญาณของลูกๆ แต่ละคน

สภาครอบครัวแบบบริหารเป็นเวลา
ดีที่ภรรยาสามีจะพูดถึงความสัมพันธ์
ของพวกเขา เมื่อเอลเดอร์ฮาโรลด์ บี.
ลีประกอบการณ์นี้ให้เรา ท่าน
สอนหลักธรรมหนึ่งที่ว่าข้าพเจ้าเชื่อว่าทุก
คู่จะพบประโยชน์ ท่านกล่าวว่า “อย่า
เข้านอนโดยไม่คุกเข่าด้วยกัน จับมือ
กัน และกล่าวคำสวดอ้อนวอนด้วย
กัน การสวดอ้อนวอนเช่นนั้นอัญเชิญ
พระบิดาบนสวรรค์ให้แนะนำเราโดย
อำนาจของพระวิญญาณ”



สภาครอบครัวแบบที่สาม เป็น

สภาครอบครัวแบบจำกัด บิดามารดาใช้เวลาอยู่กับลูกแต่ละคนแบบเป็นกิจจะลักษณะหรือไม่เป็นก็ได้ นี่เป็นโอกาสสำหรับการสนทนาเกี่ยวกับ *การตัดสินใจล่วงหน้า* อย่างเช่นสิ่งที่เขาหรือเธอจะทำและไม่ทำในอนาคต เมื่อตัดสินใจเช่นนั้น เขาหรือเธออาจต้องจัดไว้ข้างอิงในอนาคตหากจำเป็น ถ้านูหรือธิดาของท่านเห็นว่าท่านสนับสนุนพวกเขาอย่างจริงจัง การประชุมสภาสามารถตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์สำหรับอนาคตได้ นี่เป็นเวลาที่ต้องตั้งใจฟังข้อกังวลและการท้าทายที่ลูกอาจพบเจอเช่น ลูกขาดความเชื่อมั่น ลูกทารุณกรรม ลูกรั้งแก หรือกลัว

สภาครอบครัวแบบที่สี่ เป็นสภาครอบครัวแบบตัวต่อตัวมีบิดาหรือมารดากับบุตรหรือธิดาหนึ่งคน สภาครอบครัวแบบนี้ปกติเกิดขึ้นโดยบังเอิญ อย่างเช่น บิดาหรือมารดาและบุตรหนึ่งคนสามารถใช้โอกาสขณะเดินทางในรถยนต์หรือทำงานบ้านด้วยกัน การที่บุตรหนึ่งคนออกไปนอกบ้านกับบิดาหรือมารดาจะเป็นเวลาเชื่อมสัมพันธ์พิเศษทางวิญญาณและทางอารมณ์ จงวางแผนล่วงหน้าเพื่อบุตรคนนั้นจะตั้งตารอโอกาสได้อยู่กับบิดาหรือมารดาตามลำพัง

บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย สมัยก่อนกำแพงบ้านของท่านเป็นแนวป้องกันการบุกรุกและอิทธิพลจากภายนอก เราปิดประตูใส่กุญแจ ปิดหน้าต่าง เราปิดประตูรั้ว เรารู้สึกปลอดภัย อุ่นใจ และสบายใจในที่หลบภัยเล็กๆ ของเราจากโลกภายนอก

แต่บัดนี้วันเวลาเหล่านั้นหมดไปแล้ว กำแพง ประตูบ้าน รั้ว และ ประตูรั้วของบ้านเราไม่สามารถป้องกันการบุกรุกที่มองไม่เห็นจากอินเทอร์เน็ต วิทยุ ฟาย์ โทรศัพท์มือถือ เครื่องข่ายต่างๆ ซึ่งสามารถทะลุเข้าบ้านของเราเพียงไม่กี่คลิกและกดคีย์ไม่กี่ครั้ง

โชคดีที่พระเจ้าทรงเตรียมมา



สวนการบุกรุกของเทคโนโลยีด้านลบซึ่งสามารถทำให้เราใช้เวลาที่มีคุณภาพด้วยกัน พระองค์ทรงทำสิ่งนี้โดยจัดเตรียมระบบสภาเพื่อเสริมสร้างป้องกัน ระวังภัย และบำรุงเลี้ยงความสัมพันธ์อันมีค่าที่สุดของเรา

บุตรธิดาต้องการอย่างยิ่งให้บิดามารดาฟังพวกเขา และสภาครอบครัวสามารถให้เวลาซึ่งระหว่างนั้นสมาชิกครอบครัวจะได้ฝึกเข้าใจและรักกัน

แอลมาสอนว่า “จงปรึกษาพระเจ้าในการกระทำทั้งหมดของลูก และพระองค์จะทรงชี้ทางให้ลูกเพื่อความดี”³ การอภัยพระเจ้าให้เป็นส่วนหนึ่งของสภาครอบครัวผ่านการสวดอ้อนวอนจะปรับปรุงความสัมพันธ์ของเรา ด้วยความช่วยเหลือของพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเราสามารถอดทน คิดให้รอบคอบช่วยเหลือให้อภัย และเข้าใจมากขึ้นเมื่อเราสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ และสามารถทำให้บ้านของเราเป็นสวรรค์น้อยๆ บนแผ่นดินโลกได้

สภาครอบครัวที่เลียนแบบสภาในสวรรค์ เปี่ยมด้วยความรักเหมือนพระคริสต์ และมีพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำจะช่วยให้เราคุ้มครองครอบครัวเราจากสิ่งเบี่ยงเบนความสนใจทั้งหลายในช่วงชิงเวลาอันมีค่าของเรา

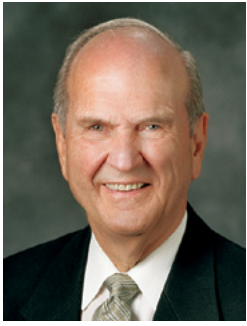
และคุ้มครองเราจากความชั่วร้ายของโลก

สภาครอบครัวร่วมกับการสวดอ้อนวอนจะอภัยเชิญการประทับอยู่ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ตามที่ทรงสัญญาไว้ว่า “เพราะว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหนในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขาที่นั่น”⁴ การอภัยเชิญพระวิญญาณของพระเจ้าให้เป็นส่วนหนึ่งของสภาครอบครัวนำพรมาให้เกินบรรยาย

สุดท้ายโปรดจำไว้ว่าสภาครอบครัวที่จัดเป็นประจำจะช่วยให้เราเห็นปัญหาครอบครัวแต่เนิ่นๆ และแก้ไขก่อนบานปลาย สภาจะทำให้สมาชิกครอบครัวแต่ละคนรู้สึกว่ามีค่าและสำคัญ และสำคัญที่สุดคือจะช่วยให้เราประสบผลสำเร็จและมีความสุขมากขึ้นในความสัมพันธ์อันมีค่าของเราในกำแพงบ้านของเรา ขอให้พระเจ้าบิดาบนสวรรค์ประทานพรให้ครอบครัวเราทุกคนเมื่อเราปรึกษาด้วยกัน นั่นคือคำสวดอ้อนวอนอย่างอ่อนน้อมของข้าพเจ้าในพระนามของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู อับราฮัม 4:26; 5:2-3.
2. *Our Family: A Practical Guide for Building a Gospel-Centered Home* (pamphlet, 1980), 6.
3. แอลมา 37:37.



โดย ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
ประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง

ความมีค่าควรในพลัง ฐานะปุโรหิต

เราเต็มใจสวดอ้อนวอน อดอาหาร ศึกษา แสวงหา นมัสการ และรับใช้ในฐานะบุรุษ
ของพระเจ้าเป็นเจ้าหรือ ไม่ใช่เพื่อเราจะมีพลังฐานะปุโรหิต

หกเดือนก่อนในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2015 ข้าพเจ้าพูดกับพี่น้องสตรีของศาสนจักรเกี่ยวกับบทบาทรองส่งของพวกเธอในฐานะสตรีของพระเจ้าเป็นเจ้าเวลานี้ข้าพเจ้าประสงค์จะพูดกับท่านเกี่ยวกับบทบาทรองส่งของท่านในฐานะบุรุษของพระเจ้าเป็นเจ้า เมื่อเดินทางไปทั่วโลกข้าพเจ้าประหลาดใจกับความเข้มแข็งและความดีที่บริสุทธิ์ของบุรุษและเด็กหนุ่มของศาสนจักรนี้ไม่มีทางนับใจที่ท่านเหยียวยาวและชีวิตที่ท่านยกขึ้นได้เลย ขอขอบคุณครับ!

ในข่าวสารการประชุมใหญ่ครั้งที่ผ่านมาข้าพเจ้าเล่าประสบการณ์อันชวนหดหู่เมื่อหลายปีก่อนสมัยเป็นศัลยแพทย์หัวใจ ข้าพเจ้าไม่สามารถช่วยชีวิตเด็กผู้หญิงสองพี่น้องได้ ข้าพเจ้าขออนุญาตบิดาของพวกเธอเพื่อพูดเพิ่มเติมเกี่ยวกับครอบครัวนี้

เด็กสามคนที่เกิดจากครรภ์กับจิมมี แสทฟีลด์เป็นโรคหัวใจแต่กำเนิด จิมมี จูเนียร์ บุตรชายของพวกเราเสียชีวิต

โดยไม่มีการวินิจฉัยที่แน่ชัด ข้าพเจ้าเข้าไปเกี่ยวข้องกับเมื่อพ่อแม่ขอให้ช่วยลูกสาวสองคนของพวกเรา คือลอรัล แอน กับเกย์ ลินนี่น้องสาวของเธอ ข้าพเจ้าเสียใจอย่างยิ่งเมื่อทั้งคู่เสียชีวิตหลังการผ่าตัด¹ เป็นธรรมชาติที่รู้สึก

จิมมีจะแตกสลายทางวิญญาณ

ต่อมา ข้าพเจ้าทราบว่าพวกเขายังมีความมุ่งมั่นต่อข้าพเจ้าและศาสนจักร ข้าพเจ้าฝักใฝ่กับสถานการณ์นี้มาเกือบหกสิบปีและเสียใจแทนครอบครัวแสทฟีลด์ ข้าพเจ้าพยายามติดต่อกับพวกเขาหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จ

แต่แล้วคืนหนึ่งเมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ข้าพเจ้าตกใจตื่นเพราะสองพี่น้องจากอีกด้านหนึ่งของม่าน แม้ไม่เห็นหรือไม่ได้ยินพวกเธอด้วยประสาทสัมผัสทางกาย แต่รู้สึกได้ว่าพวกเธออยู่ที่นั่น ข้าพเจ้าได้ยื่นคำขอร้องของพวกเธอทางวิญญาณ ข่าวดสารของพวกเธอสั้นและชัดเจน “บราเดอร์ เนลสันคะ เราไม่ได้รับการผจญกับใครเลย ท่านช่วยได้ไหมคะ” ไม่นานหลังจากนั้น ข้าพเจ้าทราบว่าคุณแม่ของพวกเธอเสียชีวิตแล้วแต่คุณแม่พ่อกับน้องชายยังมีชีวิตอยู่

คำขอร้องของลอรัล แอน กับเกย์ ลินนี่ปลุกเร้าให้ข้าพเจ้าลองติดต่อกับคุณแม่ของพวกเธออีกครั้ง ข้าพเจ้าทราบว่าเขาอาศัยอยู่กับชอนลูกชาย คราวนี้พวกเขายอมพบข้าพเจ้า

ในเดือนมิถุนายน ข้าพเจ้าคุกเข่าต่อหน้าจิมมีวัย 88 ปีและพูดคุยกับเขา



ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันกับซิสเตอร์เวนดี้ เนลสันที่พระวิหารเพย์สัน ยูทาห์กับสมาชิกครอบครัวของจิมมี แสทฟีลด์

ด้วยความจริงใจ ข้าพเจ้าพูดถึงคำขอ
ร้องของลูกสาวของเขาและบอกเขาว่า
ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่จะประกอบ
ศาสนพิธีนี้ก็ให้ครอบครัวเขา และ
อธิบายด้วยว่าเขากับชอนต้องใช้ใช้เวลา
และพยายามเตรียมตัวให้มีค่าควรเข้า
พระวิหาร เพราะทั้งคู่ยังไม่ได้รับ
เอ็นดาวเมนท์

พระวิญญูญาณของพระเจ้าอยู่ตลอด
การพูดคุยครั้งนั้น ตอนที่จิมมีกับชอน
ยอมรับข้อเสนอ ข้าพเจ้าดีใจมาก! พวกเขาทำงานอย่างพากเพียรกับประธาน
สเตค อธิการ ผู้สอนประจำบ้าน หัวหน้า
เผยแผ่ออร์ด และกับผู้สอนศาสนาวัย
หนุ่มและผู้สอนศาสนาอาวุโส ไม่นาน
ต่อจากนั้นในพระวิหารเพย์สัน ยูทาห์
ข้าพเจ้าได้รับสิทธิพิเศษให้ผมนี้ถูกรูและ
จิมมีกับลูกสี่คนของพวกเขา ข้าพเจ้า
กับเวนดี้ร้องไห้ขณะมีส่วนร่วมใน
ประสบการณ์อันสูงส่งนี้ ใจหลายดวงได้
รับการเยียวยาวันนั้น!

เมื่อนึกถึงเรื่องนี้ ข้าพเจ้าประหลาด
ใจกับจิมมีและชอนและสิ่งที่พวกเขา
เต็มใจทำ พวกเขาเป็นวีรบุรุษของ
ข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้าทำได้ตามใจประสงค์
ข้าพเจ้าต้องการให้บุรุษและเยาวชนชาย
แต่ละคนในศาสนจักรนี้แสดงความกล้า
หาญ ความเข้มแข็ง และความอ่อนน้อม
ถ่อมตนเหมือนบิดากับบุตรคู่นี้ พวกเขา
เต็มใจให้อภัยและทิ้งความเจ็บปวด
และความเคียดชังของตน พวกเขาเต็มใจ
ยอมรับการนำทางจากผู้นำฐานะปุโรหิต
เพื่อให้การชดใช้ของพระเยซูคริสต์
ขยายและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ แต่ละ
คนเต็มใจเป็นบุรุษที่ดำรงฐานะ
ปุโรหิตอย่างมีค่าควร “ตามระเบียบอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นเจ้า”²

ดำรง หมายถึงทรงไว้ ชูไว้ การดำรง
ฐานะปุโรหิตซึ่งคือพลังอำนาจและ
สิทธิอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าถือเป็น
ความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ ลองคิดดู
ฐานะปุโรหิตที่ประสาทให้เราเป็น พลัง
อำนาจและสิทธิอำนาจเดียว กับที่พระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าทรงใช้สร้างโลกนี้และโลกนับ



ไม่ถ้วน ทรงใช้ปกครองสวรรค์และแผ่นดิน
โลก และทำให้ลูกที่เชื่อฟังสูงส่ง³

เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้ากับเวนดี้อยู่ใน
การประชุมที่ผู้เล่นออร์แกนอยู่ใน
อากัปภิกิริยาพร้อมจะเล่นเพลงสวดเปิด
ตามองเนื้อเพลง และนิ้วอยู่บนคีย์ เขา
เริ่มกดคีย์แต่ไม่มีเสียง ข้าพเจ้ากระซิบ
บอกเวนดี้ “ไฟไม่เข้า” ข้าพเจ้าเชื่อว่ามึ
บางอย่างทำให้ไฟไม่เข้าออร์แกนหลังนี้
พี่น้องทั้งหลาย ในทำนองเดียวกัน
ข้าพเจ้าเกรงว่ามีชายมากมายเหลือ
เกินที่ได้รับ สิทธิอำนาจ ของฐานะ
ปุโรหิตแต่ขาด พลัง ฐานะปุโรหิต
เพราะกระแสพลังถูกบดบังไว้ อย่าง
เช่น ความเกียจคร้าน ความไม่เชื่อสัตย์
ความจองหอง การผิดศีลธรรม หรือการ
หมกมุ่นกับสิ่งของทางโลก

ข้าพเจ้าเกรงว่ามีผู้ดำรงฐานะปุโรหิต
มากมายเหลือเกินที่พยายามน้อยมาก
หรือไม่พยายามเลยที่จะพัฒนาความ
สามารถเพื่อเข้าถึงพลังของสวรรค์
ข้าพเจ้าเป็นห่วงทุกคนที่ไม่บริสุทธิ์ใน
ความนึกคิด ความรู้สึก หรือการกระทำ

หรือคนที่ปฏิบัติไม่ดีต่อภรรยาหรือ
บุตรธิดา ด้วยเหตุนี้จึงถูกตัดพลังฐานะ
ปุโรหิต

ข้าพเจ้าเกรงว่าคนมากมายมอบ
สิทธิเสรีของตนให้ปฏิปักษ์และพูดโดย
แสดงออกทางพฤติกรรมของตนว่า “ผม
สนใจทำตามความปรารถนาของตนเอง
มากกว่าจะแบกรับพลังอำนาจของ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่น”

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเกรงว่าวัน
หนึ่งพวกเราบางคนอาจตื่นขึ้นมาและ
รับรู้ว่าจริงๆ แล้วพลังในฐานะปุโรหิต
คืออะไรและเสียใจอย่างสุดซึ้งที่พวกเขา
ใช้เวลาแสวงหาพลังเหนือผู้อื่นหรือ
พลังทำให้เกิดผลมากกว่าจะฝึกใช้พลัง
ของพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างเต็มที่⁴ ประธาน
จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธสอนว่า “เราไม่ได้อยู่
ไปวันๆ ในชีวิตนี้แล้วก็มานไปรับสภาพ
ความสูงส่ง แต่เราอยู่ที่นั่นเพื่อทำตัวเรา
ให้มีคุณสมบัติคู่ควรมากขึ้นทุกวันกับ
ตำแหน่งที่พระบิดาทรงคาดหวังให้เรา
รับหลังจากนี้”⁵

เหตุใดชายคนนั้นจึงอยู่ไปวันๆ กับถั่ว

แดงต้ม⁶ ของเอชวาในเมื่อเขามีโอกาส ได้รับพรทุกประการของอับราฮัม⁷

ข้าพเจ้าขออวยพรพวกเราแต่ละคน อย่างเร่งด่วนให้ดำเนินชีวิตสมกับ อภิสติของเรานี้ในฐานะผู้ดำรงฐานะ ปุโรหิต ในวันข้างหน้า เฉพาะ คนที่ รับฐานะปุโรหิตอย่างจริงจังโดย เพียร พยายามรับการสอนจากพระเจ้าเท่านั้น จึงจะสามารถเป็นพร นำทาง คัมครอง เสริมสร้าง และเยียวยาคนอื่นๆ เฉพาะ คนที่มีค่าควรในพลังฐานะปุโรหิต เท่านั้นจึงจะสามารถทำให้ปาฏิหาริย์เกิด กับคนที่เขารักและรักษาชีวิตแต่งงาน กับครอบครัวเขาให้ปลอดภัยทั้งเวลานี้ และตลอดนิรันดร์

อะไรคือค่าควรที่ใช้พัฒนาพลังฐานะ ปุโรหิตเช่นนั้น เปโตรอัครสาวกอวาโส ของพระเจ้าช่วยยี่หระรอด—คนเดียวกับที่ อยู่กับยากอบและยอห์นและประสาท ฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคให้โจเซฟ สมิทกับออลิเวอร์ คาวเดอริ⁸—ประกาศ คุณสมบัติที่เราควรหมายมั่น “จะมีส่วน ในพระลักษณะของพระเจ้า”⁹

เขากล่าวถึงศรัทธา คุณธรรม ความ รู้ การควบคุมตนเอง ความอดทน ความ

ยำเกรงพระเจ้า ความรักกันพี่น้อง จิตกุศล และความขยันหมั่นเพียร¹⁰ และอย่าลืมความอ่อนน้อมถ่อมตน!¹¹ ข้าพเจ้าจึงถามว่าสมาชิกครอบครัวเรา มิตรสหาย และผู้ร่วมงานจะพูดว่าท่าน และข้าพเจ้ากำลังทำอะไรในการพัฒนา ของประธานฝ่ายวิญญาณเหล่านี้และ อื่นๆ¹² ยิ่งพัฒนาคุณลักษณะเหล่านั้น พลังฐานะปุโรหิตของเราจึงเพิ่มขึ้น

เราจะเพิ่มพลังในฐานะปุโรหิตได้ อย่างไรได้อีก เราต้องสวดอ้อนวอนจาก ใจเรา การสาธยายกิจกรรมที่ผ่านมา และที่จะเกิดขึ้น จบด้วยการขอพรไม่ สามารถเป็นการติดต่อกับพระเจ้าเป็นเจ้า ในแบบที่ทำให้เกิดพลังอันยั่งยืนได้ ท่านเต็มใจสวดอ้อนวอนให้ *รู้วิธีสวด อ้อนวอน* ขอให้พลังมากขึ้นหรือไม่ พระเจ้าจะทรงสอนท่าน

ท่านเต็มใจค้นคว้าพระคัมภีร์และ ตีพิมพ์พระวจนะของพระคริสต์¹³—ศึกษา *อย่างตั้งใจ* เพื่อให้มีพลังมากขึ้นหรือไม่ หากท่านต้องการเห็นใจของภรรยาท่าน ละลาย จงให้เธอเห็นท่านศึกษาหลักคำ สอนของพระคริสต์¹⁴ ทางอินเทอร์เน็ต หรืออ่านพระคัมภีร์ของท่าน!

ท่านเต็มใจนมัสการในพระวิหารเป็น ประจำหรือไม่ พระเจ้าทรงชอบสอน คำสอนของพระองค์ในพระนิเวศน์ ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ จงคิดว่า พระองค์จะพอพระทัยเพียงใดหากท่าน ทูลขอให้พระองค์ทรงสอนท่านเกี่ยวกับ กฎแฉ สิทธิอำนาจ และพลังของฐานะ ปุโรหิตขณะท่านรับศาสนพิธีของฐานะ ปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคในพระวิหาร¹⁵ จงคิดว่าพลังฐานะปุโรหิตของท่าน สามารถเพิ่มขึ้นได้

ท่านเต็มใจทำตามแบบอย่างการรับ ใช้ผู้อื่นของประธานโรมัส เอส. มอนสัน หรือไม่ว่าหลายสิบปีที่ท่านประธานใช้ เส้นทางอ้อมในการเดินทางกลับบ้าน เพื่อทำตามการกระตุ้นเตือนของพระ วิญญาณจนมาถึงประตูบ้านของคนบาง คนและได้ยินคำพูดอย่างเช่น “คุณรู้ได้ อยากรู้ว่าวันนี้เป็นวันครบรอบการ เสียชีวิตของลูกสาวของเรา” หรือ “คุณ รู้ได้อย่างไรครับว่าวันนี้เป็นวันเกิดของ ผม” และหากท่านต้องการพลังฐานะ ปุโรหิตเพิ่มขึ้น ท่านจะทะนุถนอมและ ดูแลภรรยาท่าน โอบกอดเธอ และ น้อม รับคำแนะนำของเธอ



เวลานี้ หากทั้งหมดนี้ฟังดูเหมือนมากเกินไปได้โปรดพิจารณาว่าความสัมพันธ์ของเรากับภรรยา บุตรธิดา และเพื่อนที่ทำงานจะเป็นอย่างไรถ้าเราหวังเรื่องการได้พลังฐานะปุโรหิตเท่าๆ กับหวังเรื่องความก้าวหน้าในหน้าที่การงานหรือการเพิ่มยอดบัญชีธนาคารของเรา หากเราจะเข้าไปหาพระเจ้าอย่างนอบน้อมและทูลขอพระองค์ให้ทรงสอนเรา พระองค์จะทรงแสดงให้เห็นวิธีที่ เรา จะเข้าถึงพลัง ของ *พระองค์* มากขึ้น

ในยุคสุดท้ายนี้ เรารู้ว่าจะเกิดแผ่นดินไหวในสถานที่ต่างๆ¹⁶ บางที่สถานที่ต่างๆ เหล่านั้นอาจจะเป็นบ้านของเราเอง ที่ซึ่ง “แผ่นดินไหว” ทางอารมณ์ การเงิน หรือทางวิญญาณอาจเกิดขึ้น พลังฐานะปุโรหิตสามารถทำให้ทะเลสงบและรักษารอยร้าวในแผ่นดินโลกได้ พลังฐานะปุโรหิตสามารถทำให้จิตใจสงบและรักษารอยร้าวในใจคนที่เรารักได้เช่นกัน

เราเต็มใจสวดอ้อนวอน อดอาหาร ศึกษา แสวงหา นมัสการ และรับใช้ในฐานะบารุขของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหรือไม่ เพื่อเราจะมีพลังฐานะปุโรหิตดังกล่าว เพราะเด็กหญิงสองคนนั้นปรารถนาจะรับการผนึกกับครอบครัว บิดากับพี่ชายจึงเต็มใจจ่ายราคาเพื่อดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคอันศักดิ์สิทธิ์

พี่น้องที่รัก เราได้รับความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์—สิทธิอำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ—เพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่น ขอให้เราแต่ละคนลุกขึ้นในฐานะบารุขที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงแต่งตั้งล่วงหน้า—พร้อมดำรงฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของอย่างกล้าหาญ ปรารถนาจะจ่ายราคาเพื่อเพิ่มพลังในฐานะปุโรหิต ด้วยพลัง นั้น เราสามารถช่วยเตรียมโลกให้พร้อมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของเรา นี่คือการศาสนจักรของพระองค์ นำในทุกวันนี้โดยศาสนาดำเนินการของพระองค์ ประธาน ไร้มัส เอส. มอนสันผู้ซึ่งข้าพเจ้ารักและ



สนับสนุนอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าเป็นพยานเช่นนั้น ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “คำวิงวอนต่อพี่น้องสตรีของข้าพเจ้า,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2015, 96.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:18.
3. ดู *หน้าที่และพรของฐานะปุโรหิต: คู่มือพื้นฐานสำหรับผู้ดำรงฐานะปุโรหิต ภาค ก และ ข* (2000); ดู แอลมา 13:7–8; หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:17–20, 35–38; โมเสส 1:33, 35 ด้วย.
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:36.
5. จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ, ใน *Conference Report*, Apr. 1905, 62; ดู *The Teachings of George Albert Smith*, ed. Robert and Susan McIntosh (1996), 17 ด้วย.
6. ดู ปฐมกาล 25:31–34.

7. ดู ปฐมกาล 12:3; 17:2–8; กาลาเทีย 3:29; 1 นิไฟ 15:14–18; อับราฮัม 2:9–11.
8. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:20. พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โมเสส และเอลียาห์ (บางครั้งเรียกว่าเอลีส) มอบกุญแจให้เปโตร ยากอบ และยอห์นบนภูเขาเมื่อพระเยซูทรงแปรสภาพต่อหน้าพวกเขา (ดู มัทธิว 17:1–4; มาระโก 9:4–9; ลูกา 9:28–30; หลักคำสอนและพันธสัญญา 63:21).
9. 2 เปโตร 1:4.
10. ดู 2 เปโตร 1:5–10.
11. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:6 (หมายเหตุ: โจเซฟ สมิธเพิ่ม *ความอ่อนน้อม ถ่อมตน* เข้าไปในรายการของเปโตร).
12. ดู 1 โครินธ์ 12:4–11; โมรีเอน 10:8–17; หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:11.
13. ดู 2 นิไฟ 32:3.
14. ดู 2 นิไฟ 31:2–21.
15. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:19–20.
16. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:33.



โดย สตีเฟน ดับเบิลยู. โอเวน
ประธานเยาวชนชายสามัญ

ผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือผู้ตาม ที่ประเสริฐสุด

จะมีช่วงเวลาที่หนทางข้างหน้าอาจดูมืดมน แต่จงติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไว้เสมอ
พระองค์ทรงรู้ทาง ที่จริงพระองค์ทรงเป็นทางนั้น

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 12 ปี คุณพ่อพาไปล่าสัตว์ในภูเขา เราตื่นแต่เช้าตั้งแต่ตี 3 จัดอานม้า และออกเดินทางไปยังป่าชายเขาทั้งที่ยังมืดสนิท แม้จะรักการล่าสัตว์กับคุณพ่อมาก แต่ในช่วงเวลานั้นข้าพเจ้าอดไม่ได้ที่จะกังวลเล็กน้อย ข้าพเจ้าไม่เคยไปที่ภูเขาเหล่านี้มาก่อน และมองไม่เห็นทาง—ที่จริงขณะนั้นข้าพเจ้ามองไม่เห็นอะไรเลย! นอกจากแสงจากไฟฉายกระบอกเล็กๆ ที่คุณพ่อฉายแสงอันสลัวๆ ไปบนต้นสนเบื้องหน้าเรา จะเกิดอะไรขึ้นถ้าม้าของข้าพเจ้าลื่นและล้มลง—เรามองเห็นทางที่มันจะไปหรือไม่ แต่แล้วความคิดนี้ก็เข้ามาพลอยนขาพเจ้า: “พอรู้ว่กำลังไปไหน ถ้าเราตามพ่อไป ทุกอย่างจะดี”

และทุกอย่างดีที่สุดในดวงอาทิตย์ก็ขึ้น และวันนั้นเป็นวันที่เราพ่อลูกสนุกด้วยกันอย่างเต็มที่ ขณะออกเดินทางกลับบ้าน คุณพ่อชี้ให้ดูยอดเขาที่สูงชันมากยอดหนึ่งซึ่งตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางเขาลูกอื่นๆ “นั่นคือ วินด์ีย์ริดจ์” คุณพ่อพูด “ที่นั่นเป็นพื้นที่ล่า

สัตว์ที่ดี” ขณะนั้น ข้าพเจ้ารู้ทันทีว่าวันหนึ่งข้าพเจ้าต้องกลับมาและปีนขึ้นวินด์ีย์ริดจ์ให้ได้

ในปีต่อๆ มา ข้าพเจ้ามักได้ยินคุณพ่อพูดเรื่องวินด์ีย์ริดจ์บ่อยๆ แต่เราไม่เคยได้กลับไปเลย—จนกระทั่งวันหนึ่ง 20 ปีให้หลัง ข้าพเจ้าโทรศัพท์ไปหาคุณพ่อและพูดว่า “ไปวินด์ีย์กันเถอะครับ”



และอีกครั้งที่เราจัดอานม้าและออกเดินทางไปที่ชายเขา ขณะนั้นข้าพเจ้าอยู่ในวัย 30 ปีและขี่ม้าชำนาญแล้ว แม้กระนั้นยังแปลกใจที่รู้สึกกังวลไม่ต่างกับเมื่อตอนเป็นเด็กอายุ 12 ปีเลย แต่คุณพ่อรู้ทางและข้าพเจ้าติดตามท่านไป

ในที่สุดเราก็ขึ้นถึงยอดวินด์ีย์ทิวทัศน์ทำให้เราเบิกบานใจ และความ รู้สึกที่เต็มตื่นในใจนั้นทำให้ข้าพเจ้าต้องการกลับมาอีก—แต่ครั้งนี้ไม่ใช่เพื่อตนเอง แต่เพื่อภรรยาและลูกๆ ข้าพเจ้าต้องการให้พวกเขาได้รับประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้รับ

ผ่านไปหลายปี ข้าพเจ้ามีโอกาสนำลูกชายและเยาวชนคนอื่นๆ ไปที่ยอดเขานั้นหลายครั้ง เหมือนที่คุณพ่อเคยนำข้าพเจ้า ประสบการณ์เหล่านี้กระตุ้นให้ข้าพเจ้าไตร่ตรองความหมายของการเป็นผู้นำ—และผู้ตาม

พระเยซูคริสต์ ผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและผู้ตามที่ประเสริฐสุด

ถ้าข้าพเจ้าถามท่านว่า “ใครคือผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยดำรงอยู่”—ท่านจะตอบอย่างไร แนนอน คำตอบคือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมในคุณสมบัติของผู้นำทุกประการเท่าที่จะนึกออก

แต่ถ้าข้าพเจ้าถามท่านว่า “ใครคือผู้ตาม ที่ประเสริฐสุดที่เคยดำรงอยู่” เล่าคำตอบก็จะเป็นพระเยซูคริสต์อีกไม่ใช่หรือ พระองค์ทรงเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะ ทรงเป็นผู้ตามที่ประเสริฐสุด—ทรงทำตามพระบิดาอย่างครบถ้วนทุกประการ

โลกสอนว่าผู้นำต้องมีอำนาจ พระเจ้าทรงสอนว่าผู้นำต้องอ่อนโยน ผู้นำของโลกมีอำนาจและอิทธิพลจากพรสวรรค์ ความรู้ความสามารถและความมั่งคั่ง ผู้นำที่เหมือนพระคริสต์มีอำนาจและอิทธิพล “โดยการชักชวน , โดยความอดกลั้น, โดยความสุภาพอ่อนน้อมและความอ่อนโยน, และโดยความรักที่ไม่เสแสร้ง”¹



เจ้าหน้าที่และผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับสามของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด



เฮบรี จี. อันวิงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง



โรบัสต์ เอช. มอนตัน
ประธาน



ดีเทอร์ เอฟ. ฮุกทอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง



รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน



ดัลลีน เอช. โอ๊คส์



ดีเอ็ม. รัสเซลด์ บัดลาร์ด์



โรเบิร์ต ดี. เฮลส์



เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์



เดวิด เอ. เบดนาร์



เคานทิน แอด. อุลด์



ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน นีล แอด. แอนเดอร์เซ็น



โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์



แกเรียจี้ อี. สตีเวนสัน



เคล จี. เรนดแลนด์

ฝ่ายประธานโค้วรัมสาวกเจ็ดสิบ



แอค. วาเนีย ดอนตัน



ไดวิด เอช. ฮอลด์ทอม



โรเบิร์ต เอ. ราสแบนด์



แอค จี. สตีเวนสัน



ดีเอ็ลดีส คราเชส



ซิโมน บี. ราสมึสเซ่น



แอคจี. สตีเวนสัน



ในสายพระเนตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าผู้ นำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือผู้ตามทีประเสริฐสุดเสมอ

ขอข้าพเจ้าเล่าประสบการณ์สองเรื่องที่เกิดเมื่อไม่นานมานี้จากการปฏิสัมพันธ์กับเยาวชนชายของศาสนจักรซึ่งสอนข้าพเจ้าเกี่ยวกับการนำและการตาม

เราทุกคนเป็นผู้นำ

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้ากับภรรยาเข้าร่วมการประชุมศิโรตถ์ที่อยู่ไกลจากวอร์ดบ้านของเรา ขณะการประชุมกำลังจะเริ่ม เยาวชนชายคนหนึ่งเข้ามาถามข้าพเจ้าว่าช่วยส่งผ่านศิโรตถ์ได้หรือไม่ ข้าพเจ้าตอบว่า “ด้วยความยินดี”

แล้วข้าพเจ้าก็ไปนั่งกับมัคนายกคนอื่นๆ และถามคนที่นั่งติดข้าพเจ้าว่า “งานมอบหมายของผมคืออะไร” เขาบอกข้าพเจ้าว่าให้เริ่มส่งผ่านจากด้านหลังของห้องนมัสการที่แถวกลาง โดยเขาจะอยู่อีกฝั่งหนึ่งของแถวนั้น และเราจะทำงานด้วยกันขึ้นมาด้านหน้า

ข้าพเจ้าพูดว่า “ผมไม่ได้ทำแบบนี้มานานแล้ว”

เขาตอบว่า “ไม่เป็นไร คุณทำได้ ครั้งแรกผมก็รู้สึกเหมือนคุณนั่นแหละ”

ต่อมามัคนายกที่อายุน้อยที่สุดในโคเวิร์ม เพ็งรับการวางมือเมื่อสัปดาห์ก่อนเป็นผู้พูดในการประชุมศิโรตถ์ หลังการประชุมมัคนายกคนอื่นๆ ต่างมารุมล้อมและบอกเขาว่าภูมิใจเพียงใดที่มีเขาเป็นสมาชิกโคเวิร์ม

เมื่อข้าพเจ้าสนทนากับพวกเขาวันนั้น ข้าพเจ้าพบว่าแต่ละสัปดาห์สมาชิกของทุกโคเวิร์มฐานะปุโรหิตแห่งอาโรรินในวอร์ดนั้นจะออกไปหาเยาวชนชายคนอื่นๆ และเชิญพวกเขามาเป็นส่วนหนึ่งในโคเวิร์มของตน

เด็กหนุ่มเหล่านี้ เป็นผู้นำที่ประเสริฐ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเป็นผู้นำสนับสนุนที่ล้ำเลิศ บิดามารดาและคนอื่นๆ ช่วยเป็นพี่เลี้ยงในการทำหน้าที่



ต่างๆ ผู้ใหญ่ที่ใส่ใจเหล่านี้ไม่ได้มองมัคนายกอย่างที่พวกเขาเป็น แต่มองอย่างที่เขาจะเป็นได้ เมื่อพูดถึงหรือพูดกับเยาวชนชาย พวกเขาไม่ได้ให้ความสำคัญกับข้อบกพร่องของเยาวชนชาย แต่เน้นไปที่คุณภาพการเป็นผู้นำที่ประเสริฐที่พวกเขาทำให้เห็น

เยาวชนชายครับ นี่คือนิยามที่พระเจ้าทรงมองพวกท่าน ข้าพเจ้าเชียวชวนพวกท่านให้มองตนเองอย่างนี้ มีช่วงเวลาในชีวิตของท่านเมื่อท่านจะได้รับเรียกให้นำ ในวาระอื่นๆ ท่านจะได้รับการคาดหวังให้เป็นผู้ตาม แต่ข่าวสารของข้าพเจ้าวันนี้คือไม่ว่าการเรียกของท่านเป็นอะไร ท่านเป็นผู้นำเสมอและท่านก็เป็นผู้ตามเสมอ ความเป็นผู้นำเป็นการแสดงออกของการเป็นสานุศิษย์—เป็นเรื่องของการช่วยผู้อื่นให้มาสู่พระคริสต์นั่นเองซึ่งเป็นสิ่งที่สานุศิษย์ที่แท้จริงพึงทำ ถ้าท่านพยายามเป็นผู้ทำตามพระคริสต์ ท่านจะช่วย ผู้อื่นให้ทำตามพระองค์ได้และท่านจะเป็นผู้นำได้

ความสามารถของท่านในการเป็นผู้ นำไม่ได้มาจากบุคลิกภาพที่โดดเด่น ทักษะการจูงใจ หรือแม้แต่พรสวรรค์ของการพูดในที่สาธารณะ แต่มาจากคำมั่นสัญญาของท่านที่จะทำตามพระเยซูคริสต์ มาจากความปรารถนาที่จะเป็น ดังคำของอับราฮัม “ผู้ดำเนินชีวิตในความชอบธรรมอย่างซื่อสัตย์ยิ่งขึ้น”² ถ้าท่านทำอย่างนั้นได้—แม้ท่านจะไม่ได้พร้อมในเรื่องนั้นแต่พยายาม—ท่านก็ คือ ผู้นำ

การรับใช้ด้วยฐานะปุโรหิตคือการเป็นผู้นำ

อีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าอยู่ในนิวซีแลนด์ เยี่ยมบ้านคุณแม่ตัวคนเดียวกับลูกวัยรุ่นสามคน ลูกชายคนโตอายุ 18 ปีเพิ่งรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าถามเขาว่าสามารถใช้ฐานะปุโรหิตนี้ได้หรือยัง เขาตอบว่า “ผมไม่แน่ใจว่านั่นหมายถึงอะไร”

ข้าพเจ้าบอกว่าขณะนี้เขามีสิทธิอำนาจที่จะให้พรฐานะปุโรหิตเพื่อการ



ปลอบโยนหรือการรักษา ข้าพเจ้ามองไปที่คุณแม่ของเขาซึ่งขาดผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเคียงข้างมาหลายปี “ผมคิดว่าจะเป็นเรื่องที่ดีมาก” ข้าพเจ้าพูด “ถ้าคุณจะให้พรคุณแม่ของคุณ”

เขาตอบว่า “ผมทำไม่เป็น”

ข้าพเจ้าอธิบายว่าเขาทำได้อย่างไร วางมือบนศีรษะคุณแม่ เอ่ยชื่อท่าน แล้วกล่าวว่าเขาให้พรท่านด้วยสิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค จากนั้นพูดอะไรก็ตามที่พระวิญญาณดลใจในความคิดและในใจ แล้วจบในพระนามของพระเยซูคริสต์

วันต่อมาข้าพเจ้าได้รับอีเมลจากเขา บางส่วนอ่านได้ว่า “เมื่อคืนผมให้พรคุณแม่ . . . ผมประหม่อมามากและรู้สึกไม่มีคำพ้อ ผมสวดอ้อนวอนตลอดเพื่อให้แน่ใจว่าผมมีพระวิญญาณอยู่ด้วย เพราะผมจะให้พรไม่ได้ถ้าไม่มีพระองค์ เมื่อเริ่มให้พร ผมลืมตนเองและความอ่อนแอของผม . . . ผม [ไม่ได้คาดหมาย] ว่าจะรู้สึกถึงอำนาจทางวิญญาณและอำนาจในจิตใจมากมาย มหาศาลขนาดนั้น . . . จากนั้นวิญญาณแห่งความรักสัมผัสอารมณ์ผมอย่างแรงกล้าจนผมทนรับไม่ไหว ผม

กอดคุณแม่ ร้องไห้เหมือนเด็ก ๆ . . . แม้ขณะเขียนอีเมลนี้ [ผมยังรู้สึก] ถึงพระวิญญาณ [มากจน] ผมไม่คิดจะทำบาปอีกเลย . . . ผมรักพระกิตติคุณนี้ครับ”³

จะไม่เกิดแรงบันดาลใจหรือที่ได้เห็นวิธีที่ชายหนุ่มซึ่งดูธรรมดาคนหนึ่งสามารถทำเรื่องยิ่งใหญ่สำเร็จผ่านการรับใช้ด้วยฐานะปุโรหิต แม้ในขณะที่รู้สึกไม่มีคำพ้อ ข้าพเจ้าเพิ่งเรียนรู้ว่าเอลเดอร์หนุ่มผู้นี้ได้รับหมายเรียกผู้สอนศาสนาและจะเข้าสู่ศูนย์อบรมผู้สอนศาสนาเดือนหน้า ข้าพเจ้าเชื่อว่าเขาจะนำจิตวิญญาณหลายดวงมาสู่พระคริสต์เพราะเขาเรียนรู้แล้วว่าจะทำตามพระคริสต์ได้อย่างไรในการรับใช้ด้วยฐานะปุโรหิต—โดยเริ่มในบ้านของตนเอง ซึ่งแบบอย่างของเขาเป็นอิทธิพลอย่างลึกซึ้งแก่น้องชายอายุ 14 ปี

พี่น้องชายครับ ไม่ว่าเราจะตระหนักหรือไม่ ผู้คนกำลังมองเราอยู่—สมาชิกในครอบครัว เพื่อน แม้แต่คนแปลกหน้า ในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิต การมาหาพระคริสต์เท่านั้นยังไม่พอสำหรับเรา นั่นที่ของเราก่อนหน้านี้คือ “เชื่อเชิญให้ *คนทั้งปวง* มาหาพระคริสต์”⁴ เราไม่อาจพอใจเพียงการรับพรทางวิญญาณ

สำหรับตนเอง เราต้องนำผู้คนที่เรารักมาสู่พรเดียวกันนั้น—และในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ เราต้องรักทุกคน พระบัญชาของพระผู้ช่วยให้รอดที่มีต่อเปโตรคือพระบัญชาของเราด้วย “เมื่อท่านหันกลับแล้ว จงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน”⁵

ทำตามบุรุษแห่งกาลิลี

จะมีช่วงเวลาที่หนทางข้างหน้าอาจดูมืดมน แต่จงติดตามพระผู้ช่วยให้รอดไว้เสมอ พระองค์ทรงรู้ทาง ที่จริงพระองค์ *ทรงเป็น* ทางนั้น⁶ ยิ่งท่านมาสู่พระคริสต์อย่างจริงจังมากขึ้นเท่าใด ความปรารถนาที่จะช่วยผู้อื่นให้ได้รับประสบการณ์เช่นเดียวกับท่านก็ยิ่งลึกซึ้งขึ้นเท่านั้น อีกคำหนึ่งสำหรับความรู้สึกนั้นก็คือจิตกุศล “ซึ่ง [พระบิดา] ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์”⁷ แล้วท่านจะพบว่าในการกระทำที่เป็นการทำตามพระคริสต์นั้น ท่านกำลังนำผู้อื่นไปหาพระองค์ด้วย เพราะในถ้อยคำของประธานโรมัส เอส. มอนสันมีว่า “ขณะที่เราติดตามบุรุษแห่งกาลิลีผู้นั้น—แม้พระเจ้าพระเยซูคริสต์—อิทธิพลส่วนตัวของเราจะรู้สึกได้เพื่อความดีไม่ว่าเราอยู่แห่งหนใด ไม่ว่าการเรียกของเราเป็นอะไร”⁸

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่านี่คือศาสนจักรที่แท้จริงของพระคริสต์ เรามีศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ประธานมอนสันเป็นผู้นำ—ผู้นำที่ประเสริฐซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระผู้ช่วยให้รอดด้วย ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41.
2. อับราฮัม 1:2.
3. การได้ตอบส่วนตัว; ปรับมาตรฐานตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอน.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:59; เน้นตัวเอน.
5. ลูกา 22:32.
6. ตู ยอห์น 14:6.
7. โมโรไน 7:48.
8. โรมัส เอส. มอนสัน, “อิทธิพลส่วนตัวของท่าน,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2004, 24.



โดย ประธานาธิบดี เอฟ. อูคเตอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

สรรเสริญผู้ที่ช่วยให้รอด

ขณะที่เราทำตามความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์จะประทานพรและทำให้ความพยายามที่ชอบธรรมของเราเกิดผลเพื่อช่วยชีวิตแต่งงานของเราให้รอดและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวเรา

หลายปีก่อน ข้าพเจ้าอยู่ที่พระวิหารแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี ขณะที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นคู่สามีภรรยาสูงวัยจับมือกัน ความอ่อนโยนห่วงใยและความรักที่พวกเขาแสดงต่อกันทำให้ข้าพเจ้าอบอุ่นใจ ข้าพเจ้าไม่แน่ใจนักว่าเหตุใดภาพนี้จึงมีผลต่อข้าพเจ้าอย่างมาก บางทีอาจเป็นเพราะความรักอันหวานชื่นที่ทั้งสองคนมีให้แก่กัน—ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ชัดเจนถึงความขบขันและคำมั่นสัญญา เห็นได้อย่างชัดเจนว่าสามีภรรยาผู้นั้นอยู่ด้วยกันเป็นเวลานานและความรักที่พวกเขามีให้แก่กันนั้นยังคงมีชีวิตชีวาและแน่นแฟ้น

สังคมแห่งการใช้แล้วทิ้ง

ข้าพเจ้านึกถึงอีกเหตุผลหนึ่งที่ภาพอันอ่อนโยนนี้อยู่กับข้าพเจ้าเป็นเวลานานเพราะนี่คือสิ่งที่แตกต่างกับเจตคติบางอย่างในปัจจุบัน ในสังคมหลายแห่งทั่วโลก ทุกสิ่งดูเหมือนจะใช้แล้วทิ้ง ทันทีที่บางสิ่งเริ่มเสียหรือเก่า—หรือแม้กระทั่งเมื่อเราเริ่มเบื่อ—เราโยนทิ้งและหารุ่นที่ดีกว่า สิ่งใหม่กว่า หรือสวยกว่ามาแทน

เราทำอย่างนั้นกับโทรศัพท์มือถือ เสื้อผ้า รถยนต์—และที่นั่นสลดใจก็คือความสัมพันธ์ ถึงแม้จะเป็นเรื่องดีในการกำจัดวัตถุสิ่งของที่เราไม่ต้องการอีกแล้วในชีวิตเรา แต่เมื่อมาถึงสิ่งที่มีความสำคัญนิจรันดร์—ชีวิตแต่งงาน ครอบครัว และค่านิยม



ของเรา—ความตั้งใจที่จะแทนที่ของเดิมด้วยของล่าสุดซึ่งอาจนำมาซึ่งความเสียหายอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าสำนึกคุณที่ข้าพเจ้าอยู่ในศาสนจักรที่ให้ความสำคัญแก่การแต่งงานและครอบครัว สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นที่รู้จักกันทั่วโลกว่าได้มีชีวิตแต่งงานและครอบครัวที่ดีเยี่ยมเท่าที่ท่านจะหาได้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าส่วนหนึ่งเป็นเพราะความจริงอันล้ำค่าที่ฟื้นฟูโดยโจเซฟ สมิธว่าการแต่งงานและครอบครัวดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ครอบครัวไม่ได้หมายถึงการทำให้ทุกสิ่งดำเนินไปอย่างราบรื่นบนแผ่นดินโลกและโยนทิ้งไปเมื่อเราไปถึงสวรรค์ แต่ในทางกลับกัน สิ่งเหล่านี้คือ ระเบียบของสวรรค์ เป็นเสียงสะท้อนของแบบแผนซีเลสเชียล และภาพจำลองครอบครัวนิรันดร์ของพระเจ้า

แต่ชีวิตแต่งงานและสัมพันธ์ภาพในครอบครัวที่เข้มแข็งไม่ได้เกิดขึ้นเพียงเพราะเราเป็นสมาชิกศาสนจักร สิ่งเหล่านี้เรียกร้องการตั้งใจทำงานที่ต่อเนื่อง หลักคำสอนเรื่องครอบครัวนิรันดร์ต้องเป็นแรงบันดาลใจให้เรามาสุดความ



อันใดต้องใช้พรแห่งการชดใช้ของ พระเยซูคริสต์ สิ่งนี้เรียกร้องให้ มี เมตตา ไม่อิจฉาริษยา ไม่คำนึงถึงแต่ ตนเอง ไม่ฉุนเฉียว ไม่คิดร้าย และ ชื่นชมยินดีในความจริง กล่าวอีกนัย หนึ่งคือ ทั้งหมดนี้เรียกร้องจิตกุศล ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์¹ ทั้งหมดนี้ไม่เกิดขึ้นในทันที ชีวิต แต่งงานที่ดีสร้างจากอิฐที่ตะกอน วันแล้ววันเล่า ใช้เวลาชั่วชีวิต

และนั่นเป็นข่าวดี เพราะไม่ว่าความสัมพันธ์ของท่าน จะราบเรียบเพียงไรในตอนนั้น แต่ถ้า เราเพิ่มเติมสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ของความ เมตตา ความเห็นอกเห็นใจ การฟัง การ เสียสละ ความเข้าใจ และความไม่เห็น แก่ตัว ในที่สุดแล้วมหาปรีะมาติจะเริ่มสูง ตระหง่าน

นั่นอาจดูเหมือนชั่วกาลนาน พึงจำ ไว้ว่า การแต่งงานที่มีความสุขหมายถึง *ยั่งยืน* ตลอดกาล ดังนั้น “อย่าเบื่อหน่าย ในการทำดี, เพราะเจ้ากำลังวางรากฐาน ของ [การแต่งงาน] อันสำคัญยิ่ง. และจากสิ่งเล็กน้อยบังเกิดเป็นสิ่งที่ ยิ่งใหญ่.”²

ทั้งหมดนี้อาจเป็นงานที่ค่อยเป็น ค่อยไปแต่ไม่จำเป็นต้องเป็นงานที่น่า เบื่อ อันที่จริง อาจเสี่ยงเกินไปที่จะพูด ตามสิ่งที่เห็นว่าการหย่าร้างแทบไม่เกิด ขึ้นเมื่อสามีภรรยามีความสุข

ดังนั้นจงมีความสุข! พี่น้องชาย ทำให้ภรรยาของท่าน ประหลาดใจโดยทำสิ่งที่ทำให้เธอมี ความสุข

ผู้ที่ช่วยให้การแต่งงานของพวกเขา รอดเลือกความสุข เป็นเรื่องจริงที่โรค ชีเมเศร์บางประเภทต้องใช้การรักษา เฉพาะทาง ข้าพเจ้าชอบคำคมสั้นๆ นี้ โดยอับราฮัม ลินคอล์น “คนเรามีความสุขเท่าที่เราตั้งใจจะมีความสุข” ซึ่งเข้า ได้ดีกับพระคัมภีร์ที่คู่กันว่า “จงหาแล้ว จะพบ”³

ถ้าเรามองหาข้อบกพร่องในคู่สมรส หรือสิ่งน่ารำคาญในชีวิตแต่งงาน เราจะ

สามารถในการช่วยให้รอดและเพิ่ม คุณค่าชีวิตแต่งงานและครอบครัวของเรา ข้าพเจ้าชื่นชมและปรบมือให้ผู้ที่ปกป้องรักษาและบำรุงเลี้ยงความสัมพันธ์นี้ รัศมีที่ล้ำค่ายิ่งขึ้น

วันนี้ข้าพเจ้าปรารถนาจะกล่าวคำ สรรเสริญผู้ที่ช่วยให้รอด

การช่วยให้ชีวิตแต่งงานของเรารอด

หลายปีที่ผ่านมาข้าพเจ้าประกอบ ศาสนพิธีผืนผ้าให้คู่สามีภรรยาหลาย คู่ผู้เปี่ยมด้วยความรักและความหวัง ข้าพเจ้ายังไม่เคยพบใครในขณะที่เรา เขาต่างมองกันจากฝั่งตรงข้ามของแท่น บูชาแล้วคิดว่าพวกเขาจะต้องลงเอย ด้วยการหย่าร้างหรือใจสลาย

น่าเสียดายที่บางคู่เป็นเช่นนั้น ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม เมื่อเวลา ผ่านไปและสีสนของความรักอันหวาน ชื่นเปลี่ยนแปลง มีบางคนที่ค่อย ๆ เลิก นึกถึงความสุขของอีกฝ่ายและเริ่มมอง เห็นความผิดเล็กๆ น้อยๆ ในสภาพ แวดล้อมเช่นนั้นบางคนถูกชักจูงด้วยข้อ สรุปล้อล่อว่าคู่สมรสของเขาไม่เก่ง พอ ไร้เรื่องไม่พอ หรืออายุน้อยเกินไป จะ ด้วยอะไรก็ตาม พวกเขาคิดหาเหตุผล เข้าข้างตนเองในการมองหาคนอื่น

พี่น้องชายทั้งหลาย ถ้าคำอธิบายนี้ ไกลเคียงกับตัวท่าน ข้าพเจ้าขอเตือน ว่าท่านอยู่บนถนนที่จะนำไปสู่ชีวิต แต่งงานที่แตกหัก บ้านที่แตกร้าง และ ใจที่แตกสลาย ข้าพเจ้าวิงวอนให้ท่าน หยุดเดี๋ยวนี้ จงหันกลับมาสู่เส้นทาง ที่ปลอดภัยของความซื่อตรงและภักดี ต่อพันธสัญญา แน่แน่นอนว่าหลักธรรม เดียวกันนี้ประยุกต์ใช้ได้กับพี่น้องสตรี ที่รักของเรา

ที่นี่ คำหนึ่งถึงพี่น้องชายโสดของเรา ผู้ที่ทำตามคำหลอกลวงที่ว่าพวกเขาต้อง พบกับ “สตรีที่เพียบพร้อม” เสียก่อนที่ พวกเขาจะเข้าไปคบหาอย่างจริงจังหรือ แต่งงานด้วย

พี่น้องชายที่รัก ข้าพเจ้าขอเตือนท่าน ว่า ถ้ามีสตรีที่เพียบพร้อม ท่านคิดจริงๆ หรือว่าเธอจะสนใจท่าน

ในแผนแห่งความสุขของพระเจ้าเป็นเจ้า ไม่ต้องมองหาคนที่เพียบพร้อมมาก นักแต่มองหาคนที่จะทำงานร่วมกัน ได้ตลอดชีวิตเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ เปี่ยมด้วยความรัก ความยั่งยืน และให้ดี พร้อมมากขึ้น นั่นคือเป้าหมาย

พี่น้องชาย ผู้ที่ช่วยให้ชีวิตแต่งงาน ของพวกเขารอดเข้าใจว่างานนี้ต้อง ใช้เวลา ความอดทน และเหนือสิ่ง

พบสิ่งเหล่านี้แน่นอนเพราะทุกคนย่อมมีอยู่บ้าง ในทางกลับกัน ถ้าเรามองหาสิ่งดี เราจะพบอย่างแน่นอน เพราะทุกคนมีคุณสมบัติที่ดีหลายอย่างด้วย

ผู้ที่ช่วยให้ชีวิตแต่งงานรอดนั้นเป็นคนที่ถอนวัชพืชออกไปและรดน้ำให้ดอกไม้ พวกเขาเฉลิมฉลองการกระทำเล็กๆ น้อยๆ ของคุณความดีที่จุดประกายความรู้สึกอันอ่อนโยนของจิตกุศล ผู้ที่ช่วยให้ชีวิตแต่งงานรอด ช่วยอนุชนรุ่นหลังให้รอด

พี่น้องชาย จงระลึกว่าเหตุใดท่านจึงตกหลุมรัก

ทำงานทุกวันเพื่อให้ชีวิตแต่งงานของท่านแข็งแกร่งขึ้นและมีความสุขมากขึ้น

เพื่อนของข้าพเจ้า ขอให้เราทำได้ดีที่สุดที่จะนับรวมอยู่กับจิตวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขผู้ที่ช่วยให้ชีวิตแต่งงานของพวกเขารอด

การช่วยครอบครัวของเราให้รอด

วันนี้ข้าพเจ้าปรารถนาจะกล่าวสรรเสริญผู้ที่ช่วยให้ความสัมพันธ์กับครอบครัวของพวกเขารอด ทุกครอบครัวต้องการรอด

นับเป็นเรื่องดีที่ศาสนจักรนี้เป็นที่รู้จักในเรื่องครอบครัวที่แข็งแกร่ง เราอาจรู้สึกบ่อยๆ ว่าทั้งหมดนี้ต้องใช้กับครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้าย ทุกครอบครัวยกเว้นครอบครัวเรา แต่ความเป็นจริงก็คือไม่มีครอบครัวใดดีพร้อม

ทุกครอบครัวมีช่วงเวลาที่ยืดหด เช่น เมื่อคุณพ่อคุณแม่ขอให้ท่านถ่าย “เซลฟี” ให้พวกเขา หรือเมื่อน้ำของคุณแม่เย็นกรานว่าท่านเป็นโสด เพราะเลือกมาก หรือเมื่อน้องเขยหัวดีของท่านคิดว่าทัศนะทางการเมืองของเขาเป็นทัศนะทางพระกิตติคุณ หรือเมื่อคุณพ่อของท่านถ่ายรูปครอบครัวโดยให้ทุกคนแต่งกายเหมือนนักแสดงในภาพยนตร์ที่เขาโปรดปราน

และท่านได้ใส่ชุดชีวิตัคคา

ครอบครัวก็เป็นอย่างนั้นแหละ เราอาจมีพันธกรรมร่วมกัน แต่เราไม่เหมือนกัน เรามีวิญญาณที่พิเศษ เราได้รับอิทธิพลด้วยวิธีที่แตกต่างจากประสบการณ์ของเรา ผลก็คือเราแต่ละคนจึงแตกต่างกันในที่สุด

แทนที่จะพยายามบังคับให้ทุกคนเป็นอย่างที่ใจเราต้องการ เราเลือกได้ว่าเราจะยินดีกับความแตกต่างเหล่านี้และชื่นชมพวกเขาที่เพิ่มคุณค่าและความประหลาดใจให้ชีวิตเราอยู่เสมอ

อย่างไรก็ตาม บางครั้งสมาชิกในครอบครัวเราเลือกหรือทำสิ่งที่ขาดความยังคิด นำเจ็บปวด หรือผิดศีลธรรม ในกรณีนี้เราควรทำเช่นไร

ไม่มีทางแก้ไขทางเดียวที่ครอบครัวทุกสถานการณ์ ผู้ที่ช่วยครอบครัวของพวกเขาให้รอดนั้นประสบความสำเร็จ เพราะพวกเขาปรึกษากับผู้ครองและครอบครัว แสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้า และฟังการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขารู้ว่าสิ่งที่

เหมาะกับครอบครัวหนึ่งอาจไม่เหมาะกับอีกครอบครัวหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม มีสิ่งหนึ่งที่เหมาะสมในทุกกรณี

ในพระคัมภีร์มอรมอนเราเรียนรู้ถึงผู้คนที่ค้นพบเคล็ดลับแห่งความสุข คนหลายรุ่น “ไม่มีความขัดแย้ง . . . และแน่แท้แล้วไม่มีผู้คนใดมีความสุขยิ่งกว่านี้ได้ ในบรรดาผู้คนที่ปวงที่พระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าของขึ้นมา” พวกเขาทำได้อย่างไร “เพราะความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสถิตอยู่ในใจผู้คน”⁴

ไม่ว่าครอบครัวของท่านเผชิญปัญหาใด ไม่ว่าท่านจะต้องทำอะไรเพื่อแก้ไขจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของวิถีแก้ไข คือจิตกุศล ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ หากปราศจากความรัก แม้ครอบครัวที่ดูเหมือนว่าดีพร้อมก็ยังคงตื้นทรน ด้วยความรัก แม้ครอบครัวที่มีความท้าทายอย่างมากก็ประสบความสำเร็จได้

“จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น”⁵





นี่คือความจริงของการช่วยชีวิต
แต่งงานให้รอด และความจริงของการ
ช่วยให้ครอบครัวรอด

ละทิ้งความจองหอง

ศัตรูตัวฉกาจของจิตกุศลคือความ
จองหอง ความจองหองเป็นสาเหตุใหญ่
ที่สุดอย่างหนึ่งที่ทำให้ชีวิตแต่งงาน
และครอบครัวประสบปัญหา ความ
จองหองคือใจร้อน ไม่มีน้ำใจ และอิจฉา
ริษยา ความจองหองพุดขยายข้อดีของ
ตนเองและเพิกเฉยคุณความดีของคน
อื่น ความจองหองคือความเห็นแก่ตัว
และโมโหง่าย ความจองหองที่กักกัว่ามี
เจตนาร้ายทั้งที่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นและ
ปิดบังความอ่อนแอของตนเองด้วยคำ
แก้ตัวที่ฉลาด ความจองหองคือการ
ถากถาง มองโลกในแง่ร้าย ความโกรธ
และความใจร้อน แน่นนอนว่า ถ้าจิตกุศล
คือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์
ความจองหองก็คือนิยามอุปนิสัยของ
ซาตาน

ความจองหองอาจเป็นความล้มเหลว
ของมนุษย์โดยทั่วไป แต่นี่ไม่ใช่ฆราวาส
ทางวิญญาณของเรา และไม่มีอยู่ใน
บรรดาผู้ดำรงฐานะบุโรหิตของ
พระเจ้า

พี่น้องชายทั้งหลาย ชีวิตนั้นแสน
สั้น ความเสียใจจะยั่งยืนนาน—บางคน

จะรับผลสะท้อนของการกระทำนั้นชั่ว
นินรันดร์

วิธีที่ท่านปฏิบัติต่อภรรยา ลูก บิดา
มารดา หรือพี่น้อง อาจเป็นอิทธิพล
แก่ลูกหลานรุ่นต่อๆ ไป ท่านต้องการ
ทิ้งมรดกแบบใดไว้ให้ลูกหลาน ความ
เกรี้ยวกราด ความอาฆาต ความโกรธ
ความกลัว หรือความโดดเดี่ยว หรือจะ
เป็นความรัก ความอ่อนน้อมถ่อมตน
การให้อภัย ความเมตตาตาสงสาร การ
เติบโตทางวิญญาณและความสามัคคี

เราทุกคนต้องจดจำว่า “การพิพากษา
ย่อมไม่เมตตาต่อคนที่ไม่มี
เมตตา”⁶

เพื่อเห็นแก่ความสัมพันธ์ของ
ครอบครัวท่าน เพื่อเห็นแก่จิตวิญญาณ
ของท่าน โปรดมีเมตตา เพราะ “ความ
เมตตาดีมีชัยชนะเหนือการพิพากษา”⁷

ละทิ้งความจองหอง

การขอโทษลูก ภรรยา ครอบครัว
หรือเพื่อนของท่านอย่างจริงใจไม่ใช่
เครื่องหมายของความอ่อนแอแต่เป็น
ความเข้มแข็ง การเป็นฝ่ายถูกสำคัญ
กว่าการที่ท่านปลุกฝังสภาพแวดล้อม
ของการบำรุงเลี้ยง การเยียวยา และ
ความรักหรือไม่

จงสร้างสะพาน อย่าทำลายสะพาน
ถึงแม้ท่านไม่ผิด—โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่ง บางทีเมื่อท่านไม่ใช่คนผิด—ขอให้

ความรักชนะความจองหอง

ถ้าท่านทำเช่นนี้ไม่ว่าความยาก
ลำบากใดที่ท่านเผชิญก็จะผ่านพ้นไป
และเพราะความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า
ในใจท่าน ความขัดแย้งจะค่อยๆ หายไป
หลักธรรมเหล่านี้ของการช่วยให้
ความสัมพันธ์ให้รอดประยุกต์ใช้ได้กับเราทุก
คน ไม่ว่าเราจะแต่งงาน หย่าร้าง เป็น
ม่าย หรือโสด เราทุกคนสามารถเป็น
ผู้ช่วยให้รอดของครอบครัวที่เข้มแข็ง

ความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

พี่น้องชายทั้งหลาย เช่นเดียวกับสิ่ง
อื่นๆ ในความพยายามช่วยการแต่งงาน
ครอบครัว ขอให้เราทำตามแบบอย่าง
ของพระองค์ผู้ทรงช่วยเรา พระผู้ช่วย
ให้รอดของเราผู้ทรงชนะ “จิตตัวร้าย”⁸
พระเยซูคริสต์คือพระอาจารย์ของเรา
งานของพระองค์คืองานของเรา นี่คื
งานแห่งการช่วยให้รอด และเริ่มในบ้าน
ของเรา

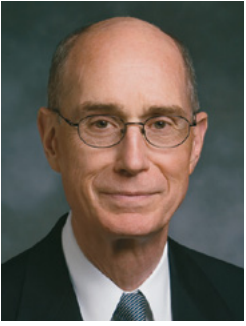
ความรักอยู่ในพื้นผ้าของแผนแห่ง
ความรอดคือความไม่เห็นแก่ตัวและ
แสวงหาเพื่อความผาสุกของผู้อื่น นั่น
คือความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมี
ให้เรา

ขณะที่เราทำตามความรักของพระเจ้า
ช่วยให้รอด พระองค์จะประทานพรและ
ทำให้ความพยายามที่ชอบธรรมของเรา
เกิดผลเพื่อช่วยชีวิตแต่งงานของเรา
ให้รอดและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้
ครอบครัวเรา

ขอพระเจ้าประทานพรท่านในความ
พยายามอันชอบธรรมและไม่ย่อท้อเพื่อ
จะนับท่านรวมไว้ในบรรดาผู้ช่วยให้รอด
ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู 1 โครินธ์ 13:4-7; ดู โมโรไน 7:47 ด้วย.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:33.
3. มัทธิว 7:7; ลูกา 11:9; 3 นิไฟ 14:7.
4. ดู 4 นิไฟ 1:15-16.
5. 1 โครินธ์ 13:8; ดู โมโรไน 7:46 ด้วย.
6. ยากอบ 2:13, ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ.
7. ยากอบ 2:13, ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ.
8. “โอ พระบิดาผู้รันรันดร์,” เพลงสวด, บทเพลง
ที่ 81.



โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ครอบครัวนัรันตร์

พันธะรับผิดชอบของฐานะปุโรหิตคือให้ครอบครัวเราและครอบครัวของ
ครอบครัวเราอยู่ใจกลางความสนใจของเรา

ภาพเจ้าชายซึ่งใจที่ได้อยู่กับท่าน
ค่านีในภาคการประชุมใหญ่
ฐานะปุโรหิตของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
นี้เป็นช่วงเวลายิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์
ของศาสนจักร หนึ่งร้อยแปดสิบสองปีที่
แล้วเมื่อปี 1834 ในเคิร์ทแลนด์ โอไฮโอ
ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกคนมาประชุม
กันในอาคารเรียนที่สร้างด้วยไม้ซุงกว้าง
14 คูณ 14 ฟุต (4.2 คูณ 4.2 เมตร)
ในการประชุมนั้นมีรายงานว่าศตดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิทกล่าวต้งนี้ “ท่าน

รู้เกี่ยวกับจุดหมายของศาสนจักรและ
อาณาจักรนี้ไม่มากไปกว่าเด็กทารกบน
ตักมารดา ท่านไม่เข้าใจ . . . พวกท่าน
เห็นฐานะปุโรหิตเพียงไม่กี่คนที่นี่คิน
นี้ แต่ศาสนจักรนี้จะเต็มอเมริกาเหนือ
และอเมริกาใต้—จะเต็มโลก”¹
ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตหลายล้านคนใน
110 กว่าประเทศมารวมกันในภาคการ
ประชุมนี้ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟนำ
จะเห็นเวลานี้ล่วงหน้าและอนาคตอัน
รุ่งโรจน์ที่ยังอยู่ข้างหน้าเรา
ข่าวสารของข้าพเจ้าคินนี้คือพยายาม

อธิบายอนาคตนั้นและสิ่งที่เราต้องทำ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของแผนแห่งความ
สุขที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมไว้
ให้เรา ก่อนเราเกิดเราอยู่ในครอบครัว
กับพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงสูงส่ง
และเป็นนัรันตร์ พระองค์ทรงกำหนด
แผนเพื่อเปิดทางให้เราเจริญก้าวหน้า
เป็นเหมือนพระองค์ พระองค์ทรงทำ
เช่นนั้นเพราะพระองค์ทรงรักเรา จุด
ประสงค์ของแผนคือเพื่อให้เราได้มีชีวิต
ตลอดกาลต้งพระบิดาบนสวรรค์ของ
เรา แผนพระกิตติคุณนี้เสนอชีวิตแห่ง
ความเป็นมรรตัยให้เราเพื่อทดสอบเรา
สัญญาที่ให้คือโดยผ่านการชดใช้ของ
พระเยซูคริสต์ ถ้าเราเชื่อฟังกฎและ
ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตของพระกิตติคุณ
เราจะมีชีวิตนัรันตร์ ของประทานสำคัญ
ที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวง
ชีวิตนัรันตร์คือชีวิตแบบพระผู้เป็นเจ้าของ
พระบิดานัรันตร์ของเรา พระผู้เป็นเจ้าของ
ตรัสไว้ว่าจุดประสงค์ของพระองค์คือ
“การทำให้เกิดความเป็นอมตะและ
ชีวิตนัรันตร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39)
ฉะนั้น จุดประสงค์สำคัญยิ่งของผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิตทุกคนคือช่วยเหลืองาน
แห่งการช่วยให้ผู้คนได้รับชีวิตนัรันตร์
ความพยายามทุกอย่างและศาสนพิธี
ทุกอย่างของฐานะปุโรหิตมุ่งหมาย
จะช่วยเปลี่ยนบุตรธิดาของพระบิดา
บนสวรรค์ผ่านการชดใช้ของ



พระเยซูคริสต์ให้มาเป็นสมาชิกของหน่วยครอบครัวที่สมบูรณ์ ตามด้วย “งานสำคัญยิ่งของมนุษย์ทุกคนคือเชื่อพระกิตติคุณ รักษาพระบัญญัติ สร้างและทำให้หน่วยครอบครัวสมบูรณ์”² และช่วยให้ผู้อื่นทำเหมือนเรา

เนื่องจากทั้งหมดนั้นเป็นความจริงทุกอย่างที่เราทำจึงควรมีการแต่งงานซีเลสเชียลเป็นศูนย์กลางและจุดประสงค์นั้นหมายความว่าเราต้องพยายามรับการฝึกกับคูนันรันดร์ในพระวิหารของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราต้องกระตุ้นให้ผู้อื่นทำและรักษาพันธสัญญาที่ผูกมัดสามีภรรยาไว้ด้วยกัน กับครอบครัวของพวกเขา ในชีวิตนี้และในโลกที่จะมาถึง

เหตุใดเรื่องนี้จึงสำคัญมากต่อเราแต่ละคน—ไม่ว่าอายุมากหรือน้อย เป็นมัคนายกหรือมหาปุโรหิต เป็นบุตรหรือบิดา ทั้งนี้เพราะพันธะรับผิดชอบของฐานะปุโรหิตคือให้ครอบครัวเราและครอบครัวของคนรอบข้างอยู่ใจกลางความสนใจของเรา การตัดสินใจครั้งสำคัญทุกเรื่องควรมีผลที่จะมีต่อครอบครัวเป็นหลักเพื่อให้คู่ควรมีชีวิตอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ไม่มีสิ่งใดในการรับใช้ฐานะปุโรหิตของเราสำคัญเท่าสิ่งนี้

ขอให้ข้าพเจ้าบอกท่านว่าสิ่งนี้มีความหมายอย่างไรต่อมัคนายกที่ฟังอยู่คือนี่ในฐานะสมาชิกของหน่วยครอบครัวและสมาชิกโควรัม

ในครอบครัวของเขา อาจมีหรืออาจไม่มีการสวดอ้อนวอนด้วยกันเป็นประจำหรือส่งสรรค์ในครอบครัวบ่อยๆ หากบิดาของเขาเข้าใจพันธะรับผิดชอบเหล่านี้และเรียกครอบครัวมาสวดอ้อนวอนหรืออ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน ให้มัคนายกรับเข้ามามีส่วนร่วมด้วยรอยยิ้ม เขาสามารถกระตุ้นพี่ๆ น้องๆ ให้มีส่วนร่วมและชมเชยเมื่อคนเหล่านั้นเข้ามาพร้อมด้วย เขาสามารถขอพรจากบิดาเมื่อเปิดเรียนหรือในช่วงอื่นที่ต้องการ

เขาอาจไม่มีบิดาที่ซื่อสัตย์เช่นนั้น แต่ความปรารถนาของใจเขาสำหรับ



ประสบการณ์เหล่านั้นจะนำอำนาจของสวรรค์มาให้คนรอบข้างเพราะศรัทธาของเขา คนเหล่านั้นจะแสวงหาชีวิตครอบครัวที่มีคนหลายคนนั้นต้องการสุดหัวใจ

ผู้สอนในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนสามารถมองงานมอบหมายในการสอนประจำบ้านว่าเป็นโอกาสช่วยพระเจ้าเปลี่ยนชีวิตของครอบครัวหนึ่ง พระเจ้าทรงแนะนำไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญาดังนี้

“หน้าที่ของผู้สอนคือดูแลศาสนจักรเสมอ, และอยู่กับพวกเขาและทำให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น;

“และดูว่าไม่มีความชั่วช้าสามัญในศาสนจักร, ทั้งไม่โกรธเคืองกัน, ทั้งไม่พูดเท็จ, ลอบกัด, หรือพูดให้ร้าย” (คพ. 20:53–54)

ท่านเองเดียวกัน ปุโรหิตในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนมีความรับผิดชอบดังนี้

“หน้าที่ของปุโรหิตคือสั่งสอน, สอน, อรรถาธิบาย, แนะนำ, และให้บัญญัติ, และปฏิบัติศีลระลึก,

“และเยี่ยมบ้านสมาชิกแต่ละคน, และแนะนำพวกเขาให้สวดอ้อนวอนโดยออกเสียงและในที่ลับตาและปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างในครอบครัว” (คพ. 20:46–47)

ท่านอาจสงสัยตั้งที่ข้าพเจ้าสงสัยเมื่อครั้งเป็นผู้สอนและปุโรหิตวัยหนุ่มว่าจะเป็นไปได้อย่างไรที่จะทำตามคำท้าทายเหล่านั้น ข้าพเจ้าไม่มั่นใจเลยว่าจะแนะนำอย่างไรเพื่อให้ครอบครัวหนึ่งก้าวหน้าสู่ชีวิตนรันดร์โดยไม่ทำให้พวกเขาขุ่นเคืองหรือดูเหมือนเป็นการวิจารณ์เชิงตำหนิ ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าการเตือนสติให้คนเปลี่ยนใจมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น เกิดขึ้นบ่อยที่สุดเมื่อเราแสดงประจักษ์พยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยหรืออด ผู้ทรงเป็นสมาชิกครอบครัวที่ดีพร้อม เมื่อเราจดจ่อกับความรักที่เรามีต่อพระองค์ ความปรองดองและสันติสุขจะเพิ่มขึ้นในบ้านที่เราเยี่ยม พระวิญญาณบริสุทธิ์จะอยู่กับเราในการรับใช้ครอบครัวเหล่านั้น

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตวัยหนุ่มอาจนำอิทธิพลและแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเข้ามาในใจและความคิดของคนเหล่านั้นโดยวิธีที่เขาสวดอ้อนวอน โดยวิธีที่เขาพูด และโดยวิธีที่เขากระตุ้นสมาชิกครอบครัว

ผู้นำฐานะปุโรหิตที่ฉลาดคนหนึ่งแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาเข้าใจเรื่องนี้ เขาขอให้ลูกชายข้าพเจ้าเป็นผู้นำในการสอนประจำบ้าน เขาบอกว่าครอบครัวอาจต่อต้านคำแนะนำ แต่เขาคิดว่าการสอนและประจักษ์พยานที่เรียบง่ายของเด็กหนุ่มน่าจะเสียดแทงใจที่แข็งกระด้างของครอบครัวนั้น

เอลเดอร์วัยหนุ่มจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยสร้างครอบครัวนรันดร์ เขาอาจจะไปในสนามเผยแผ่ เขาสามารถสวดอ้อนวอนสุดหัวใจขอให้ได้พบ สอน และให้บัญญัติสมาชิกครอบครัว ข้าพเจ้ายังจำหนุ่มรูปงามกับเจ้าสาวที่เขารักและลูกสาวที่น่ารักสองคนของเขานั่งอยู่กับข้าพเจ้าและคู่ผู้สอนศาสนาในวันหนึ่งได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์มาเป็นพยานต่อพวกเขาว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้รับการฟื้นฟู พวกเขาเชื่อมากพอจะถามว่าเราจะให้พรลูกสาวสองคนของพวกเขาแบบที่เคยเห็นใน

การประชุมคือระลึกของเราครั้งหนึ่งได้หรือไม่ พวกเขามีความปรารถนาจะให้ลูกๆ ได้รับพร แต่พวกเขายังไม่เข้าใจว่าพรที่สูงกว่าจะเกิดขึ้นได้ในพระวิหารของพระเจ้าเป็นเจ้าหลังจากพวกเขาทำพันธสัญญาแล้ว เท่านั้น

ข้าพเจ้ายังรู้สึกเจ็บปวดเมื่อคิดถึงสามีภรรยาคุณนั้นและลูกสาวของพวกเขา ตอนนี้น่าจะอายุมากแล้ว พวกเขาไม่ได้รับสัญญาของครอบครัวนิรันดร์ อย่างน้อยบิดามารดาก็เกลียดใจเรื่องพรที่มีให้พวกเขา ความหวังของข้าพเจ้าคือขอให้พวกเขายังมีโอกาสเป็นครอบครัวนิรันดร์ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดหรือที่ใดก็ตาม

เอลเดอร์คนอื่นๆ ที่เข้าไปในสนามเผยแผ่จะมีประสบการณ์สุขใจมากกว่าแม่ทิวบุตรชายข้าพเจ้า เขากับคู่พบหญิงม่ายกับลูก 11 คนอยู่ในสภาวะที่ขัดสน เขาต้องการให้คนเหล่านั้นได้สิ่งที่ท่านต้องการ—นั่นคือครอบครัวนิรันดร์ แต่บุตรชายข้าพเจ้ากลับมองว่าเป็นไปไม่ได้หรืออย่างน้อยก็ไม่น่าจะได้ในขณะนั้น

ข้าพเจ้าไปเยือนเมืองเล็กๆ นั้นหลังจากบุตรชายข้าพเจ้าให้บัพติศมาหญิง

มายคนดังกล่าวหลายปี เธอเชิญข้าพเจ้าไปพบครอบครัวเธอที่โบสถ์ ข้าพเจ้าต้องรอครู่หนึ่งเพราะลูกหลานของเธอส่วนใหญ่มาจากอาคารประชุมหลายแห่งในเขตนั้น บุตรชายคนหนึ่งรับใช้อย่างซื่อสัตย์ในฝ่ายอภิศาร ลูกหลายคนได้รับพรจากพันธสัญญาพระวิหารและเธอรับการผนึกเป็นครอบครัวนิรันดร์ เมื่อข้าพเจ้าลาจากสตรีที่รักคนนั้น เธอโอบเอวข้าพเจ้า(เธอตัวเล็กมาก ดังนั้นเธอเอื้อมได้ถึงแค่เอวของข้าพเจ้า) และพูดว่า “ได้โปรดบอกมาดีโอให้กลับมาซีก่อนดิฉันตาย” เพราะเอลเดอร์ที่ซื่อสัตย์เหล่านั้น เธอจึงได้รับความคาดหวังที่สูงที่สุดในของประทานสำคัญที่สุดของพระเจ้าเป็นเจ้า

มีหลายสิ่งที่เอลเดอร์ต้องทำหลังกลับจากงานเผยแผ่เพื่อติดต่อตรงต่อคำมั่นสัญญาของเขาวouldจะแสวงหาชีวิตนิรันดร์ด้วยตนเองและเพื่อคนที่เขารัก ไม่มีคำมั่นสัญญาใดในกาลเวลาหรือในนิรันดร์สำคัญกว่าการแต่งงาน ท่านเคยได้ยินคำแนะนำที่ชาญฉลาดบ้าง ทำให้การแต่งงานสำคัญเป็นอันดับแรกในแผนหลังงานเผยแผ่ของท่าน ผู้รับใช้

ฐานะปุโรหิตที่ซื่อสัตย์จะทำเช่นนั้นอย่างฉลาด

ในการพิจารณาเรื่องแต่งงาน เขาจะมองว่าเขากำลังเลือกแม่ของลูกและมรดกที่พวกเขาจะมี เขาจะเลือกด้วยการค้นหาอย่างตั้งใจจริงและพิจารณา ร่วมกับการสวดอ้อนวอน เขาจะต้องแน่ใจว่าคนที่เขาแต่งงานด้วยมีอุดมคติเรื่องครอบครัว และมีความเชื่อมั่นในจุดประสงค์ของพระเจ้าเรื่องการแต่งงานเหมือนเขา และเธอเป็นคนที่เขาเต็มใจจะฝากฝังความสุขของลูกๆ ไว้กับเธอ

ประธานเฮน. เอลตัน แทนเนอร์ให้คำแนะนำที่ชาญฉลาดดังนี้ “บิดามารดาที่ท่านควรยกย่องมากกว่าใครคือบิดามารดาของลูกๆ ในอนาคตของท่าน ลูกๆ เหล่านี้มีสิทธิ์ได้บิดามารดาซึ่งดีที่สุดเท่าที่ท่านจะให้พวกเขาได้ นั่นคือบิดามารดาที่สะอาด”³ ความบริสุทธิ์จะเป็นเครื่องคุ้มครองท่านและคุ้มครองลูกๆ ของท่าน ท่านต้องให้พรนั้นแก่พวกเขา

เวลานี้มีสามีและบิดาบางคนพึงอยู่ ท่านจะทำอะไรได้บ้าง ความหวังของข้าพเจ้าคือ ขอให้ท่านปรารถนาจะทำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นสำหรับท่านและครอบครัวเพิ่มขึ้นเพื่ออยู่ในอาณาจักรซีเลสเชียลในวันหน้า ท่านผู้เป็นบิดาฐานะปุโรหิตสามารถสัมผัสใจสมาชิกครอบครัวแต่ละคนได้โดยมีภรรยาอยู่เคียงข้างเพื่อกระตุ้นให้พวกเขาตั้งตารอวันนั้น ท่านจะเข้าร่วมการประชุมคือระลึกกับครอบครัว ท่านจะจัดการประชุมครอบครัวซึ่งอัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านจะสวดอ้อนวอนกับภรรยาและครอบครัว และท่านจะเตรียมตัวท่านให้พร้อมพาครอบครัวไปพระวิหาร ท่านจะก้าวไปข้างหน้ากับพวกเขาตามเส้นทางสู่บ้านของครอบครัวนิรันดร์

ท่านจะปฏิบัติต่อภรรยาและบุตรธิดาในวิธีที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงปฏิบัติต่อท่าน ท่านจะทำตามแบบอย่างและการนำทางของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อนำครอบครัวท่านในทางของพระองค์





“ไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลใดสามารถหรือจะขำรังไว้ได้โดยอาศัยฐานะปุโรหิต, นอกจากโดยการชักชวน, โดยความอดกลั้น, โดยความสุภาพอ่อนน้อม และความอ่อนโยน, และโดยความรักที่ไม่เสแสร้ง;

“โดยความกรุณา, และความรู้บริสุทธิ์, ซึ่งจะขยายจิตวิญญาณออกไปอย่างกว้างขวางโดยปราศจากความหน้าซื่อใจคด, และปราศจากมารยา—

“จงว่ากล่าวโดยไม่ชักช้าด้วยความเนียบขนาด, เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจ; และจากนั้นในเวลาต่อมาจงแสดงความรักเพิ่มขึ้นต่อคนที่ท่านว่ากล่าว, เกลือกเขาจะถือว่าท่านเป็นศัตรูของเขา” (คพ. 121:41–43)

พระเจ้ารับสั่งกับบิดาฐานะปุโรหิตว่าพวกเขาพึงเป็นสามีแบบบิดาพระองค์ตรัสว่า “เจ้าจงรักภรรยาของเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า, และจงแนบสนิทกับนางและหาใครอื่นไม่” (คพ. 42:22) เมื่อพระเจ้าตรัสกับทั้งสามีและภรรยาพระองค์ทรงบัญชาว่า “เจ้าจะไม่ . . . ประพฤติล่วงประเวณี . . . หรือทำอะไร

ที่เหมือนกันนี้” (คพ. 59:6)

สำหรับเยาวชน พระเจ้าทรงวางมาตรฐานไว้ “บุตรทั้งหลายจงเชื่อฟังบิดามารดาของตนในทุกเรื่อง เพราะสิ่งนี้เป็นที่ชอบพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (โคโลสี 3:20) และ “จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า” (อพยพ 20:12)

เมื่อพระเจ้าตรัสกับทุกคนในครอบครัว คำแนะนำของพระองค์คือ จงรักและสนับสุนกัน

พระองค์ทรงขอให้เรา “พยายามทำให้ชีวิตของสมาชิกแต่ละคน [ในครอบครัว] ดีพร้อม” “[เพื่อ] ทำให้คนอ่อนแอเข้มแข็ง นำคนหลงผิดที่เรารักกลับมา และชื่นชมยินดีในความเข้มแข็งทางวิญญาณของพวกเขาอีกครั้ง”⁴

พระเจ้าทรงขอให้เราทำสุดความสามารถเช่นกันเพื่อช่วยผู้วัยรุ่นที่เป็นญาติพี่น้องของเราให้ได้อยู่กับเราในบ้านนินรันดร์

หัวหน้ากลุ่มมหาปุโรหิตที่ทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อช่วยผู้ค้นหาบรรพชนและนำชื่อไปพระวิหารกำลังช่วยชีวิตคนที่ล่วงลับไปก่อน ในโลกที่

มาถึงจะมีการขอบคุณมหาปุโรหิตเหล่านั้น และคนที่ทำศาสนพิธีให้ เพราะพวกเขาไม่ล้มครอบครัวของตนเองที่รออยู่ในโลกวิญญาณ

ศาสตพยากรณีกกล่าวว่า “งานสำคัญที่สุดของพระเจ้าที่ท่านจะทำตลอดไปจะเป็นงานที่ท่านทำในกำแพงบ้านของท่านเอง การสอนประจำบ้าน งานของฝ่ายอิทธิกร และหน้าที่อื่นของศาสนจักรล้วนสำคัญ แต่งานสำคัญที่สุดอยู่ในกำแพงบ้านของท่าน”⁵

ในบ้านของเรา และในการรับใช้ฐานะปุโรหิตของเรา คุณค่าสูงสุดจะอยู่ในการกระทำเล็กๆ น้อยๆ ที่ช่วยให้เราและคนที่เรารักทำจนบรรลุชีวิตนินรันดร์ การกระทำเหล่านั้นอาจดูเล็กน้อยในชีวิตนี้ แต่จะนำพรอันเป็นนิจมาให้ในนินรันดร์

เมื่อเราเชื่อสัตย์ในการรับใช้เพื่อช่วยให้บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์กลับบ้านไปหาพระองค์ เราจะคู่ควรแก่คำท้าทายที่เราทุกคนอยากได้ยีนมากเมื่อเราสิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจของเรบบนแผ่นดินโลก คำเหล่านั้นคือ “ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและเชื่อสัตย์ เจ้าเชื่อสัตย์ในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของจำนวนมาก เจ้าจงร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด” (มัทธิว 25:21)

ในบรรดา “ของจำนวนมาก” เหล่านั้นคือสัญญาว่าจะมีลูกหลานไม่สิ้นสุด คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าคือขอให้เราทุกคนมีคุณสมบัติและช่วยให้ผู้อื่นมีคุณสมบัติคู่ควรรับพรจากสวรรค์ในบ้านของพระบิดาและพระบุตรที่รักของพระองค์พระเยซูคริสต์ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 147.
2. บรูซ อาร์. แม็คคองกี, ใน Conference Report, Apr. 1970, 26.
3. เอ็น. เอลตัน แทนเนอร์, Church News, Apr. 19, 1969, 2.
4. บรูซ อาร์. แม็คคองกี, ใน Conference Report, Apr. 1970, 27.
5. ฮาโรลด์ บี. ลี, Decisions for Successful Living (1973), 248–49.



โดยประธานโรมัส เอส. มอนตัน

หน้าที่รับผิดชอบอัน ศักดิ์สิทธิ์

ของประธานอันล้ำค่าแห่งอำนาจฐานะปุโรหิตนี้ไม่เพียงนำหน้าที่รับผิดชอบอัน
ศักดิ์สิทธิ์มาอย่างเดียวกันแต่ยังนำพรพิเศษมาให้ตัวเราเองและผู้อื่นด้วย

พ่ นองชายที่รัก ข้าพเจ้าสวด
อ้อนวอนขอให้พระวิญญาณนำทาง
การพูดของข้าพเจ้าในคำคืบนี้ เรา
ถูกผูกมัดด้วยสิ่งเดียวกัน เราได้รับความ
ไว้วางใจให้ดำรงฐานะปุโรหิตของ
พระผู้เป็นเจ้าของและกระทำในพระนามของ
พระองค์ เราคือผู้รับหน้าที่รับผิดชอบ
อันศักดิ์สิทธิ์นี้ และพระองค์ทรงคาดหวัง
เรามาก

เราอ่านในหลักคำสอนและพันธ-
สัญญาภาคที่ 121 ข้อ 36 “สิทธิของ
ฐานะปุโรหิตเกี่ยวข้องกับอำนาจแห่ง
สวรรค์อย่างแยกจากกันไม่ได้” ช่วง
เป็นของประธานแสนวิเศษที่เราได้รับ
หน้าที่รับผิดชอบของเราคือคุ้มครอง
และปกป้องฐานะปุโรหิต มีคำควรแก่
พรแห่งรัศมีภาพทุกประการที่พระบิดา
ในสวรรค์ทรงเตรียมไว้ให้เรา—และเพื่อ
ผู้อื่นผ่านเรา

ไม่ว่าท่านจะไปทีใด ฐานะปุโรหิต
จะไปกับท่าน ท่านยืนอยู่ในสถานที่
ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่ ก่อนที่ท่านจะทำให้
ตนเองและฐานะปุโรหิตของท่านตก

อยู่ในอันตรายโดยการนำตัวท่านเองไป
เสี่ยงภัยกับสถานที่หรือกิจกรรมที่ไม่มี
คำควรแก่ท่านและฐานะปุโรหิตนั้น
ลงนุกคิดถึงผลที่ตามมา จงจำไว้ว่า
ท่านเป็นใครและพระผู้เป็นเจ้าของท่าน
หวังให้ท่านเป็นอะไร ท่านเป็นบุตรแห่ง
คำสัญญา ท่านเป็นคนมีความสามารถ
ท่านเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของ
ของประธานอันล้ำค่าแห่งอำนาจ
ฐานะปุโรหิตนี้ไม่เพียงนำหน้าที่รับผิดชอบ



ชอบอันศักดิ์สิทธิ์มาอย่างเดียวกันเท่านั้น
แต่ยังนำพรพิเศษมาให้ตัวเราเองและ
ผู้อื่นด้วย ข้าพเจ้าหวังว่าไม่ว่าเราจะอยู่
ที่ไหนจะมีคำควรที่จะใช้อำนาจฐานะ
ปุโรหิตเสมอ เพราะเราไม่รู้ว่าความ
จำเป็นและโอกาสที่ต้องทำเช่นนั้นจะ
มาเมื่อใด

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง
เพื่อนคนหนึ่งของข้าพเจ้าประจำการที่
แปซิฟิกใต้เมื่อเครื่องบินของเขาถูกยิง
ร่วงเหนือมหาสมุทร เขาและลูกเรือคน
อื่นๆกระโดดร่มออกจากเครื่องบินที่ไฟ
ลุกไหม้ได้สำเร็จ เป่าลมแพชูชีพและ
รอดชีวิตมาได้สามวัน

ในวันที่สามพวกเขาสังเกตเห็นเรือ
กู้ภัย มันเลยผ่านพวกเขาไป เข้าวินต่อ
มาเรือก็ผ่านไปอีก พวกเขาเริ่มสิ้นหวัง
เมื่อตระหนักว่าวันนี้เป็นวันสุดท้ายที่
เรือกู้ภัยจะอยู่ในบริเวณนี้

จากนั้นพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ก็กล่าว
กับเพื่อนข้าพเจ้าว่า “เจ้ามีฐานะปุโรหิต
จงสั่งให้หน่วยกู้ภัยมารับเจ้า”

เขาทำตามการกระตุ้นเตือน “ใน
พระนามของพระเยซูคริสต์และโดย
พลังอำนาจของฐานะปุโรหิต จงเสี้ยว
กลับมารับเรา”

เพียงไม่กี่นาทีเรือกู้ภัยก็มาอยู่ข้างๆ
พวกเขา ช่วยพวกเขาขึ้นไปบนเรือ ผู้
ดำรงฐานะปุโรหิตที่ซื่อสัตย์และมีค่า
ควรใช้ฐานะปุโรหิตนั้นเป็นพรแก่ชีวิต
เขาและชีวิตของผู้อื่นในยามอับจน

ขอให้เราตัดสินใจที่นี้และเดี๋ยวนี้ว่า
เราจะพร้อมเสมอในยามจำเป็น
ในยามที่เราต้องรับใช้ ในยามที่เราต้อง
ให้พร

และเวลานี้เมื่อเราจะจบภาคการ
ประชุมใหญ่ฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้าขอ
กล่าวแก่ท่านว่าท่านคือ “พงศ์พันธุ์ที่
ทรงเลือกสรร เป็นพวกปุโรหิตหลวง”
(1 เปโตร 2:9) ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะมี
คำควรแก่เกียรติยศแห่งสวรรค์นี้เสมอ
ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยสุดใจใน
พระนามของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วย
ให้รอดของเรา เอเมน ■



โดยประธานโรมัส เอส. มอนตัน

การเลือก

ขอให้เราเลือกสิ่งถูกต้องที่ยากกว่า แทนการเลือกสิ่งผิดที่ง่ายกว่า

พี่น้องทั้งหลาย ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเริ่มข่าวสารอย่างเป็นทางการในวันนี้ ข้าพเจ้าอยากจะประกาศรายชื่อพระวิหารใหม่สี่แห่งที่จะสร้างขึ้นในอีกไม่กี่เดือนและไม่กี่ปีข้างหน้าในพื้นที่ต่อไปนี้ ก็โต เอกวาดอร์; ฮาธาเร ซิมบับเว; เบเลง บราซิล; และลิมา เปรูแห่งที่สอง

เมื่อข้าพเจ้าเข้ามาเป็นสมาชิกโคเวรัม อัครสาวกสิบสองในปี 1963 มีพระวิหารเพียง 12 แห่งเปิดดำเนินการสำหรับทั้งศาสนจักร จากการอุทิศพระวิหารศูนย์โพรวอชิตเมื่อสองสัปดาห์ที่ผ่านมา เวลานี้เรามีพระวิหารที่เปิดดำเนินการ 150 แห่งทั่วโลก เราสำนึกคุณอย่างยิ่งสำหรับพรที่เราได้รับจากพระนิเวศนศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าปรารถนาจะแสดงความสำนึกคุณสำหรับโอกาสในการแบ่งปันความคิดกับท่านสักเล็กน้อยในเช้าวันนี้

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้านึกถึงการเลือก กล่าวกันว่า ประตูประวัติศาสตร์เปิดกว้างด้วยบานพับเล็กๆ ชีวิตผู้คนก็เช่นกัน การเลือกของเรากำหนดจุดหมายปลายทางของเรา

เมื่อเราจากการดำรงอยู่ก่อนเกิดและมาสู่ความเป็นมรรตัย เราน่า

ของประธานแห่งสิทธิ์เสรีมากับเราด้วย เป้าหมายของเราคือการรับรัศมีภาพซีเลสเชียล และการเลือกที่เราทำเป็นส่วนใหญ่จะกำหนดว่าเราจะไปถึงเป้าหมายของเราหรือไม่

พวกท่านส่วนใหญ่คุ้นเคยกับอลิซจากวรรณกรรมคลาสสิกของลูอิส คาร์รอลเรื่อง Alice's Adventures in Wonderland (อลิซท่องแดนมหัศจรรย์) ท่านคงนึกออกว่าเธอมาถึงทางแยกที่มีสองทางอยู่ตรงหน้าเธอและต่างก็



ทอดยาวไปในทิศทางตรงกันข้าม ขณะที่เธอใคร่ครวญว่าจะเลี้ยวไปทางใด เธอประจันหน้ากับแมวเซสเซอร์ เธอจึงถามแมวว่า “ฉันจะไปทางไหนดี”

แมวตอบว่า “ขึ้นอยู่กับว่าเธอต้องการไปไหน ถ้าเธอไม่รู้จะไปไหนดี เธอจะเลือกทางไหนก็ไม่สำคัญ”¹

เราไม่เหมือนอลิซ เรารู้ว่าเราต้องการจะไปไหน และเป็นเรื่อง สำคัญ ว่าเราจะไปทางใด เพราะทางที่เราเลือกเดินในชีวิตนี้จะนำเราไปสู่จุดหมายในชีวิตหน้า

ขอให้เราเลือกเสริมสร้างศรัทธาอันแรงกล้าและทรงพลังในตัวเราซึ่งจะเป็นเครื่องป้องกันแผนการของปฏิปักษ์อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด—ศรัทธาที่แท้จริง ศรัทธาที่จะสนับสนุนเราและจะเพิ่มความปรารถนาของเราในการเลือกสิ่งที่ถูกต้อง โดยปราศจากศรัทธาเช่นนั้น เราจะไปไม่ถึงไหน และด้วยศรัทธา นี้ เราจะบรรลุเป้าหมายของเราได้

แม้ว่าการเลือกอย่างชาญฉลาดจะเป็นสิ่งจำเป็น แต่มีบางครั้งที่เราจะเลือกอย่างโง่เขลา ของประธานแห่งการกลับใจที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเตรียมไว้จะเปิดทางให้เราปรับเปลี่ยนชีวิต เพื่อเราจะกลับไปสู่เส้นทางซึ่งนำเราไปสู่รัศมีภาพซีเลสเชียลที่เราแสวงหา

ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะคงไว้ซึ่งความกล้าหาญที่จะอยู่ตรงข้ามกับความนิยมชมชอบของคนส่วนใหญ่ ขอให้เราเลือกสิ่งถูกต้องที่ยากกว่า แทนการเลือกสิ่งผิดที่ง่ายกว่า

เมื่อเราใคร่ครวญการตัดสินใจที่เราทำในชีวิตแต่ละวัน—ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใด—หากเราเลือกพระคริสต์ เราจะเลือกได้ถูกต้อง

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างนอบน้อมและจริงใจขอให้เป็นเช่นนั้นเสมอในพระนามของพระเยซูคริสต์ พระเจ้า และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา เอเมน ■

อ้างอิง

- 1. ดัดแปลงจาก Lewis Carroll, *Alice's Adventures in Wonderland* (1898), 89.



โดย บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ดิฉันเชื่อหรือไม่

ถ้าสิ่งเหล่านี้จริงแสดงว่าเรามีข่าวสารประเสริฐสุดของความหวัง
และความช่วยเหลือที่โลกเคยรู้

วันที่ 30 มีนาคม หนึ่งปีมาแล้ว
เอธาน คาร์เนเชกกา วัยสองขวบ
จากอเมริกันฟอร์ค ยูทาห์เข้า
โรงพยาบาลเพราะปอดบวมและน้ำท่วม
ปอด สองวันต่อมาอาการของเขาทรุด
หนักจนต้องถูกนำตัวขึ้นเฮลิคอปเตอร์
ส่งไปโรงพยาบาลเด็กเล็กในซอลท์เลค
ซิตี มิเชลมารดาของเขาได้รับอนุญาต
ให้หนึ่งในที่หนึ่งด้านหน้าไปพร้อมกับ
ลูกชายของเธอ มีคนให้หูฟังเธอเพื่อ
จะสามารถสื่อสารกับคนอื่นๆ ใน
เฮลิคอปเตอร์ได้ เธอได้ยินเจ้าหน้าที่
แพทย์กำลังช่วยลูกชายที่ป่วยของเธอ
และโดยที่เป็นพยาบาลกุมารเวช มิเชลรู้
พอจะเข้าใจว่าเอธานอาการสาหัส

ในช่วงวิกฤตนั้น มิเชลสังเกตเห็นว่าพวกเขา
กำลังบินลัดฟ้าผ่านพระวิหารเดรเปอร์
ยูทาห์ เธอมองข้ามหุบเขาลงมา
เห็นพระวิหารจอร์แดนริเวอร์ พระวิหาร
โอเคอร์แมนแทน และเห็นพระวิหาร
ซอลท์เลคแต่ไกลด้วย ความคิดหนึ่ง
เข้ามาในใจเธอว่า “เจ้าเชื่อหรือไม่”

เธอพูดถึงประสบการณ์นี้ว่า
“ดิฉันได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระ
วิหารและ [ว่า] ‘ครอบครัวอยู่ชั่วนินทรีย์
ในปฐมวัยและในเยาวชนหญิง

ดิฉันแบ่งปันข่าวสารเรื่องครอบครัวกับ
ผู้คนที่จิตใจดีของเม็กซิโกเมื่อดิฉัน
เป็นผู้สอนศาสนา ดิฉันรับการฝึกกับ
คู่นินทรีย์เพื่อกาลเวลาและนินทรีย์ใน
พระวิหาร ดิฉันสอนบทเรียนเกี่ยวกับ
ครอบครัวในฐานะผู้นำเยาวชนหญิง
และดิฉันแบ่งปันเรื่องครอบครัวนินทรีย์
กับลูกๆ ในการสังสรรค์ในครอบครัว
ดิฉัน รู้ แต่ดิฉัน เชื่อ หรือไม่ คำตอบ
มาทันทีที่คำถามนั้นแวบเข้ามาใน
สมอง: พระวิญญูณทรงยืนยันคำตอบ

ที่ดิฉันรู้แล้วกับใจและความคิดดิฉันว่า
ดิฉันเชื่อ!

“ในขณะนั้นดิฉันระบาย
ความในใจในการสวดอ้อนวอนถึง
พระบิดาบนสวรรค์ ขอบพระทัย
สำหรับความรู้และความเชื่อที่ว่า
ครอบครัวอยู่ชั่วนินทรีย์จริงๆ ดิฉัน
ขอบพระทัยพระองค์สำหรับพระบุตร
ของพระองค์ พระเยซูคริสต์ผู้ทรงทำให้
ทุกอย่างเป็นไปได้ ดิฉันขอบพระทัย
สำหรับบุตรชายของดิฉัน และดิฉันให้
พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้ว่าถ้าพระองค์
ประสงค์จะนำเอธานลูกชายของดิฉันไป
บ้านบนสวรรค์ นั้นไม่เป็นไร ดิฉันวางใจ
ในพระบิดาบนสวรรค์อย่างสมบูรณ์
และรู้ว่าดิฉันจะได้พบเอธานอีก ดิฉัน
สำนึกคุณอย่างยิ่งในช่วงวิกฤตนั้น ดิฉัน
มีความรู้ และ ความเชื่อว่าพระกิตติคุณ
เป็นความจริง ดิฉันมีสันติ”

เอธานอยู่ในโรงพยาบาลหลาย
สัปดาห์ได้รับการดูแลจากแพทย์ที่
เชี่ยวชาญ ค่าสวดอ้อนวอน การอด
อาหาร และศรัทธาของคนที่รักเขา
ผนวกกับการดูแลเช่นนั้นทำให้เขาได้
ออกจากโรงพยาบาลกลับบ้านมาอยู่กับ
ครอบครัว เขามีสุขภาพดีจนถึงทุกวันนี้
ช่วงเวลานี้สำหรับมิเชลยืนยันกับเธอ
ว่าสิ่งที่เธอได้รับการสอนมาชั่วชีวิตเป็น
มากกว่าคำพูด สิ่งเหล่านั้นเป็นความจริง





บางครั้งเราเคยชินหรือไม่กับพรที่เราได้รับในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจนเราไม่เข้าใจปาฏิหาริย์และความงดงามของการเป็นสาวศิษย์ในศาสนจักรที่แท้จริงของพระเจ้าอย่างถ่องแท้ เราเคยรู้สึกผิดจากการไม่สำนึกคุณต่อของประทานสำคัญที่สุดที่เราสามารถรับได้ในชีวิตนี้หรือไม่ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “หากเจ้ารักษาบัญญัติของเราและอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์, ซึ่งของประทานนี้สำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระเจ้า”²

เราเชื่อว่าศาสนจักรนี้เป็นมากกว่าสถานที่ๆ ที่เราไปในวันอาทิตย์และเรียนรู้วิธีเป็นคนดี เป็นมากกว่าสโมสรชาวคริสต์ที่ดึงดูดใจเพื่อให้เราได้คบหากับคนดีมีศีลธรรม ไม่ใช่เพียงแต่แนวคิดดีๆ ที่พ่อแม่สามารถสอนลูกๆ ที่บ้านเพื่อพวกเขาจะเป็นคนรับผิชอบและเป็นคนดีเท่านั้น ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นมากกว่าทั้งหมดนี้แน่นอน

ลองคิดสักครู่เกี่ยวกับคำยืนยันที่ลึกซึ้งว่าเราเป็นศาสนา เราเชื่อว่าศาสนจักรเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ทรงจัดตั้งขณะอยู่บนแผ่นดินโลกได้รับการฟื้นฟูอีกครั้งโดยศาสดาพยากรณ์ที่พระเจ้าทรงเรียกในเวลาของเราและผู้นำ

ของเรามีอำนาจและสิทธิอำนาจเดียวกับอัครสาวกสมัยโบราณที่จะกระทำในพระนามของพระเจ้า สิ่งนี้เรียกว่าฐานะปุโรหิตของพระเจ้า เรายืนยันว่าโดยผ่านสิทธิอำนาจที่ได้รับการฟื้นฟูนี้ เราสามารถรับศาสนพิธีแห่งความรอด เช่น บัพติศมา และมีของประทานแห่งการทำให้วิสุทธิสะอาดอยู่กับเราตลอดเวลา เรามีอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์นำและกำกับดูแลศาสนจักรนี้ผ่านกฎเกณฑ์ฐานะปุโรหิต และเราเชื่อว่าพระเจ้าเป็นเจ้าที่รักกับลูกๆ ของพระองค์ผ่านศาสดาพยากรณ์เหล่านี้

เราเชื่อเช่นกันว่าอำนาจฐานะปุโรหิตนี้ทำให้เราทำได้ทำพันธสัญญาและรับศาสนพิธีในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสักวันหนึ่งจะเปิดทางให้เรากลับไปประทับของพระเจ้าและอยู่กับพระองค์ตลอดไป เรายืนยันเช่นกันว่าโดยผ่านอำนาจนี้ ครอบครัวสามารถผูกพันกันชั่วนิรันดร์เมื่อคู่สามีภรรยาเข้าสู่พันธสัญญาใหม่และเป็นนิลของการแต่งงานในอาคารศักดิ์สิทธิ์ที่เราเชื่อว่าเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้า เราเชื่อว่าเราสามารถรับศาสนพิธีแห่งความรอดเหล่านี้ไม่เฉพาะสำหรับตัวเราเท่านั้นแต่สำหรับบรรพชนที่เคยอยู่บนแผ่นดินโลกโดยไม่มีโอกาสรับศาสนพิธีที่จำเป็นเหล่านี้ด้วย เราเชื่อว่า

เราสามารถประกอบศาสนพิธีให้บรรพชนของเราโดยมีผู้ทำแทนในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้

เราเชื่อว่าโดยผ่านศาสดาพยากรณ์และเดชานาภาของพระเจ้าเป็นเจ้า เราได้รับพระคัมภีร์เพิ่มเติม โดยเพิ่มเข้ากับประจักษ์พยานที่อยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งประกาศว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก

เรายืนยันว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า และศาสนจักรแท้จริงแห่งเดียวบนแผ่นดินโลก ที่เรียกว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์เพราะพระองค์ทรงเป็นประมุข เป็นศาสนจักรของพระองค์และทั้งหมดนี้เป็นไปได้เพราะการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์

เราเชื่อว่าเราจะไม่พบลักษณะเด่นเหล่านี้ในที่อื่นหรือองค์กรอื่นบนโลกนี้ แม้ศาสนาอื่นและนิกายอื่นดีและจริงใจแต่ไม่มีแห่งใดมีสิทธิอำนาจให้ศาสนพิธีแห่งความรอดเช่นที่มีอยู่ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เรามีความรู้ในเรื่องเหล่านี้ แต่ เราเชื่อหรือไม่ ถ้าสิ่งเหล่านี้จริงแสดงว่าเรามีข่าวสารประเสริฐสุดของความหวังและความช่วยเหลือที่โลกเคยรู้ การเชื่อสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญนิรันดร์ต่อเราและต่อคนที่เรารัก

เพื่อที่จะเชื่อ เราต้องรับพระกิตติคุณจากสมองเข้ามาในใจเรา! เราอาจเพียงแต่ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเหมือนเครื่องจักรเพราะคาดหวังเช่นนั้นหรือเพราะเป็นวัฒนธรรมที่เราเติบโตมาหรือเพราะเป็นนิสัย บางคนอาจไม่เคยประสบสิ่งที่ผู้คนของกษัตริย์เบ็นจามินรู้สึกหลังจากฟังโอวาทอันทรงพลังของเขา “พวกเขาทั้งหมดร้องออกมาเป็นเสียงเดียวกัน, มีความว่า: แท้จริงแล้ว, เราเชื่อถ้อยคำทั้งหมดที่ท่านกล่าวแก่เรา; และ, เรา

ถึงความแน่นอนและความจริงของมันด้วย, เพราะพระวิญญูญาณของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์, ซึ่งทรงกระทำการเปลี่ยนแปลงอันลึกล้ำในเรา, หรือในใจเรา, จนเราไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด”³

เราทุกคนต้องพยายามให้ใจและธรรมชาติวิสัยของเราเปลี่ยนเพื่อเราจะไปมีความปรารถนาที่จะเดินตามวิถีของโลกแต่ทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าของพระทัย การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นช่วงระยะเวลาหนึ่งและเกี่ยวข้องกับการเติมใจใช้ศรัทธาเกิดขึ้นเมื่อเราค้นคว้าพระคัมภีร์แทนอินเทอร์เน็ต เกิดขึ้นเมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้นเมื่อเรารับใช้คนรอบข้างเกิดจากการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ เข้าพระวิหารเป็นประจำ และทำหน้าที่รับผิดชอบที่พระเจ้ามอบให้เราอย่างซื่อสัตย์ นั่นต้องมีความเสมอต้นเสมอปลายและพยายามทุกวัน

คนมักจะถามดิฉันว่า “การทำทนายใหญ่สุดที่เยาวชนของเราทุกวันนี้เผชิญ

คืออะไร” ดิฉันตอบว่าดิฉันเชื่อว่าการทำทนายนั้นคืออิทธิพลที่มีอยู่เสมอของ “อาคารใหญ่และกว้าง”⁴ ในชีวิตพวกเขา ถ้าพระคัมภีร์มอรมอนเขียนเพื่อสมัยของเราโดยเฉพาะ เราจะพลาดข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเราทุกคนไม่ได้เลยในนิมิตของลีไฮเรื่องต้นไม้แห่งชีวิตและผลของคนที่ขึ้นนิ้วเยาะเย้ยจากอาคารใหญ่และกว้าง

สิ่งที่ทำให้ดิฉันรำวรานใจที่สุดคือคำอธิบายเกี่ยวกับคนที่ฝ่าหมอกแห่งความมืดบนทางคับแคบและแคบมาแล้ว จับราวเหล็กแน่นจนมาถึงเป้าหมาย และเริ่มชิมรสผลหวานและบริสุทธิ์ของต้นไม้แห่งชีวิต พระคัมภีร์กล่าวต่อจากนั้นว่าคนแต่งกายประณีตในอาคารใหญ่และกว้าง “อยู่ในอกกับกิริยาล้อเลียน และขึ้นนิ้วของพวกเขามาทางผู้คนที่เข้ามาและกำลังรับส่วนผลนั้น

“และ หลังจากพวกเขาได้ชิมรสของผลนั้นแล้ว พวกเขามีความละอาย, อันเนื่องมาจากผู้ซึ่งกำลังเยาะเย้ยพวกเขาอยู่; และพวกเขาตกลงไปในทางที่ต้องห้ามและหายไป”⁵

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้พูดถึงพวกเราที่มีพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในชีวิตเราแล้ว ไม่ว่าเราเกิดในพระกิตติคุณหรือต้องฝ่าหมอกแห่งความมืดจนพบพระกิตติคุณ เราได้ชิมรสผลนี้แล้ว ซึ่ง “มีค่าที่สุดและน่าปรารถนาที่สุด” และมีศักยภาพจะนำเรสู่ชีวิตนิรันดร์ซึ่งเป็น “ของประทานสำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งหมดของพระเจ้า”⁶ เราเพียงแต่ต้องเต็มใจต่อไปและไม่ใส่ใจคนที่หัวเราะเยาะความเชื่อของเราหรือคนที่ชอบก่อความสงสัยหรือคนที่จับผิดผู้นำศาสนจักรและหลักคำสอน นั่นเป็นการเลือกที่เราทำทุกวัน—เลือกศรัทธาเหนือความสงสัย เอิลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด กระตุ้นเราให้ “อยู่ในเรือ ใช้เสื้อชูชีพของท่าน และจับเรือให้แน่นทั้งสองมือ”⁷

ในฐานะสมาชิกศาสนจักรที่แท้จริงของพระเจ้า เราอยู่บนเรือแล้ว เราไม่ต้องไปค้นหาความจริงผ่านปรัชญาของโลกซึ่งจะให้ความสบายใจ ความช่วยเหลือ และการนำทางแก่เราเพื่อเราจะฝ่าการทดลองชีวิตไปอย่างปลอดภัย—เรามีอยู่แล้ว! เฉกเช่นคุณแม่ของเอธานสำรวจความเชื่อที่มีมานานของเธอและประกาศด้วยความเชื่อมั่นในช่วงวิกฤติว่า “ดิฉันเชื่อ” เราทำได้เช่นกัน!

ดิฉันกล่าวคำพยานว่าการเป็นสมาชิกของเราในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของขวัญล้ำค่าสุดประมาณ ดิฉันเป็นพยานว่าพรและสันติสุขที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้คนที่เชื่อฟังและซื่อสัตย์ นั้นดีกว่าสิ่งใดที่มนุษย์จะเข้าใจได้ ดิฉันฝากประจักษ์พยานนี้ไว้กับท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ข้อความในบันทึกส่วนตัวที่บอนนี่ แอล. ออสการ์สันแบ่งปัน
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7.
3. โมไซยาห์ 5:2.
4. 1 นีไฟ 8:26.
5. 1 นีไฟ 8:27–28; เน้นตัวเอน.
6. 1 นีไฟ 15:36.
7. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “อยู่ในเรือและจับให้แน่น!” *เลียไฮนา*, พ.ย. 2014, 92.





โดย อธิการบดีเบิลยู. คริสโตเฟอร์ เวดเดลล์
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายอธิการควบคุม

แบบแผนสำหรับสันติสุข

สันติสุขที่เราทุกคนแสวงหาเรียกร้องให้เรากระทำ—โดยเรียนรู้จากพระเยซูคริสต์
ฟังพระวจนะของพระองค์ และเดินกับพระองค์

ไม่กี่ปีก่อน ผู้นำขอให้บุตรสาวและ
บุตรเขยของเราสอนชั้นเรียน
ปฐมวัยของเด็กชายวัยชนสี่ขวบห้า
คน บุตรสาวของเราเป็นคนสอนส่วน
บุตรเขยคอยคุมเด็กให้อยู่ในระเบียบ
พวกเขาทำสุดความสามารถเพื่อรักษา
ความสงบเรียบร้อยท่ามกลางความปั่น
ป่วนเป็นครั้งคราวเพื่อจะสอนหลักธรรม
พระกิตติคุณแก่เด็กๆ ได้

ในช่วงชั้นเรียนที่ยากเป็นพิเศษครั้ง
หนึ่ง หลังจากเตือนเด็กชนคนหนึ่ง
หลายครั้ง บุตรเขยของเราพาเขาออก
จากห้องเรียน ทันทีก่อนออกห้องและ
กำลังจะพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับความ
ประพฤติของเขาและต้องพาเขาไปหา
พ่อแม่ เด็กชายเล็กๆ คนนั้นหยุดบุตร
เขยของเราก่อนที่เขาจะพูดอะไร เด็ก
ชายคนนั้นยกมือ และด้วยสีหน้าจริงจัง
พูดออกมาว่า “บางครั้ง—บางครั้ง—ก็
ยากสำหรับผมที่จะคิดถึงพระเยซู!”

ในการเดินทางผ่านความเป็นมรรตัย
ของเรา จุดหมายที่เราตั้งใจไปอาจ
สวยงามและการเดินทางอาจน่าตื่นเต้น
แต่เราจะประสบการทดลองและ
ความเศร้าเสียใจระหว่างทาง เอ็ดเดอร์
โจเซฟ บี. เวิร์ธลินสอนว่า “ความเศร้า

โศกจะมาหาเราแต่ละคน ทุกคนต้อง
ประสบความเศร้าโศกไม่ว่าเวลาใดก็เวลา
หนึ่ง ไม่มีใครหนีพ้น”¹ “พระเจ้าในพระ
ปรีชาญาณของพระองค์มิได้ทรงกันไคร
จากความเศร้าโศกหรือความเสียใจ”²
อย่างไรก็ตาม ความสามารถของเราที่
จะเดินทางบนถนนสายนี้ได้อย่างสงบ
ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับว่าเราพยายามคิดถึง
พระเยซูหรือไม่

ความสามารถในการหลีกเลี่ยงการ
ทดลอง ความเศร้าเสียใจ หรือความ
ปวดร้าวใจไม่ได้เป็นตัวกำหนดสันติสุข

ในความคิด สันติสุขในมโนธรรม และ
สันติสุขในใจ แม้เราจะวิงวอนอย่าง
จริงใจ แต่ใช่ว่ามรสุมทุกลูกจะเปลี่ยน
ทิศ ใช่ว่าความทุกข์พลภาพทุกอย่างจะ
หาย และเราอาจไม่เข้าใจหลักคำสอน
หลักธรรม หรือหลักปฏิบัติที่ศาสดา
พยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยสอน
เราอย่างถ่องแท้ครบถ้วน แต่กระนั้น
เราได้รับสัญญาว่าจะมีสันติสุข—โดยมี
เงื่อนไขติดมาด้วย

ในกิตติคุณของยอห์น พระผู้ช่วย
ให้รอดทรงสอนว่าแม้จะมีความทุกข์
ยากของชีวิต เราสามารถรื่นเริง เรา
สามารถหวังได้ และเราไม่ต้องกลัว
เพราะพระองค์ทรงประกาศว่า “ท่าน
จะได้มีสันติสุข ในเรา”³ ศรัทธาใน
พระเยซูคริสต์และการพลีพระชนม์
ชีพเพื่อชดใช้เป็นหลักธรรมข้อแรกของ
พระกิตติคุณตลอดกาลและจะเป็น
ตลอดไป และเป็นรากฐานให้สร้างความ
หวังว่าเราจะมี “สันติสุขในโลกนี้ และ
ชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง”⁴

ในการค้นหาสันติสุขของเราท่ามกลาง
การทำนายประจำวันของชีวิต เราได้รับ
แบบแผนที่เรียบง่ายเพื่อให้ความคิดของ
เราจดจ่อกับพระผู้ช่วยให้รอดผู้ตรัสว่า
“จงเรียนรู้จากเรา, และฟังถ้อยคำของเรา;
จงเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่ง
พระวิญญูญาณเรา, และเจ้าจะมีสันติสุขใน
เรา. เราคือพระเยซูคริสต์”⁵



เรียนรู้ ฟัง และเดิน—สามขั้นตอน
พร้อมด้วยคำสัญญา

ขั้นตอนที่หนึ่ง “เรียนรู้จากเรา”

ในอิสยาห์เราอ่านว่า “และชนชาติ
จำนวนมากจะมาและกล่าวว่า มาเถิดให้
เราขึ้นไปยังภูเขากของพระยาห์เวห์ไปยัง
พระนิเวศของพระเจ้าของยาโคบ แล้ว
พระองค์จะทรงสอนวิถีของพระองค์แก่
เรา”⁶

ในจำนวนพระวิหารที่เพิ่มขึ้นทั่ว
โลก เราเรียนรู้จากพระเยซูคริสต์และ
บทบาทของพระองค์ในแผนของพระ
บิดาในฐานะพระผู้สร้างโลก พระผู้ช่วย
ให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา และแหล่ง
สันติสุขของเรา

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันสอนไว้
ว่า “โลกที่เราอยู่เปลี่ยนแปลงตลอดและ
ยุ่งยาก . . . เมื่อท่านและข้าพเจ้าไปพระ
นิเวศศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อ
เราระลึกถึงพันธสัญญาที่ทำไว้ในนั้น เรา
จะสามารถทนต่อการทดลองทุกอย่าง
และเอาชนะการล่อลวงแต่ละอย่างได้
ในสถานศักดิ์สิทธิ์นี้เราจะพบสันติ”⁷

ในช่วงงานมอบหมายการประชุม
ใหญ่สเตคไม่กี่ปีมานี้ขณะรับใช้ใน
อเมริกาใต้ ข้าพเจ้าพบสามภรรยาคนหนึ่ง
ที่เศร้าโศกกับการเพิ่งสูญเสียบุตรชาย
วัยแบเบาะของพวกเขา

ในการสัมภาษณ์ช่วงการประชุมใหญ่
ที่ข้าพเจ้าพบกับบรรดาภรรยาครั้งแรก
และทราบเรื่องการสูญเสียของเขา ขณะที่
ที่เราพูดคุยกัน เขายกมือเขาไม่เพียง
เสียใจอย่างสุดซึ้งกับการเสียชีวิตของ
บุตรชายเท่านั้นแต่เศร้าใจเมื่อคิดว่า
จะไม่ได้พบบุตรชายอีก เขาริบายใน
ฐานะสมาชิกค่อนข้างใหม่ของศาสนจักร
ว่า พวกเขาออมเงินไปพระวิหารได้เพียง
ครั้งหนึ่งแล้วก่อนลูกชายเกิด ที่พวกเขา
ได้รับการผินกั้นสามีภรรยาและได้
ผินกั้นกับบุตรสาวสองคน เขาริบายต่อ
จากนั้นว่าพวกเขาออมเงินเพื่อกลับไป
พระวิหารอีกรอบได้แล้วแต่ก็ไม่สามารถ
พบบุตรชายไปผินกั้นกับเขาได้



โดยทราบดีว่าอาจเกิดความเข้าใจผิด
ข้าพเจ้าจึงอธิบายว่าเขาจะได้พบบุตร
ชายอีกครั้งแน่นอนถ้าเขายังคงซื่อสัตย์
เพราะศาสนพิธีผินกั้นที่ได้ผูกเขากับ
ภรรยาและบุตรสาวเพียงพอจะผูกเขา
กับบุตรชายที่เกิดในพันธสัญญาเช่นกัน
เขากล่าวด้วยความประหลาดใจว่านี่
จริงหรือ และเมื่อข้าพเจ้ายืนยันว่าจริง
เขากล่าวต่อจากนั้นข้าพเจ้ายินดีจะพูด
กับภรรยาเขาที่ไม่มีทางปลอมประโลม
ใจได้เลยในช่วงสองสัปดาห์ที่ตั้งแต่การ
เสียชีวิตของบุตรชายหรือไม่

บ่ายวันอาทิตย์หลังการประชุมใหญ่
ข้าพเจ้าพูดคุยกับซิสเตอร์ทิมิธีและ
อธิบายหลักคำสอนอันน่ายินดีนี้ต่อเธอ
เธอถามทั้งน้ำตาด้วยความเจ็บปวดจาก
การสูญเสียมาหมาดๆ แต่บัดนี้ด้วยแสง
ริบหรี่ของความหวังว่า “ดิฉันจะได้อุ้ม
ลูกชายไว้ในอ้อมแขนอีกครั้งจริงหรือคะ
เขาเป็นของดิฉันตลอดไปจริงหรือคะ”
ข้าพเจ้ารับรองกับเธอว่าถ้าเธอรักษา
พันธสัญญา อำนาจการผินกั้นในพระวิหารที่มี
ผลเพราะสิทธิอำนาจของพระเยซูคริสต์
จะยอมให้เธอได้อยู่กับบุตรชายอีกครั้ง
และได้อุ้มเขาไว้ในอ้อมแขน

ซิสเตอร์ทิมิธีแม้ใจจะแตกสลายกับ
การสูญเสียบุตรชายแต่ก็จากไปพร้อม
น้ำตาแห่งความสำนึกคุณและเปี่ยม

ด้วยความหวังเพราะศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์
ของพระวิหาร ซึ่งเกิดขึ้นได้เพราะ
พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา

ทุกครั้งที่เราเข้าพระวิหาร—ทั้งหมด
ที่เราได้ยื่น ทำ และพูด ศาสนพิธีทุก
อย่างที่เรามีส่วนร่วม และพันธสัญญา
ทุกข้อที่เราทำ—ล้วนนำเราให้หันไป
หาพระเยซูคริสต์ เรารู้สึกถึงสันติสุข
เมื่อเราได้ยื่นพระวจนะของพระองค์
และเรียนรู้จากแบบอย่างของพระองค์
ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีสอนว่า
“จงไปพระนิเวศของพระเจ้า ที่นั่น
ท่านจะรู้สึกถึงพระวิญญานและติดต่อกับ
พระองค์ และท่านจะรู้สึกสันติที่ท่าน
จะไม่พบในที่ใด”⁸

ขั้นตอนที่สอง “ฟังถ้อยคำของเรา”

ในหลักคำสอนและพันธสัญญาเรา
อ่านว่า “ไม่ว่าโดยเสียงของเราเองหรือ
โดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา,
ก็เหมือนกัน”⁹ ตั้งแต่สมัยของอาดัม
เรื่อยมาจนถึงสมัยของศาสดาพยากรณ์
ยุคปัจจุบัน โธมัส สเปนเซอร์ มอนสัน
พระเจ้าตรัสผ่านตัวแทนที่พระองค์ทรง
มอบอำนาจ คนที่เลือกฟังและเอาใจใส่
พระวจนะของพระเจ้าตามที่ประทาน
ผ่านศาสดาพยากรณ์ จะพบความ
ปลอดภัยและสันติสุข

ในพระคัมภีร์มอรมอนเราพบตัวอย่างมากมายของความสำคัญของการทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์และยืนกับท่าน รวมทั้งบทเรียนที่ได้จากนิมิตเรื่องต้นไม้แห่งชีวิตของลีไฮ ซึ่งอยู่ใน 1 นีไฟ บทที่ 8 ไม่มีอาคารใหญ่และกว้างที่แออัดหรือมีเสียงอึกที่มาจากหน้าต่างที่เปิดอยู่ หรือชักนำให้ทำผิดล่อเลียน และทำให้สับสนเท่าในสมัยของเรา ในข้อความนี้เราอ่านเรื่องของคนสองกลุ่มและการตอบสนองของเสียงร้องเรียกจากอาคารหลังนั้น

เริ่มจาก ข้อ 26 เราอ่านว่า

“และพ่อกวาดตาของพ่อไปรอบๆ ด้วย, และเห็น, อาคารใหญ่และกว้าง หลังหนึ่ง, อยู่บนอีกฝั่งของแม่น้ำที่มีสายน้ำ . . .

“และมันเต็มไปด้วยผู้คน, . . . และพวกเขาอยู่ในอาภักดิ์หรือล่อเลียนและซึ้นิ้วของพวกเขามาทางผู้คนซึ่ง . . . มาและกำลังรับส่วนผลนั้น.

“และหลังจากพวกเขาได้ *ชิมรส* ของผลนั้นแล้ว พวกเขามีความละอาย, อันเนื่องมาจากผู้ซึ่งกำลังเยาะเย้ยพวกเขาอยู่; และพวกเขาตกลงไปในทางที่ต้องห้ามและหายไป.”¹⁰

ใน ข้อ 33 เราอ่านเกี่ยวกับคนที่ตอบสนองการเยาะเย้ยและการล่อเลียนจากอาคารต่างออกไป ศาสดาพยากรณ์ลีไฮอธิบายว่าคนในอาคาร “ซึ้นิ้วเยาะเย้ยข้าพเจ้าและผู้ที่กำลัง *รับส่วน* ผลนั้นด้วย; แต่เราหาใส่ใจพวกเขาไม่.”¹¹

ความแตกต่างสำคัญระหว่างคนที่ละอาย ตกไป และหายไป กับคนที่ไม่เอาใจใส่การล่อเลียนจากอาคารและยืนกับศาสดาพยากรณ์มีอยู่ในสองวลีนี้: หนึ่ง “หลังจากพวกเขาได้ *ชิมรส*”

และสอง “ผู้ที่กำลัง *รับส่วน*”

กลุ่มแรกมาถึงต้นไม้ ยืนกับศาสดาพยากรณ์ครู่หนึ่ง เพียงแต่ *ชิมรส* ผลไม้เท่านั้น พวกเขาไม่กินต่อ พวกเขาจึงยอมให้การหัวเราะเยาะจากอาคารมีผลต่อพวกเขา ดึงพวกเขาออกห่างจากศาสดาพยากรณ์ และเข้าไปในทางต้อง



ห้ามที่พวกเขาหายไป

ตรงข้ามกับคนที่ชิมรสและพลัดหลงคือคนที่ยังคง *รับส่วน* ผลนั้น บุคคลเหล่านี้ไม่สนใจความซุลมุนวุ่นวายจากอาคาร ยืนอยู่ข้างศาสดาพยากรณ์ และชื่นชมความปลอดภัยและสันติสุขที่ได้มา คำมั่นสัญญาของเราต่อพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์จะเป็นคำมั่นสัญญาบางเวลาไม่ได้ หากเป็นเช่นนั้นเท่ากับเราปล่อยให้ตัวเรายอมต่อคนที่หามันทำลายสันติสุขของเรา เมื่อเราฟังพระเจ้าผ่านผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงมอบอำนาจ เท่ากับเรายืนในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และจะย้ายที่ไม่ได้

ปฏิปักษ์เสนอทางออกหลายๆ ที่ อาจดูเหมือนให้คำตอบแต่ยิ่งพาเราออกห่างจากสันติสุขที่เราแสวงหา เขาเสนอภาพลวงตาที่ภายนอกดูเหมือนถูกต้องและปลอดภัยแต่สุดท้ายแล้วจะพังลงเหมือนอาคารใหญ่และกว้าง ทำลายทุกคนที่แสวงหาสันติสุขในอาคารหลังนั้น

ความจริงที่เรียบง่ายอยู่ในเพลงปฐมวีย์ “คำสอนศาสดา: รักษาพระบัญญัติพระดรัส ในนี้ *สันติ ปลอดภัย*”¹²

ขั้นตอนที่สาม “เดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญญาณเรา”

ไม่ว่าเราพลัดหลงจากเส้นทางไกลเพียงใด พระผู้ช่วยให้รอดทรงเชื่อเชิญ

เราให้กลับมาเดินกับพระองค์ คำเชื่อเชิญให้เดินกับพระเยซูคริสต์เป็นคำเชื่อเชิญให้ไปเทศน์กับพระองค์จากเทศน์นี้ไปคัลวารี และจากคัลวารีไปอูโมงค์ในสวน เป็นคำเชื่อเชิญให้สังเกตและประยุกต์ใช้การพลีพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้ของพระองค์ผู้มาถึงเรา แต่ละคนและไม่มีขอบเขต เป็นคำเชื่อเชิญให้กลับใจให้เราพึ่งพาเดชาานุภาพการชำระให้สะอาดของพระองค์ และจับพระพาหุที่กางออกด้วยความรัก เป็นคำเชื่อเชิญให้อยู่อย่างสันติ

บางครั้งในชีวิตเรา เราทุกคนรู้สึกถึงความเจ็บปวดและความปวดร้าวใจที่มากับบาปและการล่วงละเมิด เพราะ “ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่มีบาป เราก็หลอกตัวเอง และสิ่งจะไม่ได้อยู่ในตัวเราเลย”¹³ แต่ “ถึงบาป [ของเรา] เป็นเหมือนสีแดงเข้ม” เมื่อเราประยุกต์ใช้การชดใช้ของพระเยซูคริสต์และเดินกับพระองค์ผ่านการกลับใจที่จริงใจ บาปนั้นก็ “จะขาวอย่างหิมะ”¹⁴ แม้เราทุกข์หนักกับความรู้สึกผิดแต่เราจะได้สันติสุข

แอลมาผู้บุตรถูกบังคับให้เผชิญบาปของตนเมื่อเทพของพระเจ้ามาเยือนเขาอธิบายประสบการณ์ดังนี้

“จิตวิญญาณพ่อปวดร้าวจนสุดขีด และถูกทรมานด้วยบาปทั้งหมดของพ่อ . . . แท้จริงแล้ว, พ่อรู้ว่าพ่อทูลต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพ่อ, และว่าพ่อไม่ได้รักษาพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์.”¹⁵

ร้ายแรงเท่ากับบาปของเขา และในช่วงที่ทรมานอย่างยิ่งนี้ เขากล่าวต่อไปว่า

“พ่อจำได้ด้วยว่าพ่อได้ยืนบิดาของพ่อพยากรณ์แก่ผู้คนเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์องค์หนึ่ง, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, เพื่อทรงชดใช้บาปของโลก.

“ . . . พ่อร้องอยู่ในใจพ่อ: ข้าแต่พระเยซู, พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ขอพระองค์ทรงเมตตาข้าพระองค์”¹⁶

“และพ่อไม่เคย, ได้รับการปลดบาป

ของพ่อ, จนกระทั่งพ่อร้องทูลขอความเมตตาต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์. แต่ดูเถิด, พ่อร้องทูลพระองค์และ *พ่อพบสันติในจิตวิญญาณพ่อ*¹⁷

เช่นเดียวกับแอลมา เราจะพบสันติสุขในจิตวิญญาณของเราเช่นกัน เมื่อเราเดินกับพระเยซูคริสต์ กลับใจจากบาป และประยุกต์ใช้เดชานุภาพการเยียวยาในชีวิตเรา

สันติสุขที่เราทุกคนแสวงหา เรียกร้องมากกว่าความปรารถนา สิ่งนี้ เรียกร้องให้เรากระทำ—โดยเรียนรู้จากพระองค์ ฟังพระวจนะของพระองค์ และเดินกับพระองค์ เราอาจไม่สามารถควบคุมทั้งหมดที่เกิดขึ้นรอบตัวเรา แต่เราสามารถควบคุมได้ว่าเราจะประยุกต์ใช้แบบแผนสำหรับสันติสุขที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้อย่างไร—แบบแผนที่ทำให้คิดถึงพระองค์ได้บ่อยๆ

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็น “ทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต”¹⁸ และโดยผ่านพระองค์เท่านั้นที่เราจะได้สันติสุขแท้จริงในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ขอให้ชื่นชมยินดี,” *เสียดิฉัน*, พ.ย. 2008, 33.
2. โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ขอให้ชื่นชมยินดี,” 32.
3. ยอห์น 16:33; เน้นตัวเอน.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:23–24.
6. อีสยาห์ 2:3.
7. โทมัส เอส. มอนสัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประภาคารส่องโลก,” *เสียดิฉัน*, พ.ค. 2011, 117.
8. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, ใน “Rejoice in the Blessings of the Temple,” *เสียดิฉัน*, ธ.ค. 2002, 33.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:38.
10. 1 นิโไฟ 8:26–28; เน้นตัวเอน.
11. 1 นิโไฟ 8:33; เน้นตัวเอน.
12. “รักษาพระบัญญัติ,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 68–69; เน้นตัวเอน.
13. 1 ยอห์น 1:8.
14. อีสยาห์ 1:18.
15. แอลมา 36:12–13.
16. แอลมา 36:17–18.
17. แอลมา 38:8; เน้นตัวเอน.



โดยเอลเดอร์ ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

บิดา

วันนี้ข้าพเจ้าจะมุ่งเน้นสิ่งดีๆ ที่ผู้ชายจะทำได้ในบทบาทสูงสุดของลูกผู้ชาย นั่นคือสามีและบิดา

วันนี้ข้าพเจ้าจะพูดเรื่องบิดา บิดาเป็นรากฐานในแผนแห่งความสุขของพระเจ้า และข้าพเจ้าต้องการเปล่งเสียงให้กำลังใจผู้ที่กำลังพยายามทำการเรียกนั้นอย่างดี การสรรเสริญและส่งเสริมความเป็นบิดาและบิดาทั้งหลายไม่ใช่การทำให้อับอายหรือลดคุณค่าใครก็ตาม วันนี้ข้าพเจ้าจะมุ่งเน้นเพียงสิ่งดีๆ ที่ผู้ชายจะทำได้ในบทบาทสูงสุดของลูกผู้ชาย นั่นคือสามีและบิดา เดวิด แบลงเคนฮอร์น ผู้เขียนหนังสือ *Fatherless America* [อเมริกาไร้บิดา] กล่าวว่า “ทุกวันนี้ สังคมอเมริกาโดยพื้นฐานแล้วมีแนวคิดแบ่งแยก

สองฝักสองฝ่ายในเรื่องความเป็นบิดา บางคนถึงกับจำไม่ได้ บางคนขุ่นเคืองกับเรื่องนี้ คนอื่นๆ รวมถึงนักวิชาการครอบครัวจำนวนหนึ่งเพิกเฉยหรือรังเกียจแนวคิดดังกล่าว หลายคนไม่ได้ต่อต้าน แต่ก็ไม่สนใจ หลายคนหวังว่าเราทำได้ แต่เชื่อว่าสังคมของเราทำไม่ได้หรือจะไม่ทำอีกแล้ว”¹

ในฐานะศาสนจักร เราเชื่อในบิดา เราเชื่อใน “อุดมคติของชายที่ให้ความสำคัญกับครอบครัวก่อน”² เราเชื่อว่า “โดยแบบแผนของพระผู้เป็นเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรม และรับผิดชอบที่จะจัดหา



สิ่งจำเป็นต่างๆ ของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว”³ เราเชื่อว่าในหน้าที่ครอบครัวที่สัมพันธ์กันของพวกเขา “บิดาและมารดา มีหน้าที่ช่วยเหลือกันในฐานะหุ้นส่วนเท่าๆ กัน”⁴ เราเชื่อว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีบิดา บิดามีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวและแทนที่ไม่ได้

บางคนมองเห็นสิ่งดีของความเป็นบิดาในทางสังคม เป็นบางสิ่งที่ผูกมัดชายกับลูกๆ ของเขา จูงใจให้พวกเขาเป็นพลเมืองดีและให้เด็กถึงความต้องการของผู้อื่น เปลี่ยนแนวคิดที่ว่า “มารดา มีหน้าที่รับผิดชอบต่อบุตร ด้วยการเป็นทั้งบิดามารดา มีหน้าที่รับผิดชอบต่อบุตร . . . สรุปคือความสำคัญของผู้ชายคือการเป็นบิดา ความสำคัญของบุตรที่จะมีบิดา ความสำคัญของสังคมที่จะสร้างบิดา”⁵ ขณะที่การพิจารณาดังกล่าวเป็นความจริงและสำคัญแน่นอน เรารู้ว่าความเป็นบิดาเป็นมากกว่าโครงสร้างของสังคมหรือผลของวิวัฒนาการ บทบาทของบิดามี



ก บิดาแสดงความรักเมื่อพวกเขาทำงานในการรับใช้และก้ำจุนครอบครัว



ข ความเป็นบิดาเรียกร้องการเสียสละ แต่ก็เป็นที่มาแห่งความพึงพอใจอันหาที่เปรียบมิได้

ต้นกำเนิดจากสวรรค์ โดยเริ่มกับพระบิดาในสวรรค์ และกับท่านบิดาอาดัมในโลกมรรตย

แบบอย่างความเป็นบิดาแห่งสวรรค์ที่ตีพร้อมคือพระบิดาบนสวรรค์ พระอุปนิสัยและพระคุณลักษณะของพระองค์รวมถึงความดีงามที่ล้นเหลือและความรักที่สมบูรณ์แบบ งานและรัศมีภาพของพระองค์คือการพัฒนาความสุข และชีวิตนิรันดร์ของบุตรธิดาของพระองค์⁶ บิดาในโลกที่ตกแล้วนี้ไม่มีคำอันใดเลยเมื่อเทียบกับองค์กษัตริย์ราชเบื้องบน แต่โดยที่สุดความสามารถพวกเขาพยายามเป็นเหมือนพระองค์ และโดยแท้แล้วพวกเขาก็ลงแรงในงานของพระองค์ พวกเขาได้รับเกียรติด้วยความไว้วางใจพิเศษและจริงจัง

สำหรับผู้ชาย ความเป็นบิดาเผยความอ่อนแอและความต้องการของเราเองที่จะปรับปรุงตัว ความเป็นบิดาเรียกร้องการเสียสละ แต่ก็เป็นที่มาแห่งความพึงพอใจที่หาเปรียบมิได้ แม้เป็นปีติสุข หนึ่ง แบบอย่างที่สูงที่สุดคือพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรักเราผู้เป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์ จนพระองค์ประทานพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดเพื่อความรอดและความสูงส่งของเรา⁷ พระเยซูตรัสว่า “ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการสละชีวิตเพื่อมิตรสหายของตน”⁸ บิดาแสดงความรักนั้นเมื่อพวกเขาสละชีวิตของตนวันแล้ววันเล่าในการทำงานรับใช้และก้ำจุนครอบครัว

บางทีงานสำคัญที่สุดของบิดาคือการหันใจลูกของเขาไปหาพระบิดาบนสวรรค์ ถ้าโดยแบบอย่างและถ้อยคำของบิดา เขาสามารถแสดงถึงความจงรักภักดีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิตประจำวันได้ บิดาคนนั้นได้มอบกุญแจสู่สันติสุขในชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึงแก่ลูกของเขา⁹ บิดาที่อ่านพระคัมภีร์ให้ฟังหรืออ่านกับลูกของเขาทำให้พวกเขาคุ้นเคยกับพระสุรเสียงของพระเจ้า¹⁰



เราพบในพระคัมภีร์หลายครั้งถึงการเน้นย้ำพันธะรับผิดชอบของบิดามารดาที่จะสอนลูกของตน

“และหนึ่ง, ตราบเท่าที่บิดามารดา มีลูกในไซอัน, หรือในสเตคหนึ่งสเตคใดของนาง, ซึ่งจัดตั้งขึ้น, ที่มีได้สอนพวกเขาให้เข้าใจหลักคำสอนเรื่องการกลับใจ, ศรัทธาในพระคริสต์พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์, และเรื่องบัญญัติมาและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ, เมื่ออายุแปดขวบ, บาปยอมอยู่บนศีรษะของบิดามารดา . . .

“และพวกเขาพึงสอนลูกๆ ของตนให้สวดอ้อนวอนด้วย, และให้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า.”¹¹

ในปี 1833 พระเจ้าทรงดำหนิสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุด ที่ให้ความสนใจต่อหน้าที่การสอนลูกๆ ของพวกเขาไม่เพียงพอ พระองค์ตรัสกับคนหนึ่งอย่างเจาะจงว่า “เจ้ามิได้สอนแสงสว่างและความจริงแก่ลูกๆ, ตามพระบัญญัติ; และคนชั่วร้ายคนนั้นยังมีอำนาจ, ในเวลานี้, เหนือเจ้า, และนี่เป็นเหตุแห่งความทุกข์ของเจ้า.”¹²

บิดาต้องสอนกฎและงานของพระผู้เป็นเจ้าใหม่ต่อคนทุกรุ่น ดังที่ผู้เขียนหนังสือสดุดีประกาศไว้

“เพราะพระองค์ทรงสถาปนาพระโอวาทไว้ในยาโคบ และทรงตั้งธรรมบัญญัติไว้ในอิสราเอล ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาแก่บรรพบุรุษของเรา ว่าให้แจ้ง

เรื่องราวเหล่านั้นแก่ลูกหลานของพวกเขา

“เพื่อคนรุ่นหลัง คือลูกหลานที่จะเกิดมา จะทราบเรื่อง และจะลุกขึ้นบอกลูกหลานของพวกเขาต่อไปอีก

“เพื่อพวกเขาจะตั้งความหวังไว้ในพระเจ้า และไม่ลืมพระราชกิจของพระเจ้า แต่รักษาพระบัญญัติของพระองค์”¹³

แน่นอนว่าการสอนพระกิตติคุณเป็นหน้าที่ที่ร่วมกันระหว่างบิดากับมารดา แต่พระเจ้าทรงบอกอย่างชัดเจนว่าพระองค์ทรงคาดหวังบิดาที่จะรับผิดชอบในการให้ความสำคัญสูงสุดกับสิ่งนี้ (และจำไว้ด้วยว่าการคุยเล่นกัน การทำงานและเล่นด้วยกัน และการฟังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการสอน) พระเจ้าทรงคาดหวังให้บิดาช่วยขัดเกลาบุตรของตน และเด็กต้องการและต้องมีแบบอย่าง

ข้าพเจ้าได้รับพรที่มีบิดาเป็นแบบอย่างที่ดี ข้าพเจ้าจำได้เมื่อเป็นเด็กอายุ 12 ขวบ คุณพ่อข้าพเจ้าเป็นผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสภาเทศบาลเมืองในชุมชนเล็กๆ ของเรา ท่านไม่ได้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอย่างเอิกเกริก—ข้าพเจ้าจำได้เพียงว่าคุณพ่อให้ข้าพเจ้ากับพี่ชายไปแจกจ่ายใบปลิวตามบ้าน กระตุ้นให้ผู้คนเลือกพอล คริสทอฟเฟอร์สัน มีหลายคนที่ข้าพเจ้ายืนใบปลิวให้กล่าวชื่นชมว่าพอลเป็นคนดี และซื่อสัตย์ พวกเขาเต็มใจจะเลือกท่าน หัวใจเด็กหนุ่มอย่างข้าพเจ้าพองโตด้วยความภาคภูมิใจในคุณพ่อข้าพเจ้า ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจและปรารถนาจะเดินตามรอยเท้าท่าน ท่านไม่ได้ดีพร้อม—ไม่มีใครดีพร้อม—แต่ท่านซื่อตรง เป็นคนดี และเป็นแบบอย่างให้บุตรคนหนึ่งอยากจะเป็นเหมือนท่าน

วินัยและการลงโทษเป็นส่วนหนึ่งของการสอน ดังที่เปาโลกล่าว “เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตีสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก”¹⁴ แต่ในวินัยบิดาต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษเพื่อไม่ให้เป็นการ

กระทำที่ทารุณ ซึ่งจะไม่มีวันมีเหตุผลในการทำเช่นนั้นเลย เมื่อบิดาลงโทษแรงจูงใจของเขาต้องเป็นความรัก และนำทางโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

“จงว่ากล่าวโดยไม่ชักช้าด้วยความเนียบขาด, เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจ; และจากนั้นในเวลาต่อมาจงแสดงความรักเพิ่มขึ้นต่อคนที่ท่านว่ากล่าว, เกือบเขาจะถือว่าท่านเป็นศัตรูของเขา;

“เพื่อเขาจะรู้ว่าความซื่อสัตย์ของท่านแข็งแกร่งยิ่งกว่าเชือกแห่งความตาย”¹⁵

วินัยในแบบแผนแห่งสวรรค์ไม่ใช่เรื่องของการทำโทษแต่เป็นเรื่องของการช่วยคนที่เรารักตามเส้นทางแห่งการควบคุมตนเอง

พระเจ้าตรัสว่า “เด็กทุกคนมีสิทธิ์ได้รับการดูแลจากบิดามารดาของตน จนกว่าพวกเขาจะบรรลุนิติภาวะ”¹⁶ การหาเลี้ยงครอบครัวเป็นงานศักดิ์สิทธิ์ การจัดหาให้ครอบครัว แม้โดยทั่วไปจะเรียกร้องการใช้เวลาจากครอบครัว แต่สอดคล้องกับความเป็นบิดา—นี่คือแก่นหลักของการเป็นบิดาที่ดี “งานและครอบครัวเป็นความรับผิดชอบที่ซ้อนทับกัน”¹⁷ แน่แน่นอนว่าสิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าชายคนหนึ่งจะเพิกเฉยต่อครอบครัวเพื่อทำแต่งงาน หรือในอีกข้างหนึ่งไม่พยายามทำงานและต้องการผลึกหน้าที่รับผิดชอบของตนเองไปให้ผู้อื่น กษัตริย์เบนจามินกล่าวว่า

“ท่านจะไม่ปล่อยให้ลูกๆ ของท่านหิวโหย, หรือเปลือยเปล่า; ทั้งท่านจะไม่ปล่อยให้พวกเขาล่วงละเมิดกฎหมายของพระผู้เป็นเจ้า, และต่อสู้และทะเลาะกัน, . . .

“แต่ท่านจะสอนพวกเขาให้เดินในทางแห่งความจริงและธรรมะ; ท่านจะสอนให้พวกเขารักกัน, และรับใช้กัน”¹⁸

เราทราบถึงความทุกข์ของชายที่ไม่สามารถหาหนทางและรายได้ในการค้าจนครอบครัวอย่างเพียงพอ ไม่มี ความอับอายสำหรับผู้ใดในเวลานั้น แม้

จะพยายามสุดความสามารถแล้ว แต่ก็ไม่สามารถทำหน้าที่ที่งานทั้งหมดของบิดาได้ “ความพิการ ความตาย หรือสภาพการณ์อื่นๆ อาจทำให้แต่ละบุคคลจำต้องปรับตัว ญาติพี่น้องควรให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น”¹⁹

ความรักที่มีต่อมารดาของลูกๆ—และการแสดงความรักนั้น—เป็นสิ่งที่ดีที่สุดสองสิ่งที่บิดาทำได้เพื่อลูก สิ่งนี้ยืนยันความเชื่อมั่นและเสริมสร้างชีวิตแต่งงานซึ่งเป็นพื้นฐานของชีวิตครอบครัวและความมั่นคง

ชายบางคนเป็นพ่อเลี้ยงลูกคนเดียว พ่อบุญธรรม หรือพ่อเลี้ยง หลายคนพยายามอย่างยิ่งและทำสุดความสามารถในบทบาทที่บ่อยครั้งยากมาก เรายกย่องผู้ที่ทำสุดความสามารถด้วยความรัก ความอดทน และการเสียสละ เพื่อสนองตอบความต้องการส่วนตัวและครอบครัว เราควรทราบด้วยว่า พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองทรงฝากฝัง



บิดาคนหนึ่งผู้อ่านพระกัมภีร์ให้ลูกฟังหรืออ่านกับลูกทำให้พวกเขาคุ้นเคยกับพระสุรเสียงของพระเจ้า



พระเจ้าทรงคาดหวังให้บิดาช่วยขัดเกลาบุตรของตน และเด็กต้องการและต้องมีแบบอย่าง

พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของ พระองค์ให้อยู่ในความดูแลของบิดา บุญธรรม แน่นนอนเรายกย่องโยเซฟ ด้วยเพราะเมื่อพระเยซูทรงเจริญวัย พระองค์ “เจริญขึ้นในด้านสติปัญญา และด้านร่างกาย เป็นที่ชอบต่อพระ พักตร์พระเจ้าและต่อหน้าคนทั้งหลาย ด้วย”²⁰

ช่างน่าสลดใจ สาเหตุจากความตาย การทอดทิ้ง หรือการหย่าร้าง เด็กบางคนไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา บางคนอาจอยู่กับบิดาแต่ร่างกายแต่จิตใจของบิดานั้นไม่อยู่ หรือไม่เอาใจใส่ หรือไม่สนับสนุน เราเรียกร้องให้บิดาทุกคนทำให้ดีขึ้น และเป็นคนที่ดีขึ้น เราเรียกร้องสื่อและวงการบันเทิงต่างๆ ให้แสดงภาพบิดา ผู้มีความสามารถและอุทิศตน ผู้ที่รักภรรยาอย่างแท้จริงและนำทางลูกๆ ของตนอย่างมีสติปัญญา แทนที่จะแสดงภาพบิดาที่เฟอะฟะและเป็นตัวตลกหรือเป็น “คนที่สร้างปัญหา” ซึ่งทั้งหมดมักจะเป็นอย่างนั้น

ถึงเด็ก ๆ ที่สถานการณ์ครอบครัว กำลังมีปัญหา เรามักคิดว่าตัวท่านไม่ได้มีค่าน้อยลงเพราะสิ่งนั้นเลย บางครั้งความท้าทายเป็นการบ่งบอกว่าพระเจ้าทรงวางใจในตัวท่าน พระองค์ทรงช่วยท่านได้ ทั้งโดยตรงและผ่านผู้อื่น ให้รับมือกับสิ่งที่ท่านเผชิญ ท่านสามารถเป็นคนรุ่นแรกในครอบครัวท่าน ที่แบบแผนแห่งสวรรค์ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงแต่งตั้งไว้สำหรับครอบครัวจะเป็นรูปเป็นร่างขึ้นและเป็นพรแก่คนทุกรุ่นหลังจากท่าน

ถึงเด็กหนุ่มทั้งหลาย การรับรู้ถึงบทบาทที่ท่านจะมีในฐานะผู้จัดหาและผู้ปกป้อง เราขอบอกท่านว่า จงเตรียมตัวตั้งแต่วินาทีนี้โดยขยันเรียนหนังสือและวางแผนสำหรับการศึกษาลงทุนขั้นมัธยมศึกษา การศึกษาไม่ว่าจะในมหาวิทยาลัย โรงเรียนอาชีวศึกษา การฝึกงาน หรือโปรแกรมที่คล้ายๆ กัน คือกุญแจสำคัญในการพัฒนาทักษะและความสามารถที่ท่านจะต้องมี



จงใช้ประโยชน์ในโอกาสที่จะคบหากับผู้คนทุกวัย รวมถึงเด็กๆ เรียนรู้วิธีสร้างสัมพันธภาพที่แน่นแฟ้นและคุ้มค่า ซึ่งโดยปกติหมายถึงการพบปะพูดคุยกันโดยตรงกับผู้คนและบางครั้งทำสิ่งต่างๆ ด้วยกัน ไม่ใช่แค่พัฒนาทักษะการส่งข้อความ จงใช้ชีวิตของท่านเพื่อว่าในฐานะลูกผู้ชาย ท่านจะนำความบริสุทธิ์มาสู่การแต่งงานและลูกๆ ของท่าน

ถึงอนุชนรุ่นหลังทุกคน เราขอบอกท่านว่า ไม่ว่าท่านจะจัดคุณพ่อของท่านอยู่ในลำดับใดระหว่าง ดี-ดีมาก-ดีที่สุด (และข้าพเจ้าคาดว่าลำดับนั้นจะสูงขึ้นเรื่อยๆ เมื่อท่านเติบโตและฉลาดขึ้น) ตัดสินใจยกย่องคุณพ่อและคุณแม่ด้วยการดำเนินชีวิตของท่าน จงระลึกถึงความหวังของบิดาคณะหนึ่งตั้งที่ยอห์นกล่าวไว้ “ไม่มีอะไรทำให้ข้าพเจ้ายินดียิ่งไปกว่านี้ คือที่ได้ยินว่าลูกๆ ของข้าพเจ้าประพฤติตามความจริง”²¹ ความชอบธรรม

ของท่านคือเกียรติยศสูงสุดที่บิดาทุกคนพึงได้รับ

ถึงพี่น้องชายทั้งหลาย เหล่าบิดาในศาสนจักรนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ข้าพเจ้าทราบที่ท่านหวังจะเป็นบิดาที่ดีพร้อมยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าทราบว่าข้าพเจ้าอยากเป็นเช่นนั้น กระนั้น ต่อให้เราไม่ติดจำกัด ก็ขอให้เรารุดไป ขอให้เราทิ้งแนวคิดเกินจริงของปัจเจกนิยมและภาวะอิสระในวัฒนธรรมทุกวันนี้และให้คิดถึงความสุขและความผาสุกของผู้อื่นก่อน แน่นนอนว่าแม้ความไม่คู่ควรของเรา พระบิดาบนสวรรค์จะทรงขยายเรา และทำให้ความพยายามที่เรียบง่ายของเราบังเกิดผล ข้าพเจ้าได้รับกำลังใจจากเรื่องราวใน *New Era* หลายปีมาแล้ว ผู้เขียนเล่าเรื่องต่อไปนี้

“เมื่อผมยังเด็ก ครอบครัวเล็กๆ ของเรอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนท์หนึ่งห้องนอนบนชั้นสอง ผมนอนบนโซฟาในห้องนั่งเล่น . . .

“คุณพ่อของผมเป็นคนงานเหล็กกล้า ออกจากบ้านไปทำงานแต่เช้าตรู่ทุกวัน ทุกๆ เช้าท่านจะ . . . ห่มผ้าให้ผมและยืนนิ่งอยู่ครู่หนึ่ง ผมคงกึ่งหลับกึ่งฝันเมื่อผมสัมผัสได้ว่าคุณพ่อกำลังยืนอยู่ข้างโซฟา มองมาที่ผม เมื่อผมค่อยๆ ตื่นขึ้น ผมรู้สึกอายที่คุณพ่ออยู่ตรงนั้น ผมพยายามแก้มองกลับต่อ . . . ผมตระหนักว่าขณะที่ท่านยืนอยู่ข้างเตียง ท่านกำลังสวดอ้อนวอนด้วยสุดใจสุดพลัง สุดความคิด—ให้ผม

“คุณพ่อสวดอ้อนวอนให้ผมทุกเช้า ท่านสวดอ้อนวอนว่าผมจะมีความสุขตลอดวัน ผมจะปลอดภัย ผมจะเรียนรู้และเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต และเนื่องจากท่านจะไม่ได้อยู่กับผมจนกว่าจะถึงเย็น ท่านสวดอ้อนวอนให้ครูและเพื่อนๆ ที่ผมจะอยู่ด้วยในวันนั้น . . .

“ที่แรก ผมไม่เข้าใจว่าคุณพ่อทำอะไรทุกเช้าเหล่านั้นเมื่อท่านสวดอ้อนวอนให้ผม แต่เมื่อผมเติบโตขึ้น ผมสัมผัสถึงความรักความสนใจที่ท่านมีต่อตัวผม และทุกสิ่งที่ผมทำ นี่เป็นหนึ่งในความ

ทรงจำที่ผมชื่นชอบที่สุด จนกระทั่งหลายปีผ่านไป หลังจากผมแต่งงาน มีลูกของผมเอง และได้เข้าไปในห้อง ขณะที่พวกเขากำลังหลับและสวด อ่อนวอนให้พวกเขา ผมเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าคุณพ่อผมรู้สึกอย่างไรกับผม”²²

แอลมาเป็นพยานต่อบุตรของท่านว่า “ดูเถิด, พ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าพระองค์นั้นเองที่จะเสด็จมาโดยแน่แท้ . . . ; แท้จริงแล้ว, พระองค์เสด็จมาเพื่อประกาศข่าวอันนำยินดีแห่งความรอด ให้ผู้คนของพระองค์.”

“และบัดนี้, ลูกพ่อ, นี่คือการปฏิบัติศาสนกิจซึ่งลูกได้รับเรียกมา, เพื่อประกาศข่าวอันนำยินดีแก่คนเหล่านี้, เพื่อเตรียมจิตใจพวกเขา; หรือ . . . เพื่อพวกเขาจะเตรียมจิตใจลูกๆ ของตนให้ฟังพระวจนะในเวลาแห่งการเสด็จมาของพระองค์.”²³

นั่นคือการปฏิบัติศาสนกิจของบิดาในวันนี้ ขอพระเจ้าเป็นเจ้าประทานพร และทำให้บิดาสามารถทำดั่งนั้น ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. David Blankenhorn, *Fatherless America: Confronting Our Most Urgent Social Problem* (1995), 62.
2. Blankenhorn, *Fatherless America*, 5.
3. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียไฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
4. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” 165.
5. Blankenhorn, *Fatherless America*, 25–26.
6. ดู โมเสส 1:39.
7. ดู ยอห์น 3:16.
8. ยอห์น 15:13.
9. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23; โมเสส 6:59.
10. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:34–36.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:25, 28.
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:42.
13. สดุดี 78:5–7.
14. ฮีบรู 12:6.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:43–44.
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 83:4.
17. Blankenhorn, *Fatherless America*, 113.
18. โมไซยาห์ 4:14–15.
19. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” 165.
20. ลูกา 2:52.
21. 3 ยอห์น 1:4.
22. Julian Dyke, “Thanks, Dad,” *Tambuli*, Oct. 1994, 45.



โดย เอ็ลเดอร์เคเวนทิน แอล. อุก
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

มองเห็นตัวท่านในพระวิหาร

ข้าพเจ้าสวดอ่อนวอนขอให้เราแต่ละคนถวายเกียรติพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเปลี่ยนแปลงทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อมองเห็นตัวเราในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ซึ่งของพระองค์

การที่แผนแห่งความรอดของพระเจ้ากำลังออกไปในช่วงสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลานี้แทบจะอยู่นอกเหนือความเข้าใจ! อย่างเช่นคำประกาศสร้างพระวิหารใหม่ 4 แห่งของประธานโรมัส เอส. มอนสันในการประชุมใหญ่ภาคนี้ เมื่อประธานมอนสันได้รับเรียกเป็นอัครสาวกในปี 1963 มีพระวิหารเปิดดำเนินการ 12 แห่งในโลก² ด้วยการอุทิศพระวิหารโปรโวซ์ตีเซนต์เตอร์เวลานี้จึงมีพระวิหาร 150 แห่ง และจะมี 177 แห่งเมื่ออุทิศครบทุกแห่งที่ประกาศสร้างนี้เป็นสาเหตุให้เราโน้มขึ้นชมยินดี

หนึ่งร้อยแปดสิบปีก่อน ตรงกับวันนี้ วันที่ 3 เมษายน ปี 1836 นิมิตที่น่าตื่นตาตื่นใจเผยต่อศาสนพยากรณ์โจเซฟ สมิทและอลิเวอร์ คาวเดอริ์ในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ก่อนการอุทิศพระวิหารเพียงหนึ่งสัปดาห์ในนิมิตนี้ทั้งสองท่านเห็นพระเจ้าทรงยืนบนพนักกอกของแท่นพุดในพระวิหาร นอกจากเรื่องอื่นๆ แล้ว พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “ให้ใจผู้คนทั้งปวงของเราชื่นชมยินดี, ผู้ที่สร้างนิเวศน์แห่งนี้, ด้วยศุภกำลังของพวกเขา, แต่นามของเรา. “เพราะดูเถิด, เรายอมรับนิเวศน์แห่งนี้, และนามของเราจะอยู่ที่นี้; และเรา



จะแสดงตนให้ประจักษ์แก่ผู้คนของเรา
ในความเมตตาในนิเวศน์แห่งนี้”³

ในโอกาสศักดิ์สิทธิ์นั้น ศาสดา
พยากรณ์สมัยโบราณมาปรากฏ
รวมทั้งเอลียาห์ผู้มอบกุญแจที่จำเป็นต่อ
ศาสนพิธีพระวิหาร

เรารู้สึกถึงความชื่นชมยินดีที่เกิด
ขึ้นต่อเนื้อใน ก็โต เอกวาดอร์; ฮาราเร
ซิมบับเว; เบลอง บราซิล; และลิมา เปรู
ทั้งกับสมาชิกและผู้สอนศาสนา ตาม
ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ ประเทศไทย
คราวประกาศสร้างพระวิหารที่นั่น
เมื่อปีที่ผ่านมา ซีสเตอร์เชลลี ซีเนียร์
ภรรยาของเดวิด ซีเนียร์ ประธานคณะ
เผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ ในเวลา
นั้นอีเมลบอกครอบครัวและเพื่อนๆ
ว่าหลังจากเธอและสามีได้ฟังประธาน
มอนสันประกาศสร้างพระวิหาร พวกเขา
“นอนไม่หลับ 12 ชั่วโมงและ
น้ำตาไหลด้วยความสุข” พวกเขาโทร
บอกผู้ช่วยประธานคณะเผยแผ่เมื่อ
ห้าทุ่มครึ่ง ผู้ช่วยบอกผู้สอนศาสนา
ทั้งหมด มีรายงานกลับมาว่า “ทั้งคณะ
เผยแผ่ตื่นขึ้นมากลางดึกกระโดดโลด
เต้นบนเตียงของพวกเขา” ซีสเตอร์
ซีเนียร์เตือนครอบครัวและเพื่อนๆ
แบบติดตลกว่า “อย่าบอกแผนกผู้สอน
ศาสนาก็แล้วกัน!”⁴

การตอบสนองทางวิญญาณของ
สมาชิกในประเทศไทยแรงกล้าเท่าเทียม
กัน ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่ามีการเตรียมทาง
วิญญาณในใจและในบ้าน ปรากฏการณ์
จากสวรรค์กำลังเตรียมวิสุทธิชนในพื้นที่
ซึ่งจะก่อสร้างพระวิหารที่เพิ่งประกาศนี้

ซีสเตอร์ซีเนียร์ในประเทศไทยมี
กระจกพิเศษแบบด้ามจับที่ทำไว้สำหรับ
การสอนของเธอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
กับพี่น้องสตรี มีภาพพระวิหารสลัก
ไว้ในกระจกพร้อมกับคำว่า “มองเห็น
ตัวท่านในพระวิหาร” เมื่อส่องกระจก
พวกเขาจะมองเห็นตนเองในกระจก
ประธานซีเนียร์กับภรรยาสอนผู้สนใจ
และสมาชิกให้เห็นภาพตนเองอยู่ใน
พระวิหารโดยเปลี่ยนวิถีชีวิตที่จำเป็น

และเตรียมความพร้อมทางวิญญาณเพื่อ
ให้บรรลุเป้าหมายนี้

เข้าน้ำพเจ้าทำหายเราแต่ละคน ไม่
ว่าเราจะอยู่ที่ใดให้มองเห็นตัวเราใน
พระวิหาร ประธานมอนสันกล่าวไว้ว่า
“ท่านยังไม่ได้ทำทุกอย่างที่ศาสนจักร
มอบให้จนกว่าจะเข้าพระนิเวศน์ของ
พระเจ้าแล้วรับพรทุกประการซึ่งคอยท่าน
อยู่ที่นั่น พรสำคัญและสูงสุดของการ
เป็นสมาชิกศาสนจักรคือพรเหล่านั้นซึ่ง
เราได้รับในพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้า”⁵

แม้จะขาดความชอบธรรมในโลก
ทุกวันนี้ แต่เรามีชีวิตอยู่ในช่วงเวลา
ศักดิ์สิทธิ์ ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายพูด
ถึงสมัยของเราด้วยใจรักและปรารถนา
เมื่อหลายร้อยปีก่อน⁶

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธอ้างทั้ง
โอบาดีห์⁷ ในพันธสัญญาเดิมและ
1 เปโตร⁸ ในพันธสัญญาใหม่โดย
ยอมรับจุดประสงค์อันสำคัญยิ่งของ
พระผู้เป็นเจ้าในการจัดเตรียมบัพติศมา
แทนคนตายและยอมให้เราเป็นผู้ช่วย
ให้รอดบนเขาไซอัน⁹

พระเจ้าทรงทำให้ผู้คนของเรารุ่งเรือง
ทรงจัดเตรียมแหล่งช่วยและการนำทาง
ของศาสดาพยากรณ์เพื่อให้เรากล้าทำ
หน้าที่รับผิดชอบในพระวิหารทั้งสำหรับ
คนเป็นและคนตาย

เพราะพระกิตติคุณที่ได้รับการ
ฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ เราจึงเข้าใจ
จุดประสงค์ของชีวิต แผนแห่งความ
รอดของพระบิดาสำหรับบุตรธิดาของ
พระองค์ การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการ



กระจกแบบด้ามจับที่ทำขึ้นมาพิเศษช่วยผู้คนใน
ประเทศไทยให้เห็นตนเองในพระวิหาร

ไถ่ของพระผู้ช่วยให้รอด และบทบาท
หลักของครอบครัวในองค์การของ
สวรรค์¹⁰

จำนวนพระวิหารที่เพิ่มขึ้นผนวกกับ
เทคโนโลยีก้าวหน้าเพื่อทำให้ความรับ
ผิดชอบด้านประวัติครอบครัวสำหรับ
บรรพชนของเราเกิดสัมฤทธิ์ผลทำให้
สมัยนี้เป็นพรมากที่สุดในประวัติศาสตร์
ทั้งหมด ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในความ
ซื่อสัตย์เป็นพิเศษของเยาวชนที่ทำ
ดังนี้และหาบรรพชนของพวกเขา จาก
นั้นจึงทำงานบัพติศมาและการยืนยัน
ในพระวิหาร ท่านเป็นหนึ่งในบรรดา
ผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอันอย่างแท้จริง

เราเตรียมรับพระวิหารอย่างไร

เรารู้ว่าความชอบธรรมและการชำระ
ให้บริสุทธิ์เป็นส่วนสำคัญยิ่งของการเตรียม
รับพระวิหาร

ในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาค
97 อ่านว่า “และตราบเท่าที่ผู้คนของเรา
สร้างบ้านหลังหนึ่งให้เราในพระนามของ
พระเจ้า, และไม่ยอมให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่
ไม่สะอาดเข้าไปในนั้น, เพื่อจะไม่เสื่อม
ความศักดิ์สิทธิ์, รัศมีภาพของเราจะ
พำนักบนนั้น”¹¹

ประธานศาสนจักรเซ็นในรับรอง
พระวิหารทุกใบเพื่อปกป้องความ
ศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารจนถึงปี 1891
จากนั้นจึงมอบความรับผิดชอบดังกล่าว
ให้อธิการและประธานสแตด

เราปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้สมาชิก
ศาสนจักรดำเนินชีวิตคู่ควรแก่การถือ
ใบรับรองพระวิหาร ขออย่ามองว่า
พระวิหารเป็นเป้าหมายที่ไกลเกินเอื้อม
โดยทำงานกับอธิการ สมาชิกส่วนใหญ่
สามารถบรรลุข้อกำหนดอันชอบธรรม
ทั้งหมดในช่วงเวลาค่อนข้างสั้นถ้าพวกเขา
ตั้งใจจะทำให้ได้และกลับใจอย่าง
เต็มที่จากการล่วงละเมิด ซึ่งรวมถึง
การยอมให้ภัยตนเองและไม่จดจ่อกับ
ความไม่ดีพร้อมหรือบาปของเราอันจะ
ทำให้เรารู้สึกขาดคุณสมบัติในการเข้า
พระวิหารศักดิ์สิทธิ์

การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดบรรลุผลสำเร็จเพื่อบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการไถ่สนองข้อเรียกร้องของความยุติธรรมสำหรับทุกคนที่กลับใจอย่างแท้จริง พระคัมภีร์บรรยายสิ่งนี้ไว้ไพเราะที่สุดว่า “ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้ม ก็ขาวอย่างหิมะ”¹² “และจะไม่จดจำบาปของเจ้าอีกต่อไป”¹³

เรารับรองกับท่านว่าการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่ชอบธรรมจะนำความสุข ความสำเร็จ และสันติสุขมาให้ท่านและครอบครัว¹⁴ สมาชิกทั้งผู้ใหญ่และเยาวชน¹⁵ รับรองความมีค่าควรของตนเองเมื่อพวกเขาตอบคำถามใบรับรองพระวิหาร ข้อกำหนดสำคัญคือเพิ่มพูนประจักษ์พยานของเราในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดา พระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ การฟื้นฟูพระกิตติคุณ และประสบการณ์ปฏิบัติของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พรของพระวิหารมีมากมาย

พรเบื้องต้นของพระวิหารคือศาสนพิธีแห่งความสูงส่ง แผนพระกิตติคุณเกี่ยวข้องกับความสูงส่งและครอบครัว การทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์กับพระเจ้า ศาสนพิธีและพันธสัญญาเหล่านี้ทำและรับในพระวิหารสำหรับคนเป็น ยกเว้นบัพติศมาและการยืนยัน ศาสนพิธีและพันธสัญญาแห่งความรอดทั้งหมดสำหรับคนตายจะได้รับในพระวิหาร

บริคัม ยังก็สอนว่า “ไม่มีสักสิ่งเดียวที่พระเจ้าทรงทำได้เพื่อความรอดของครอบครัวมนุษย์แล้วพระองค์ทรงเพิกเฉยไม่กระทำ . . . ทุกสิ่งนี้สามารถทำให้สำเร็จได้เพื่อความรอดของเขาเอง บรรลุได้ในและโดยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”¹⁶

ผู้นำศาสนจักรวางระเบียบสแตคเวอร์ต โควรัม องค์การช่วยของศาสนจักร คณะเผยแผ่ เป็นต้น ในโบสถ์ของเรา และอาคารอื่นๆ พระเจ้าทรงวางระเบียบ



ครอบครัวในวันตรุษในพระวิหารเท่านั้น

เห็นชัดว่าคนมีใจซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิดผู้กลับใจจริงจากบาปของพวกเขาก็ที่ยอมรับอย่างสมบูรณ์ต่อพระเจ้าในพระนิเวศน์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์¹⁷ เรารู้ว่า “พระเจ้าไม่ทรงลำเอียง”¹⁸ สิ่งมีค่าอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าชอบเกี่ยวกับพระวิหารคือคนที่เข้าไปในนั้นไม่มีการแบ่งแยก ความร่ำรวย ตำแหน่ง หรือฐานะใดๆ เราทุกคนเท่าเทียมกันต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ทุกคนแต่งกายสีขาวเพื่อแสดงว่าเราเป็นคนบริสุทธิ์และชอบธรรม¹⁹ ทุกคนนั่งเคียงข้างกันด้วยความปรารถนาในใจที่จะเป็นบุตรธิดาผู้มีค่าควรของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา คิดดูเถิด ชายหญิงทั่วทั้งโลกสามารถผ่าน “ศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มีให้ในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ . . . กลับไปที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และ . . . เป็นหนึ่งเดียวในวันนั้น”²⁰ พวกเขาทำสิ่งนี้ในห้องผนึกที่ศักดิ์สิทธิ์สวยงามสำหรับสมาชิกที่มีค่าควร หลังจากเข้าสู่พันธสัญญาเหล่านี้ พวกเขาสามารถ “มองเห็นตนเองใน [กระจก] พระวิหาร” ที่อยู่ตรงหน้า “กระจกพระวิหารสะท้อนภาพด้านหน้าและด้านหลังที่ขยายไปถึงนิรันดร”²¹ ภาพสะท้อนเหล่านี้ช่วยให้เราเห็นถึงบิดามารดา ปู่ย่าตายาย และคนรุ่นก่อนทั้งหมด ช่วยให้เราเรียนรู้พันธสัญญา

ศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อมโยงเรากับอนุชนรุ่นหลังทุกวัน สิ่งนี้สำคัญอย่างไม่น่าเชื่อและเริ่มต้นเมื่อท่านมองเห็นตัวท่านในพระวิหาร

ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ แนะนำให้เรา “ลองพิจารณาคำสอนอันล้ำเลิศในคำสวดอ้อนวอนอุทิศพระวิหาร เคิร์ทแลนด์ คำสวดอ้อนวอนที่ศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิทได้รับโดยการเปิดเผย คำสวดอ้อนวอนนั้นยังคงเป็นพรแก่เราแต่ละคน แก่ครอบครัวเรา และแก่ผู้คนของเราเพราะอำนาจฐานะปุโรหิตที่พระเจ้าทรงมอบให้เราใช้ในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์”²² เราควรศึกษาหลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 109 และทำตามคำเตือนของประธาน ฮันเตอร์ให้ “กำหนดว่าพระวิหารของพระเจ้าเป็นสัญลักษณ์อันสำคัญยิ่งของการเป็นสมาชิก [ของเรา]”²³

พระวิหารเป็นสถานที่หลบภัย การน้อมขอบพระทัย การเรียนการสอน และความเข้าใจ “เพื่อจะทำให้ [เรา] ดีพร้อม. . . ในเรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก”²⁴ เช่นกัน ตลอดชีวิตข้าพเจ้าพระวิหารเป็นสถานที่แห่งความสงบและสันติสุขในโลกที่วุ่นวายอย่างแท้จริง²⁵ การทิ้งความกังวลทางโลกไว้เบื้องหลังนับเป็นเรื่องพิเศษยิ่งในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นั้น

บ่อยครั้งในพระวิหารและเมื่อเรามีส่วนค้นคว้าประวัติครอบครัว เรารู้สึกถึง

การกระตุ้นเตือนและมีความประทับใจจากพระวิญญูณบรสิฐฐิ²⁶ บางครั้งในพระวิหาร ม่านระหว่างเรากับคนที่อยู่อีกด้านหนึ่งบางมาก เราได้รับความช่วยเหลือเพิ่มเติมขณะพยายามเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอัน

หลายปีก่อนในพระวิหารที่อเมริกา กลาง ภรรยาของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ เกียรติคุณท่านหนึ่งของเราช่วยพ่อแม่ ลูกให้ได้รับพันธสัญญาในรั้วในหิ้งผนังที่มีกระจกพระวิหาร เมื่อเสร็จพิธี พวกเขามองกระจกที่อยู่หน้าตนเอง เธอสังเกตเห็นในกระจกมีใบหน้าของคนๆ หนึ่งที่ไม่ได้อยู่ในห้องนั้น เธอสอบถามมารดาและทราบว่าคุณสาวคนหนึ่งสิ้นชีวิตแล้ว ด้วยเหตุนี้ตัวเธอจึงอยู่ที่นั่นไม่ได้ พวกเขาจึงรวมลูกสาวผู้ล่วงลับไว้ในศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ที่มีคนทำแทน²⁷ อยาประเมินความช่วยเหลือในพระวิหารจากอีกด้านหนึ่งของม่านต่ำเกินไป

ขอให้ทราบที่เราปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้ทุกคนเปลี่ยนแปลงทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อให้มีสิทธิ์เข้าพระวิหาร จงทบทวนร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าชีวิตท่านอยู่ตรงจุดไหน แสวงหาการนำทางของพระวิญญูณ และพูดคุยกับอธิการเกี่ยวกับการเตรียมตัวไปพระวิหาร ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า “ไม่มีเป้าหมายใดสำคัญต่อท่านมากไปกว่าการมีค่าควรเข้าพระวิหาร”²⁸

พระผู้ช่วยให้รอด “ทรงเป็นศิลาหมอบอกที่มั่นคงของศรัทธาเราและศาสนจักรของพระองค์”

ข้าพเจ้าได้รับเกียรติให้ร่วมอุทิศข้าพระวิหารซุวา ฟิจิกับประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์เมื่อสองเดือนก่อน นั่นเป็นโอกาสพิเศษและศักดิ์สิทธิ์ ความกล้าหาญและความรู้สึกแรงกล้าทางวิญญูณของประธานอายริงก์ทำให้การอุทิศข้าดำเนินต่อไปทั้งที่เกิดพายุไซโคลนรุนแรงที่สุดเท่าที่บันทึกไว้ในซีกโลกตะวันตก ความคุ้มครองทางกายและทาง



วิญญูณมีให้เยาวชน ผู้สอนศาสนา และสมาชิก” พระหัตถ์ของพระเจ้าประจักษ์ชัด การอุทิศข้าพระวิหารซุวา ฟิจิเป็นที่หลบภัยจากพายุ บ่อยครั้งเมื่อเราประสบมรสุมชีวิต เราเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในการให้ความคุ้มครองในรั้ว

การอุทิศพระวิหารซุวา ฟิจิครั้งแรกวันที่ 18 มิถุนายน ปี 2000 นับว่าน่าทึ่งเช่นกัน เมื่อพระวิหารใกล้จะแล้วเสร็จ สมาชิกรัฐสภาถูกกลุ่มกบฏจับเป็นตัวประกัน ย่านศูนย์การค้าเมืองซุวา ฟิจิถูกปล้นและถูกเผา ทหารประกาศกฎอัยการศึก

ในฐานะประธานภาค ข้าพเจ้าไปกับประธานสเตลสันในฟิจิและเข้าพบผู้นำทหารที่ค่ายควินเอลิซาเบธ หลังจากอธิบายเรื่องการอุทิศที่วางแผนไว้ พวกเขาสนับสนุนแต่เป็นห่วงความปลอดภัยของประธานกอร์ดอน ปี.

อิงค์ลิย์ พวกเขาเสนอให้ประกอบพิธีอุทิศเล็กๆ โดยไม่ต้องมีพิธีนอกพระวิหารเหมือนพิธีวางศิลาหมอบอก พวกเขามั่นใจว่าใครก็ตามที่อยู่นอกพระวิหารอาจตกเป็นเป้าความรุนแรงได้

ประธานอิงค์ลิย์อนุมัติภาคอุทิศเพียงภาคเดียวที่มีฝ่ายประธานพระวิหารชุดใหม่และผู้นำในท้องถิ่นไม่กี่คน ไม่ได้เชิญคนอื่นเพราะอันตราย

แต่ท่านเน้นว่า “ถ้าเราอุทิศพระวิหาร เราจะต้องมีพิธีวางศิลาหมอบอกเพราะพระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลาหมอบอก และนี่คือศาสนจักรของพระองค์”

เมื่อเราออกไปนอกพระวิหารเพื่อทำพิธีวางศิลาหมอบอก ไม่มีผู้ไม่เป็นสมาชิก เด็ก สี่ขวบขวบ หรือคนอื่นๆ อยู่ที่นั่น แต่ศาสตราจารย์ผู้ซื่อสัตย์แสดงความตั้งใจแน่วแน่และกล้าหาญต่อพระผู้เป็นเจ้า

ต่อมา ประธานอิงค์ลิย์กล่าวถึงพระผู้ช่วยให้รอดดังนี้ “ไม่มีใครเท่าเทียมพระองค์ไม่เคยมี และจะไม่มีขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าสำหรับของประทานแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์ ผู้พลีพระชนม์ชีพเพื่อเราจะมีชีวิตและผู้ทรงเป็นศิลาหมอบอกซึ่งเป็นหลักอันมั่นคงแห่งศรัทธาเราและศาสนจักรของพระองค์”³⁰

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราแต่ละคนถวายเกียรติพระผู้ช่วยให้รอดและเปลี่ยนแปลงทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อมองเห็นตัวเราในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ขณะทำเช่นนั้นเราสามารถบรรลุจุดประสงค์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์และเตรียมตัวเรากับครอบครัวไว้พร้อมรับพรทั้งหมดที่พระเจ้าและศาสนจักรสามารถมอบ

ให้ได้ในชีวิตนี้และนิรันดร ข้าพเจ้า
กล่าวคำพยานว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ทรงพระชนม์ในพระนามของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 112:30-32.
2. พระวิหารแห่งที่ 12, พระวิหารลอนดอน อังกฤษ, ได้รับการอุทิศวันที่ 7 กันยายน, ค.ศ. 1958.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:6-7.
4. เซลล์ ซีเนียร์, อีเมล 6 เม.ย. 2015.
5. โทมัส เอส. มอนสัน “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศาส่องโลก,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2011, 113.
6. ดู อีสยาห์ 2:2.
7. ดู โอบาดีห์ 1:21.
8. ดู 1 เปโตร 4:6.
9. ดู *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 409.
10. ดู *คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดเวิร์ฟ* (2004), 177, 192-93. ด้วย.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 97:15; ดู ข้อ 17 ด้วย.
12. อีสยาห์ 1:18.
13. เยเรมีย์ 31:34.
14. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23.
15. นอกจากโบรืบรองที่ถือโดยผู้ใหญ่ที่รับเอ็นดาวเม้นท์แล้ว เยาวชนที่มีค่าควรและผู้ใหญ่ที่ยังไม่ได้รับเอ็นดาวเม้นท์อาจได้รับโบรืบรองจำกัดการใช้สำหรับบัพติศมาแทนคนตาย โบรืบรองทั้งสองแบบต้องมีลายเซ็นของผู้รับที่รับรองความมีค่าควรส่วนตัว โบรืบรองจำกัดการใช้มีอายุหนึ่งปีและให้ฝ่ายอธิการมีโอกาสสนทนาค่าความมีค่าควรกับแต่ละคนทุกปี
16. *คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยัง* (1997), 36.
17. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:42.
18. กิจการ 10:34; ดู โมโมไน 8:12 ด้วย; หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:35; 38:16.
19. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 100:16.
20. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2010, 165.
21. เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง, “กระจกนินรันดรในพระวิหาร: ประจักษ์พยานของครอบครัว,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2010, 46.
22. *คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์* (2015), 183.
23. *คำสอน: ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์*, 178.
24. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 97:13-14.
25. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:26-27.
26. เรามักเรียกสิ่งนี้ว่าวิญญาณของเอลิยาห์ ประธานรัสเซล เอ็ม. เนลสันสอนว่าวิญญาณของเอลิยาห์คือ “การแสวงงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเป็นพยานถึงความศักดิ์สิทธิ์ของครอบครัว” (“ช่วงเวลาแห่งการเก็บเกี่ยวครั้งใหม่,” *เลียโฮนา*, ก.ค. 1998, 39.
27. แบ่งปันโดยได้รับอนุญาต.
28. โทมัส เอส. มอนสัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศาส่องโลก,” 116.
29. ผู้สอนศาสนาและเยาวชนจากหมู่เกาะด้านนอกพักอยู่ในโรงเรียนศาสนจักรและอาคารศาสนจักร ทุกคนปลอดภัยจากพายุไซโคลนวินสตันครั้งร้ายแรงที่สุด
30. กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “Four Cornerstones of Faith,” Feb. 2004, 4-5.



โดย ประธานเคทีเอ. เอฟ. อุทท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

พระองค์จะทรงแบกท่านไว้ และพาท่านกลับบ้าน

เลิกเช่นพระเมฆบาลผู้ประเสริฐทรงพบแกะที่หายไปของพระองค์ หากท่านจะเพียงยก
ระดับจิตใจท่านไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก พระองค์จะทรงพบท่าน

ค วามทรงจำวัยเด็กเรื่องหนึ่งที่ยัง
คงหลอกหลอนข้าพเจ้าเริ่มต้น
ด้วยเสียงสัญญาณเตือนภัยทาง
อากาศอันโหยหวนมาแต่ไกลซึ่งปลุก
ข้าพเจ้าจากการนอน ไม่นานนักก็เสียง
หนึ่งที่ฮัมเป็นจังหวะของใบพัดค่อยๆ
ตั้งขึ้นจนกระทั่งอากาศทุกอนุส่วนไหว
เนื่องจากคุณแม่ฝึกฝนเราเป็นอย่างดี
ดี เราลูกๆ แต่ละคนคว่ำกระเป๋าของ
เราและวิ่งไปยังหลุมหลบภัยที่เนินเขา
ขณะที่เราเร่งรีบไปในความมืดมิดยาม
ค่ำคืน ไฟสัญญาณสีเขียวและสีขาวทั้ง
ตัวลงมาจากฟ้าเพื่อชี้เป้าให้เครื่องบินทั้ง
ระเบิด เป็นเรื่องน่าแปลกที่ทุกคนเรียก
ไฟสัญญาณนี้ว่าต้นคริสต์มาส
ข้าพเจ้าอายุสี่ขวบ และข้าพเจ้าเป็น
พยานถึงโลกที่เกิดสงคราม

เดรสเดิน

เมืองเดรสเดินอยู่ไม่ห่างจากบริเวณ
ที่ครอบครัวข้าพเจ้าอาศัยอยู่ ผู้อาศัยอยู่
ที่นั่นอาจเห็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นในใหญ่กว่า
นับพันเท่า พายุไฟลูกมหึมาอันเกิดจาก

แรงระเบิดหลายพันตันกวาดเมืองเดรส-
เดินเกือบทั้งเมือง พื้นที่ถูกทำลายไปกว่า
90 เปอร์เซ็นต์ แทบไม่เหลืออะไรเลย
นอกจากซากปรักหักพังและเถ้าถ่าน
ช่วงเวลาสั้นๆ เมืองที่ครั้งหนึ่งเคย
มีชื่อเล่นว่า “กล่องอัญมณี” ก็ไม่มีอีกต่อไป
อีริค แคสท์เนอร์ นักประพันธ์ชาว
เยอรมันเขียนถึงการทำลายล้างว่า “ใน
หนึ่งพันปีสร้างนครสวยงามนี้ในหนึ่ง
ราตรีนครนี้พินาศสิ้น”¹ สมัยข้าพเจ้ายัง
เด็กข้าพเจ้านึกไม่ออกว่าความพินาศ
ของสงครามที่คนของเราเองเป็นผู้ก่อ
จะยุติปัญหาตลอดไปได้ได้อย่างไร โลกรอบ
ข้างเราดูจะสูญเสียความหวังและไร้ซึ่ง
อนาคตใดๆ เลย
ปีที่แล้วข้าพเจ้ามีโอกาสกลับไป
เดรสเดิน เจ็ดสิบปีหลังสงครามครั้งนั้น
เดรสเดินเป็น “กล่องอัญมณี” แห่งนคร
อีกครั้ง ซากปรักหักพังไม่มีหลงเหลือให้
เห็น เมืองได้รับการฟื้นฟูและพัฒนา
ระหว่างการเยือน ข้าพเจ้าเห็นโบสถ์
ของคริสต์จักรลูเทอแรนที่สวยงาม
Frauenkirche โบสถ์แม่พระ (Church



ถ้าเมืองที่ถูกทำลายอย่างเครสเดิน เยอรมนี สามารถสร้างขึ้นมาใหม่ได้ พระปรีชาสามารถของพระบิดาผู้ทรงมหิทธานุภาพจะมีมากกว่านั้นสักเพียงใดในการฟื้นฟูบุตรธิดาของพระองค์ผู้ที่ตกแล้วคืนบน หรือหลงทาง

of Our Lady) เดิมสร้างขึ้นในทศวรรษ 1700 เป็นหนึ่งในอัญมณีเจ็ดจรัสของเดรสเดิน แต่สงครามล่มสลายที่แห่งนี้กลายเป็นซากปรักหักพัง อยู่ในสภาพนั้นเป็นเวลาหลายปี จนในที่สุดมีมติให้สร้าง Frauenkirche ขึ้นใหม่

หินจากโบสถ์ที่พังทลายได้นำมาเก็บไว้และคัดแยกประเภท นำมาใช้ในการก่อสร้างใหม่หากทำได้ ปัจจุบันท่านสามารถเห็นหินที่มีรอยไหม้ดำเกรียมอยู่บนกำแพงด้านนอก “แผลเป็น” เหล่านี้ไม่เพียงเป็นเครื่องเตือนใจถึงประวัติศาสตร์ของอาคารหลังนี้ในช่วงสงครามแต่ยังเป็นอนุสรณ์สถานแก่ความหวัง—สัญลักษณ์อันยิ่งใหญ่แห่งความสามารถของมนุษย์ในการสร้างชีวิตใหม่จากเถ้าถ่านด้วย

ขณะข้าพเจ้าไตร่ตรองประวัติศาสตร์ของเดรสเดิน อัศจรรย์ใจในความเฉลียวฉลาดและการตัดสินใจของผู้ฟื้นฟูสิ่งที่ถูกทำลายลงอย่างราบคาบเช่นนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกถึงอิทธิพลอันอ่อนโยนของพระวิญญูญาณศักดิ์สิทธิ์ แน่นนอน ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามนุษย์สามารถนำเศษซากปรักหักพังและสิ่งที่เหลืออยู่ของเมืองที่พังทลายมาสร้างอาคารสวยงามน่าประทับใจขึ้นมาใหม่ซึ่งสูงตระหง่านสู่ฟ้าสวรรค์ พระปรีชาสามารถของพระบิดาผู้ทรงมหิทธานุภาพจะมีมากกว่านั้นสักเพียงใด

ในการฟื้นฟูบุตรธิดาของพระองค์ผู้ที่ตกแล้ว ผู้ที่ตื่นบน หรือหลงทาง

ไม่สำคัญว่าชีวิตเราเคยพินาศมาแล้วเพียงใด ไม่สำคัญว่าบาปของเราจะสีแดงเข้มเพียงใด เราารู้สึกขมขื่นเพียงใด เราอ้างว้างเพียงใด เราโดดเดี่ยวเพียงใด หรือใจเราแหลกสลายเพียงใด แม้ผู้ที่ไร้ความหวัง ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในความสิ้นหวัง ผู้ที่ทรยศต่อความไว้วางใจ ละทิ้งความซื่อสัตย์สุจริต หรือหันไปจากพระเจ้าเป็นเจ้าก็สามารถสร้างขึ้นมาใหม่ได้ เว้นแต่บุตรแห่งหยานนะ ไม่มีชีวิตใดจะแตกละเอียดเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยจนไม่อาจฟื้นฟูขึ้นมาใหม่

ข่าวอันน่ายินดีของพระกิตติคุณคือเพราะแผนนิรันดร์แห่งความสุขของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราและโดยการพลีพระชนม์ชีพอันไร้ขอบเขตของพระเยซูคริสต์ เราไม่เพียงรับการไถ่จากสถานะแห่งการตกของเราและได้รับการฟื้นฟูสู่ความบริสุทธิ์เท่านั้น แต่เรายังสามารถก้าวหน้าเกินกว่ามนุษย์ จะจินตนาการได้ กลายเป็นทายาทแห่งชีวิตนิรันดร์และเป็นผู้รับส่วนรศมีภาพที่สุดจะพรรณนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

อุปมาเรื่องแกะที่หายไป

ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอด ผู้นำทางศาสนาในสมัย

ของพระองค์ไม่เห็นด้วยกับพระเยซูที่ทรงใช้เวลากับผู้คนซึ่งพวกเขาตราหน้าว่าเป็น “คนบาป”

ในทัศนะของพวกเขาอาจดูเหมือนว่าพระองค์ทรงยอมผ่อนปรนหรือแม้กระทั่งไม่ถือโทษพฤติกรรมอันเป็นบาปบางที่พวกเขาเชื่อว่าวิธีที่ดีที่สุดในการช่วยให้คนบาปกลับใจคือการประณามเย้ยหยัน และทำให้อับอาย

เมื่อพระผู้ช่วยให้รอดทรงตระหนักว่าบรรดาฟาริสีและธรรมจารย์คิดเช่นไร พระองค์ทรงเล่าเรื่องดังนี้

“ใครในพวกท่านที่มีแกะร้อยตัวและตัวหนึ่งหลงหายไป จะไม่ทิ้งเก้าสิบเก้าตัวนั้นไว้ที่กลางทุ่งหญ้าแล้วออกไปตามหาตัวที่หายไปนั้นจนกว่าจะพบหรือ?

“และเมื่อพบแล้ว เขาจะยกขึ้นใส่บาบแบกมาด้วยความชื่นชมยินดี”²

เป็นเวลาหลายศตวรรษที่มีการตีความอุปมานี้สืบเนื่องกันมาว่าเป็นการเรียกให้เรานำแกะที่หายไปกลับมาและออกไปช่วยผู้ที่หลงหาย ขณะที่การตีความนี้ถูกต้องและดี แต่ข้าพเจ้าสงสัยว่ายังมี ความหมายมากกว่านี้หรือไม่

เป็นไปได้ไหมว่าจุดประสงค์ของพระเยซู ที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดคือสอนเกี่ยวกับงานของพระเมษชาลผู้ประเสริฐ เป็นไปได้ไหมว่าพระองค์ทรงเป็นพยานถึงความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อบุตรธิดาที่ต้อติงของพระองค์

เป็นไปได้ไหมว่าข่าวสารของพระผู้ช่วยให้รอดคือพระเจ้าทรงตระหนักอย่างถ่องแท้ถึงผู้ที่หลงหายไป—ว่าพระองค์จะทรงตามหาพวกเขาว่าพระองค์จะทรงออกไปหาพวกเขา และว่าพระองค์จะทรงช่วยเหลือพวกเขา

ถ้าเป็นเช่นนั้น แกะต้องทำอะไรเพื่อให้คุณแกะความช่วยเหลือจากสวรรค์

แกะต้องรู้จักวิธีใช้เครื่องวัดระยะเส้นรุ้งเส้นแวงอันซับซ้อนเพื่อคำนวณหาพิกัดร่วมทางภูมิศาสตร์หรือไม่ หรือต้องสามารถใช้จีพีเอสเพื่อหาตำแหน่งของตัวเองหรือไม่ หรือต้องมีความสามารถในการสร้างแอปเพื่อร้องขอ



หินที่มีรอยใหม่คำกริยาซึ่งใช้ในการสร้าง โบสถ์ของคริสตจักรลูเทอแรน Frauenkirche ขึ้นใหม่ขึ้น เป็นสัญลักษณ์อันยิ่งใหญ่แห่งความสามารถของมนุษย์ในการสร้างชีวิตใหม่จากเถ้าถ่าน

ความช่วยเหลือหรือไม่ แกะต้องมี
ผู้อุปถัมภ์รับรองก่อนที่พระเมษบาล
ผู้ประเสริฐจะมาช่วยเหลือไหม

ไม่ แน่แน่นอนว่าไม่! แกะมีค่าควร
แก่ความช่วยเหลือจากสวรรค์เพียง
เพราะแกะเป็นที่รักของพระเมษบาล
ผู้ประเสริฐ

สำหรับข้าพเจ้า อุปมาเรื่องแกะหาย
เป็นข้อความที่เปี่ยมด้วยความหวังมาก
ที่สุดข้อหนึ่งในพระคัมภีร์ทั้งหมด

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเมษบาล
ผู้ประเสริฐ ทรงรู้จักและทรงรักเรา
พระองค์ทรงรู้จักและทรงรักท่าน

พระองค์ทรงทราบเมื่อท่านหลงทาง
และพระองค์ทรงทราบว่าท่านอยู่ที่ไหน
พระองค์ทรงทราบความโศกเศร้าของ
ท่าน คำวิงวอนในใจท่าน ความกลัวของ
ท่าน น้ำตาของท่าน

ไม่สำคัญว่าท่านจะหลงหายอย่างไร—
ไม่ว่าจะเป็นเพราะการเลือกที่ไม่ถูกต้อง
ของตัวท่านเองหรือเพราะสภาพการณ์
ที่นอกเหนือการควบคุมของท่าน

สิ่งสำคัญคือท่านเป็นบุตรธิดาของ
พระองค์ และพระองค์ทรงรักท่าน
พระองค์ทรงรักบุตรธิดาของพระองค์
เพราะพระองค์ทรงรักท่าน พระองค์
จะทรงพบท่าน พระองค์จะทรงแบก
ท่านไว้ด้วยความชื่นชมยินดี และเมื่อ
พระองค์ทรงพาท่านกลับบ้าน พระองค์
จะตรัสกับท่านและทุกคนว่า “มาร่วม
ยินดีกับข้า เพราะข้าพบแกะของข้าที่
หายไปนั้นแล้ว”³

เราต้องทำอะไร?

แต่ท่านอาจคิดว่า มีเงื่อนไขอะไรหรือ
เปล่า แน่แน่นอนว่าฉันต้องทำมากกว่ารอ

รับความช่วยเหลือเท่านั้น

ขณะที่พระบิดาผู้ทรงรักเราทรง
ปรารถนาให้บุตรธิดาทุกคนกลับไปหา
พระองค์ พระองค์จะไม่ทรงบังคับใคร
ให้ไปสวรรค์⁴ พระผู้เป็นเจ้าของจะไม่ทรง
ช่วยเราโดยขัดกับความประสงค์ของเรา
ดังนั้นเราต้องทำอะไร

พระดำรัสเชิญของพระองค์เรียบง่าย
“กลับ . . . มาหาเรา”⁵

“จงมาหาเรา”⁶

“จงเข้ามาอยู่ใกล้เราและเราจะเข้ามา
อยู่ใกล้เจ้า”⁷

นี่คือวิธีที่เราแสดงให้พระองค์ทรง
เห็นว่าเราต้องการความช่วยเหลือ

สิ่งนี้เรียกร้องศรัทธาเล็กน้อย แต่ไม่
ต้องสิ้นหวัง ถ้าท่านไม่สามารถรวบรวม
ศรัทธาในเวลานี้ ขอให้เริ่มต้นด้วยความ
หวัง

ถ้าท่านไม่สามารถพูดว่าท่านรู้ว่ามี
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ท่านหวังได้ว่าพระองค์
ทรงมีอยู่จริง ท่านปรารถนาจะเชื่อได้⁸
นั่นก็เพียงพอแล้วที่จะเริ่มต้น

จากนั้นปฏิบัติตามความหวังนั้น
เอื้อมออกไปหาพระบิดาบนสวรรค์
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงหยิบยื่นความรักของ
พระองค์มาให้ท่าน งานแห่งการช่วย
ชีวิตของพระองค์และการเปลี่ยนแปลง
จะเริ่มต้น

เมื่อเวลาผ่านไป ท่านจะรับรู้ถึง
พระหัตถ์ของพระองค์ในชีวิตท่าน ท่าน
จะรู้สึกถึงความรักของพระองค์ ความ
ปรารถนาจะเดินในความสว่างและ
ดำเนินตามทางของพระองค์จะเติบโต
ไปพร้อมๆ กับทุกอย่างก้าวแห่งศรัทธาที่
ท่านเดิน

เราเรียกขั้นตอนแห่งศรัทธานี้ว่า
“การเชื่อฟัง”

นี่ไม่ใช่คำซึ่งเป็นที่นิยมในปัจจุบัน
แต่การเชื่อฟังเป็นแนวคิดที่น่าอัศจรรย์
ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
เพราะเรารู้ว่า “โดยผ่านการซื่อสัตย์ของ
พระคริสต์, มนุษยชาติทั้งมวลจะรอด
ได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้ง
หลายของพระกิตติคุณ.”⁹

เมื่อเรามีศรัทธาเพิ่มขึ้น เราต้องมีความเชื่อที่เพิ่มขึ้นด้วย ก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าอ้างอิงคำพูดจากนักประพันธ์ชาวเยอรมันผู้รำพันถึงความพิวณาของเดรสเดิน ท่านเป็นผู้เขียนประโยคนี้เช่นกัน “Es gibt nichts Gutes, ausser Man tut es” สำหรับท่านที่ไม่ได้พูดภาษาซีเลสเซียมล ประโยคนี้แปลว่า “ไม่มีสิ่งใดบังเกิดผลถ้าคุณไม่ทำ”¹⁰

ท่านกับข้าพเจ้าอาจพูดจากจิตตญาณถึงเรื่องทางวิญญาณ เราอาจทำให้ผู้อื่นประทับใจกับการตีความด้วยสติปัญญาอันหลักแหลมของเราเกี่ยวกับหัวข้อทางศาสนา เราอาจพูดด้วยอารมณ์ความรู้สึกอันลึกซึ้งเกี่ยวกับศาสนาและ “ฝันเลื่อนลอยถึงสวรรค์ชั้นฟ้า [ของเรา]”¹¹ แต่ถ้าศรัทธาของเราไม่เปลี่ยนวิธีดำเนินชีวิตของเรา—ถ้าความเชื่อของเราไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในชีวิตประจำวันของเรา—ศาสนาของเราก็เปล่าประโยชน์ ศรัทธาของเรา ถ้าไม่ตาย ก็แน่นอนว่าอาการไม่ดีและตกอยู่ในอันตรายอาจถึงตายในที่สุด¹²

การเชื่อฟังหล่อเลี้ยงพลังศรัทธา เพราะการเชื่อฟังเราจึงรวบรวมความสว่างเข้าสู่จิตวิญญาณเรา

แต่บางครั้งข้าพเจ้าคิดว่าเราเข้าใจผิดเรื่องการเชื่อฟัง เราอาจเห็นว่าการเชื่อฟังเป็นเป้าหมายแทนที่จะเป็นวิธีดำเนินไปสู่เป้าหมาย หรือเราอาจกระหน่ำค้อนเชิงอุปโลกน์ของการเชื่อฟังกับทั้งหลักที่เป็นเสมือนพระบัญญัติด้วยความพยายามหล่อหลอมคนที่เรารักผ่านความร้อนอย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งตีกระหน่ำซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อให้เขากลายเป็นผู้บริสุทธิ์และสูงส่ง

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าบางครั้งที่เราต้องการเสียงเรียกอย่างเข้มงวดให้กลับใจ แน่แน่นอนว่ามีบางคนอาจต้องเข้าถึงด้วยวิธีนี้เท่านั้น

แต่บางทีอาจมีอุปโลกน์ที่แตกต่างซึ่งอธิบายได้ว่าเหตุใดเราจึงเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า บางทีการเชื่อฟังอาจไม่ใช่ขั้นตอนของการงอบ บิด

และทบทวนจิตวิญญาณของเราให้เป็นบางสิ่งบางอย่างที่เราไม่ได้เป็น ในทางกลับกัน นี่คือการบวนการซึ่งเราค้นพบว่าโดยแท้แล้วเราทำมาจากสิ่งใด

พระเจ้าเป็นผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ทรงสร้างเรา พระองค์ทรงเป็นพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์อย่างแท้จริง พระองค์ทรงสร้างเราจากสสารอันสูงส่งล้ำค่าที่สุดและบริสุทธิ์อย่างยิ่ง ดังนั้นเราจึงมีสสารแห่งสวรรค์อยู่ในตัวเรา

อย่างไรก็ตามความคิดและการกระทำของเราที่นับบนแผ่นดินโลกถูกกีดกันด้วยสิ่งที่เสื่อมทราม ไม่ศักดิ์สิทธิ์ และมีมลทิน ผงธุลีและความสกปรกของโลกแปดเปื้อนจิตวิญญาณเรา ทำให้ยากที่จะจดจำรำลึกถึงสิทธิกำเนิดและจุดประสงค์ของเรา

แต่ทั้งหมดนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงว่าที่แท้แล้วเราเป็นใคร ความสูงส่งอันเป็นรากฐานแห่งธรรมชาติวิสัยของเรา ยังดำรงอยู่ ช่วงขณะที่เราเลือกให้ใจเราโน้มเอียงไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่รักของเราและย่างก้าวไปบนเส้นทางแห่งความเป็นสานุศิษย์ มีสิ่งอัศจรรย์บางอย่างเกิดขึ้น ความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าเติมเต็มใจเรา ความสว่างแห่งความจริงเติมเต็มความคิดเรา เราเริ่มสูญเสียความปรารถนาที่จะทำบาป และเราไม่ต้องการเดินอยู่ในความมืดอีกต่อไป¹³

เราจะเห็นว่าการเชื่อฟังไม่ใช่การลงโทษแต่เป็นเส้นทางที่ปลดปล่อยเราไปสู่จุดหมายอันสูงส่งของเรา ความเสื่อมทราม ผงธุลี และข้อจำกัดของโลกนี้เริ่มค่อยๆ ลดน้อยถอยลง ในที่สุดวิญญาณนิรันดร์อันล้ำค่าหาที่เปรียบมิได้ของสภาวะแห่งสวรรค์ซึ่งอยู่ภายในเราจะเผยออกมาและรัศมีแห่งคุณความดีจะกลายเป็นธรรมชาติวิสัยของเรา

ท่านมีค่าควรแก่ความช่วยเหลือ

พี่น้องที่รักทั้งหลายของข้าพเจ้า มิตรที่รักของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงเห็นเราดังที่เราเป็น

อย่างแท้จริง—และพระองค์ทรงเห็นว่าเรามีค่าควรแก่ความช่วยเหลือ

ท่านอาจรู้สึกว่าการชีวิตของท่านพิวณา ท่านอาจเคยทำบาป ท่านอาจกลัว โกรธ โศกเศร้า หรือทุกข์ใจด้วยความสงสัย แต่จงเช่นพระเมษบาลผู้ประเสริฐทรงพบแกะที่หายไปของพระองค์ หากท่านจะเพียงยกระดับจิตใจท่านไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก พระองค์จะทรงพบท่าน

พระองค์จะทรงช่วยท่าน
พระองค์จะทรงยกท่านขึ้นวางบนพระอังกษของพระองค์

พระองค์จะทรงแบกท่านกลับบ้าน ถ้ามีมนุษย์สามารถเปลี่ยนซากปรักหักพังให้เป็นบ้านอันสวยงามแห่งการนมัสการ เราจะมีเชื่อมั่นและวางใจได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรา ทรงสามารถและจะทรงสร้างเราขึ้นใหม่ แผนของพระองค์คือสร้างเราให้เป็นบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าที่เราเคยเป็น—ยิ่งใหญ่กว่าที่เราจะจินตนาการได้ในแต่ละย่างก้าวของศรัทธาที่เราเดินบนเส้นทางแห่งการเป็นสานุศิษย์ เราเติบโตไปสู่สภาวะที่มีรัศมีภาพนิรันดร์และปีติอันไม่สิ้นสุดซึ่งพระองค์ทรงกำหนดให้เราเป็นนี่คือประจักษ์พยานของข้าพเจ้าพรของข้าพเจ้า และคำสวดอ้อนวอนอันอบน้อมของข้าพเจ้าในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระอาจารย์เราในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู — (1996), 51–52.
2. ลูกา 15:4–5.
3. ลูกา 15:6.
4. ดู “Know This, That Every Soul Is Free,” *Hymns*, no. 240.
5. โยเอล 2:12.
6. มัทธีว 11:28.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:63.
8. ดู แอลมา 32:27.
9. หลักแห่งความเชื่อข้อ 3.
10. — (1950).
11. “ฉันทำความดีบ้างหรือไม่?” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 109.
12. ดู ยากอบ 2:26.
13. ดู ยอห์น 8:12.



โดย เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

พระวิญญูณบิริสุทธิ

ข้าพเจ้าแสดงความรักและความสำนึกคุณพระบิดาบนสวรรค์สำหรับของท่านแห่งพระวิญญูณบิริสุทธิ ซึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์และสนับสนุนเราในชีวิต

พี่น้องที่รัก ข้าพเจ้าพูดกับท่านวันนี้ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าและในฐานะคุณทวดเช่นกัน ถึงท่านและลูกหลานที่รักของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสอนและแสดงประจักษ์พยานถึงของประทานอันล้ำเลิศแห่งพระวิญญูณบิริสุทธิ

ข้าพเจ้าขอเริ่มโดยกล่าวถึงแสงสว่างของพระคริสต์ที่ประทานแก่ “ทุกคนที่มาในโลก”¹ เราทุกคนได้ประโยชน์จากแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์นี้ซึ่ง “อยู่ในสิ่งทั้งปวงและผ่านสิ่งทั้งปวง”² และช่วยให้เราแยกแยะสิ่งถูกจากสิ่งผิด³

แต่พระวิญญูณบิริสุทธิต่างจากแสงสว่างของพระคริสต์ พระองค์คือสมาชิกองค์ที่สามของพระเจ้าเป็นเจ้าสามพระองค์ มีรูปร่างที่แตกต่างโดยเป็นวิญญูณที่มีความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ และเป็นหนึ่งเดียวในจุดประสงค์กับพระบิดาและพระบุตร⁴

ในฐานะสมาชิกศาสนจักร เราอาจมีประสบการณ์การเป็นเพื่อนของพระวิญญูณบิริสุทธิอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านฐานะปุโรหิตที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้าเป็นเจ้า เราได้รับพัตติมาโดยลงไป

ในน้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาปและได้รับการยืนยันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ในศาสนพิธีนี้เราได้รับของประทานแห่งพระวิญญูณบิริสุทธิโดยการวางมือบนศีรษะจากผู้ดำรงฐานะปุโรหิต⁵ หลังจากนั้น เราสามารถรับและยังคงความเป็นเพื่อนของพระวิญญูณบิริสุทธิโดยระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา การรักษาพระบัญญัติของพระองค์คือการกลับใจจากบาปของเรา และรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรีในวันสะบาโต



พระวิญญูณบิริสุทธิประทานการเปิดเผยส่วนตัวเพื่อช่วยเราตัดสินใจครั้งสำคัญในชีวิตเช่น การศึกษา การเป็นผู้สอนศาสนา อาชีพ การแต่งงาน ลูกๆ สถานที่อยู่อาศัยกับครอบครัวของเรา และอื่นๆ ในเรื่องเหล่านี้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงคาดหวังให้เราใช้สิทธิเสรี ศึกษาสถานการณ์ในความคิดของเราตามหลักธรรมพระกิตติคุณ และเสนอการตัดสินใจต่อพระองค์ในการสวดอ้อนวอน

การเปิดเผยส่วนตัวเป็นสิ่งจำเป็น แต่นี่เป็นเพียงงานส่วนหนึ่งของพระวิญญูณบิริสุทธิเท่านั้น ดังที่พระคัมภีร์ยืนยันว่า พระวิญญูณบิริสุทธิทรงเป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้เป็นเจ้าของพระบิดาด้วย⁶ พระองค์ทรงสอนเราถึง “สิ่งที่ส่งเสริมความสงบสุขของอาณาจักร”⁷ และเป็นเหตุให้เรา “เปี่ยมด้วยความหวัง”⁸ พระองค์ทรง “นำ [เรา]ให้ทำดี . . . [และ]พิพากษาอย่างชอบธรรม”⁹ พระองค์ประทาน “แก่นมนุษย์ทุกคน . . . ของประทาน [ทางวิญญูณ] . . . เพื่อคนทั้งปวงจะได้ประโยชน์จากการนั้น”¹⁰ พระองค์ทรง “ให้ความรู้ [แก่เรา]”¹¹ และทรง “ทำให้ [เรา] ระลึกถึงทุกสิ่ง”¹² โดยผ่านพระวิญญูณบิริสุทธิ เรา “ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์”¹³ และรับ “การปลดบาป [ของเรา]”¹⁴ พระองค์ทรงเป็น “พระผู้ปลอบโยน” พระองค์เดียวกันกับที่ “สัญญาไว้กับสานุศิษย์ [ของพระผู้ช่วยให้รอด]”¹⁵

ข้าพเจ้าขอเตือนเราทุกคนว่า พระองค์ไม่ได้ประทานพระวิญญูณบิริสุทธิมาควบคุมเรา พวกเราบางคนแสวงหาการนำทางอย่างไม่ฉลาดในการตัดสินใจเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ทุกเรื่องในชีวิต การทำเช่นนั้นบั่นทอนความสำคัญในบทบาทอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พระวิญญูณบิริสุทธิทรงให้เกียรติหลักธรรมแห่งสิทธิเสรี พระองค์ตรัสในความนึกคิดและจิตใจเราอย่างอ่อนโยนเกี่ยวกับเรื่องสำคัญหลายเรื่อง¹⁶

เราแต่ละคนอาจรู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญาณบรสิสุทธิแตกต่างกันไป การกระตุ้นเตือนของพระองค์จะรู้สึกได้ในระดับที่แตกต่างกันตามความจำเป็นและสภาวะการณ์ส่วนตัวของแต่ละคน

ในยุคสุดท้ายนี้ เรายืนยันว่ามีเพียงศาสนาพยากรณ์เท่านั้นที่ได้รับการเปิดเผยผ่านพระวิญาณบรสิสุทธิสำหรับศาสนจักรโดยรวม บางคนล้มสิ่งนี้ ดังเช่นเมื่ออาโรนและมีเรียมพยายามโน้มน้าวให้โมเสสเห็นด้วยกับพวกเขา แต่พระเจ้าทรงสอนพวกเขาและเราว่าพระองค์ตรัสว่า

“ถ้าจะมีผู้เผยพระวจนะขึ้นในเงพวกเจ้า เรา ยಾವะห์จะสำแดงตัวต่อคนนั้น . . .

“เราพูดกับเขาซึ่งๆหน้า”¹⁷

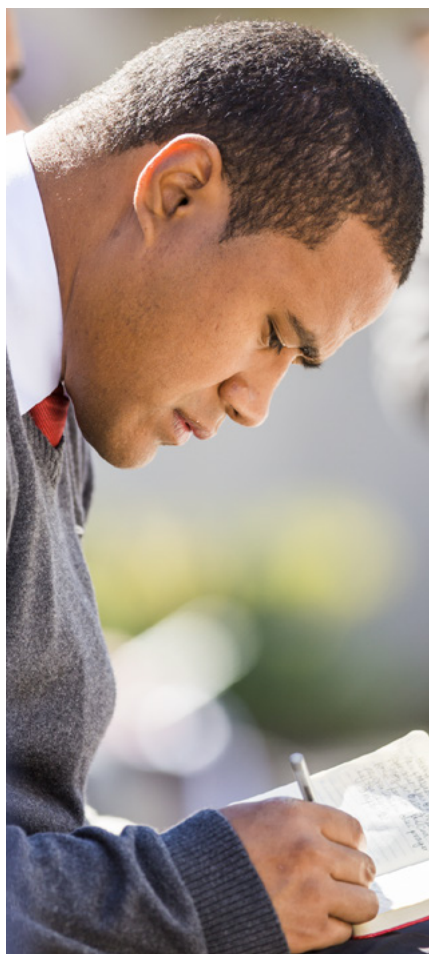
บางครั้งปฏิบัติกับเราด้วยความคิดผิดๆ ซึ่งทำให้เราสับสนกับอิทธิพลของพระวิญาณบรสิสุทธิ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าความซื่อสัตย์ในการเชื่อฟังพระบัญญัติและรักษาพันธสัญญาของเราจะปกป้องเราจากการถูกลอก โดยผ่านพระวิญาณบรสิสุทธิ เราสามารถสังเกตเห็นศาสนาพยากรณ์ปลอมผู้สอนบัญญัติของมนุษย์เป็นหลักคำสอน¹⁸

เมื่อเรารับการปลื้มใจจากพระวิญาณบรสิสุทธิไว้กับตัวเรา เป็นการฉลาดที่จะจดจำว่าเราไม่สามารถรับการเปิดเผยแทนคนอื่น ข้าพเจ้ารู้จักชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งบอกกับหญิงสาวคนหนึ่งว่า “ผมฝันว่าคุณจะมาเป็นภรรยาของผม” หญิงสาวพิจารณาคำพูดนั้นในใจและตอบกลับว่า “เมื่อนั้นฝันแบบเดียวกันนั้นค่อยมากุยกัยกับคุณ”

เราทุกคนอาจถูกล่อลวงให้ความปรารถนาส่วนตัวมีชัยเหนือการนำทางจากพระวิญาณบรสิสุทธิ ศาสนาพยากรณ์โจเซฟ สมิทร้องขอต่อพระบิดาบนสวรรค์เพื่อพระองค์จะทรงอนุญาตให้มาร์ติน แฮร์ริสเขียนงานแปล 116 หน้าแรกของพระคัมภีร์มอรมอน โจเซฟ สมิทคิดว่านี่เป็นความคิดที่ดีในตอนแรกพระวิญาณบรสิสุทธิไม่ทรงยืนยันความรู้สึกรู้ว่า ในที่สุดพระเจ้า

ทรงอนุญาตโจเซฟให้เขียนงานแปลนั้นและมาร์ติน แฮร์ริสทำหาย ช่วงระยะเวลาหนึ่ง พระเจ้าทรงถอนของประทานแห่งการแปลจากศาสนาพยากรณ์ โจเซฟได้เรียนรู้บทเรียนอันเจ็บปวดแต่มีคุณค่าที่ส่งผลต่อการรับใช้ตลอดทั้งชีวิตของท่าน

พระวิญาณบรสิสุทธิคือศูนย์กลางของการฟื้นฟูในวัยเยาว์เมื่อโจเซฟ สมิทอ่าน ยากอบ 1:5 ท่านเล่าว่า “ไม่เคยมีข้อความใดในพระคัมภีร์มาสู่จิตใจมนุษย์ด้วยพลังได้มากไปกว่าข้อความนี้ที่ขณะนั้นมาสู่จิตใจข้าพเจ้า”¹⁹ พลังที่โจเซฟ สมิทบรรยายถึงคืออิทธิพลของพระวิญาณบรสิสุทธิ ผลที่ตามมาคือ โจเซฟ เข้าไปในป่าใกล้บ้านท่านและคุกเข่าลงทูลถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของภาพนิมิตแรกที่เกิดขึ้นเป็นช่วงเวลาที่สวยงามและน่าจดจำอย่างแท้จริง



แต่หนทางที่นำไปสู่การมาเยือนด้วยพระองค์เองของพระบิดาและพระบุตร เริ่มต้นด้วยการกระตุ้นเตือนจากพระวิญาณบรสิสุทธิให้สวดอ้อนวอน

การเปิดเผยความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูมาโดยผ่านรูปแบบของการแสวงหาด้วยการสวดอ้อนวอน และจากนั้นเป็นการรับและตามด้วยการกระตุ้นเตือนของพระวิญาณบรสิสุทธิ ขอให้พิจารณาตัวอย่างเหล่านี้ การแปลพระคัมภีร์มอรมอน การฟื้นฟูฐานะปุโรหิตและศาสนพิธี—เริ่มต้นด้วยบทพิศมา การจัดตั้งศาสนจักร และอื่นๆ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าทุกวันนี้ การเปิดเผยจากพระเจ้าสู่ฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองมาในรูปแบบที่ศักดิ์สิทธิ์เช่นเดียวกัน นี่คือรูปแบบอันศักดิ์สิทธิ์เดียวกันที่นำมาสู่การเปิดเผยส่วนตัว

เราสรรเสริญทุกท่านที่ทำตามพระวิญาณบรสิสุทธิในการยอมรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เริ่มต้นจากสมาชิกครอบครัวของโจเซฟ สมิท เมื่อเด็กหนุ่มโจเซฟบอกบิดาของท่านเกี่ยวกับการมาเยือนของโมโรไน บิดาของท่านได้รับพยานยืนยันด้วยตัวท่านเองในทันทีที่นั้น บิดาของท่านอนุญาตให้โจเซฟและจากงานในฟาร์มและกระตุ้นให้ท่านทำตามการนำทางของเทพ

ในฐานะบิดามารดาและผู้นำ ขอให้เราทำเช่นเดียวกัน ขอให้เรากระตุ้นให้ลูกหลานของเราและคนอื่นๆทำตามการนำทางของพระวิญาณบรสิสุทธิ ขณะเราทำเช่นนั้น ขอให้เราทำตามแบบอย่างของพระวิญาณบรสิสุทธิ โดยการนำด้วยความอ่อนโยน ความสุภาพ อ่อนน้อม ความเมตตา ความอดกลั้น และความรักที่ไม่เสแสร้ง²⁰

พระวิญาณบรสิสุทธิทรงเป็นสื่อกลางให้งานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในครอบครัวและทั่วทั้งศาสนจักร ด้วยความเข้าใจเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอแบ่งปันตัวอย่างเกี่ยวกับพระวิญาณบรสิสุทธิในชีวิตข้าพเจ้าและการรับใช้ศาสนจักร

ข้าพเจ้าบอกเล่าเรื่องเหล่านี้เป็นคำ
พยานส่วนตัวว่าพระวิญญูณบริสุทธิ
ประทานพรเราทุกคน

หลายปีก่อน ซีสเตอร์เฮลส์กับ
ข้าพเจ้าวางแผนเลี้ยงอาหารเย็นเมื่อ
พิเศษให้เพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้าที่
บ้านเรา ระหว่างทางจากสำนักงานไป
บ้าน ข้าพเจ้าได้รับการกระตุ้นเตือน
ให้แวะบ้านของหญิงม่ายคนหนึ่งซึ่ง
ข้าพเจ้าเป็นผู้สอนประจำบ้าน เมื่อ
ข้าพเจ้าเคาะประตูบ้านของเธอ เธอพูด
ว่า “ดิฉันสวดอ้อนวอนมาตลอดว่าคุณ
จะมา” การกระตุ้นเตือนนั้นมาจากไหน
จากพระวิญญูณบริสุทธิ

ครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเป็นผู้ควบคุม
การประชุมสวดคแห่งหนึ่งหลังจาก
ป่วยหนัก เพื่อให้ร่างกายมีเวลาพักฟื้น
ข้าพเจ้าวางแผนออกจากอาคารประชุม
ทันทีหลังภาคฐานะปุโรหิตจบ อย่างไร
ก็ตาม หลังจากสวดอ้อนวอนปิด พระ
วิญญูณบริสุทธิตรัสกับข้าพเจ้า “เจ้าจะ
ไปไหน” ข้าพเจ้าได้รับการดลใจให้จับ
มือกับทุกคนขณะพวกเขาออกจากห้อง
เมื่อเอ็ดเดอร์หนุ่มคนหนึ่งก้าวออกมา
ข้าพเจ้าได้รับการกระตุ้นเตือนให้กล่าว
ข้อความพิเศษแก่เขา เขาก็มองหน้าไม่
สบตา และข้าพเจ้ารอให้เขาเงยหน้าขึ้น
เพื่อสบตาข้าพเจ้า และข้าพเจ้ากล่าวว่า
“สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ ฟัง
พระวิญญูณบริสุทธิ ทำตามการกระตุ้น
เตือนที่ท่านได้รับ และทุกอย่างจะดี
ในชีวิตคุณ” หลังจากนั้น ประธานสวดค
บอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับชายหนุ่มคนนั้น
ว่าเขาเพิ่งกลับจากสนามเผยแผ่ก่อน
เวลา ประธานสวดคได้รับการดลใจที่
ชัดเจนและสัญญากับบิดาของชายหนุ่ม
ว่า หากเขาพาลูกชายมายังการประชุม
ฐานะปุโรหิต “เอ็ดเดอร์เฮลส์จะพูดกับ
เขา” ทำไมข้าพเจ้าจึงแวะจับมือกับทุก
คน ทำไมข้าพเจ้าหยุดพูดกับชายหนุ่ม
ที่พิเศษคนนั้น ข้าพเจ้าได้รับคำปรึกษา
จากที่ใด คำตอบเรียบง่ายมาก จาก
พระวิญญูณบริสุทธิ

เมื่อต้นปี 2005 ข้าพเจ้าได้รับการนำ



ทางในการเตรียมคำพูดสำหรับการ
ประชุมใหญ่สามัญเกี่ยวกับผู้สอนศาสนา
อ่าวุโส หลังการประชุม พี่น้องชายคน
หนึ่งเล่าว่า “ขณะเราฟังการประชุม . . .
ในทันใดนั้นพระวิญญูณของพระเจ้า
สัมผัสจิตวิญญูณผม . . . คำพูดนั้น
ชัดเจนสำหรับตัวผมและภรรยาสุดที่รัก
ของผม เราต้องรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา
และตอนนี้คือเวลาที่ถูกต้อง เมื่อผม . . .
มองไปที่ภรรยา ผมตระหนักว่าเธอได้
รับการกระตุ้นเตือนเช่นเดียวกันจาก
พระวิญญูณ”²¹ อะไรก่อให้เกิดการตอบ
สนองที่นับปล้นและชัดเจนอย่างนี้
พระวิญญูณบริสุทธิ

ถึงลูกหลานของข้าพเจ้าและผู้ที่กำลัง
กำลังฟังเสียงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าแสดง
ประจักษ์พยานถึงการเปิดเผยส่วนตัว
และการนำทางทุกวันอย่างต่อเนื่อง การ
ดักเตือน การให้กำลังใจ ความเข้มแข็ง
การชำระทางวิญญูณ การปลอบโยน
และสันติสุขที่มาสู่ครอบครัวเราผ่าน
พระวิญญูณบริสุทธิ โดยพระวิญญูณ
บริสุทธิ เราประสพกับ “ความมอเนกอนันต์
แห่งพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของ
[พระคริสต์]”²² และปาฏิหาริย์
จะไม่หมดไป²³

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานพิเศษว่า
พระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ ข้าพเจ้า

แสดงความรักและความสำนึกคุณ
พระบิดาบนสวรรค์สำหรับของประทาน
แห่งพระวิญญูณบริสุทธิ ซึ่งพระองค์
ทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์
และสนับสนุนเราในชีวิต ในพระนาม
ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:2; ดู
ยอห์น 1:9 ด้วย.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:6.
3. ดู Bible Dictionary, “Light of Christ”; ดู
โมโรไน 7:12–19 ด้วย.
4. ดู ยอห์น 17.
5. ดู บทที่ 5, “ประกอบศาสนพิธีฐานะปุโรหิต”
ใน *หน้าที่และพระพรของฐานะปุโรหิต คู่มือเบื้องต้น
สำหรับผู้ดำรงฐานะปุโรหิต เล่ม บี*
(2000), 44–52.
6. ดู ยอห์น 15:26; โรมัน 8:16.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 39:6.
8. โรมัน 15:13.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:12.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:11–12;
ดู โมโรไน 10:8–17; หลักคำสอนและ
พันธสัญญา 13–16 ด้วย.
11. แอลมา 18:35.
12. ยอห์น 14:26.
13. 3 นิไฟ 27:20.
14. 2 นิไฟ 31:17.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:3.
16. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 8:2–3.
17. กัณดารวิถี 12:6, 8.
18. ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:19.
19. ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:12.
20. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41–42.
21. จดหมายจาก Frederick E. Hibben.
22. 1 นิไฟ 8:8.
23. ดู โมโรไน 7:29.



โดย เอ็ดเดอร์เกอร์ริท คับเบิลยู. กอง
แห่งฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ

ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา

ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยความนอบน้อมและสวดอ้อนวอนขอให้เราระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา—ในทุกเวลา ทุกสิ่ง และทุกแห่งที่เราจะอยู่

พี่น้องที่รักทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้า
รับใช้ในเอเชีย บางครั้งมีคนถาม
ว่า “เอ็ดเดอร์เกอร์ริท คับเบิลยู. กอง
คนในภาคเอเชียของศาสนจักรครับ”
ข้าพเจ้าตอบว่า “ประชากรครึ่งโลก
—3.6 พันล้านคน”

มีคนถามว่า “จำชื่อทุกคนยากไหมครับ”
การจำ—และการลืม—เป็นส่วนหนึ่ง
ของชีวิตประจำวัน ตัวอย่างเช่น ครั้ง
หนึ่งหลังจากหาโทรศัพท์มือถือเครื่อง
ใหม่ของภรรยาข้าพเจ้าจนทั่วแล้ว ใน
ที่สุดเธอก็ตัดสินใจโทรจากโทรศัพท์อีก
เครื่อง พอได้ยินเสียงโทรศัพท์ของเธอ
เธอก็คิดว่า “ใครโทรมา มันยังไม่ได้อะไร
เบอร์โทรเครื่องนั้นกับใครเลย!”

การจำ—และการลืม—เป็นส่วนหนึ่ง
ของการเดินทางนิรันดร์ของเราเช่นกัน
เวลา สิทธิเสรี และความทรงจำช่วยให้
เราเรียนรู้ เด็บโต และเพิ่มพูนศรัทธา
ในเนื้อร้องของเพลงสวดที่เป็นเพลง
โปรด กล่าวว่

เราซ้องสรรเสริญนามเยซูเจ้า
และเฝ้าถวายเกียรติแด่น้อม . . .
สิทธิชนรับส่วนเป็นพยาน
ว่าท่านจดจำพระองค์¹

ทุกสัปดาห์ในการรับส่วนศีลระลึก
เราทำพันธสัญญาว่าจะระลึกถึงพระองค์
ตลอดเวลา จากพระคัมภีร์เกือบ 400 ข้อ
ที่พูดถึงคำว่า *ระลึกถึง* ข้าพเจ้าตั้งมาไม่
กี่ข้อและต่อไปนี้เป็นหกวิธีที่เราจะระลึก
ถึงพระองค์ตลอดเวลา

หนึ่ง เราจะระลึกถึงพระองค์ได้ตลอด
เวลาโดยเชื่อมั่นในพันธสัญญา สัญญา
และคำรับรองของพระองค์
พระเจ้าทรงจดจำพันธสัญญาอันเป็น
นิจของพระองค์—ตั้งแต่สมัยของอาดัม
จนถึงวันที่ลูกหลานของอาดัม “จะน้อม
รับความจริง, และแหงนหน้ามอง, เมื่อ
นั้นโซอันจะมองลงมา, และฟ้าสวรรค์
ทั้งปวงจะสั่นสะเทือนด้วยความยินดี,
และแผ่นดินโลกจะสั่นด้วยปีติ”²

พระเจ้าทรงจดจำสัญญาของ
พระองค์ รวมทั้งสัญญาในการรวม
อิสราเอลที่กระจัดกระจายตลอดพระ
คัมภีร์มอรมอน: พยานหลักฐานอีกเล่ม
หนึ่งของพระเยซูคริสต์ และสัญญาที่
ประทานแก่สมาชิกและผู้สอนศาสนา
ทุกคนที่จดจำค่าของจิตวิญญาณ³

พระเจ้าทรงจดจำและรับรอง
ประชาชาติและผู้คน ในความไกลาหล
สมัยนี้⁴ “บ้างก็โอ้อวดเรื่องรกรบ บ้าง

ก็เรื่องม้าศึก แต่พวกเราอดเรื่อง
พระนามพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา
เรา”⁵ ผู้ทรงชี้ว่า “อนาคตเช่นที่ทรง
ชี้หน้าอดีต”⁶ ใน “เวลาที่น่ากลัว”⁷ เรา
“จำไว้ว่ามีไซงานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ลี้ม
เหลว, แต่งานของมนุษย์”⁸

สอง เราจะระลึกถึงพระองค์ได้ตลอด
เวลาโดยยอมรับพระหัตถ์ของพระองค์
ตลอดชีวิตเราด้วยความสำนึกคุณ

พระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตเรามาก
ชัดเจนที่สุดหลังจากเหตุการณ์ผ่านไป
แล้ว ดังโซเร็น เคียร์คิงนักปรัชญา
ชาวคริสต์กล่าว “เราเข้าใจชีวิต หลัง
ผ่านพ้น แต่ . . . เราต้อง ดำเนินชีวิตไป
ข้างหน้า”⁹

มารดาที่รักของข้าพเจ้าเพิ่งฉลอง
ครบรอบวันเกิดปีที่ 90 ท่านเป็นพยาน
ถึงพระของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วยความสำนึก
คุณต่อทุกเหตุการณ์สำคัญในชีวิตท่าน
ประวัติครอบครัว ประเพณีครอบครัว
และสายใยครอบครัวช่วยให้เราระลึกถึง
สิ่งที่ผ่านมาขณะให้รูปแบบอนาคตและ
ความหวัง สายอำนาจฐานะปุโรหิตและ
ปีติพรเป็นพยานถึงพระหัตถ์ของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทั่วทุกวันนี้

ท่านเคยคิดหรือไม่ว่าตัวท่านเป็น
หนังสือแห่งความทรงจำที่มีชีวิต—
สะท้อนว่าท่านเลือกจดจำอะไรและ
อย่างไร

ตัวอย่างเช่น เมื่อข้าพเจ้าอายุยัง
น้อย ข้าพเจ้าต้องการเล่นบาสเกตบอล
โรงเรียนมาก ข้าพเจ้าฝึกแล้วฝึกอีก
วันหนึ่งโค้ชชี้ให้ดูดาวรุ่งกองกลางสูง 6
ฟุต 4 นิ้ว (193 เซนติเมตร) และดาว
รุ่งกองหน้าสูง 6 ฟุต 2 นิ้ว (1.88 เมตร)
ของเราและบอกข้าพเจ้าว่า “ผมให้คุณ
อยู่ในทีมได้ แต่คุณจะได้ไม่ได้เล่นเลย”
ข้าพเจ้าจำได้ เขาให้กำลังใจอย่างอ่อน
โยนว่า “ทำไมไม่ลองเล่นฟุตบอลล่ะ คุณ
จะเล่นได้ดีนะ” ครอบครัวข้าพเจ้าร้อง
เชียร์ตอนข้าพเจ้าเตะเข้าประตูครั้งแรก
เราสามารถจดจำคนที่ให้โอกาส
เราครั้งหนึ่ง และครั้งที่สอง ด้วยความ
ซื่อสัตย์ ความเมตตา ความอดทน และ

กำลังใจ เราสามารถเป็นคนที่ดีคนอื่น
นึกถึงเมื่อพวกเขาต้องการความช่วยเหลือ
เหลือมากที่สุด การจดจำความช่วยเหลือ
เหลือของผู้อื่นและอิทธิพลนำทางของ
พระองค์ด้วยความสำนึกคุณเป็นวิธี
หนึ่งที่เราระลึกถึงพระองค์ นี่ เป็นวิธีที่
เรานับพรมากมายของเราและเห็นสิ่งที่
พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของทำ¹⁰

สาม เราระลึกถึงพระองค์ได้ตลอด
เวลาโดยวางใจเมื่อพระเจ้าทรงรับรอง
กับเราว่า “คนที่กลับใจจากบาปของเขา,
คนคนนั้นได้รับการให้อภัย, และเรา,
พระเจ้า, ไม่จำมันอีก”¹¹

เมื่อเรากลับใจอย่างเต็มที่ รวมทั้ง
สารภาพและละทิ้งบาป เราถูกลด
พร้อมอินส์เมื่อความผิดของเราถูกจัด
ให้หมดไปว่า “ข้าแต่พระเจ้า, นี่เป็นไป
ได้อย่างไรหรือ?” และได้ยินคำตอบว่า
“เพราะศรัทธาของเจ้าในพระคริสต์”¹²
และทรงเชื่อเชิญให้เรา “ฟื้นความจำ”¹³
ถึงพระองค์

เมื่อเรากลับใจและผู้นำฐานะปุโรหิต
ประกาศว่าเรามีค่าควร เราไม่จำเป็นต้อง
สารภาพแล้วสารภาพอีกกับบาปในอดีต
เหล่านี้ การมีค่าควรไม่ได้หมายความว่าดีพร้อม
แผนแห่งความสุขของ
พระบิดาบนสวรรค์เชื่อเชิญเราให้อยู่
อย่างสงบนอนนุ่มระหว่างการเดินทาง
ของชีวิตเพื่อสักวันจะดีพร้อมใน
พระคริสต์¹⁴ อย่ากังวล ท้อแท้ หรือไม่มี
ความสุขตลอดเวลาในความไม่ดีพร้อม
ของเราวันนี้ จำไว้ว่าพระองค์ทรงรู้ทุก
เรื่องที่เราไม่ต้องการให้ใครรู้เกี่ยวกับตัว
เรา—และยังทรงรักเราอยู่

บางครั้งชีวิตทดสอบความไว้วางใจ
ของเราในพระเมตตา ความยุติธรรม
และการพิพากษาของพระคริสต์ และ
ในพระดำรัสเชื่อเชิญให้เรายอมให้การ
ชดใช้ของพระองค์เหยียวยาราขณะที่เรา
ให้อภัยผู้อื่นและตัวเรา

หญิงสาวในประเทศหนึ่งสมัครงาน
เป็นนักหนังสือพิมพ์ แต่เจ้าพนักงาน
ที่จัดสรรงานเป็นคนไร้ความเมตตา
เขาพูดกับเธอว่า “ด้วยลายเซ็นของ



ผม ผมรับรองว่าคุณจะไม่ได้เป็นนัก
หนังสือพิมพ์แต่จะพูดท้อระบายน้ำ”
เธอเป็นผู้หญิงคนเดียวในกลุ่มชายที่พูด
ท้อระบายน้ำ

หลายปีต่อมา ผู้หญิงคนนั้นก็กลายเป็น
เจ้าพนักงาน วันหนึ่งชายคนหนึ่งต้อง
มาขอลายเซ็นจากเธอเพื่อสมัครงาน

เธอถามว่า “คุณจำฉันได้ไหม”
เขาจำไม่ได้

เธอบอกว่า “คุณจำฉันไม่ได้ แต่
ฉันจำคุณได้ ด้วยลายเซ็นของคุณ
คุณรับรองว่าฉันจะไม่ได้เป็นนัก
หนังสือพิมพ์ ด้วยลายเซ็นของคุณคุณ
ส่งฉันไปพูดท้อระบายน้ำ ผู้หญิงคน
เดียวในกลุ่มผู้ชาย”

เธอบอกข้าพเจ้าว่า “ดิฉันรู้ว่าควร
ปฏิบัติต่อชายคนนั้นให้ดีกว่าที่เขา
ปฏิบัติต่อดิฉัน—แต่ดิฉันไม่เข้มแข็ง
พอ” บางครั้งความเข้มแข็งนั้นไม่อยู่
ในตัวเรา แต่พบได้ในการระลึกถึงการ
ชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา
พระเยซูคริสต์

เมื่อความไว้วางใจถูกทำลาย ความ
ฝันสูญสลาย ใจชอกช้ำครั้งแล้วครั้ง
เล่า เมื่อเราต้องการความยุติธรรมและ
ความเมตตา เมื่อเรากำหนดแน่วและ

น้ำตาไหลพราก เมื่อเราต้องรู้ว่าจะ
ยึดอะไรและปล่อยอะไร เราระลึกถึง
พระองค์ได้ตลอดเวลา ชีวิตไม่โหดร้าย
อย่างที่ดูเหมือนจะโหดร้ายได้บางครั้ง
ความเห็นอกเห็นใจอันไม่มีขอบเขต
ของพระองค์ช่วยให้เราพบทาง ความ
จริง และชีวิต¹⁵

เมื่อเราระลึกถึงพระดำรัสและแบบ
อย่างของพระองค์ เราจะไม่พุนเคื่อง
หรือถูกทำให้พุนเคื่อง

บิดาของเพื่อนข้าพเจ้าทำงานเป็น
ช่างเครื่อง งานที่เขาทำอย่างซื่อสัตย์
แสดงให้เห็นแม้ในเมื่อที่ล้างอย่างดีแล้ว
วันหนึ่ง คนที่พระวิหารบอกบิดาของ
เพื่อนข้าพเจ้าว่าเขาควรล้างมือก่อนรับ
ใช้ที่นั่น แทนที่จะพุนเคื่อง ชายที่ดีคน
นี้เริ่มใช้มือล้างจานให้ครอบครัวด้วยน้ำ
สบู่ที่มากเป็นพิเศษก่อนเข้าพระวิหาร
เขาเป็นแบบอย่างของคน “ขึ้นไปบน
ภูเขาของพระยาห์เวห์” และ “ยืนอยู่ใน
สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์” ด้วยมือ
สะอาดที่สุดและใจบริสุทธิ์ที่สุด¹⁶

ถ้าเรามีความรู้สึกไม่ดี ความแค้น
เคือง หรือความไม่พอใจหรือถ้าเรามี
เหตุให้ต้องขอการอภัยจากผู้อื่น บัดนี้ถึง
เวลาแล้วที่ต้องทำเช่นนั้น

สี่ พระองค์ทรงเชื่อเชียวเราให้จดจำว่า พระองค์ทรงต้อนรับเรากลับบ้านเสมอ เราเรียนรู้โดยการถามและค้นคว้า แต่ได้โปรดอย่าหยุดสำรวจจนกว่าจะถึง— “จุดที่ [ท่าน] รู้สึกเหมือนมาที่นั่นครั้งแรก”¹⁷— ตามคำพูดของที. เอส. เอเลียต เมื่อท่านพร้อม โปรดเปิดใจ ท่านรับพระคัมภีร์มอรมอนเป็นครั้งแรกอีกครั้ง ได้โปรดสวดอ้อนวอนด้วยเจตนาแท้จริงเป็นครั้งแรกอีกครั้ง

จงวางใจความทรงจำที่เคยมีหรือเลื่อนราง ทำให้ความทรงจำนั้นขยายศรัทธาของท่านกับพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่ไม่มีจุดที่กลับไม่ได้

ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณและปัจจุบันขอรับรองเราอย่าปล่อยให้ข้อบกพร่อง ความผิดพลาด หรือความอ่อนแอของมนุษย์—ของผู้อื่นหรือของเราเอง—ทำให้เราพลาดความจริง พันธสัญญา และพลังการไถ่ในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู¹⁸ นี่สำคัญอย่างยิ่งในศาสนจักรที่เราแต่ละคนเติบโตผ่านการมีส่วนร่วมที่ไม่ดีพร้อมของเรา ศาสดาพยากรณ์โจเซฟกล่าว “ข้าพเจ้าไม่เคยบอกท่านว่าข้าพเจ้าดีพร้อม แต่ไม่มี ความผิดพลาดในการเปิดเผยที่ข้าพเจ้าสอน”¹⁹

ห้า เราระลึกถึงพระองค์ได้ตลอดเวลาในวันสะบาโตผ่านศีลระลึก เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรรตัยและเริ่มการปฏิบัติศาสนกิจหลังการฟื้นคืนพระชนม์—ทั้งสองครั้ง—พระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้ขนมปังและเหล้าองุ่น และทรงขอให้เราระลึกถึงพระวรกายและพระโลหิตของพระองค์²⁰ “เพราะเมื่อเจ้าทำสิ่งนี้บ่อยเท่าใด เจ้าก็จะจดจำโองานี้ที่เราอยู่กับเจ้า”²¹

ในศาสนพิธีศีลระลึก เราเป็นพยานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาว่าเราเต็มใจรับพระนามของพระบุตรของพระองค์ และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติซึ่งพระองค์ประทานแก่เรา เพื่อเราจะมีพระวิญญูญาณของพระองค์อยู่ร่วมกับเราตลอดเวลา²²



ตามทอมีวเล็คซอน เราระลึกถึงพระองค์เมื่อเราสวดอ้อนวอนให้เรือกสวนไร่นา ผุงสัตว์เลี้ยง และคริวเรือนของเรา และเมื่อเรานึกถึงคนขัดสน คนเปลือยเปล่า คนเจ็บป่วย และคนทุกข์ยาก²³

สุดท้าย หก พระผู้ช่วยให้รอดทรงเชื่อเชียวเราให้ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงนึกถึงเราตลอดเวลา

ในโลกใหม่ พระผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้นคืนพระชนม์ทรงเชื่อเชียวคนที่อยู่เวลานั้นให้แยงมือเข้าไปในพระปรีศร์และคลำรอยตะปูในพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ที่ละคน²⁴

พระคัมภีร์อธิบายการฟื้นคืนชีวิตว่า “ทุกแขนขาและข้อต่อจะทรงนำกลับคืน . . . สร้างอันถูกต้องและบริบูรณ์” และ “แม้ผมเส้นหนึ่งบนศีรษะก็จะไม่หายไป”²⁵ ด้วยเหตุนี้ โปรดพิจารณาว่าเหตุใดพระวรกายที่ดีพร้อมและฟื้นคืน

พระชนม์แล้วของพระผู้ช่วยให้รอดจึงยังมีรอยแผลในพระปรีศร์และรอยตะปูในพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์²⁶

บางครั้งในประวัติศาสตร์ มนุษย์ถูกประหารด้วยการตรึงกางเขน แต่เฉพาะพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์เท่านั้น ทรงโอบกอดเราทั้งที่ยังมีเครื่องหมายแห่งความรักอันบริสุทธิ์ของพระองค์ เฉพาะพระองค์เท่านั้นทรงทำให้คำพยากรณ์สำเร็จที่ว่า จะทรงถูกยกขึ้นบนกางเขนเพื่อจะทรงเรียกชื่อเราแต่ละคนมาหาพระองค์²⁷

พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “แท้จริงแล้ว, พวกนางอาจลืม, แต่เราจะไม่ลืมเจ้า”

“ดูสิ เราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา”²⁸

พระองค์ทรงเป็นพยานว่า “เราคือคนที่ถูกยกขึ้น. เราคือเยซูที่ถูกตรึงกางเขน. เราคือพระบุตรของพระเจ้า”²⁹

ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยความ
นอบน้อมและสวดอ้อนวอนขอให้เรา
ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา—
ในทุกเวลา ทุกสิ่ง และทุกแห่งที่เรา
จะอยู่³⁰ ในพระนามศักดิ์สิทธิ์ของ
พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “เราซ้องสรรเสริญนามเยซูเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 83.
2. คู่มือพระคัมภีร์, งานแปลของโจเซฟ สมิธ, ปฐมกาล 9:22 (ในภาคผนวกของพระคัมภีร์ไบเบิล).
3. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10–16.
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:26; 88:91.
5. สดุดี 20:7.
6. “Be Still, My Soul,” *Hymns*, no. 124.
7. 2 ทิโมธี 3:1; ดู ข้อ 2–7 ด้วย.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 3:3.
9. ใน *Kierkegaard’s Journals and Notebooks: Volume 2, Journals EE–KK*, Bruce H. Kirmmse and others, ed. (2008), 2:179; ต้นฉบับเป็น ตัวเอน.
10. ดู “นับพระพรท่าน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 118.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:42; ดู อีสยาห์ 43:25 ด้วย.
12. อีนัส 1:7, 8.
13. อีสยาห์ 43:26.
14. ดู โมโรไน 10:32.
15. ดู ยอห์น 14:6.
16. สดุดี 24:3; ดูข้อ 4 ด้วย; ใช้ประสบการณ์โดยได้รับอนุญาต.
17. T. S. Eliot, “Little Gidding,” ใน *Four Quartets* (1943), section 5, lines 241–42.
18. ดูตัวอย่างใน อีเธอร์ 12:23–28; ตีเทออร์ เอฟ. อุกทอร์ฟ, “เชษฐาร่วมกับเรา,” *เสี้ยวไฮมา*, พ.ย. 2013, 21–24.
19. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007), 561. ท่านกล่าวต่อไปว่า “หากเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้ามีต้องถูกโยนทิ้งเป็นสิ่งที่ไร้ค่าดอกหรือ”
20. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:2–4 สำหรับการเปิดเผยมุขใหม่เรื่องการใช้น้ำแทนเหล้าองุ่น.
21. คู่มือพระคัมภีร์, งานแปลของโจเซฟ สมิธ, มารโก 14:21 (ในภาคผนวกของพระคัมภีร์ไบเบิล).
22. ดู โมโรไน 4:3; 5:2; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77, 79.
23. ดู แอลมา 34:20–21, 28–29. ในการเปิดเผยมุขปัจจุบัน, พระเจ้าทรงกำชับเราว่า, “ในสิ่งทั้งปวงจงระลึกถึงคนจนและคนขัดสน, คนเจ็บป่วยและคนทุกข์ยาก” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 52:40).
24. ดู 3 นีไฟ 11:14–15.
25. แอลมา 40:23.
26. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:37.
27. ดู 3 นีไฟ 27:14; ดูตัวอย่างใน ยอห์น 12:32–33; 1 นีไฟ 11:33; โมไซยาห์ 23:22; แอลมา 13:29; 33:19; ฮีลามัน 8:14–15 ด้วย.
28. อีสยาห์ 49:15–16; ดู 1 นีไฟ 21:15 ด้วย.
29. หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:52.



โดยเอ็ดเดอร์แพทริก เคียร์รอน
แห่งสภาเจคอบ

จงเป็นที่พักพิงจากพายุ

ช่วงเวลานี้จะไม่ได้นิยามผู้ลี้ภัย แต่การตอบสนองของเราจะช่วยนิยามพวกเรา

“พระเจ้าเมื่อเราหิว พวกท่านก็จัดทำให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า พวกท่านก็ต้อนรับเรา:

“เราเปลือยกายพวกท่านก็ให้เสื้อผ้าเราชุ่มห่ม . . .

“ . . . เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่ง ที่เล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรานี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย”¹

ในโลกเราทุกวันนี้ มีผู้ลี้ภัยประมาณ 60 ล้านคน ซึ่งหมายความว่า “มีมนุษย์ 1 คนในทุกๆ 122 คน . . . ถูกบังคับให้หนีจากบ้าน”² และครึ่งหนึ่งของคนเหล่านี้เป็นเด็ก³ เป็นเรื่องน่าตกใจเมื่อพิจารณาจำนวนที่เกี่ยวข้องและสะท้อนให้เห็นว่านี่หมายถึงอะไรในชีวิตของมนุษย์แต่ละคน ปัจจุบันงานมอบหมายของข้าพเจ้าอยู่ในทวีปยุโรป ซึ่งมีผู้ลี้ภัยเหล่านี้หนึ่งล้านสองแสนห้าหมื่นคนมาถึงในช่วงปีที่แล้ว โดยหนีภัยสงครามจากส่วนต่างๆ ของตะวันออกกลางและแอฟริกา⁴ เราเห็นพวกเขาจำนวนมากที่มีเพียงเสื้อผ้าพันกายและสิ่งสามารถนำมาได้ในกระเป๋าบิเล็กๆ เพียงใบเดียว ส่วนใหญ่ของคนเหล่านี้มีการศึกษาดี และพวกเขาจำ

ต้องละทิ้งบ้าน โรงเรียนและงานมา ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุด ศาสนจักรกำลังทำงานกับองค์กรเหล่านี้มีตั้งแต่สถาบันนานาชาติขนาดใหญ่จนถึงโครงการที่เริ่มใหม่ของชุมชนขนาดเล็ก ตั้งแต่หน่วยงานรัฐบาลจนถึงองค์กรการกุศลทางศาสนาและทางโลก เป็นเรื่องที่ได้ทำงานกับผู้อื่นและเรียนรู้จากพวกเขาซึ่งทำงานกับผู้ลี้ภัยทั่วโลกมานานหลายปี

ในฐานะสมาชิกศาสนจักรในฐานะผู้คน เราไม่ต้องมองย้อนไปไกลจนถึงประวัติศาสตร์ของเราเพื่อหวนนึกถึงวันที่เราเคยเป็นผู้ลี้ภัย ถูกขับไล่ด้วยความรุนแรงจากบ้านและฟาร์มครั้งแล้วครั้งเล่า สุดสัปดาห์ก่อนเราพูดถึงผู้ลี้ภัย ชิสเตอร์ลินดา เบอร์ดัน ขอให้สตรีของศาสนจักรพิจารณาว่า “จะเป็นอย่างไรถ้า เรื่องราว ของพวกเขา เป็นเรื่องราวของฉัน”⁵ เรื่องของพวกเขา เป็น เรื่องของเรา ที่เพิ่งผ่านมาไม่นาน

มีการโต้แย้งอย่างเคร่งครัดในรัฐบาลและสังคมหน่วยต่างๆ เกี่ยวกับค่านิยมของผู้ลี้ภัยและสิ่งที่จะต้องทำให้สำเร็จเพื่อช่วยเหลือผู้ลี้ภัย สิ่งที่ข้าพเจ้าเฝ้าถึงไม่ได้มีเจตนาไม่ว่าโดยทางใดที่จะ



ก่อให้เกิดการอภิปรายที่ร้อนแรงแบบนั้น ขึ้นอีก ไม่ทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ นโยบายผู้ลี้ภัย แต่ต้องการมุ่งเน้นไปที่ ผู้คน ที่ถูกสงครามบังคับขับไล่ให้ต้องทิ้ง บ้านและประเทศของพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่ได้มีส่วนร่วมในการเริ่มต้นเลย

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทราบความรู้สึก ของผู้ลี้ภัย—พระองค์ทรงเป็นหนึ่งใน นั้น เมื่อยังเด็ก พระเยซูชูกับครอบครัว ต้องหลบหนีคำสั่งฆ่าของเฮโรดไป อียิปต์ หลายครั้งในการปฏิบัติศาสนกิจ พระเยซูทรงพบว่าพระองค์เองถูกข่มขู่ และพระชนม์ชีพตกอยู่ในอันตราย จน ในที่สุดต้องยอมต่อแผนของคนชั่วที่ วางแผนสังหารพระองค์ ทั้งหมดทำให้ เป็นที่น่าสนใจต่อเรายิ่งขึ้น ที่ทรงสอน คริสต์แล้วครั้งเล่าให้เรารักกันและกัน ให้ รักดังที่พระองค์ทรงรัก ให้รักเพื่อนบ้าน เหมือนรักตนเอง แท้จริงแล้ว “ธรรมะ ที่บริสุทธิ์ไร้มลทินเฉพาะพระพักตร์ พระเจ้าพระบิดานั้น คือการช่วยเหลือ เด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ ร้อน”⁶ และ “ดูแลคนจนและคนขัดสน,

และช่วยสงเคราะห์เพื่อคลายความทุกข์ ยากของคนเหล่านั้นเพื่อพวกเขาจะไม่ ต้องทนทุกข์”⁷

นับเป็นแรงบันดาลใจมาตลอด ที่ได้เห็นว่าสมาชิกจากทุกมุมโลกบริจาค อย่างเอื้อเฟื้อเพื่อช่วยเหลือบุคคลและ ครอบครัวเหล่านั้นผู้สูญเสียมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทั่วทั้งทวีปยุโรป ข้าพเจ้า เห็นสมาชิกศาสนจักรมากมายผู้ได้รับ ประสพการณ์ที่ทำให้จิตวิญญาณปีติ ยินดีและอัมเอบขณะพวกเขาตอบสนองต่อความปรารถนาอันลึกซึ้ง แต่กำเนิดที่จะออกไปรับใช้บรรดาผู้ ขัดสนยิ่งเหล่านั้นซึ่งอยู่รายรอบพวกเขา ศาสนจักรได้จัดเตรียมที่พักอาศัย และการดูแลด้านการแพทย์ให้ สเตค และคณะเผยแผ่รวบรวมชุดสุขอนามัย ได้หลายพันชุด ชุดเคื่อนๆ จัดเตรียม อาหารและน้ำ เสื้อผ้า ชุดกันน้ำ จักรยาน หนังสือ เป้ แวนอ่านหนังสือ และอื่นๆอีกมากมาย

บุคคลต่างๆ จากสกอตแลนด์ถึงชิลี ก้าวเข้ามารับหน้าที่ทุกอย่างที่พอจะ

นี่ก็ออก แพทย์ พยาบาลเป็นอาสาสมัคร เข้ารับใช้ในจุดที่ผู้ลี้ภัยมาถึงในสภาพ เปียกปอน หนาวสั่นและบ่อยครั้งบอบช้ำ จากการข้ามน้ำ ขณะผู้ลี้ภัยเริ่มขั้นตอน การตั้งหลักแหล่ง สมาชิกในท้องถิ่นจะช่วย สอนภาษาของประเทศเจ้าบ้าน ขณะที่ คนอื่นๆ ช่วยยกระดับจิตใจทั้งของเด็กๆ และพ่อแม่โดยจัดเตรียมของเล่น วัสดุ สำหรับงานศิลปะ ดนตรีและการละเล่น ต่างๆ บางคนนำด้ายถัก เข็มถักนิตติ้ง และขอถักโครเชต์ที่มีผู้บริจาคมามอบให้ และสอนทักษะเหล่านั้นแก่ผู้ลี้ภัยในท้องถิ่น ทั้งผู้สูงอายุและผู้เยาว์

สมาชิกศาสนจักรที่ผ่านร้อนผ่าน หนาวมาแล้ว เคยรับใช้และเป็นผู้ นำ มาหลายปีได้ทราบชัดแล้วว่า การ สงเคราะห์ให้ผู้คนเหล่านี้โดยด่วนเป็นสิ่ง จำเป็น พวกเขาจึงมอบประสพการณ์อัน ทรงคุณค่าที่สุดและประสบความสำเร็จ สูงสุดในการรับใช้ที่ผ่านมาให้กับงานนี้

หากไม่เห็นด้วยตาคงไม่เชื่อว่านี่คือ สถานการณ์จริง ในฤดูหนาว ท่ามกลาง ผู้คนมากมาย ข้าพเจ้าพบสตรีมีครรภ์ จากซีเรียในค่ายเตรียมย้ายผู้ลี้ภัย เธอ รู้สึกสิ้นหวังกับการหาความมั่นใจว่าไม่ ต้องคลอดลูกบนพื้นเย็นๆ ของอาคาร หลังใหญ่ที่เธออาศัยขณะนั้น ที่ประเทศ ซีเรีย เธอเป็นศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย และในประเทศกรีซ ข้าพเจ้าสนทนากับ ครอบครัวหนึ่งที่เปียก ตัวสั่น และตื่น กลัวจากการข้ามน้ำมาจากประเทศตุรกี ด้วยเรือยางลำเล็กๆ ข้าพเจ้ามองตาและ ฟังเรื่องราวของพวกเขา ทั้งเหตุสยอง ขวัญที่เขาหนีมาและการเดินทางที่เสี่ยง เป็นเสี่ยงตายเพื่อหาที่ลี้ภัย ข้าพเจ้าไม่ เหมือนเดิมอีกต่อไป

การออกไปดูแลช่วยเหลือมาจาก ผู้คนหลากหลายที่ทำงานบรรเทาทุกข์ อย่างอุทิศตน หลายคนทำด้วยจิตอาสา ข้าพเจ้าเห็นการกระทำของสมาชิก ศาสนจักรผู้ทำงานตลอดคืนนานหลาย เดือนเพื่อจัดหาสิ่งจำเป็นเร่งด่วนให้แก่ ผู้ข้ามจากตุรกีมาจนถึงกรีซ นอกจากนี้ ความพยายามด้านอื่นๆ อีกนับไม่ถ้วน

เธอยังดูแลปฐมพยาบาลผู้ที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาด่วนที่สุด เธอคอยดูว่าสตรีและเด็กๆ ที่เดินทางตามลำพังจะได้รับการดูแล เธอกอดผู้สูญเสียคนรักระหว่างทาง และทำดีที่สุดที่จะแบ่งปันปันส่วนทรัพยากรอันมีขีดจำกัดแก่ผู้ขัดสนที่ไม่มีขีดจำกัด แจกเช่นอีกหลายคนที่เหมาะสม เธอเป็นเทพผู้ปฏิบัติอย่างแท้จริง มีการกระทำที่ไม่ว่าผู้รับการดูแลหรือพระเจ้าซึ่งเธอทำกิจธุระให้จะไม่ไม่มีวันลืม

ทุกคนที่อุทิศตนเพื่อบรรเทาทุกข์คนรอบข้าง เหมือนกับผู้คนของแอลมา มาก: “และดังนั้น, ในสภาพอันรุ่งเรืองของพวกเขา, พวกเขาไม่ได้ไล่ผู้ใดที่เปลือยเปล่า, หรือที่หิวโหย, หรือที่กระหาย, หรือที่เจ็บป่วย, หรือที่ไม่ได้รับการบำรุงเลี้ยง . . . ฉะนั้นพวกเขาจึงโอบอ้อมอารีคนทั้งปวง, ทั้งชราและหนุ่ม ทั้งทาสและไท, ทั้งชายและหญิง, ไม่ว่านอกศาสนจักรหรือในศาสนจักร โดยที่ไม่ลำเอียง ต่อบุคคลใดในบรรดาคนเหล่านั้นซึ่งขัดสน”⁸

เราต้องระวังไม่ให้ข่าวความเดือดร้อนของผู้ลี้ภัยกลายเป็นเรื่องชินชา เมื่อความตื่นตระหนกครั้งแรกเริ่มจางลง ทั้งที่สงครามก็ยังไม่หยุด และยังมีอีกหลายครอบครัวกำลังอพยพมา ผู้ลี้ภัยหลายล้านคนทั่วโลกซึ่งเรื่องราวของพวกเขาไม่เป็นข่าวแล้ว ยังคงต้องการความช่วยเหลืออย่างยั่งยืนอยู่

ถ้าถามว่า “ฉันจะทำอะไรได้บ้าง?” ก่อนอื่นต้องจำไว้ว่าเราจะไม่บำเพ็ญประโยชน์โดยมีผลกระทบต่อครอบครัวและความรับผิดชอบอื่นๆ ของเรา⁹ ทั้งเราจะไม่คาดหวังให้ผู้นำจัดโครงการต่างๆ ขึ้นเพื่อเรา แต่ในฐานะเยาวชนผู้ชาย สตรี และครอบครัว เราจะมีส่วนร่วมในงานเพื่อมนุษยธรรมนี้ได้

ในการตอบรับคำเชิญชวนจากฝ่ายประธานสูงสุดให้มีส่วนร่วมในการรับใช้เหมือนพระคริสต์ต่อผู้ลี้ภัยทั่วโลก¹⁰ ฝ่ายประธานองค์การสามัญของสมาคมสงเคราะห์ เยาวชนหญิง และปฐมวัย

ได้จัดให้ทีมงานบรรเทาทุกข์ขึ้นโดยใช้ชื่อว่า “เราเป็นแขกแปลกหน้า” ซีสเตอร์เบอร์ตันแนะนำโครงการนี้แก่สตรีในศาสนจักรในภาคการประชุมใหญ่สตรีเมื่อสุดสัปดาห์ที่แล้ว มีแนวคิดแหล่งช่วยและคำแนะนำที่มีประโยชน์มากมายสำหรับการบำเพ็ญประโยชน์ใน IWasAStranger.Ids.org

เริ่มด้วยการคุกเข่าสวดอ้อนวอนแล้วคิดถึงการทำบางอย่างใกล้บ้าน ในชุมชนของท่านเอง ที่ซึ่งท่านจะพบผู้คนที่ต้องการให้ช่วยในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ เป้าหมายสูงสุดคือการฟื้นฟูสภาพให้กลับไปสู่ชีวิตที่ยั่งยืนแข็งแรงและพึ่งพาตนเอง

ความเป็นไปได้ที่เราจะยื่นมือเข้าช่วยและเป็นเพื่อนไม่มีที่สิ้นสุด ท่านอาจช่วยผู้ลี้ภัยที่ตั้งหลักแหล่งใหม่ เรียนภาษาประเทศเจ้าบ้าน ปรับทักษะการทำงานให้ทันสมัย หรือฝึกการสัมภาษณ์งาน ท่านอาจช่วยเป็นพี่เลี้ยงแก่ครอบครัวหรือคุณแม่ตัวคนเดียวขณะปรับตัวเข้าสู่วัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย อาจจะเป็นสิ่งที่เรียบง่ายเช่นพาพวกเขาไปร้านขายของชำหรือพาไปโรงเรียน บางวอร์ดและบางสเตคมียองค์การที่วางใจได้ที่จะทำงานร่วมกันอยู่

แล้ว และ ท่านสามารถเป็นผู้ให้แก่งานด้านมนุษยธรรมที่จัดขึ้นเป็นพิเศษของศาสนจักรได้ ตามสถานการณ์ของท่าน

นอกจากนี้ เราแต่ละคนอาจเพิ่มความตื่นตัวให้มากขึ้นต่อเหตุการณ์โลกที่ผลักดันให้ครอบครัวเหล่านี้ต้องจากบ้านของตน เราต้องยืนหยัดต่อด้านความใจแคบและสนับสนุนความเคารพและความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมประเพณี การพบกับครอบครัวผู้ลี้ภัยและรับฟังเรื่องราวของพวกเขาโดยตรง ไม่ใช่จากจอหรือหนังสือพิมพ์ จะเปลี่ยนท่าน มิตรภาพที่แท้จริงจะพัฒนาและจะเสริมสร้างความเห็นอกเห็นใจ และการผสมผสานที่ประสบความสำเร็จ

พระเจ้าทรงสอนเราว่าสเตคแห่งไซออนต้องเป็น “ที่คุ้มภัย” และ “ที่พักพิงจากพายุ”¹¹ เราพบที่พักพิงแล้วให้เราออกจากที่ปลอดภัยของเราและแบ่งปันใจให้พวกเขา จากความอุดมสมบูรณ์ของเรา ความหวังในอนาคตที่สดใส ศรัทธาในพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ และในเพื่อนมนุษย์ และความรัก ที่มองข้ามความแตกต่างทางวัฒนธรรมและคตินิยมจนเห็นความจริงอันเลิศล้ำที่ว่าเราทุกคนเป็นลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์



“เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ประทาน
ใจที่ขลาดกลัวแก่เรา แต่ประทานใจที่
ประกอบด้วยฤทธานุภาพ และความ
รัก”¹²

การเป็นผู้ลี้ภัยอาจเป็นช่วงเวลา
อยู่ในวงจำกัดของชีวิตผู้ลี้ภัย แต่การ
เป็นผู้ลี้ภัยไม่ได้ขีดวงจำกัด พวกเขา
แจกเช่นคนนับไม่ถ้วนที่มาก่อน นี่จะ
เป็นเพียงช่วงหนึ่งของเวลา—ซึ่งหวัง
ว่าจะเป็นช่วงสั้นๆ—ในชีวิตพวกเขา
พวกเขาบางคนอาจดำเนินต่อไปจนได้
เป็นผู้รับรางวัลโนเบล เป็นข้าราชการ
แพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักดนตรี
ศิลปิน ผู้นำทางศาสนา และผู้อุทิศตน
ในสาขาต่างๆ ที่จริงพวกเขาหลายคน
เป็น สิ่งเหล่านี้อยู่แล้วก่อนที่จะสูญเสีย
ทุกสิ่ง ช่วงเวลานี้จะไม่ได้นิยามพวก
เขา แต่การตอบสนองของเราจะช่วย
นิยามพวกเรา

“เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลาย
ว่า ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่ง
ที่เล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา นี่ก็
เหมือนทำกับเราด้วย”¹³ ในพระนาม
ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

ข้ออ้างอิงเพิ่มเติม ดู IWAsAStranger.lds.org
และ mormonchannel.org/blog/post/40-ways-to-help-refugees-in-your-community.

อ้างอิง

1. มัทธิว 25:35–36, 40.
2. ดู Stephanie Nebehay, “World’s Refugees and Displaced Exceed Record 60 Million,” Dec. 18, 2015, reuters.com.
3. ดู “Facts and Figures about Refugees,” unhcr.org.uk/about-us/key-facts-and-figures.html.
4. ดู “A Record 1.25 Million Asylum Seekers Arrived in the EU Last Year,” Mar. 4, 2016, businessinsider.com.
5. ลินดา เค. เบอร์ดัน “เราเป็นคนแปลกหน้า,” *เสียดิโยนา*, พ.ศ. 2016, 14.
6. ยากอบ 1:27.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:35; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5 ด้วย.
8. แอลมา 1:30.
9. ดู จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด, 26 มี.ค. 2016; ดู โมไซยาห์ 4:27 ด้วย.
10. ดู จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด, 27 ต.ค. 2015.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:6; ดู อีสายห์ 4:5–6 ด้วย.
12. 2 ทิโมธี 1:7.
13. มัทธิว 25:40.



โดยเอลเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

การตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง

การตรงกันข้ามทำให้เราเติบโตไปสู่สิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้เราเป็น

พี่น้องรวมพระกิตติคุณของ
พระเยซูคริสต์คือแผนแห่งความ
รอดของพระบิดาสำหรับความ
ก้าวหน้านิรันดร์ของบุตรธิดาพระองค์
แผนนั้น ตามที่อธิบายไว้ในกาเปิดเผย
ยุคปัจจุบัน ช่วยให้เราเข้าใจสิ่งต่างๆ
ที่เราเผชิญในความเป็นมรรตัย ข่าวสาร
ของข้าพเจ้ามุ่งเน้นที่บทบาทอันจำเป็น
ของการตรงกันข้ามในแผนดังกล่าว

I.

จุดประสงค์ของชีวิตมรรตัยสำหรับ
บุตรธิดาของพระเจ้าคือเพื่อจัดหา
ประสบการณ์ที่จำเป็น “เพื่อพัฒนาไป
สู่ความดีพร้อม และในที่สุดจะบรรลุ
จุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ของพวกเขา
เขาเป็นทายาทแห่งชีวิตนิรันดร์”¹ ดัง
ที่ประธานโรเบิร์ต เอส. มอนสันสอนเรา
อย่างทรงพลังเข้าวันนี้ เราพัฒนาโดย
การเลือก ซึ่งเราได้รับการทดสอบเพื่อ
แสดงให้เห็นว่าเราจะรักษาพระบัญญัติ
ของพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู อับราฮัม 3:25)
เพื่อได้รับการทดสอบเราต้องมีสิทธิ์เสรี
ที่จะเลือกระหว่างทางเลือกต่างๆ ในการ
ให้ทางเลือกเพื่อเราจะใช้สิทธิ์เสรีของเรา
เราต้องเผชิญความตรงกันข้าม
ส่วนที่เหลือของแผนจำเป็นเช่นกัน

เมื่อเราเลือกผิด—ซึ่งเราจะทำเช่นนั้น
แน่นอน—เราแปดเปื้อนไปด้วยบาป
และต้องได้รับการชำระให้สะอาดเพื่อจะ
มุ่งสู่จุดหมายปลายทางนิรันดร์ของเรา
แผนของพระบิดาให้หนทางในการทำ
สิ่งนี้ หนทางที่จะสนองตอบข้อเรียกร้อง
นิรันดร์แห่งความยุติธรรม พระผู้ช่วย
ให้รอดทรงจ่ายค่าไถ่เราจากบาป
พระผู้ช่วยให้รอดคือพระเจ้าพระเยซูคริสต์
พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของ
พระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดานิรันดร์ ผู้ที่การพลี
พระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้—การทน
ทุกข์ของพระองค์—จ่ายค่าบาปของเรา
หากเราจะกลับใจจากบาป
คำอธิบายที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งของ
บทบาทแห่งการตรงกันข้ามซึ่งได้
วางแผนไว้แล้วมีอยู่ในพระคัมภีร์มอรมอน
ในคำสอนของลีไฮที่สอนเจacobบุตร
ของท่าน

“เพราะจำเป็นต้อง, มีการตรง
กันข้ามในสิ่งทั้งปวง. หาไม่แล้ว, . . .
ความชอบธรรมไม่สามารถเกิดขึ้นได้,
ไม่ทั้งความชั่วร้าย, ไม่ทั้งความบริสุทธิ์
หรือความเศร้าหมอง, ไม่ทั้งดีหรือชั่ว”
(2 นิไฟ 2:11; ดู ข้อ 15 ด้วย)

ด้วยเหตุนี้ ลีไฮกล่าวต่อไป “พระเจ้า
พระผู้เป็นเจ้าจึงประทานแก่มนุษย์

เพื่อเขาจะกระทำด้วยตนเอง. ดังนั้น, มนุษย์กระทำด้วยตนเองไม่ได้นอกจากจะเป็นว่าเขามีแรงจูงใจจากอย่างหนึ่งหรืออีกอย่างหนึ่ง” (ข้อ 16) ในทำนองเดียวกัน ในการเปิดเผยยุคปัจจุบัน พระเจ้าทรงประกาศว่า “จึงจำเป็นว่า มารจะล่อลวงลูกหลานมนุษย์, มิฉะนั้นพวกเขาจะเป็นผู้มีสิทธิ์เสรีของตนเองไม่ได้” (คพ. 29:39)

การตรงกันข้ามเป็นสิ่งจำเป็นในสวนเอเดน ถ้าอาดัมกับเอวาไม่ได้เลือกสิ่งที่นำมาซึ่งความเป็นมรตัย ลีไฮสอนว่า “พวกท่านจะคงอยู่ในสภาพของความไร้เดียงสา, . . . ไม่ทำความดี, เพราะพวกท่านไม่รู้จักบาป” (2 นีไฟ 2:23)

นับจากกาลเริ่มต้น สิทธิเสรีและการตรงกันข้ามเป็นศูนย์รวมแผนของพระบิดาและการกบฏของซาตานต่อแผนนั้น ดังที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่โมเสสในสภาสวรรค์ ซาตาน “หมายมั่นจะทำลายสิทธิเสรีของมนุษย์” (โมเสส 4:3) การทำลายนั้นมีอยู่เป็นปกติวิสัยในเงื่อนไขที่ซาตานเสนอ เขามาทหาพระบิดาและกล่าวว่า “ดูเถิด, ข้าพระองค์อยู่ที่นี่, ทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด, ข้าพระองค์จะเป็นบุตรของพระองค์, และข้าพระองค์จะไถ่มนุษยชาติทั้งปวง, จนสักจิตวิญญาณหนึ่งก็จะไม่หายไป, และแน่นอนข้าพระองค์จะทำ; ดังนั้นทรงให้เกียรติของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด” (โมเสส 4:1)

ฉะนั้น ซาตานจึงเสนอจะทำให้แผนของพระบิดาสำเร็จลุล่วงในวิธีซึ่งจะขัดขวางการบรรลุจุดประสงค์ของพระบิดาและให้รัศมีภาพแก่ซาตาน

ข้อเสนอของซาตานจะรับรองเรื่องความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์แบบซึ่งจะ “ไถ่มนุษยชาติทั้งปวง” จนไม่มีสักจิตวิญญาณเดียวที่จะหายไป ทุกคนจะไม่มีสิทธิเสรีหรือการเลือก ฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีการตรงกันข้าม จะไม่มีการทดสอบ ไม่มีความล้มเหลว และไม่มีความสำเร็จ จะไม่มีการเติบโตเพื่อบรรลุจุดประสงค์ที่พระบิดาทรง



ปรารถนาสำหรับบุตรธิดาของพระองค์ พระคัมภีร์บันทึกว่าการคัดค้านของซาตานก่อให้เกิด “สงคราม. . . ในสวรรค์” (วิวรณ์ 12:7) ซึ่งสองในสามของบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าของสิทธิที่จะมีประสบการณ์ชีวิตมรตัยโดยการเลือกแผนของพระบิดาและปฏิเสธการกบฏของซาตาน

จุดประสงค์ของซาตานคือเพื่อจะได้เกียรติและเดชานุภาพของพระบิดาแก่ตนเอง (ดู อีสยาห์ 14:12-15; โมเสส 4:1, 3) พระบิดาตรัสว่า “ดังนั้น, เพราะซาตานกบฏต่อเรา, . . . เราจึงทำให้เขาถูกโยนลง” (โมเสส 4:3) พร้อมกับดวงวิญญาณทั้งหมดที่ใช้สิทธิเสรีในการติดตามเขา (ดู ยูดา 1:6; วิวรณ์ 12:8-9; คพ. 29:36-37) ถูกโยนลงไปเป็นวิญญาณที่ไร้ร่างกายในโลกมรตัย ซาตานกับผู้ติดตามเขาล่อลวงและหมายมั่นจะหลอกลวงและชักนำบุตรธิดาของพระเจ้าไปเป็นทาส

(ดู โมเสส 4:4) ดังนั้นคือผู้ชั่วร้ายคนนั้นนั่นเอง ที่คัดค้านและหมายจะ ทำลายแผนของพระบิดา เป็นผู้ ก่อให้เกิด การตรงกันข้าม เพราะการตรงกันข้ามทำให้มีการเลือกและเป็นโอกาสในการเลือกสิ่งที่ถูกต้องซึ่งนำไปสู่การเติบโต นั่นคือจุดประสงค์ในแผนของพระบิดา

II.

ที่สำคัญคือ การล่อลวงให้ทำบาปไม่ได้เป็นการตรงกันข้ามเพียงอย่างเดียว ในความเป็นมรตัย ท่านบิดาลีไฮสอนว่าหากไม่มีการตก อาดัมกับเอวา “จะคงอยู่ในสภาพของความไร้เดียงสา, ไม่มีปีติ, เพราะพวกท่านไม่รู้จักความเศร้าหมอง” (2 นีไฟ 2:23) หากไม่มีประสบการณ์ของการตรงกันข้ามในความเป็นมรตัย “สิ่งทั้งปวงจำเป็นต้องเป็นสารประกอบในหนึ่งเดียว” ซึ่งจะไม่มีความสุขหรือความเศร้าหมอง (ข้อ 11) ฉะนั้น ท่านบิดาลีไฮกล่าวต่อ



ไปว่า หลังจากพระเจ้าเป็นเจ้าของสร้างทุกสิ่ง “เพื่อนำมาซึ่งจุดประสงค์นิรันดร์ของพระองค์ในเจตนารมณ์ของมนุษย์. . . จำเป็นต้องมีการตรงกันข้าม; แม้ผลไม่ต้องห้ามเป็นการตรงกันข้ามกับต้นไม้มแห่งชีวิต; อย่างหนึ่งหวานและอีกอย่างหนึ่งขม” (ข้อ 15).² คำสอนของท่านในส่วนนี้ของแผนแห่งความรอดสรุปด้วยถ้อยคำเหล่านี้

“แต่ดูเถิด, สิ่งทั้งปวงกระทำไปโดยปรีชาญาณของพระองค์ผู้ทรงรู้แจ้งในสรรพสิ่ง.

“อาดัมตกเพื่อมนุษย์จะเป็นอยู่; และมนุษย์เป็นอยู่, เพื่อพวกเขาจะมีปิติ” (ข้อ 24-25)

การตรงกันข้ามในรูปแบบของสภาวะการณ์ยากลำบากที่เราเผชิญในความเป็นมรรตัยคือส่วนหนึ่งของแผนซึ่งทำให้เราเติบโตยิ่งขึ้นในความเป็นมรรตัยด้วย

III.

เราทุกคนประสบกับการตรงกันข้ามหลากหลายชนิดที่ทดสอบเรา

การทดสอบบางอย่างคือการล่อลวงให้ทำบาป บางอย่างคือความท้าทายในชีวิตมรรตัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับบาปส่วนตัว บ้างก็ใหญ่หลวง บ้างก็เล็กน้อย บ้างก็ต่อเนื่อง บ้างก็เป็นเพียงครั้งคราว ไม่มีใครได้รับการยกเว้น การตรงกันข้ามทำให้เราเติบโตไปสู่สิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้เราเป็น

หลังจากโจเซฟ สมิทแปลพระคัมภีร์มอรมอนเสร็จ ท่านยังคงต้องหาสำนักพิมพ์ นี่ไม่ใช่เรื่องง่าย ความซับซ้อนของต้นฉบับที่มีความยาวมากและค่าใช้จ่ายของการพิมพ์และเย็บเล่มหลายพันเล่มนั้นนำหวาดหวั่น ครั้งแรกโจเซฟไปหาอี. บี. แกรนดิน ช่างพิมพ์ในเมืองพอลไมรา เขาปฏิเสธ จากนั้นท่านไปหาช่างพิมพ์อีกคนหนึ่งในเมืองพอลไมรา เขาปฏิเสธท่านเช่นกัน ท่านเดินทางไปโรเชสเตอร์ไกลออกไป 25 ไมล์ (40 กม.) และไปหาสำนักพิมพ์ที่มีชื่อเสียงที่สุดในนิวยอร์กฝั่งตะวันตก สำนักพิมพ์นี้ปฏิเสธท่านเช่นกัน มีสำนักพิมพ์อีกแห่งหนึ่งในโรเชสเตอร์ที่เต็มใจ

แต่สภาวะการณ์ต่างๆ ทำให้ทางเลือกรับไม่ได้

หลายสัปดาห์ผ่านไป และโจเซฟต้องสับสนกับอุปสรรคที่ขัดขวางประกาศิตจากสวรรค์ พระเจ้าไม่ทรงทำให้เรื่องนี้เป็นเรื่องง่าย แต่ทรงทำให้อยู่ในวิสัยที่ทำได้ ความพยายามครั้งที่ห้าของโจเซฟ คือการไปหาสำนักพิมพ์แกรนดินในพอลไมราเป็นครั้งที่สอง ซึ่งประสบความสำเร็จ³

หลายปีต่อมา โจเซฟถูกคุมขังในคุกลิเบอร์ตี้อย่างทุกข์ทรมานเป็นเวลาหลายเดือน เมื่อท่านสวดอ้อนวอนขอการบรรเทาทุกข์ พระเจ้าตรัสกับท่านว่า “สิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์แก่เจ้า, และจะเกิดขึ้นเพื่อความดีของเจ้า” (คพ. 122:7)

เราทุกคนต่างคุ้นเคยกับการตรงกันข้ามอื่นๆ ในชีวิตมรรตัยที่ไม่ได้เกิดจากบาปส่วนตัวของเรา ได้แก่ความเจ็บไข้ได้ป่วย ความพิการ และความตาย

ประธานโรมัส เอส. มอนสันอธิบายว่า “บางครั้งพวกท่านบางคนเคยคร่ำครวญในยามทุกข์ยาก สงสัยว่า

เหตุใดพระบิดาบนสวรรค์จึงทรงปล่อยให้ท่านประสบกับการทดลองที่ท่านกำลังเผชิญ. . .

“อย่างไรก็ตาม ชีวิตมรตัยของเราไม่ควรจะง่ายหรือสุขสบายตลอดเวลา พระบิดาบนสวรรค์. . . ทรงทราบว่าจะเราเรียนรู้และเติบโตและได้รับการขัดเกลาผ่านความท้าทายที่หนัก ความโศกเศร้า จนใจสลาย และการเลือกที่ยากลำบาก เราแต่ละคนประสบวันเวลาที่มีดমনเมื่อคนที่เรารักสว่างลับไป ช่วงเวลาที่เจ็บปวดเมื่อเราสุขภาพไม่ดี ความรู้สึกถูกทอดทิ้งเมื่อคนที่เรารักดูเหมือนจะทิ้งเราไป สิ่งเหล่านี้และการทดลองอื่นๆ เป็นการทดสอบความสามารถในการอดทนของเราอย่างแท้จริง”⁴

ความพยายามของเราที่จะปรับปรุงการถือปฏิบัติวันสะบาโตคือตัวอย่างของการตรงกันข้ามที่ตึงเครียดน้อยกว่า เราได้รับพระบัญญัติจากพระเจ้าให้รักษาวันสะบาโต การเลือกของเราบางอย่างอาจละเมิดพระบัญญัตินั้น แต่การเลือกอื่นๆ จะใช้เวลาในวันสะบาโตอย่างไร เป็นเพียงคำถามที่ว่าเราจะทำแค่สิ่งที่ดีหรือสิ่งที่ดีกว่าหรือดีที่สุด⁵

เพื่อแสดงถึงการตรงกันข้ามของการล่อลวง พระคัมภีร์มอรมอนอธิบายวิธีการสามอย่างที่มารจะใช้ในวันเวลาสุดท้าย อย่างแรก เขาจะ “ลู่กลามในใจลูกหลานมนุษย์ และปลุกปั่นพวกเขาให้โกรธสิ่งที่ดี” (2 นีไฟ 28:20) อย่างที่สอง เขาจะ “ปลอบโยน, และกล่อม [สมาชิก] ไปในความมั่นคงทางเนื้อหนัง,” โดยกล่าวว่า “โซอันรุ่งเรือง, ทุกอย่างดี” (ข้อ 21) อย่างที่สาม เขาจะบอกเราว่า “ไม่มีนรก; และ . . . ข้าพเจ้ามิใช่มาร, เพราะไม่มีมารเลย” (ข้อ 22) ฉะนั้นจึงไม่มีผิด เพราะการตรงกันข้ามนี้ เราได้รับการเตือนไม่ให้ “นั่งนอนใจในโซอัน!” (ข้อ 24)

ศาสนจักรในพันธกิจแห่งสวรรค์และเราในชีวิตส่วนตัวดูเหมือนจะเผชิญกับการตรงกันข้ามมากขึ้นทุกวันนี้ บางทีขณะที่พลังของศาสนจักรเติบโตขึ้น

และเราสมาชิกเติบโตในศรัทธาและการเชื่อฟัง ชาตาก็เพิ่มพลังของการตรงกันข้ามด้วย ดังนั้นเราจึงจะมี “การตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง” ต่อไป

การตรงกันข้ามบางอย่างก็มาจากสมาชิกศาสนจักร บางคนที่ใช้เหตุผลหรือปัญญาส่วนตัวในการต่อต้านการนำทางของศาสนพยากรณ์ตัดป้ายชื่อให้ตนเองซึ่งยืมมาจากคณะรัฐบาลที่ได้รับเลือกตั้งว่า—“ฝ่ายค้าน” แม้จะเหมาะสมกับประชาธิปไตย แต่ไม่มีเหตุผลสำหรับแนวคิดนี้ในการปกครองอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ยกย่องคำถามแต่ไม่ยกย่องการคัดค้าน (ดู มัทธีว 26:24)

อีกตัวอย่างหนึ่งคือมีหลายสิ่งในประวัติศาสตร์จักรวาลช่วงแรกๆ เช่น สิ่งทีโจเซฟ สมิธทำหรือไม่ได้ทำในทุกๆ สภาวการณ์ ที่บางคนใช้เป็นพื้นฐานของการคัดค้าน ข้าพเจ้าขอบอกกับทุกคนว่า จงใช้ศรัทธาและวางใจในคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่เราควร “รู้จักพวกเขาได้ด้วยผลของพวกเขา” (มัทธีว 7:16) ศาสนจักรพยายามอย่างยิ่งที่จะโปร่งใสกับบันทึกต่างๆ ที่เรามี แต่หลังจากตีพิมพ์ทุกสิ่งที่เราทำได้ บางครั้งสมาชิกก็ยังมีคำถามพื้นฐานที่ไม่สามารถตอบได้ด้วยการศึกษา นั่นคือประวัติศาสตร์จักรวาล “การตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง” บางสิ่งเรียนรู้ได้ด้วยศรัทธาเท่านั้น (ดู คพ. 88:118) เราต้องวางใจศรัทธาของเราอย่างที่สุดในพยานที่เราได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะไม่ก้าวกายสิทธิ์เสรีของบุตรธิดาของพระองค์โดยการแทรกแซงบางคนเพื่อบรรเทาทุกข์คนอื่น แต่พระองค์ทรงบรรเทาภาระในความทุกข์ยากของเราและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เราแบกรับไว้ได้ ดังที่พระองค์ทรงทำกับผู้คนของเอลมาในแผ่นดินฮีสัม (ดู โมไซยาห์ 24:13–15) พระองค์ไม่ได้ทรงยับยั้งภัยทั้งหมด แต่พระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอน

ของเราเพื่อเปลี่ยนทิศทางมันไป ดังที่พระองค์ทรงทำกับพายุไซโคลน อานาภาพรุนแรงที่สุดซึ่งคุกคามการอุทิศพระวิหารในฟิลา หรือพระองค์ทรงลดผลกระทบของมัน ดังที่ทรงทำกับผู้ก่อการร้ายวางระเบิดที่ฆ่าชีวิตหลายคนในสนามบินบรัสเซลส์แต่ผู้สอนศาสนาของเราสี่คนเพียงบาดเจ็บเท่านั้น

โดยผ่านการตรงกันข้ามทั้งหมดในชีวิตมรตัย เรามีการรับรองจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของว่าพระองค์จะทรง “อุทิศความทุกข์ของ [เรา] ให้เป็นพรของ [เรา]” (2 นีไฟ 2:2) เรายังได้รับการสอนให้เข้าใจประสบการณ์มรตัยของเราและพระบัญญัติของพระองค์ในบริบทของแผนแห่งความรอดอันยิ่งใหญ่ ซึ่งบอกเราถึงจุดประสงค์ของชีวิตและรับรองกับเราถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ซึ่งในพระนามของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความจริงของสิ่งเหล่านี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสี้ยวโฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
2. ในทำนองเดียวกัน การเปิดเผยยุคปัจจุบันสอนว่าหากเราไม่เคยล้มรสขม เราจะไม่มีรสหวาน (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:39).
3. ดู Michael Hubbard MacKay and Gerrit J. Dirkmaat, *From Darkness unto Light: Joseph Smith's Translation and Publication of the Book of Mormon* (2015), 163–79.
4. Thomas S. Monson, “Joy in the Journey” (คำปราศรัยให้ไว้ที่ BYU Women's Conference, May 2, 2008), womensconference.byu.edu. บทความสั้นๆ เรื่องนี้ใจนักกีฬาและประชาธิปไตยโดยจอห์น เอส. แทนเนอร์, ปัจจุบันเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยบิวายู-ฮาวาย, ได้ให้ข้อคิดในเรื่องที่เราทุกคนคุ้นเคยกันว่า “การเรียนรู้ที่จะแพ้อย่างสง่างามไม่ได้เป็นเพียงหน้าที่ของพลเมือง; แต่เป็นกฎเกณฑ์ทางศาสนาด้วย. พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของออกแบบความเป็นมรตัยเพื่อรับรอง ‘การตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง’ (2 นีไฟ 2:11). ความล้มเหลวและการพ่ายแพ้เป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระองค์เพื่อความดีพร้อมของเรา. . . การพ่ายแพ้เป็นบทบาทสำคัญใน ‘การแสวงหาความดีพร้อม’ ของเรา” (*Notes from an Amateur: A Disciple's Life in the Academy* [2011], 57).
5. ดู ตัลลิน เอช. โธมัส, “ดีดีกว่า ดีที่สุด,” *เสี้ยวโฮนา*, พ.ย. 2007, 133–137.
6. ดู Sarah Jane Weaver, “Rededication Goes Forward,” *Church News*, Feb. 28, 2016, 3.



โดยเอดเวิร์ดเคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

พลังอำนาจของความเป็น เหมือนพระเจ้า

พระวิหารแต่ละแห่งเป็นพระนิเวศอันบริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และว่าในนั้น
เราแต่ละคนอาจเรียนรู้และรู้ถึงพลังอำนาจของความเป็นพระเจ้า

ไม่กี่เดือนก่อนการเสียชีวิตของ ศาสตราจารย์โรเจอร์ สมิธ ท่านพบกับอัครสาวกสิบสองเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับความต้องการสูงสุดที่ศาสนจักรกำลังเผชิญในช่วงเวลาที่ยุ่งยากนั้น ท่านกล่าวกับพวกเขาว่า “เราต้องการพระวิหารยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด” แน่นนอนว่าวันนี้ในช่วงเวลาแห่งความยากลำบากนี้ เราแต่ละคนและแต่ละครอบครัวต้องการพระวิหารยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด

ระหว่างการอุปถัมภ์พระวิหารครั้งล่าสุด ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นกับประสบการณ์ทั้งหมด ข้าพเจ้าชอบการเปิดให้สาธารณชนเยี่ยมชม การทักทายผู้มาเยือนที่มาดูพระวิหาร การเฉลิมฉลองทางวัฒนธรรมด้วยความมีชีวิตชีวาและความตื่นเต้นของเยาวชน ตามด้วยการอุปถัมภ์ยอดเยี่ยม พระวิญญานนั้นหอมหวาน หลายคนได้รับพร และในเช้าวันรุ่งขึ้น ข้าพเจ้าและภรรยาลงอ่างบัพติศมาเพื่อมีส่วนร่วมในพิธีบัพติศมาสำหรับบรรพบุรุษของพวกเขาเอง ขณะที่ข้าพเจ้ายกแขนของข้าพเจ้าขึ้นเพื่อ

เริ่มศาสนพิธี ข้าพเจ้าเกือบถูกรอรับไปด้วยพลังอำนาจของพระวิญญาน ข้าพเจ้าตระหนักอีกครั้งว่าพลังอำนาจที่แท้จริงของพระวิหารอยู่ในศาสนพิธี ดังที่พระเจ้าทรงเปิดเผย ความบริบูรณ์ของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค นั้นพบได้ในพระวิหารและศาสนพิธีพระวิหาร “เพราะในนั้นมีกฎแห่งฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์แต่งตั้งไว้ เพื่อเจ้าจะรับเกียรติและรัศมีภาพ”² “ฉะนั้น, ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตนี้, พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์”³ คำสัญญาสำหรับท่านและสำหรับครอบครัวของท่าน

ความรับผิดชอบของเราคือเพื่อ “ได้รับ” สิ่งซึ่งพระบิดาของเราประทาน⁴ “เพราะแก่คนที่รับก็จะให้มากมายยิ่งขึ้น, แม้อำนาจ”⁵ อำนาจที่จะได้รับ ทุกสิ่ง ที่พระองค์ทรงสามารถและจะประทานแก่เรา—ตอนนี้และช่วงวันจันทร์⁶ พลังเพื่อมาเป็นบุตรและธิดาของพระเจ้า⁷ เพื่อรู้ “อำนาจแห่งสวรรค์”⁸ อำนาจที่จะ

พูดในพระนามของพระองค์ และได้รับ “อำนาจพระวิญญานของ [พระองค์]”¹⁰ อำนาจเหล่านี้มีให้แก่เราแต่ละคนเป็นส่วนตัวผ่านทางศาสนพิธีและพันธสัญญาของพระวิหาร

นี่ไฟมองเห็นวันเวลาของเราในนิมิตอันยิ่งใหญ่ของท่าน “ข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็น *เดชานูภาพ* ของพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ, ว่าลงมาบนวิสุทธิชนของศาสนจักรของพระเมษโปดก, และบน *ผู้คนแห่งพันธสัญญา* ของพระเจ้า, ซึ่งกระจัดกระจายอยู่บนทั่วพื้นพิภพ; และพวกเขา *มีอาวุธคือความชอบธรรม และเดชานูภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่*”¹¹

เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าได้รับเกียรติที่จะอยู่ในงานเปิดให้สาธารณชนเยี่ยมชมพระวิหารกับประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันและครอบครัวของท่านเมื่อท่านได้รวบรวมครอบครัวมาอยู่รอบแท่นผืนกและอธิบายกับพวกเขาว่าทุกสิ่งที่เราทำในศาสนจักร—ทุกๆ การประชุมกิจกรรม บทเรียน และการรับใช้—เป็นไปเพื่อเตรียมเราแต่ละคนให้มาพระวิหารและคุกเข่าลงที่แท่นนี้เพื่อรับพรที่สัญญาไว้ของพระบิดาทั้งหมดเพื่อ *นิรันดร*¹²

ขณะที่เรารู้สึกถึงพรของพระวิหารในชีวิตของเราเอง จิตใจของเราจะหันไปหาครอบครัวของเราทั้งที่มีชีวิตอยู่และเสียชีวิตไปแล้ว

เมื่อเร็วๆ นี้ ข้าพเจ้าได้เห็นครอบครัวสามรุ่นมีส่วนร่วมในพิธีบัพติศมาสำหรับบรรพบุรุษของพวกเขาด้วยกัน แม้แต่คุณย่าก็มีส่วนร่วม—แม้ว่าเธอกลัวการลงไปได้ น้ำ เมื่อเธอโผล่ขึ้นมาจากน้ำและกอดสามีมของ เธอ เธอร้องไห้ด้วยความปีติ จากนั้นคุณปู่และคุณพ่อก็บัพติศมาให้กันและกันและให้หลานหลายคน จะมีปีติใดที่ยิ่งใหญ่กว่าการที่ครอบครัวรับประสบการณ์ด้วยกัน พระวิหารทุกที่จะมีเวลาจัดไว้ให้ครอบครัวก่อนเพื่อให้ท่านและครอบครัวทำนัดเวลาสำหรับพิธีบัพติศมา

ไม่นานก่อนที่ ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิทเสียชีวิต ท่านได้รับนิมิตเรื่องการไล่คนตาย ท่านสอนว่าคนที่อยู่ในโลกวิญญานพึงพาศาสนพิธีที่เราได้รับแทนพวกเขา พระคัมภีร์อ่านว่า “คนตายผู้ที่กลับใจจะได้รับการไถ่, โดยการเชื่อฟังศาสนพิธีแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า”¹³ เรารับศาสนพิธีแทนพวกเขา แต่พวกเขาทำและรับผิดชอบพันธสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละศาสนพิธีเอง แน่แน่นอนว่า ม่านนั้นบางสำหรับเราและเปิดหมดสำหรับพวกเขาในพระวิหาร

แล้วความรับผิดชอบส่วนตัวของเราในการทำงานนี้ ทั้งในฐานะเจ้าหน้าที่พระวิหารและคนทำงานคืออะไร ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทสอนวิสุทธิชนในปี 1840 ว่า “จะต้องมีความพยายามอย่างยิ่งยวดและจะต้องเรียกร้องทรัพย์สินจำนวนมาก—และเนื่องจากงาน [การสร้างพระวิหาร] จะต้องเร่งรีบในความชอบธรรม จึงเป็นการสมควรที่วิสุทธิชนประเมินความสำคัญของสิ่งเหล่านี้ ในความคิด . . . และจากนั้นทำขั้นตอนที่จำเป็นซึ่งพาไปสู่ขั้นตอนปฏิบัติการสร้างขวัญและกำลังใจให้ตนเอง ลงมือทำทุกอย่างที่ทำได้ และทุ่มเทความเอาใจใส่เสมือนหนึ่งว่างานทั้งหมดจะสำเร็จได้ด้วยตนเองตามลำพัง”¹⁴

ในหนังสือวิวรณ์เราอ่านว่า “คนที่สวมเสื้อผ้าสีขาวเหล่านั้นคือใคร? และมาจากไหน?”

“... คนเหล่านี้เป็นคนที่มาจากความยากลำบากครั้งยิ่งใหญ่ พวกเขาชำระล้างเสื้อผ้าของเขาด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดกจนขาวสะอาด

“เพราะเหตุนี้ เขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะทรงคุ้มครองพวกเขา”¹⁵

ท่านนึกภาพคนเหล่านั้นที่รับใช้ในพระวิหารวันนี้ได้หรือไม่



มีคนที่ทำศาสนพิธีมากกว่า 120,000 คนในพระวิหาร 150 แห่งทั่วโลก กระนั้น มีโอกาสมากขึ้นไปอีกในการมีประสบการณ์อันหอมหวานนี้ เมื่อประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีประกาศแนวคิดในการสร้างพระวิหารขนาดเล็กทั่วโลก ท่านสอนว่า “เจ้าหน้าที่ผู้ประกอบศาสนพิธีทั้งหมดจะเป็นคนในท้องถิ่นซึ่งรับใช้ในหน้าที่อื่นๆ ที่เวิร์ดและสเตคของพวกเขาด้วย”¹⁶ ปกติแล้วจะเรียกคนทำงานรับใช้สองหรือสามปี โดยมีความเป็นไปได้ที่จะขยายเวลา แต่ไม่ได้มีเจตนาว่าเมื่อท่านได้รับการเรียกแล้ว ท่านจะต้องอยู่นานเท่าที่ท่านทำได้ คนงานที่รับใช้มายาวนานหลายคนยังคงมีความรักพระวิหารต่อไปแม้เมื่อพวกเขาได้รับการปลดแล้วและยอมให้คนทำงานใหม่คนอื่นๆ มารับใช้

เกือบหนึ่งร้อยปีที่แล้ว อัครสาวกจอห์น เอ. วิตโซว์ สอนว่า “เราต้องการคนทำงานมากขึ้นเพื่อทำให้งานอันยอดเยี่ยม

เยี่ยม [นี้] บรรลุ . . . เราต้องการให้มีคนมากขึ้นที่เลื่อมใสในงานพระวิหาร มาจากทุกช่วงอายุ . . . เวลามาถึงแล้ว . . . ในความพยายามที่จะทำให้งานพระวิหารรอบใหม่บรรลุ เพื่อนำไปสู่การรับใช้ที่แข็งขันของทุกคนในทุกช่วงอายุ . . . งานพระวิหาร . . . มีประโยชน์มากกับคนหนุ่มสาวและคนที่แข็งขันเช่นเดียวกับคนสูงอายุผู้ที่ปล่อยวางภาระในชีวิตของพวกเขาไว้เบื้องหลัง คนหนุ่มต้องการที่ของเขาในพระวิหารมากกว่าพ่อและปู่ของเขา ผู้ที่มั่นคงเนื่องจากประสบการณ์ชีวิตแล้ว และหญิงสาวที่เพิ่งเริ่มต้นชีวิตต้องการพระวิญญาน อธิธิพล และการนำทางที่มาจากการมีส่วนร่วมในศาสนพิธีพระวิหาร”¹⁷

ในพระวิหารหลายแห่ง ประธานพระวิหารกำลังต้อนรับผู้สอนศาสนาที่ได้รับการเรียกและเอ็นดาวแมนที่ใหม่เยาวชนชายและหญิง มารับใช้เป็นคนทำงานศาสนพิธีเป็นเวลาสั้นๆ ก่อน

เข้าสู่ศูนย์อบรมผู้สอนศาสนา คนหนุ่มสาวเหล่านี้ไม่เพียงแต่ได้รับพรที่ได้รับใช้ แต่ “พวกเขาเติมความสวยงามและวิญญาณให้กับทุกคนที่รับใช้ในพระวิหาร”¹⁸

ข้าพเจ้าขอให้คนหนุ่มสาวจำนวนหนึ่งที่เคยรับใช้เป็นที่แรกที่ศาสนพิธีก่อนและหลังการรับใช้งานเผยแผ่ของพวกเขาแบ่งปันประสบการณ์ พวกเขาใช้คำต่อไปนี้เพื่อบรรยายประสบการณ์ของพวกเขาในพระวิหาร

เมื่อฉันรับใช้ในพระวิหาร

- ฉันมี “ความรู้สึกว่าอยู่ใกล้ชิดกับพระบิดาและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของฉันมากขึ้น”
- ฉันรู้สึกถึง “สันติและความสุขอย่างบริบูรณ์”
- ฉันมีความรู้สึกถึง “การได้กลับบ้าน”
- ฉันได้รับ “ความศักดิ์สิทธิ์ พลังอำนาจ และความเข้มแข็ง”
- ฉันรู้สึกถึง “ความสำคัญองพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ของฉัน”
- “พระวิหารกลายเป็นส่วนหนึ่งของฉัน”
- “คนเหล่านั้นที่เราใช้ที่อยู่ใกล้ระหว่างศาสนพิธี”
- “ทำให้ฉันมีพลังที่จะเอาชนะการล่อลวง” และ
- “พระวิหารเปลี่ยนชีวิตฉันไปตลอดกาล”¹⁹

การรับใช้ในพระวิหารเป็นประสบการณ์ที่มีค่าและทรงพลังสำหรับคนทุกวัย แม้คู่แข่งงานใหม่บางคู่อุปถัมภ์ด้วยกัน ประธานเนลสันสอนว่า “การรับใช้ในพระวิหาร . . . เป็นกิจกรรมที่ประเสริฐสำหรับครอบครัว”²⁰ ในฐานะคนทำงานพระวิหาร นอกจากการรับศาสนพิธีสำหรับบรรพบุรุษท่านแล้ว ท่านสามารถ *ประกอบ* ศาสนพิธีเพื่อพวกเขาได้ด้วย

ตั้งที่ประธานวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์กล่าวไว้ว่า



“ไม่มีการเรียกอื่นใดที่ชาย [หรือหญิง] มีบนแผ่นดินโลกยิ่งใหญ่มากกว่าการถือพลังอำนาจหรือสิทธิอำนาจในมือของเขา [หรือเธอ] ในการออกไปและปฏิบัติศาสนพิธีแห่งความรอด? . . .

“ . . . ท่านกลายเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในความรอดของจิตวิญญาณนั้น ไม่มีอะไรที่มอบให้แก่ลูกหลานมนุษย์ที่เทียบเท่าสิ่งนั้นแล้ว”²¹

ท่านกล่าวด้วยว่า

“เราจะได้รับสุทธเสียดกิเลสที่นุ่มนวลของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์ หรือการมีกรรมสิทธิ์ร่วมกับเหล่าเทพจะเพิ่มขึ้นเสมอ”²²

“สิ่งนี้คุ้มค่าแก่การที่ท่านหรือข้าพเจ้าจะเสียสละทุกอย่าง [ในช่วง]ไม่กี่ปีที่เรายู่ในเนื้อหนัง”²³

ไม่นานมานี้ ประธานโธมัส เอส. มอนสันเตือนเราว่า “พรของพระวิหารมีค่าสุดประมาณ”²⁴ “ไม่มีการเสียสละใดมากเกินไป”²⁵

จงมาพระวิหาร จงมาบ่อยๆ จงมากับครอบครัวและมาเพื่อครอบครัวของท่าน จงมาและช่วยคนอื่นๆ ให้มาด้วย “คนที่สวมเสื้อผ้าสีขาวเหล่านี้คือใคร” พี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า *พวกท่าน* คือคนเหล่านั้น—ท่านผู้ที่ได้รับศาสนพิธีแห่งพระวิหาร ผู้ที่ได้รับการพันธสัญญาแม้โดยการเสียสละ ท่านผู้ที่กำลังช่วยครอบครัวของท่านให้พบ

กับพรของการรับใช้พระวิหารและผู้ที่ได้ช่วยคนอื่นตลอดเส้นทาง ขอบคุณสำหรับการรับใช้ของท่าน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระวิหารแต่ละแห่งเป็นพระนิเวศอันบริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และว่าในนั้นเราแต่ละคนอาจเรียนรู้และรู้ถึงพลังอำนาจของความเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), 447; เน้นตัวเอน.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:34.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:20.
4. ดู มาระโก 4:20, 24–25.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 71:6.
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38: “และคนที่รับพระบิดาของเรา ย่อมรับอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา; ฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่พระบิดาของเรา มีย่อมจะประทานแก่เขา” นี่เป็นพรที่เกี่ยวข้องกับพันธสัญญาในศาสนพิธีพระวิหาร ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 132:20–24 ด้วย.
7. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 39:4; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:8 ด้วย; โมเสส 6:65–68.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:36.
9. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:20: “แต่เพื่อมนุษย์ทุกคนจะได้พบในพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระเจ้า, แม่พระผู้ช่วยให้รอดของโลก.”
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:30.
11. 1 นิโไฟ 14:14; เน้นตัวเอน.
12. ดู ริสเซิลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การเตรียมตัวรับพรพระวิหาร,” *เสียดิฮานา*, ก.ค. 2001, 44.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา; ดู ข้อ 53–54 ด้วย.
14. คำสอน: โจเซฟ สมิท, 415.
15. วิวรณ์ 7:13–15.
16. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “ความคิดบางประการเกี่ยวกับพระวิหาร, การรักษาผู้เปลี่ยนใจให้คงอยู่, และการรับใช้งานเผยแผ่,” *เสียดิฮานา*, ม.ค. 1998, 62.
17. จอห์น เอ. วิดท์โซ, “Temple Worship,” *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Apr. 1921, 51–52.
18. การพูดเป็นการส่วนตัวจากประธานเบรนท์ เบลลิสตัน พระวิหารบอยซี ไอดาโฮ.
19. การพูดเป็นการส่วนตัว.
20. Russell M. Nelson, “The Spirit of Elijah,” *Ensign*, Nov. 1994, 86.
21. “Discourse by President Wilford Woodruff,” *Millennial Star*, May 14, 1896, 307.
22. คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ (2004), xxviii.
23. คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์, 181.
24. โธมัส เอส. มอนสัน, “พรของพระวิหาร,” *เสียดิฮานา*, พ.ค. 2015, 93.
25. โธมัส เอส. มอนสัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์—ประกาศาสองโลก,” *เสียดิฮานา*, พ.ค. 2011,



โดยเอลเดอร์พอล วี. จอห์นสัน
แห่งสวากเจ็ดสิบ

และความตายจะไม่มีอีกต่อไป

สำหรับทุกคนที่เศร้าโศกเรื่องการตายของคนที่คุณเขารัก การฟื้นคืนชีวิตเป็นแหล่งที่มาของความหวังที่ยิ่งใหญ่

สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นวันอีสเตอร์ และเรามุ่งความคิดของเราไปที่การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ปีที่ผ่านมาข้าพเจ้าคิดและไตร่ตรองเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีวิตมากกว่าปกติ

เกือบหนึ่งปีมาแล้ว อลิซาลูกสาวของเราเสียชีวิต เธอต่อสู้กับมะเร็งมาเกือบแปดปี ด้วยการผ่าตัดหลายครั้ง การบำบัดหลายวิธี ปาฏิหาริย์ที่น่าตื่นตะลึง และความผิดหวังอย่างมาก เราเฝ้ามองดูสภาพทางร่างกายของเธอทรุดลงขณะที่เธอใกล้จบชีวิตมรตัยของเธอ นี่เป็นเรื่องเจ็บปวดรวดร้าวที่ต้องเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกสาวที่รักยิ่งของเรา—เด็กน้อยดวงตาสดใสที่โตขึ้นมาเป็นคนที่มีพรสวรรค์ เป็นผู้หญิง ภรรยา และแม่ที่ยอดเยี่ยม ข้าพเจ้าคิดว่าหัวใจข้าพเจ้านั้นจะแหลกสลาย

ปีที่แล้วในช่วงอีสเตอร์ หนึ่งเดือนกว่าๆ ก่อนที่เธอเสียชีวิต อลิซาเขียนว่า “อีสเตอร์เป็นสิ่งเตือนถึงทุกสิ่งที่คุณหวังสำหรับตนเอง ว่าวันหนึ่งนั้น จะได้รับการเยียวยาและวันหนึ่งนั้นจะหาย วันหนึ่งนั้นจะไม่ต้องมีโลหะหรือ

พลาสติกอยู่ในตัวฉัน วันหนึ่งหัวใจของฉันจะปราศจากความกลัวและความคิดของฉันจะปราศจากความกังวล นั่นไม่ได้สวดอ้อนวอนให้สิ่งนี้เกิดขึ้นเร็วๆ นี้ แต่ฉันดีใจเหลือเกินที่ฉันเชื่ออย่างแท้จริงถึงชีวิตที่สวยงามหลังจากนี้”¹

การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์รับประกันทุกสิ่งที่คุณหวังไว้และปลุกฝัง “เหตุผลเกี่ยวกับความหวังของ [เรา]”² ไว้ในเราแต่ละคน ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์พูดถึงการฟื้นคืนพระชนม์ว่าเป็น “เหตุการณ์

ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในทุกเหตุการณ์ของประวัติศาสตร์มนุษย์”³

การฟื้นคืนชีวิตเกิดขึ้นเนื่องจากการชาติใช้ของพระเยซูคริสต์ และสำคัญต่อแผนแห่งความรอดที่ยิ่งใหญ่⁴ เราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของพระบิดา มารดาบนสวรรค์⁵ เมื่อเรามาสู่ชีวิตบนโลกนี้ วิญญาณของเราวมเข้ากับร่างกายของเรา เราประสบกับความปีติและความท้าทายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมรตัย เมื่อบุคคลหนึ่งตาย วิญญาณของเขาแยกออกจากร่างกายของเขา การฟื้นคืนชีวิตทำให้เป็นไปได้สำหรับวิญญาณและร่างกายของบุคคลนั้นที่จะรวมกันอีกครั้ง เพียงแต่ว่าตอนนี้ร่างกายนั้นจะเป็นอมตะและสมบูรณ์—ไม่อยู่ภายใต้ความเจ็บปวด โรคภัย หรือปัญหาอื่นๆ⁶

หลังจากการฟื้นคืนชีวิต วิญญาณจะไม่มีวันแยกออกจากร่างกายนั้นอีกเนื่องจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอดทำให้เกิดชัยชนะเหนือความตายอันสมบูรณ์ เพื่อได้รับจุดหมายปลายทางนิรันดร์ เราจำเป็นต้องมีจิตวิญญาณอมตะนี้—วิญญาณและร่างกาย—ที่รวมกันตลอดกาล ด้วยวิญญาณและร่างกายที่เป็นอมตะสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก เราสามารถได้รับความสมบูรณ์แห่งปิติ⁷ ในความเป็นจริง หากปราศจากการฟื้นคืนพระชนม์เราจะไม่มีวันได้รับความสมบูรณ์



แห่งความปีติแต่จะเศร้าหมองตลอดกาล แม้แต่คนที่ซื่อสัตย์ ซอภธรรม ก็มองว่าการแยกกันของร่างกายจากวิญญาณของพวกเขาเป็นการจงใจ เราได้รับการปลดปล่อยจากการจงใจนี้ผ่านทาง การฟื้นคืนพระชนม์ ซึ่งเป็นการไถ่จากสายรัดหรือโซ่แห่งความตาย⁹ ไม่มีความรอดหากปราศจากทั้งวิญญาณและร่างกายของเรา

เราแต่ละคนมีข้อจำกัดและความอ่อนแอทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ความท้าทายเหล่านี้ บางอย่างอาจดูเหมือนยากจะรักษาในตอนนั้น จะได้รับการแก้ไขในท้ายที่สุด ปัญหาเหล่านี้จะไม่รบกวนเราหลังจากเราฟื้นคืนชีวิต อลิซาคีนควัว้อตราการรอดชีวิตของคนที่เป็นมะเร็งที่เธอเป็น และตัวเลขนั้นน่าผิดหวัง เธอเขียนว่า “แต่มีการรักษา นั้นจึงไม่กลัว พระเยซูรักษามะเร็งของ นั้น และของคุณแล้ว . . . นั้น จะ ดีขึ้น นั้นดีใจที่ฉันรู้อสิ่งนี้”¹⁰

เราสามารถแทนคำว่า มะเร็ง ด้วยอาการป่วยทางร่างกาย จิตใจ หรืออารมณ์ อื่นๆ ที่เราอาจเผชิญ เนื่องจากการฟื้นคืนพระชนม์ ความเจ็บป่วยเหล่า

นั้นได้รับการรักษาด้วย ความอัศจรรย์ของการฟื้นคืนชีวิต การรักษาที่ทรงพลัง เหนือกว่าพลังอำนาจของยาวิเศษสมัยใหม่ แต่ไม่เหนือกว่าพลังอำนาจของพระเจ้า เรารู้อสิ่งนี้เกิดขึ้นได้เนื่องจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงฟื้นคืนพระชนม์และจะทรงนำการฟื้นคืนชีวิตมาสู่เราแต่ละคนด้วย¹¹

การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าและเป็นเจ้าและว่าสิ่งที่พระองค์ทรงสอนจริง “พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว ตามที่พระองค์ตรัสไว้”¹² ไม่มีการพิสูจน์ถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์อื่นใดที่จะชัดเจนกว่าการที่พระองค์ทรงออกมาจากหลุมฝังศพด้วยพระวรกายที่เป็นอมตะ

เรารู้ถึงพยานทั้งหลายของการฟื้นคืนพระชนม์อยู่ในช่วงเวลาพันธสัญญาใหม่ นอกจากบรรดาหญิงและชายที่เราอ่านในพระกิตติคุณสี่เล่ม พันธสัญญาใหม่ยืนยันกับเราว่าคนเป็นร้อยได้เห็นพระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์จริง¹³ และพระคัมภีร์มอรมอนบอกถึงอีกหลายร้อยคน “ฝูงชนได้ออกไป, และยืน

มือพวกเขาเข้าไปในพระปรีศ์ของพระองค์, . . . และ [พวกเขา] เห็นด้วยตาของตนและสัมผัสด้วยมือของตน, และรู้แน่แท้ใจและเป็นพยาน, ว่าคือพระองค์, ผู้ซึ่งศาสดาพยากรณ์เขียนไว้, ว่าจะเสด็จมา”¹⁴

พยานในยุคสุดท้ายเพิ่มเติมพยานเหล่านั้นในสมัยโบราณ แท้จริงแล้ว ในฉากเริ่มต้นของสมัยการประทานนี้ โจเซฟ สมิทเห็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ฟื้นคืนพระชนม์กับพระบิดา¹⁵ ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ได้ เป็นพยานถึงความจริงของพระคริสต์ ผู้ทรงพระชนม์ที่ฟื้นคืนพระชนม์¹⁶ เราจึงกล่าวได้ว่า “เรามีพยานมากมายอยู่รอบข้างอย่างนี้แล้ว”¹⁷ และเราแต่ละคนสามารถเป็นส่วนหนึ่งของพยานมากมายที่อยู่รอบข้างผู้ซึ่งรู้ผ่านทางอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าสิ่งที่เราเฉลิมฉลองในวันอีสเตอร์นั้นเกิดขึ้นจริงๆ—ว่าการฟื้นคืนพระชนม์นั้นจริง

ความเป็นจริงของการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดท่วมทับหัวใจที่แหลกสลายของเราไปด้วยความหวัง เพราะความเป็นจริงนี้ นำความเชื่อ-



มั่นใจว่าพรอื่น ๆ ของพระกิตติคุณนั้นจริง เช่นกัน—สัญญาที่ไม่ได้อัจฉริยะน้อยไปกว่าการฟื้นคืนชีวิต เรารู้ว่าพระองค์มีพลังอำนาจที่จะชำระเราให้สะอาดจากบาปทั้งหมดของเรา เรารู้ว่าพระองค์ทรงรับเอาความทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวด และความมอยุติธรรมทั้งหมดที่เราทนทุกข์¹⁸ “เรารู้ว่าพระองค์ ทรงลุกขึ้นจากบรรดาคนตาย, พร้อมด้วยปีกของพระองค์ที่รักษาหาย”¹⁹ เรารู้ว่าพระองค์จะทรงรักษาเราให้หายไม่ว่าจะมีอะไรที่แตกหักในตัวเรา เรารู้ว่าพระองค์ “จะทรงเซ็ดน้ำตาทุกๆ หยดจากตา [ของเรา] ทั้งหลาย; และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความเศร้าโศก การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป”²⁰

เรารู้ว่าเราสามารถ “ดีพร้อมโดยผ่านพระเยซู . . . ผู้ทรงทำให้เกิดการชดใช้ที่สมบูรณ์นี้โดยผ่านการหลั่งพระโลหิตของพระองค์เอง”²¹ หากเราจะเพียงแค่มิศรัทธาและติดตามพระองค์

ในท่อนสุดท้ายของ *Messiah* งานประพันธ์เพลงอันเยี่ยมไปด้วยแรงบันดาลใจ ฮานเดิลนำเอาถ้อยคำของเปาโลที่ชื่นชมยินดีกับการฟื้นคืนพระชนม์มาใส่ดนตรีอันไพเราะดังนี้

“นี่แน่ะ, ข้าพเจ้ามีความกล้าที่จะบอกกับพวกท่าน คือเราจะไม่ลวงหลับหมดทุกคน แต่จะถูกเปลี่ยนใหม่ทุกคน

“ในช่วงขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเปาเตอร์ครั้งสุดท้าย: . . . จะมีการเปาเตอร์ และพวกที่ตายแล้วจะถูกทำให้เป็นขึ้นโดยปราศจากความเสื่อมสลายแล้วเราจะถูกเปลี่ยนใหม่

“เพราะว่าสิ่งที่เสื่อมสลายได้นั้นต้องสวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้ และสภาพที่ต้องตายนี้ต้องสวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย

“... เมื่อนั้นพระวจนะที่เขียนไว้ จะสำเร็จว่า ความตายก็ถูกกลืนเข้าไปในชัยชนะแล้ว

“โอ้ ความตาย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน? โอ้ ความตาย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน? . . .



“สาธุการแด่พระเจ้า ผู้ประทานชัยชนะแก่เรา โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”²²

ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับพรที่เป็นของเราเนื่องจากการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์สำหรับทุกคนที่ได้วางลูกของเขาในหลุมศพหรือทำให้เหนือโลงศพของคู่ชีวิตของท่านหรือเศร้าโศกจากการเสียชีวิตของพ่อแม่หรือคนที่พวกเขารัก การฟื้นคืนพระชนม์เป็นแหล่งที่มาของความหวังอันยิ่งใหญ่ ช่างจะเป็นประสบการณ์ที่ทรงพลังยิ่งที่ได้เจอกับพวกเขาอีกครั้ง—ไม่ใช่เฉพาะในวิญญาณแต่ด้วยร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตเท่านั้น

ข้าพเจ้าปรารถนาจะเจอแม่ของข้าพเจ้าอีกครั้งและรู้สึกถึงสัมผัสอันอ่อนโยนของเธอและมองเข้าไปในดวงตาที่เปลี่ยนไปด้วยรักของเธอ ข้าพเจ้าอยากเห็นรอยยิ้มของพ่อ ข้าพเจ้าและไดยินเสียงหัวเราะของเขาและเห็นเขาเป็นสัปดาห์ที่ดีพร้อมและฟื้นคืนชีวิต ด้วยดวงตาแห่งศรัทธา ข้าพเจ้ามองเห็นภาพอลิซาที่ปราศจากปัญหาทางโลกใดๆ หรือเหล็กในความตายใดๆ—อลิซาผู้ชนะ ที่ฟื้นคืนชีวิตดีพร้อม และมีความสมบูรณ์แห่งปิติ

อีสเตอร์สองสามปีที่แล้ว เธอเขียนอย่างเรียบง่ายว่า “ชีวิตผ่านพระนามของพระองค์ เปี่ยมด้วยความหวังตลอดเวลา

ผ่านทางทุกสิ่ง ฉันรักอีสเตอร์ที่เตือนฉันถึงสิ่งนั้น”²³

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความเป็นจริงของการฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์ และเพราะพระองค์ เราทั้งปวงจะมีชีวิตอีกครั้ง ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. Alisa Linton, “Easter,” เม.ย. 14, 2015.
2. 1 เปโตร 3:15; ดู 1 เปโตร 1:3 ด้วย.
3. Gordon B. Hinckley, “The Empty Tomb Bore Testimony,” *Ensign*, May 1988, 65.
4. ดู แอลมา 42:23.
5. ดู “ครอบครัว: ส้อยแกลงต่อโลก,” *เลียวโนนา*, พ.ย. 2010, 165.
6. ดู แอลมา 11:43.
7. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:33; 138:17.
8. ดู 2 เนไฟ 9:8–9; หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:34.
9. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:14–19.
10. Alisa Linton, “I Draw the Line at the Easter Bunny,” Mar. 25, 2008.
11. ดู 1 โครินธ์ 15:20–22; 2 เนไฟ 2:8; ฮีลามัน 14:17; มอรมอน 9:13.
12. มัทธีว 28:6.
13. ดู 1 โครินธ์ 15:6, 8.
14. 3 เนไฟ 11:15.
15. ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:15–17.
16. ดู “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก,” *เลียวโนนา*, เม.ย. 2000, 2; “Special Witnesses of Christ,” [lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets-testimonies](https://www.lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets-testimonies).
17. ฮีบรู 12:1.
18. ดู แอลมา 7:11–12.
19. 2 เนไฟ 25:13.
20. วิวรณ์ 21:4.
21. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:69.
22. 1 โครินธ์ 15:51–55, 57.
23. Alisa Linton, “Life through His Name,” Apr. 8, 2012.



โดย เอ็ดเวิร์ดเจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

พรุ่งนี้พระยาห์เวห์จะทรง ทำการอัศจรรย์ท่ามกลาง พวกท่าน

จงรัก จงพยายาม จงวางใจ จงเชื่อ จงเติบโตต่อไป ฟ้าสวรรค์ให้กำลังใจท่านวันนี้
พรุ่งนี้ และตลอดไป

พี่น้องทั้งหลาย ท่านรู้ไหม—ท่าน
เข้าใจไหม ท่านสงสัยไหม—ว่าเรา
รักท่านมากเพียงใด เป็นเวลา 10
ชั่วโมงที่ท่านดู จ้องไปที่ใบหน้าเดียวที่
แทนพูดนี้อย่างติดต่อกัน แต่สำหรับ 10
ชั่วโมงเดียวกันนั้น เรานั่งดูอยู่หลังแทน
พูดนี้ จ้องไปที่ท่าน ท่านทำให้เราตื่น
เต้นจนถึงกลางใจของจิตวิญญาณเรา
ไม่ว่าจะเป็น 21,000 คนที่อยู่ที่นี่ในศูนย์
การประชุมใหญ่ หรือฝูงชนในอาคาร
ประชุมและห้องนมัสการ หรืออีกหลาย
ล้านคนในบ้านทั่วโลก บางทีจับกลุ่มกัน
อยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ที่บ้าน ท่านอยู่
ที่นี่ ท่านอยู่ที่นี่นั้น ชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า
ในชุดสุขภาพเรียบร้อย เป็นตัวท่านอย่าง
ดีที่สุด ท่านร้องเพลงและสวดอ้อนวอน
ท่านฟังและเชื่อ ท่านคือปราชญ์ของ
ศาสนจักรนี้ และเรารักท่าน

ช่างเป็นการประชุมใหญ่สามัญที่

ยอดเยี่ยมมาก เราได้รับพรอย่างยิ่งที่
มีประธานโรมัส เอส. มอนสันอยู่ด้วย
พร้อมกับชาวศาสดาพยากรณ์ของ
ท่าน ประธานครับ เรารักท่าน เราสวด
อ้อนวอนให้ท่าน เราขอบคุณท่าน และ
เหนือสิ่งอื่นใด เราสันทุนนท่าน เรา
สำนึกคุณที่ได้รับการสอนจากท่านและ
ที่ปรึกษาที่ยอดเยี่ยมของท่าน และผู้นำ
ชายหญิงที่ยิ่งใหญ่คนอื่นๆ หลายท่าน
เราได้รับฟังเพลงไพเราะหาที่เปรียบ
มิได้ เราได้รับการสวดอ้อนวอนและการ
วิงวอนให้โดยฉับพลัน แน่นนอนว่าพระ
วิญญาณของพระเจ้าทรงสถิต ณ ที่นี้
อย่างล้นเหลือ ช่างเป็นสุดสัปดาห์ที่
สร้างแรงบันดาลใจในทุกๆ ทาง

บัดนี้ ข้าพเจ้าเห็นปัญหาอีกสองอย่าง
หนึ่งคือข้อเท็จจริงที่ว่าข้าพเจ้าเป็นเพียง
บุคคลเดียวที่ยืนขวางระหว่างท่านกับ
ไอศกรีมที่ท่านเตรียมไว้รับประทานหลัง

จบการประชุมใหญ่สามัญ อีกปัญหาหนึ่ง
ที่อาจเกิดขึ้นมีอยู่ในภาพนี้ซึ่งข้าพเจ้า
เห็นในอินเทอร์เน็ตเมื่อไม่นานมานี้



ข้าพเจ้าขออภัยเด็กทุกคนที่ตอนนั้น
กำลังซ่อนอยู่ใต้โซฟา แต่ความจริงคือ
ไม่มีใครอยากให้วันนี้ หรือมะรืนนี้
ทำลายความรู้สึกที่เรามีในสุดสัปดาห์นี้
เราอยากจะมีมันความประทับใจทาง
วิญญาณที่เราได้รับและคำสอนจากการ
ดลใจที่เราได้ยิน แต่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่
หลังจากช่วงเวลาแห่งสวรรค์ในชีวิตของเรา
เรา เราจำเป็นต้องกลับมาในโลก ที่บาง
ครั้งเรายังคงต้องเผชิญกับสภาวะการณ์
บางอย่างซึ่งไม่ใช่อุดมคติของเรา

ผู้เขียนหนังสือฮีบรูเตือนเราเมื่อท่าน
เขียนว่า “จงระลึกถึงคราวก่อนนั้นหลังจาก
ที่ได้รับความสว่างแล้ว พวกท่าน
ได้สู้ทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่
หลวง”¹ ความยากลำบากหลังจากได้รับ
ความสว่างแล้วนั้นอาจเกิดขึ้นในหลาย
วิธี และสามารถเกิดกับเราทุกคนได้
แน่นอนว่าผู้สอนศาสนาทุกคนที่เคยรับ
ใช้ตระหนักได้โดยเร็วว่าชีวิตในสนาม
เผยแผ่ไม่ค่อยเหมือนกับบรรยากาศ
หรูหราในศูนย์อบรมผู้สอนศาสนา เช่น
กันกับเราทุกคนที่ออกจากศาสนพิธี
พระวิหารอันชื่นใจหรือหลังจบการประชุม
ศิโรตม์ที่มีพระวิญญาณมากเป็น
พิเศษ

จงจำไว้ว่าเมื่อโหมเสสลงมาจาก
ประสบการณ์พิเศษของท่านบนภูเขา
ซีนาย ท่านพบว่าผู้คนของท่าน “ทำเรื่อง
เลื่อมเสีย” และ “หันจากทาง . . . อย่าง
รวดเร็ว”² พวกเขาอยู่ที่เชิงเขา กำลังวุ่น
อยู่กับการสร้างวัวทองคำเพื่อนมัสการ

ในช่วงเวลาเดียวกับที่พระยาหวั่น
บนยอดเขาดรอสกับโมเสสว่า “ห้ามมี
พระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเรา” และ
“ห้ามทำรูปเคารพสำหรับตน”³ โมเสส
ไม่มีความสุขกับผู้คนของท่าน ชาว
อิสราเอลผู้ระเห่ร้อนในวันนั้น!

ระหว่างที่พระเยซูทรงปฏิบัติศาสนกิจ
บนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงพาเปโตร
ยากอบ และยอห์นไปที่ภูเขาแห่ง
การเปลี่ยนแปลง พระคัมภีร์กล่าวว่า
“พระพักตร์ของพระองค์ทอแสงเหมือน
แสงอาทิตย์ ฉลองพระองค์ก็ขาวดั่ง
ดวงแสงสว่าง”⁴ ฟาสุวรรณเปิด ศาสดา
พยากรณ์สมัยโบราณมา และ
พระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาตรัส

หลังจากประสบการณ์ศักดิ์สิทธิ์เช่น
นั้น พระเยซูเสด็จลงจากภูเขามาพบ
สิ่งใด อย่างแรก พระองค์ทรงพบว่า
สานุศิษย์ของพระองค์กับศัตรูของพวกเขา
กำลังถกเถียงกันเรื่องพรที่ปฏิบัติแก่
เด็กชายคนหนึ่งแต่ไม่บังเกิดผล จาก
นั้นพระองค์ทรงพยายามบอกให้อัครสาวก
สิบสองเชื้อ แต่ก็ไม่สำเร็จ ว่าอีกไม่
นานพระองค์จะทรงถูกจับส่งไปยังผู้นำ

ในท้องที่ผู้ซึ่งจะสังหารพระองค์ จาก
นั้นมีบางคนพูดว่ายังไม่ได้ง่าย ภาษ
ซึ่งได้จ่ายไปแล้ว จากนั้นพระองค์ทรง
ประณามพี่น้องบางคนเพราะพวกเขา
กำลังโต้เถียงกันว่าใครจะเป็นใหญ่ที่สุดใน
อาณาจักรของพระองค์ ทั้งหมดนี้
นำไปสู่ประเด็นหนึ่งที่พระองค์ตรัส
ว่า “โอ นี่เป็นยุคที่ขาดความเชื่อ เรา
จะต้องอยู่กับพวกท่านนานแค่ไหน?”⁵
พระองค์ทรงมีเหตุผลในการถามคำถาม
นั้นมากกว่าหนึ่งครั้ง ระหว่างการปฏิบัติ
ศาสนกิจของพระองค์ไม่แปลกเลยที่
พระองค์ทรงปรารถนาจะไปยังยอดเขา
เพื่อสวดอ้อนวอนตามลำพัง!

โดยที่ตระหนักว่าเรา *ทุกคน* ต้องลง
มาจากยอดแห่งประสบการณ์เพื่อรับมือ
กับชีวิตชั้นๆ ลงๆ เป็นประจำ ข้าพเจ้า
ขอให้กำลังใจขณะการประชุมใหญ่
สามัญสิ้นสุดลง

ก่อนอื่น ถ้าในวันข้างหน้าท่านไม่
เพียงเห็นขีดจำกัดในตัวผู้คนรอบข้าง
แต่ยังพบองค์ประกอบในชีวิตของ
ท่านเองด้วยที่ไม่เทียบเท่ากับข่าวสาร
ที่ท่านได้ฟังสุดสัปดาห์นี้ ได้โปรดจง

อย่าท้อแท้ใจและอย่ายอมแพ้ พระ
กิตติคุณ ศาสนจักร และการประชุม
กิ่งปีเหล่านี้มีไว้เพื่อความหวังและ
แรงบันดาลใจ ไม่ได้เจตนาให้ท่านหมด
กำลังใจ มีเพียงปฏิบัติ ศัตรูของเราทุก
คนเท่านั้นที่พยายามโน้มน้าวใจให้เรา
เชื่อว่าอุดมคติที่สรุปไว้ในการประชุม
ใหญ่สามัญนั้นเป็นเรื่องน่าเศร้าและ
ไม่สมจริง ผู้คนไม่ต้องพัฒนา ไม่มีใคร
ก้าวหน้าจริงๆ และเหตุใดลูซิเฟอร์จึง
กล่าวเช่นนั้น เพราะเขารู้ว่า เขา พัฒนา
ไม่ได้ เขา ก้าวหน้า ไม่ได้ อนาคตของ
เขา ไม่มีวันสดใสช่วยกับชั่วร้าย เขา
เป็นคนน่าสังเวชซึ่งถูกผูกมัดด้วยขีด
จำกัดนิรันดร์ และเขาต้องการให้ท่าน
น่าสังเวชเช่นกัน จงอย่ายอมต่อสิ่งนั้น
ด้วยของประทานแห่งการชดใช้ของ
พระเยซูคริสต์และพลังแห่งสวรรค์ที่
จะช่วยเหลือเรา เรา *สามารถ* พัฒนาได้
และสิ่งที่ดีเยี่ยมเกี่ยวกับพระกิตติคุณคือ
เราได้รับรางวัลสำหรับ *ความพยายาม*
แม้เราจะไม่ประสบผลสำเร็จเสมอไป
เมื่อมีการโต้เถียงกันในศาสนจักร
สมัยแรกเริ่มเกี่ยวกับ เรื่องที่ว่าใคร



มีสิทธิ์และไม่มีสิทธิ์ได้รับพรจาก
สวรรค์ พระเจ้าทรงประกาศแก่ศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิธว่า “เพราะตาม
จริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, [ของประทาน
จากพระเจ้าเป็นเจ้า] ให้ไว้เพื่อประโยชน์
ของคนเหล่านั้นที่รักเราและรักษา
บัญญัติ . . . ของเรา, และ [สำหรับคน]
ที่ *หมายมั่น* จะทำเช่นนั้น”⁶ เรา *ทุกคน*
สำนึกคุณสำหรับเงื่อนไขที่เพิ่มมานั้น
“และ . . . หมายมั่นจะทำเช่นนั้น”! สิ่ง
นั้นช่วยชีวิตเราไว้จริงๆ เพราะบางครั้งที่
นั้นเป็นสิ่งเดียวที่เรามีให้ได้! เรารู้สึก
สบายใจในข้อเท็จจริงที่ว่าหากพระเจ้า
เป็นเจ้าของจะประทานรางวัลให้แก่คนที่
เชื่อสัตย์อย่างสมบูรณ์เท่านั้น พระองค์
คงจะมีรายชื่อให้ทรงแจกรางวัลไม่มาก
นัก

ขอให้อำไว้ว่าวันพรุ่งนี้ และทุกวัน
หลังจากนั้น พระเจ้าประทานพรแก่ผู้ที่
ต้องการ จะพัฒนา ผู้ที่ยอมรับความ
จำเป็นของพระบัญญัติและ พยายาม
รักษา ผู้ที่ยึดมั่นคุณธรรมเหมือน
พระคริสต์และ พยายาม สุดความ

สามารถเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งนั้น ถ้าท่าน
สะดุดล้มเป็นครั้งคราวในความพยายาม
นั้น เช่นเดียวกับทุกคน พระผู้ช่วยให้รอด
ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยให้ท่านดำเนิน
ต่อไป ถ้าท่านล้มลง จงทูลขอพลังของ
พระองค์ จงร้องหาดังที่แอลมากกล่าว
“ข้าแต่พระเยซู . . . ขอพระองค์ทรง
เมตตาข้าพระองค์”⁷ พระองค์จะทรง
ช่วยให้ท่านหยุดยืนขึ้นมาใหม่ พระองค์
จะทรงช่วยให้ท่านกลับใจ ชดใช้ แก่ไข
ทุกสิ่งที่ท่านต้องแก้ไข และพยายามต่อ
ไป ไม่นานท่านจะประสบความสำเร็จดัง
ที่ท่านต้องการ

“แม่เจ้าปรารถนาจากเรานั้นใด มัน
จะบังเกิดกับเจ้าฉันนั้น” พระเจ้าตรัส
“. . . จงวางใจในพระวิญญูญาณองค์นั้น
ซึ่งนำไปให้ทำดี—แต่จริงแล้ว, ให้ทำอย่าง
เที่ยงธรรม, ให้เดินอย่างถ่อมตน, ให้
พิพากษาอย่างชอบธรรม . . .

“. . . [จากนั้น] *ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เจ้า
ปรารถนาจากเรา, . . . เจ้าจะได้รับ*”⁸

ข้าพเจ้าชื่นชอบหลักคำสอนนั้น! ซึ่ง
บอกอีกครั้งอีกคราว่าเราจะได้รับพรสม

ความปรารถนา ของเราที่จะทำความดี
แม้ขณะที่เราพยายามทำเช่นนั้นจริงๆ
และยังเตือนเราว่าการมีคุณสมบัติ
คู่ควรแก่พรเหล่านั้น เราต้องแน่ใจว่า
เราไม่กีดกันผู้อื่นจากพร เราต้องปฏิบัติ
อย่างเที่ยงธรรม อย่าปฏิบัติอย่างไม่เที่ยง
ธรรม อย่าลำเอียง เราต้องเดินอย่างถ่อม
ตน ไม่เหยียงผยอง ไม่จองหอง เราต้อง
พิพากษาอย่างชอบธรรม ไม่ยกตนเอง
เหนือกว่าผู้อื่น อย่าพิพากษาอย่างไม่
ชอบธรรม

พี่น้องทั้งหลาย *พระบัญญัติ* ข้อ
สำคัญข้อแรกที่เกี่ยวข้องกับนินรันดร
คือรักพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยสุดใจ สุดพลัง
สุดความนึกคิด และสุดพลังกำลัง
ของเรา—นั่นคือพระบัญญัติข้อสำคัญ
ข้อแรก แต่ *ความจริง* ข้อสำคัญข้อ
แรกที่เกี่ยวข้องกับนินรันดรคือพระ-
ผู้เป็นเจ้าของทรงรัก เรา ด้วยสุดพระทัย
สุดพระพละทานภาพ สุดพระปรีชาสามารถ
และสุดพระฤทธานุภาพ *ของพระองค์*
ความรักนั้นคือศีลารากฐานของนินรันดร
และควรเป็นศีลารากฐานในชีวิตประจำ-



วันของท่าน โดยแท้แล้ว มีเพียงพลังความรู้สึกลึกถึงการรับรองซึ่งกรุณาอยู่ในใจเราเท่านั้นที่ทำให้เรามีความมั่นใจที่จะพยายามพัฒนา แสวงหาการอภัยบาปของเรา และแสดงคุณงามความดีนั้นต่อเพื่อนบ้านของเราต่อไปได้

ครั้งหนึ่งประธานจอร์จ คิว. แคนนอนสอนว่า “ไม่ว่าการทดลองจะหนักหนาสาหัสเพียงใด ความเศร้าหมองจะลึกซึ้งเพียงใด ความทุกข์ใจจะใหญ่หลวงแค่ไหน [พระเจ้าเป็นเจ้า] จะไม่ทรงทอดทิ้งเรา พระองค์ไม่เคยทำเช่นนั้น และจะไม่ทำ พระองค์ทรงทำได้ ไม่ใช่พระอุปนิสัยของพระองค์ [ที่จะทำเช่นนั้น] . . . พระองค์จะทรงยืนข้างเรา [เสมอ] เราอาจจะผ่านเตาไฟที่ลุกโชน เราอาจจะผ่านสายน้ำลึก แต่เราจะไม่ถูกเผาไหม้หรือจมนมิด เราจะออกมาจากการทดลองและความยากลำบากเหล่านี้เป็นคนที่ดีกว่าและบริสุทธิ์กว่า”^๑

บัดนี้ หากพระบารมีจากสวรรค์คือสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดเวลาในชีวิตเรา แสดงให้ประจักษ์อย่างบริสุทธิ์และสมบูรณ์แบบที่สุดในพระชนม์ชีพ การสิ้นพระชนม์ และการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เราสามารถเห็นผลของบาปและความโง่เขลา—ของเราเองหรือของคนอื่น—ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับเราในรูปแบบใดก็ตามในวิถีของการดำเนินชีวิตประจำวัน ถ้าเราวางใจแต่พระเจ้าเป็นเจ้า ถ้าเรารักพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ถ้าเราทำสุดความสามารถในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เมื่อนั้นวันพรุ่งนี้—และวันอื่นๆ ทุกวัน—จะดีเลิศในที่สุด แม้ว่าเราจะไม่สังเกต เพราะเหตุใดหรือ เพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เป็นเช่นนั้น! พระองค์ทรงประสงค์จะประทานพรเรา ชีวิตที่คุ้มค่า บริบูรณ์ และเป็นนิรันดร์คืออวัตุประสงค์ของแผนอันเยี่ยมด้วยพระเมตตาสำหรับบุตรธิดาของพระองค์! แผนซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง “ว่าเหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รัก



พระเจ้า”^{๑๐} ดังนั้นจงรัก จงพยายาม จงวางใจ จงเชื่อ จงเติบโตต่อไป ฟาสาวรรค์จะให้กำลังใจท่านวันนี้ พรุ่งนี้ และตลอดไป

“ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือ? ท่านเคยได้ยินไม่ใช่หรือ?” อิสยาห์ป่าวร้อง

“[พระเจ้าเป็นเจ้า] ประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย และผู้ไม่มีพลังนั้น พระองค์ทรงให้มีเรี่ยวแรงมาก . . .

. . . เขาทั้งหลายผู้รอคอย [พระองค์] จะได้รับกำลังใจใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี . . .

“เพราะ . . . ยาร์เวห์ . . . พระเจ้า . . . ฉวยมือขวาของ [พวกเขา] ไว้ . . . พูดยกับ [พวกเขา] ว่า อย่ากลัวเลย เราเองจะช่วยเจ้า”^{๑๑}

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้พระบิดาในสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยรักประทานพรเราวันพรุ่งนี้ให้จดจำสิ่งที่เราสัมผัสได้วันนี้ ขอพระองค์ประทานพรให้เราชื่นชอบและพยายามด้วยความมานะบากบั่นไปสู่อุดมคติที่เราได้ยินเสียงประกาศในการประชุมใหญ่สุดสัปดาห์นี้ โดยรู้ว่าความรักจากสวรรค์และความช่วยเหลืออันไม่สิ้นสุดของพระองค์จะอยู่กับเราแม้เมื่อเราประสบปัญหา—ไม่สิ จะอยู่กับเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเราประสบปัญหา

ถ้าดูเหมือนว่ามาตรฐานพระกิตติคุณจะสูงส่งและการพัฒนาส่วนตัวที่

ต้องการในวันข้างหน้าดูเหมือนจะเอื้ออ้อมไม่ถึง จงจำถ้อยคำให้กำลังใจที่โยชูวากล่าวกับผู้คนของท่านเมื่อพวกเขาเผชิญอนาคตที่น่าหวาดหวั่น “จงชำระตัวให้บริสุทธิ์” ท่านกล่าว “เพราะว่าพรุ่งนี้พระยาห์เวห์จะทรงทำการอัศจรรย์ท่ามกลางพวกท่าน”^{๑๒} ข้าพเจ้า ขอให้สัญญาเดียวกันนั้น ซึ่งคือสัญญาของการประชุมใหญ่นี้ สัญญาของศาสนจักรนี้ สัญญาของพระองค์ผู้ทรงกระทำสิ่งอัศจรรย์เหล่านั้น ผู้ที่ทรงเป็น “ที่ปรึกษามหัทศรรย์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ . . . องค์สันติราช”^{๑๓} ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระองค์ และต่อพระองค์การประชุมใหญ่ที่ยืนเป็นพยานถึงงานอันไม่หยุดยั้งของพระองค์ในยุคนี้อย่างยิ่งใหญ่นี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

๑. สิบรัฐ 10:32.
๒. อพยพ 32:7, 8.
๓. อพยพ 20:3-4.
๔. มัทธิว 17:2.
๕. มาระโก 9:19.
๖. หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:9; เพิ่มตัวเอน.
๗. ออลมา 36:18.
๘. หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:8, 12, 14; เพิ่มตัวเอน.
๙. George Q. Cannon, “Remarks,” *Deseret Evening News*, Mar. 7, 1891, 4.
๑๐. โรม 8:28.
๑๑. อิสยาห์ 40:28, 29, 31; 41:13.
๑๒. โยชูวา 3:5.
๑๓. อิสยาห์ 9:6.



ทำให้การประชุมใหญ่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรา

ท่านอาจพิจารณาใช้กิจกรรมและคำถามเหล่านี้เพื่อเปิดประเด็นการสนทนากันเป็นครอบครัวหรือไว้ไตร่ตรองส่วนตัว

สำหรับเด็ก

- หน้า 86: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน พูดถึงเหตุการณ์จาก *อลิซทองแดนมหัศจรรย์* เพื่อแสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจเป็นเรื่องสำคัญ ท่านกระตุ้นเราให้เลือกร่างดี แม้เส้นทางนั้นจะยากขึ้นก็ตาม ให้ครอบครัวพูดคุยกันเกี่ยวกับการตัดสินใจต่างๆ ที่เผชิญ ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยกันเลือกร่างที่ถูกต้อง ทำกิจกรรมด้วยการวาดรูปโล่ ลสด. บนโปสเตอร์และเขียนแนวคิดของท่านไว้บนนั้น จากนั้นให้แขวนไว้ในที่ที่ครอบครัวท่านจะเห็นได้บ่อยๆ
- หน้า 101: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดพูดถึงเมืองหนึ่งในเยอรมนีที่ถูกทำลายในสงคราม แต่สร้างขึ้นใหม่ในเวลาต่อมาและสวยงามอีกครั้ง ประธานอุกท์ดอร์ฟ สอนว่าเมื่อเรารู้สึกใจแตกสลาย

พระเจ้าช่วยให้ออดและพระบิดาบนสวรรค์ทรงสามารถสร้างเราขึ้นใหม่ได้ ครอบครัวท่านเคยเห็นตัวอย่างอะไรบ้างของสิ่งที่แตกสลายแต่กลับสวยงามและแข็งแรงได้อีกครั้ง ท่านอาจแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์กับลูกของท่าน

- หน้า 53: เอ็ดเดอร์เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์แห่งสาวกเจ็ดสิบกระตุ้นเราให้ “ไปช่วยชีวิต” โดยยื่นมือช่วยเหลือเพื่อนที่แข่งขันน้อยหรือไม่ได้เป็นสมาชิก ให้ครอบครัวท่านคิดว่าจะยื่นมือช่วยเหลือคนที่ไม่ได้มาโบสถ์สักหนึ่งสัปดาห์หรือคนที่ไม่เป็นสมาชิกได้อย่างไร ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่น คิดหาวิธีสนุกๆ สร้างแผนเผยแพร่ศาสนาของครอบครัวพร้อมกับตั้งเป้าหมายที่เรียบง่ายและทำได้จริง
- หน้า 13: ซิสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ตัน

ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญเชื้อเชิญเราให้พิจารณาร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าเราจะช่วยผู้ลี้ภัยในชุมชนของเราได้อย่างไรให้ครอบครัวเข้าไปดูวีทัศน์เรื่อง “I Was a Stranger: Love One Another” ใน IWASAStranger.Ilds.org ครอบครัวจะทำได้บ้างเพื่อรับใช้เพื่อนบ้านที่ทุกข์ยากเดือดร้อน

สำหรับเยาวชน

- หน้า 86: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน กล่าวว่า “ประตูประวัติศาสตร์เปิดกว้างด้วยบานพับเล็กๆ ชีวิตผู้คนที่เช่นกัน” ท่านกล่าวด้วยว่า “ทางที่เราเลือกเดินในชีวิตนี้จะนำเราไปสู่จุดหมายในชีวิตหน้า” คิดถึงการเลือกสำคัญๆ ที่เข้ามาในชีวิตท่าน นึกภาพดูว่าการเลือกเหล่านั้นจะนำท่านไปทีใด และเขียนความคิดและความประทับใจที่มาถึงท่าน
- หน้า 46: เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “การฟื้นฟูพระกิตติคุณเริ่มต้นด้วยคำถามจากเด็กหนุ่มโจเซฟ สมิธ” เอ็ดเดอร์ราสแบนด์กล่าวว่า คำถามบ่งชี้ความปรารถนาจะเรียนรู้ และเพิ่มความจริงเข้ากับประจักษ์พยานของเรา และ “มุ่งหน้าด้วยความแน่นอนในพระคริสต์” (2 นิโไฟ 31:20) นำคำถามของท่านไปพูดถามพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในการสวดอ้อนวอน ค้นคว้าพระคัมภีร์และคำพูดจากการประชุมใหญ่สามัญ และดูและตั้งใจฟังคำตอบ
- หน้า 10: ท่านเคยรู้สึกกลัวหรือโดดเดี่ยวหรือไม่ ซิสเตอร์นีลล์ เอฟ. แมร์ริออตต์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญแบ่งปันสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนงานแต่งของเธอ เธออยู่ไกลบ้านและจะไปอยู่กับญาติคนหนึ่งของสามีในอนาคตที่เธอไม่เคยพบมาก่อน เมื่อมาถึงบ้านของญาติคนนั้น ซิสเตอร์แมร์ริออตต์

กล่าวว่า “ประตูเปิดอยู่ . . . และป่า
แคโรลโดยไมพุดอะไรสักคำ ยืนแขน
มาควัดนั้นไปทอด” ช่วงขณะนั้น
ทำให้ดิฉันหายกลัว “ความรักคือการ
ทำให้มีที่ว่างในชีวิตสำหรับคนอื่น”
เธอก้าว มีคนที่ท่านสามารถมีที่ว่าง
ให้หรือไม่

- หน้า 70: บราเดอร์สเตเฟน ดับเบิลยู.
โอเวน ประธานเยาวชนชายสามัญ
สอนว่าเราทุกคนเป็นทั้งผู้นำและผู้
ตาม ท่านเล่าประสบการณ์ที่เคยพบ
เยาวชนชายกลุ่มหนึ่งผู้สับสน
และให้กำลังใจกันในโครัมของ
พวกเขา ท่านกล่าวว่า “ความเป็น
ผู้นำเป็นการแสดงออกของการเป็น
สานุศิษย์—เป็นเรื่องของการช่วย
ผู้อื่นให้มาสู่พระคริสต์” เลือกคนที่
ท่านจะช่วยให้มาหาพระคริสต์ใน
สัปดาห์นี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

- หน้า 101: ต้องการรักษาศรัทธาของ
ท่านไม่ให้ถึงตายหรือไม่ ประธานตี-
เทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่
สองในฝ่ายประธานสูงสุดสอนว่าการ
เชื่อฟังเป็นคำตอบ! “การเชื่อฟังหล่อ
เลี้ยงพลังศรัทธา” ท่านกล่าว “เพราะ
การเชื่อฟังเราจึงรวบรวมความสว่าง
เข้าสู่จิตวิญญาณเรา” นึกถึงเวลาที่
ท่านเชื่อฟังพระดำรัสของพระเจ้า
แม้จะยากก็ตาม การเชื่อฟังเสริม
สร้างศรัทธาของท่านและช่วยให้ท่าน
ค้นพบว่าเราทำมาจากสิ่งใด
- หน้า 23, 59 และ 105: ซิสเตอร์
แมรี อารี. เดอร์แฮม ที่ปรึกษาที่
สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ
ที่เพิ่งได้รับการปลดกล่าวถึงพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็น “แหล่งที่มา
แห่งสวรรค์ของความเข้มแข็ง” อ่าน
คำพูดของเธอ คำพูดของเอลเดอร์
เดวิด เอ. เบตนาร์ และเอลเดอร์โร-
เบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสองให้สังเกตบทบาทต่างๆ ของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์และด้านต่างๆ

ที่พระองค์สามารถเป็นพรแก่ท่าน
ตั้งเป้าหมายว่าจะเปลี่ยนแปลงบาง
อย่างในชีวิตท่านเพื่อท่านจะมีค่าควร
รับอิทธิพลของพระองค์มากขึ้น

- หน้า 26 และ 124: ใช้เวลาถามตัว
ท่านเองโดยใช้คำถามที่เอลเดอร์
โดนัลด์ แอล. ฮอลสตรอมแห่งฝ่าย
ประธานสาวกเจ็ดสิบสาม “เมื่อ
เรื่องยากลำบากเกิดขึ้นในชีวิต การ
ตอบสนองที่เกิดขึ้นทันทีของเรา
คืออะไร สับสน สงสัย หรือทอดทิ้ง
ทางวิญญาณหรือไม่ ศรัทธาสั้น
สะท้อนหรือไม่ กล่าวโทษพระเจ้า
เป็นเจ้าหรือผู้อื่นสำหรับสถานการณ์
นั้นหรือไม่ หรือการตอบสนองแรก
ของเราคือไม่ลืม . . . ว่าเราเป็นลูก
ของพระเจ้าเป็นผู้ทรงเปี่ยมด้วย
ความรัก” เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์แห่งโครัมอัครสาวกสิบ
สองกล่าวว่า “ความจริง ข้อสำคัญ
ข้อแรกที่เกี่ยวข้องกับนิรันดรคือ
พระเจ้าเป็นเจ้าของความรัก เรา ด้วยสุด
พระทัย สุดพระพละทานภาพ สุดพระ
ปรีชาสามารถ และสุดพระฤทธานุ
ภาพ ของพระองค์” การเสริมสร้าง
ประจักษ์พยานของท่านในความรัก
ที่พระเจ้าเป็นผู้ทรงมีต่อท่านช่วยให้
ท่านอดทนต่อเรื่องยากๆ ได้อย่างไร

สำหรับผู้ใหญ่

- หน้า 86: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
กล่าวว่าเมื่อใครครวญการตัดสินใจ
ประจำวันของเรา “หากเราเลือกพระ
คริสต์ เราจะเลือกได้ถูกต้อง” ท่าน
จะพัฒนาหรือเพิ่มพลังการปฏิบัติ
ศาสนาประจำวันอะไรบ้างในชีวิต
ท่านหรือในครอบครัวท่านเพื่อให้
พระคริสต์ยังคงเป็นศูนย์กลางการ
ตัดสินใจของท่าน
- หน้า 81 และ 93: ประธานเฮนรี่
บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่าย
ประธานสูงสุดและเอลเดอร์ดี. ทอด
ดี. คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโครัม
อัครสาวกสิบสองกระตุนบิดาให้

ทำการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นเพื่อนำ
ครอบครัวของพวกเขาไปอาณาจักร
ซีเลสเชียล ในฐานะบิดา ท่านจะทำ
อะไรได้บ้างในคำพูดของเอลเดอร์
คริสทอฟเฟอร์สันเพื่อ “แสดงถึงความ
จงรักภักดีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของชีวิต
ประจำวัน”

- หน้า 77: แม้แต่ครอบครัวที่มีการ
ทำทนายใหญ่หลวงมากมายก็ประสบ
ความสำเร็จได้ถ้าหาจิตกุศลมาใช้
ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ ที่
ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด
กล่าว “ไม่ว่าครอบครัวของท่าน
เผชิญปัญหาใด ไม่ว่าท่านจะต้องทำ
สิ่งใดเพื่อแก้ไข” ท่านเพิ่มเติม “จุด
เริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของวิถีแก้ไขคือ
จิตกุศล” ให้ครอบครัวท่านพิจารณา



คำแนะนำจากพระคัมภีร์ให้ “สวด
อ้อนวอนพระบิดา . . . เพื่อท่านจะ
เปี่ยมด้วยความรักนี้” (โมโรไน 7:48)

- หน้า 63: เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัล-
ลาร์ดแห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง
กล่าวว่าสภาพครอบครัวที่จัดเป็นประจำ
“จะสวนกระแสของเทคโนโลยีสมัย
ใหม่ที่ทำให้เราเผลอไม่ยอมใช้เวลา
ที่มีคุณภาพด้วยกันและมักนำสิ่งชั่ว
ร้ายเข้ามาในบ้านของเรา” ท่านอาจ
นำสภาพครอบครัวทั้งสี่แบบมาใช้ใน
ครอบครัวท่านซึ่งเอลเดอร์บัลลาร์ด
แนะนำว่า “จะช่วยให้เราประสบผล
สำเร็จและมีความสุขมากขึ้นในความ
สัมพันธ์อันมีค่าของเรา” ■

ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่

ต่อไปนี้เป็นเรื่องราวที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ หมายเลขที่ให้ไว้หมายถึงหน้าแรกของคำปราศรัย

ผู้พูด	เรื่องราว
นیل แอล. แอนเดอร์เซ็น	(49) เด็กและเยาวชนได้รับพรเมื่อผู้ใหญ่หยิบยื่นความรัก สอนพระกิตติคุณแก่พวกเขา และต้อนรับพวกเขาที่โบสถ์
เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์	(53) มารดาของเมอร์วิน บี. อาร์โนลด์ช่วยชีวิตแกะที่หลงหายและบาดเจ็บของพระบิดาบนสวรรค์ น้องชายที่เป็นชาวประมงของอัลเคอร์อาเลซาน โคโรปาตานิเยสเสียชีวิตกลางทะเลขณะรอคนมาช่วยชีวิตระหว่างเกิดพายุ เพื่อนคนหนึ่งของเมอร์วิน บี. อาร์โนลด์เข้าร่วมศาสนจักรหลังจากรับการผูกมัดมานาน 25 ปี อธิการคนหนึ่งช่วยชีวิตเขาจนอายุ 21 คน
ลินดา เค. เบอร์ตัน	(13) พี่น้องสตรีลงมือช่วยวิสุทธิชนที่ติดอยู่บนทุบราบในปี 1856 สามภรรยาที่ห่วงใยผู้อื่นช่วยครอบครัวผู้ลี้ภัย ที่งานศพของอดีตประธานสมาคมสงเคราะห์สตรีผู้ร่วมงานรำลึกถึงการใช้และความรักของเธอ
ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน	(93) เด็กชายดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันปรารถนาจะเจริญรอยตามบิดาที่ซื่อสัตย์ของเขา บิดาคนหนึ่งสวดอ้อนวอนให้นุรชยาทุกเช้าเพราะเขารักบุตรชาย
เวอนทิน แอล. ลูก	(97) สมาชิกในคณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ ชื่นชมยินดีเมื่อทราบว่าสร้างพระวิหารในประเทศไทย ลูกสาวที่เสียชีวิตได้รับการฝึกกับครอบครัว หลังจากปรากฏตัวในพระวิหารต่อภรรยาของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ แม้จะมีความไม่สงบทางการเมือง แต่ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลิย์ยื่นกรานจะทำพิธีวางศิลาฤกษ์ที่การอุทิศพระวิหารชวาทิจิ
เควิน อาร์. ดันแคน	(33) เศษไม้หลุดจากนิ้วของเควิน อาร์. ดันแคนหลังจากใช้ขี้ผึ้งและผ้าพันแผลหลายๆ ครั้ง
แมรี อาร์. เดอร์แฮม	(23) พ่อคนหนึ่งที่กำลังแบกลูกสาวข้ามทะเลสาบเล็กเลี้ยงไม่ให้ลูกดิ่งลงใต้น้ำโดยถอดรองเท้าออกจากเท้าของเขา
เชวิล เอ. เอสทิลิน	(6) ผู้พูดให้ข้อคิดทางวิญญาณสอนความสำคัญของการมุ่งรับใช้ผู้อื่น เด็กคนหนึ่งเรียนรู้ในปฐมวัยว่าพระเยซูทรงรักเธอ
เฮนรี่ บี. อายริงก์	(19) สมาชิกศาสนจักรสองคนเกรงว่าการทดลองและการทดสอบจะเอาชนะศรัทธาของพวกเขาวันแต่พวกเขาจะสามารถรักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและศาสนจักรได้ดั้งเดิม (81) เฮนรี่ บี. อายริงก์รู้สึกเจ็บปวดกับครอบครัวที่ไม่ได้รับการฝึกในพระวิหาร หญิงม่ายคนหนึ่งเข้าร่วมศาสนจักรคาดหวังจะมีชีวิตนิรันดร์กับครอบครัวเธอ
เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง	(108) ใ้ชบาเสกบอลกระสุนเด็กหนุ่มเกอร์ริท ดับเบิลยู. กองให้ลองเล่นฟุตบอล ก่อนไปพระวิหาร ช่วงครึ่งคนหนึ่งล้างมือด้วยการขจัดธุจ
โรเบิร์ต ดี. เฮลส์	(105) โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ได้รับการกระสุนเดือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการรับใช้ศาสนจักรและในชีวิตส่วนตัวของท่าน
โดนัลด์ แอล. ฮอลล์สตรอม	(26) ลูกสาวตัวน้อยของโดนัลด์ แอล. ฮอลล์สตรอมเขียนในกระดาษส่งครูว่าเธอจะอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ถ้าเธอตาย สมาชิกศาสนจักรในโลบีเรียอ้างพระคัมภีร์และร้องเพลง “ฐานมั่นคงหนักหนา” ด้วยความเชื่อมั่นที่หาได้ยาก
พอล วี. จอห์นสัน	(121) ลูกสาวที่เป็นผู้ใหญ่ของพอล วี. จอห์นสันเสียชีวิตพร้อมด้วยความหวังในชีวิตหลังความตายและการฟื้นคืนชีวิต
แพทริก เคียรอน	(111) แพทริก เคียรอนไม่เหมือนเดิมหลังจากได้ฟังเรื่องราวของผู้ลี้ภัยและเห็นเจ้าหน้าที่บรรเทาทุกข์ทุ่มเทดูแลพวกเขา
นิลส์ เอฟ. แมร์ริออดด์	(10) นิลส์ เอฟ. แมร์ริออดด์ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคุณยายธรรมของคู่หมั้น นิลส์ เอฟ. แมร์ริออดด์ปกป้องการเป็นมารดาคนที่โทรมหาเธอโดยไม่บอกชื่อ
ไซโร มัชชาการ์ดี	(56) เมื่อครั้งเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสของศาสนจักร ไซโร มัชชาการ์ดีค้นหาและพบคำตอบของคำถามที่เขามุ่งเกี่ยวกับการฟื้นฟู
โรมัส เอส. มอนสัน	(85) ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควรคนหนึ่งสั่งเรือช่วยชีวิตให้มาช่วยเขากับลูกเรือขึ้นจากแพชูชีพ
รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน	(66) รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสันฝึกครอบครัวหนึ่งในพระวิหารหลังจากลูกสาวสองคนของครอบครัวนี้เสียชีวิตไปแล้วมาขอรับงานทำอีกด้านหนึ่งของม่านและทำให้บิดากับน้องชายของพวกเขาผู้มีค่าควรเข้าพระวิหาร
ดัลลิน เอช. โอ๊คส์	(114) โจเซฟ สมิธพบการต่อต้านขณะหาผู้พิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน
บอนนี่ แอล. ออสการ์สัน	(87) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงยืนยันความจริงของพระกิตติคุณกับคุณแม่คนหนึ่งที่ถูกชายป่วยหนัก
สติเฟน ดับเบิลยู. โอเวน	(70) ขณะขี้น้ำขึ้นเขา สติเฟน ดับเบิลยู. โอเวนรู้ว่าท่านจะไม่เป็นไรถ้าคามบิดาไป สติเฟน ดับเบิลยู. โอเวนมีความสุขที่ได้ส่งฝ่านศีลระลึก ชายหนุ่มคนหนึ่งในวันชีแดนส์ให้พรฐานะปุโรหิตแก่มารดาของเขา
โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์	(46) การเยือนป่ากิสถานของโรนัลด์ เอ. ราสแบนด์เป็น “วันเวลาอันมีค่า” สำหรับท่านและวิสุทธิชนที่นั่น โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์เข้าร่วมการถ่ายทอด Face to Face
เดล จี. เรนสันด์	(39) ขณะรับศีลระลึก ชิสเตอร์คนหนึ่งเ็นแอฟริกาได้ตระหนักถึงลักษณะเป็นส่วนตัวของการเสียดสของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์	(118) หลังจากการอุทิศพระวิหาร เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์กับภรรยาจับบัพติศมาแทนบรรพชนของพวกเขา เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์เห็นครอบครัวสามรุ่นรับบัพติศมาแทนบรรพชนของพวกเขา
สติเฟน อี. สโนว์	(36) คำสวดอ้อนวอนของสติเฟน อี. สโนว์และครอบครัว อ่อนน้อม มาจากใจ และจริงใจมากขึ้นเมื่อบุตรชายของท่านหายจากการบาดเจ็บรุนแรงที่ศีรษะ
แกรีอี อี. สติเวนสัน	(29) หลังจากถูกเจรดาหย แกรีอี อี. สติเวนสันใช้การเปรียบเทียบระหว่างกบฏที่ต้องใช้ศรัทธากับกบฏในฐานะปุโรหิตที่ต้องใช้ความนิยามงานศาสนจักร ขณะถูกๆ ของเธอกำลังรับบัพติศมาแทนบรรพชนของผู้มาพระวิหารอีกคน มารดาตระหนักว่าพวกเขาเป็นบรรพชนของเธอเช่นกัน
ดีเทอร์ เอฟ. ลูกท์คอร์ด	(101) ดีเทอร์ เอฟ. ลูกท์คอร์ดรู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะที่ใคร่ครวญการฟื้นฟูเมืองเครสเคิน เยอรมนีหลังสงครามโลกครั้งที่สอง
ดับเบิลยู. คริสโตเฟอร์ วัตเคลล์	(90) เด็กชายคนหนึ่งปฐมวัยพบยาพิษที่จะคิดถึงพระเยซู พ่อแม่พบสันติสุขเมื่อทราบว่าพวกเขาได้รับการฝึกกับลูกชายวัยทารกที่เสียชีวิตไปแล้ว



เอ็ดเดอร์ดับเบิลยู. มาร์ก
แบสเซตต์
สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่



เอ็ดเดอร์มาร์ก เอ. แบรกก์
สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

สมัยที่ดับเบิลยู. มาร์ก แบสเซตต์ยังเด็ก ทุกฤดูร้อนท่านจะเดินทางกับครอบครัวจากบ้านของพวกเขาในเมืองแซคราเมนโต รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาไปเยี่ยมคุณยายของท่านในรัฐแอละแบมา สหรัฐอเมริกา ช่วงวันเดินทางที่นั่น ครอบครัวจะเยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของศาสนจักรเป็นประจำ

ไม่ว่าจะไปเยี่ยมชมพื้นที่ทางประวัติศาสตร์ของเมืองนอร์ฟอล์ก หรือเดินเข้าป่าศักดิ์สิทธิ์ในเมืองฟอลไมรา รัฐนิวยอร์ก เอ็ดเดอร์แบสเซตต์จำความรู้สึกแรงกล้าที่มีได้—แม้จะเป็นเด็ก—เมื่อท่านไปเยี่ยมชมสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น

“เรารู้สึกบางอย่างที่นั่น” ท่านกล่าว “ประสบการณ์เล็กๆน้อยๆ เหล่านี้สร้างประจักษ์พยานให้ผม”

ประจักษ์พยานที่ได้รับสมัยเป็นเด็กหนุ่มกลายเป็นแหล่งพลังสำหรับเอ็ดเดอร์แบสเซตต์ตลอดชีวิตท่าน

เอ็ดเดอร์แบสเซตต์เกิดวันที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 1966 เป็นบุตรของเอ็ดวินา แอ็กเคอร์กับวิลเลียม ลินน์ แบสเซตต์ในเมืองคาร์มิเชล รัฐแคลิฟอร์เนีย ท่านเป็นบุตรคนที่สองในจำนวนบุตรห้าคน การรับใช้ในศาสนจักรและการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเป็นเรื่องสำคัญอันดับแรกในครอบครัวท่าน

หลังจากรับใช้ในคณะเผยแผ่กัวเตมาลาซิติ กัวเตมาลาตั้งแต่ปี 1985 ถึงปี 1987 เอ็ดเดอร์แบสเซตต์ย้ายไปอยู่เมืองโพรว รัฐยูทาห์เพื่อเรียนที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ท่านแต่งงานกับแอนเจลา บราเซอร์ในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม ค.ศ. 1989 ท่านทั้งสองมีบุตรห้าคนและมีหลานสองคน

คริสต์ศักราช 1991 เอ็ดเดอร์แบสเซตต์ได้รับปริญญาสาขากฎหมายจากบิวายูและต่อมาท่านกับครอบครัวย้ายกลับไปเขตแซคราเมนโตเพื่อทำงานในอุตสาหกรรมประมูลรถยนต์ ท่านทำงานเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีที่ Brasher's Sacramento Auto Auction เป็นหัวหน้าฝ่ายการเงินและเจ้าของร่วมของบริษัท West Coast Auto Auctions, Inc. ซึ่งท่านดำเนินงานประมูลขายรถยนต์ทั่วสหรัฐอเมริกาตั้งแต่วันตก

เอ็ดเดอร์แบสเซตต์เคยรับใช้หลายตำแหน่งในศาสนจักร อาทิ ประธานเยาวชนชายวอร์ด อธิการ สมาชิกสภาสูง ประธานสเตค ประธานคณะเผยแผ่เมฆา แอริโซนาตั้งแต่ปี 2007 ถึงปี 2010 และสาวกเจ็ดสิบภาค ■

เมื่อมาร์ก แบรกก์อายุ 14 ปี เพื่อนๆ จากทีมเบสบอลแนะนำครอบครัวท่านให้รู้จักศาสนจักร มาร์กรับบัพติศมา และมารดาของท่านแข่งขัน

“นั่นเปลี่ยนชีวิตพวกเรา” เอ็ดเดอร์แบรกก์กล่าว

มาร์ก อัลลัน แบรกก์เกิดวันที่ 16 เมษายน ค.ศ. 1962 ในเมืองแซนตามอนิกา รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เป็นบุตรของโดนัลด์ อี. กับไดแอน แบรกก์

ขณะเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์ เอ็ดเดอร์แบรกก์ได้รับเรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่มอนเตร์เรย์ เม็กซิโก ภายใต้การกำกับดูแลของรอย บี. คิง ประธานคณะเผยแผ่และดาร์ลีน โอ. คิง ภรรยาของเขา

เมื่อเอ็ดเดอร์แบรกก์จบการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ท่านเริ่มออกเทศกัมกับอิวอนน์บุตรสาวคนเล็กของประธานคณะเผยแผ่ของท่าน ทั้งสองแต่งงานกันในพระวิหารลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนียเมื่อวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 1984

หลังจากบิดาของเอ็ดเดอร์แบรกก์สิ้นชีวิต ทั้งคู่กลับไปแคลิฟอร์เนียเพื่อเริ่มอาชีพของท่านในด้านอุตสาหกรรมการธนาคาร (ท่านสิ้นสุดอาชีพนี้เมื่อดำรงตำแหน่งรองประธานอาวุโสของธนาคารแห่งอเมริกา) และมาอยู่ใกล้กับมารดาของท่าน

เป็นเวลาเจ็ดปีกว่าครอบครัวแบรกก์จะมีบุตร “บางครั้งเรารู้สึกเหมือนอยู่ผิดที่ แม้แต่ในครอบครัวเรา” เอ็ดเดอร์แบรกก์เล่า

ต่อจากนั้น—“วันที่สุดในโลก”—ซิสเตอร์แบรกก์ให้กำเนิดบุตรคนแรกในสี่คน “ผมจำได้... ขณะคิดว่าคงไม่มีใครมีความสุขมากไปกว่าที่ผมมีในขณะนั้น” เอ็ดเดอร์แบรกก์กล่าว

แต่ชีวิตไม่ง่ายสำหรับครอบครัวเสมอไป วันรุ่งขึ้นหลังจากเอ็ดเดอร์แบรกก์ได้รับการสนับสนุนเป็นอธิการในวอร์ดที่ท่านเติบโตมา มารดาของท่านเสียชีวิตอย่างน่าสลดใจระหว่างเกิดเหตุการณ์ปล้นรถยนต์ งานศพของเธอเป็นงานแรกที่ท่านเป็นประธานควบคุมในฐานะอธิการ “สมาคมสงเคราะห์ที่อยู่ช่วยครอบครัวเราทุกวัน” ท่านเล่า

บทเรียนเหล่านั้นของความรัก การรับใช้ และความเห็นใจได้นำทางเอ็ดเดอร์แบรกก์ตลอดการรับใช้ศาสนจักรในเวลาต่อมา—ในฐานะประธานสเตค สาวกเจ็ดสิบภาค และเจ้าหน้าที่ศาสนพิธีพระวิหาร ■



เอลเดอร์เวเทอร์ฟอร์ด ที. เคลย์ตัน
 สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

เอลเดอร์เวเทอร์ฟอร์ด ที. เคลย์ตันซาบซึ้งใจอย่างยิ่งสำหรับโอกาสในการรับใช้ งานของพระเจ้าเป็นงานสำคัญอันดับแรกสำหรับท่าน ท่านรู้สึกรักผู้คนมากและผูกพันเหนียวแน่นกับครอบครัวท่าน

“เนื่องด้วยพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เราจึงสามารถอยู่กันพร้อมหน้าที่บ้าน”เอลเดอร์เคลย์ตันกล่าว “ครอบครัวของผมรู้สึกถึงอิทธิพลของคนที่เราจะไปก่อนเรา พวกเขามีอยู่จริงเหมือนคนที่ยังอยู่”

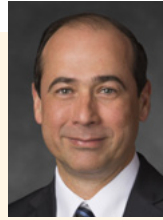
เอลเดอร์เคลย์ตันเกิดในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1952 เป็นบุตรของวิทนี เคลย์ตัน ลูเนียร์กับเอลิซาเบธ ทัชส์ตัน เคลย์ตัน ท่านมีประจักษ์พยานที่เข้มแข็งในวัยเยาว์เรื่องการสอนประจำบ้าน เพราะความพยายามของผู้สอนประจำบ้านคนหนึ่ง เมื่อท่านอายุ 12 ขวบ ท่านกับครอบครัวจึงยอมรับพันธสัญญาพระกิตติคุณอันศักดิ์สิทธิ์และรับการผนึกในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อปี 1964 โดยเอลเดอร์ฮาโรลด์ บี. ลี ซึ่งเวลานั้นอยู่ในโควรัมอัครสาวกสิบสอง

เมื่อนึกถึงวิธีที่พระเจ้าทรงเตรียมท่านให้รับใช้ เอลเดอร์เคลย์ตันกล่าวว่าท่านมักได้รับแรงบันดาลใจจากแบบอย่างของผู้อื่น “ผมเห็นเพื่อนๆ กับครอบครัวอุทิศชีวิตเพื่อพระเจ้าและพบปิติในการรับใช้ที่พวกเขาถวายแด่พระเจ้าเป็นเจ้า”

หลังจากรับใช้ในคณะเผยแผ่เฟรนช์แคนาดาเคียน ท่านลงทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์ และได้พบลิซา โธมัส พวกเขาแต่งงานกันเมื่อวันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 1976 ในพระวิหารซอลท์เลค ท่านทั้งสองมีบุตรห้าคน

เอลเดอร์เคลย์ตันได้รับปริญญาสาขาจิตวิทยาและสำเร็จการศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์ ท่านทำงานเป็นสูตินารีแพทย์ในโรงพยาบาลเอกชนตั้งแต่ปี 1985 ถึงปี 2013 ก่อนการเรียกให้รับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่โทรอนโต แคนาดา

ท่านเคยรับใช้เป็นหัวหน้าเผยแผ่เวอร์ด ครูสอนหลักคำสอนพระกิตติคุณ ประธานเยาวชนชาย ผู้ให้คำปรึกษาด้านประวัติครอบครัว ครูโรงเรียนวันอาทิตย์ชั้นเรียนเยาวชน อธิการสมาชิกสภาสูง ที่ศึกษาในฝ่ายประธานสเตค และประธานสเตค ■



เอลเดอร์วาเลรี วี. คอร์ดอน
 สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

เอลเดอร์วาเลรี วลาดิเมียร์ คอร์ดอนรับพื้นฐานในพระกิตติคุณจากมารดาของท่านผู้เข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 16 ปี พื้นฐานดังกล่าวช่วยท่านได้ดีเมื่อท่านย้ายไปอยู่ห่างจากเมืองซากาปา กัวเตมาลา เมืองที่ท่านเติบโตมา 95 ไมล์ (150 กิโลเมตร) เพื่อไปเรียนมัธยมปลายและศึกษาวิทยาการคอมพิวเตอร์ในกัวเตมาลาซิตี

“สิ่งสำคัญที่สุดที่ผมได้รับจากคุณแม่คือต้องเคารพเรื่องศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดของศาสนจักร” เอลเดอร์คอร์ดอนกล่าว ท่านเป็นบุตรชายของโอวิดโอกับเอมา โอเรลลানা คอร์ดอน

เอลเดอร์คอร์ดอนเกิดเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1969 ในกัวเตมาลาซิตี และใช้ชีวิตวัยเด็กในเมืองซากาปา บิดาของท่านไปทำงานที่เมืองชิคาโก รัฐอิลลินอยส์ ในสหรัฐอเมริกา ขณะอยู่ที่นั่น ท่านได้รับอิทธิพลจากสมาชิกศาสนจักรและรับข่าวสารพระกิตติคุณจากผู้สอนศาสนา ครอบครัวได้รับการผนึกที่พระวิหารเมฆา แอริโซนาในปี 1972 เมื่อวาเลรีอายุสามขวบ

เอลเดอร์คอร์ดอนกล่าวว่าท่านรักพระกิตติคุณเพิ่มขึ้นเพราะได้ยินคุณแม่ร้องเพลงและเพลงสวดของศาสนจักรบ่อยๆ เช่น “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า” และ “ฉันหวังจะเป็นผู้สอนศาสนา” เอลเดอร์คอร์ดอนรับใช้ในคณะเผยแผ่เอลซัลวาดอร์ตั้งแต่วันที่ 1987 ถึงปี 1989

ท่านแต่งงานกับเกลลดา เซลมิรา ซีโดแอส เมื่อวันที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 1995 ในพระวิหารกัวเตมาลาซิตี กัวเตมาลา ซี-เตอร์คอร์ดอนเองก็ตั้งใจจะรับใช้งานเผยแผ่ แต่แผนของเธอเปลี่ยนเมื่อเธอพบว่าเลรี ต่อมาเธอจำได้ว่าท่านเป็นชายหนุ่มที่สะอาดตาเธอขณะดูภาพถ่ายของท่านในนิตยสารศาสนจักรเมื่อหลายปีก่อน ทั้งสองมีบุตรสาวสามคน

เอลเดอร์คอร์ดอนได้รับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยมาเรียโน กัลเวซในกัวเตมาลาเมื่อปี 2010 และปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจจากสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ในปี 2012 ท่านทำงานเป็นผู้อำนวยการระบบข้อมูลของบริษัทเภสัชกรรมและทำงานที่ Pepsico Foods Mexico, Central America and Caribbean ตั้งแต่วันที่ 2012

ขณะที่ท่านได้รับการเรียกนี้ เอลเดอร์คอร์ดอนกำลังรับใช้ในโควรัมที่สี่แห่งสาวกเจ็ดสิบในภาคอเมริกากลาง ท่านรับใช้ในฝ่ายประธานคณะเผยแผ่โฮเซออสต์ คอสตาริกาตั้งแต่วันที่ 1998 ถึงปี 2000 ■



เอ็ดเดอรวาคิน อี. คอสตา
 สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

เพื่อนที่เป็นพ่อสื่อวาคิน อี. คอสตาไว้บนเส้นทางที่นำไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ การแต่งงานในพระวิหาร และการเป็นผู้นำในศาสนจักร

วาคิน คอสตาเกิดเมื่อวันที่ 8 มีนาคม ค.ศ. 1965 เป็นบุตรของเอดูอาร์โด เจ. คอสตากับกราชีลา เอ็ม. ฟาสซี สมัยเป็นนักศึกษาหมาวิทยาลัยในบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา อลิน สเปน-นอสเพื่อนที่เวลานี้เป็นสาวกเจ็ดสิบภาคใต้แนะนำท่านให้รู้จักกับเรเน่ วาเรลา เรเน่ซึ่งเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายรุ่นสองสังเลก่อนยอมออกเดทกับชายวัย 21 ปีที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร หลังจากออกเดทสามครั้งเธอตัดสินใจว่าเธอ “ชอบเขามากเกินไป” และรู้สึกว่าจะไม่ควรเดทกันอีก เมื่อจบปีการศึกษา เขากลับไปบ้านเกิดที่เมืองเอนเทรริออส อาร์เจนตินา

เรเน่ยอมรับการเรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่โอซอร์โน ซิส-หลังกลับบ้าน บราเตอร์สปีนออสจัดแจงให้เธอกับวาคินไปงานเลี้ยงเดียวกันซึ่งที่นั่นวาคินขอเธอออกเดท “ดิฉันสวดอธิษฐานและตัดสินใจให้โอกาสเขา” ซิสเตอร์คอสตากล่าว

จากนั้นไม่นานวาคินจึงเรียนเกี่ยวกับศาสนจักร ขณะที่เขาศึกษากับผู้สอนศาสนา เรเน่ขอให้เขาสวดอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์มอรมอนตั้งแต่ต้นจนจบ

“เขาได้รับประจักษ์พยานที่เข้มแข็งทั้งที่ยังอ่านไม่จบ” ซิสเตอร์คอสตากล่าว “เขาไม่ได้รับบัพติศมาเพียงเพื่อให้ดิฉันพอใจ เธอออกเดทกันอีกหนึ่งปีจากนั้นจึงแต่งงานกันในพระวิหารบัวโนสไอเรสเมื่อปี 1989”

เอ็ดเดอรวาคินได้รับปริญญาตรีสาขาเศรษฐศาสตร์ในปี 1987 จากมหาวิทยาลัยแห่งบัวโนสไอเรส หนุ่มสาวคู่นี้ย้ายไปอยู่เมืองโพรว รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ซึ่งที่นั่นท่านได้รับปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจในปี 1994 จากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังกั ท่านทั้งสองกับครอบครัวที่มีบุตรกำลังโตสี่คนอาศัยอยู่ในเมืองซิกาโก รัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกาขณะท่านทำงานให้บริษัทลงทุนข้ามชาติด้านบริการทางการเงินและการธนาคาร อาชีพการธนาคารของท่านนำครอบครัวกลับไปอาร์เจนตินาสองสามปี จากนั้นจึงไปสาธารณรัฐเช็ก และรัฐสุลต่านโอมาน สองปีที่ผ่านมากับครอบครัวอยู่ในลิมา เปรู ท่านทำงานกับบริษัทลงทุนของชาวเดนมาร์กที่เน้นการดำเนินธุรกิจสถาบันการเงินชุมชนรายย่อย ■



เอ็ดเดอรวาสีโม ดี ฟิโอ
 สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

ไม่นานก่อนยอมรับหมายเรียกเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา เอ็ดเดอรวาสีโม ดี ฟิโอได้รับบทเรียนสำคัญ เรื่องการเสียสละและความรักจากวิตโตริโอ ดี ฟิโอบิดาของท่าน

ครอบครัวดี ฟิโอมีทรัพย์สินเงินทองเล็กน้อย วิตโตริโอกับเวเลียภรรยาของเขาไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร แต่ดี ฟิโอผู้พ่อเคารพความปรารถนาจะแบ่งปันพระกิตติคุณของบุตรชาย “คุณพ่อถามผมว่า ‘ลูกอยากทำงานจริงหรือ’” เอ็ดเดอรวาสีโม ดี ฟิโอจำได้ “ผมตอบว่า ‘ครับ ผมอยากรับใช้พระเจ้าสุดหัวใจ’”

วิตโตริโอสัญญาจะทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อช่วยค่าใช้จ่ายในการรับใช้สองปีของบุตรชายในคณะเผยแผ่โรม อิตาลี

“ผมถือว่าเงินนั้นศักดิ์สิทธิ์—เพราะเป็นผลของการเสียสละมากกว่าชายคนหนึ่งที่ไม่เชื่อในศาสนจักร” เอ็ดเดอรวาสีโม ดี ฟิโอกล่าว “ผมจึงรับใช้งานเผยแผ่สุดใจ สุดพลัง สุดความคิด และสุดพลังกำลังของผมเพราะผมรักพระเจ้าและรักคุณพ่อของผม”

หลักธรรมพระกิตติคุณเช่น การเสียสละ การทำงานหนัก ครอบครัว และการรับใช้ได้ช่วยหล่อหลอมเอ็ดเดอรวาสีโม ดี ฟิโอเกิดในเมืองตารันโต อิตาลีเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม ค.ศ. 1960 ท่านเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับศาสนจักรขณะอายุเก้าขวบเมื่อผู้สอนศาสนาสองคนเคาะประตูบ้านท่าน หลังจากนั้นไม่นานมาสีโมกับอัลเบอर्टอพี่ชายจึงรับบัพติศมา

เด็กชายทั้งสองพอใจความรักและการสนับสนุนจากผู้นำสาขาที่ทุ่มเทเมื่อพวกเขาเข้าร่วมปฐมวัยและสหกิจกรรมในเวลาต่อมา มัสีโมเป็นเพื่อนซี้ชีวิตกับเยาวชนคนอื่นๆ ในสาขา—รวมทั้งลอเรดานา กาลานโดรเพื่อนผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่เขาแต่งงานด้วยหลังจากงานเผยแผ่ของเขา พวกเขาได้รับการผึกเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 1984 ในพระวิหารเบร์น สวิตเซอร์แลนด์ ครอบครัวดี ฟิโอมีบุตรสามคน

ก่อนเป็นสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ เอ็ดเดอรวาสีโม ดี ฟิโออาศัยอยู่ในกรุงโรมและทำงานให้กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐมานานกว่า 30 ปี ท่านเคยรับใช้เป็นประธานสาขา ประธานท้องถิ่น ประธานสเตค และสาวกเจ็ดสิบภาค ■



เอดเวิร์ดพีเตอร์ เอฟ. มีเออร์ส
 สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

เมื่ออายุยังน้อย ปีเตอร์ มีเออร์สกับครอบครัวอาศัยอยู่ใกล้กับเพื่อนบ้านคนหนึ่งที่เปิดร้าน “ซอสมสารพัด” สำหรับอุปกรณ์การเกษตร ปีเตอร์กับเพื่อนสนิทของท่านใช้เวลาส่วนใหญ่ในร้านบัดกรีอุปกรณ์เกษตรและประกอบรถจักรยานขนาดเล็กกับรถโลกคาร์ท ต่อมาปีเตอร์ศึกษาด้านวิศวกรรมเครื่องกลที่มหาวิทยาลัยโมแนซในเมืองเมลเบิร์น ออสเตรเลีย

ขณะศึกษาเมื่ออายุ 18 ปี ท่านแจ้งมหาวิทยาลัยว่าท่านต้องการพักสองปีเพื่อรับใช้งานเผยแผ่ให้ศาสนจักร ทางมหาวิทยาลัยบอกว่าท่านพักได้ปีเดียว ถ้าพักนานกว่านั้นท่านจะเสียที่ในโปรแกรมของท่าน ท่านจึงตัดสินใจไม่รับใช้

แต่ต่อมาไม่นาน ท่านได้ยื่นประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิม บัลล์ (1895-1985) ประกาศในช่วงการประชุมใหญ่สามัญว่าชายหนุ่มที่มีค่าควรทุกคนควรรับใช้งานเผยแผ่ (ดู “Planning for a Full and Abundant Life,” *Ensign*, May 1974, 87)

“เหมือนท่านกำลังพูดกับผม พูดกับผมโดยตรง” เอดเวิร์ดมีเออร์สเล่า ในที่สุดท่านตัดสินใจรับใช้ หนึ่งในสัปดาห์ก่อนไป ท่านได้รับจดหมายจากมหาวิทยาลัยอนุญาตให้ท่านพักสองปี

ปีเตอร์กลับไปเรียนหลังจบงานเผยแผ่ แต่ท่านกล่าวว่าท่านรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเป็น “การศึกษาที่ดีที่สุดเท่าที่ผมเคยมี” พระกิตติคุณสอนท่านว่า “การช่วยให้ผู้คนประสบความสำเร็จเป็นหลักธรรมของความเป็นผู้นำที่สำคัญที่สุด”

หลังจบปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมช่างกล เอดเวิร์ดมีเออร์สทำงานเป็นวิศวกรโครงการให้ Esso Australia และเป็นผู้ร่วมก่อตั้ง WorleyParsons Limited เมื่อไม่นานมานี้ท่านรับใช้เป็นผู้อำนวยความสะดวกพัฒนาให้ Fortescue Metals Group

หลังจากงานเผยแผ่ ท่านแต่งงานกับผู้หญิงที่ท่านเรียกว่าเพื่อนสนิทที่สุดชื่อ แม็กซีน เอลิอัน แทรทเซอร์ เมื่อวันที่ 2 มกราคม ค.ศ. 1979 ในพระราชพิธีสมรสที่นิวซีแลนด์ ท่านทั้งสองมีบุตรสี่คนและหลานเก้าคน

เอดเวิร์ดมีเออร์ส—เกิดเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1956 ในเมืองวอร์นัมบูล รัฐวิกตอเรีย ออสเตรเลีย เป็นบุตรของเฟรเดริกกับหลุยส์ โจนส์ มีเออร์ส—ท่านเคยรับใช้ในการเรียกมากมาย อาทิ ประธานโควิรัมเอดเวิร์ด ผู้เล่นออร์แกนบอร์ด ประธานเยาวชนชายวอร์ดและสเตค ผู้อำนวยการประชาสัมพันธ์ ประธานสาขา ประธานท้องถิ่น อธิการ ประธานสเตค และสาวกเจ็ดสิบภาค ■



เอดเวิร์ค. เบรทท์ แนทเทรอสส์
 สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

เอดเวิร์ค. เบรทท์ แนทเทรอสส์กับชอนา ลี อัดมสัน แนทเทรอสส์ภรรยาพูดถึงตนเองว่าเป็น “คนไม่สมบูรณ์แบบที่กำลังมองหาช่วงเวลาที่สมบูรณ์แบบ”

พวกท่านพบช่วงขณะเช่นนั้นหลายครั้งตลอดชีวิต—ทั้งหมดเชื่อมโยงกับพระเจ้าช่วยให้รอดและการชดใช้ในด้านใดด้านหนึ่ง

เอดเวิร์คแนทเทรอสส์กล่าวว่าท่านเกิดจากบิดามารดาผู้ประเสริฐ คือเดวิดกับจูดิ โซเรนเซิน แนทเทรอสส์ ท่านจำได้ว่ามารดาอ่านพระคัมภีร์มอรมอนให้ครอบครัวฟังทุกวัน

ครั้งหนึ่งท่านอยู่บ้านขณะเป็นช่วงพักจากมหาวิทยาลัย ท่านจดจ่ออยู่กับการสอบปลายภาคที่จะมาถึงและรู้สึกไม่ถูกต้องทั้งที่ไม่ได้เจิบป่วยอะไร

“ถ้าลูกรู้สึกดีและรู้สึกไม่ถูกต้อง” มารดาท่านบอก “ลูกต้องไปรับใช้ใครสักคน”

เบรทท์โยนพลั่วตักหิมะไว้หลังรถกระบะของครอบครัวและไปตักหิมะออกจากทางเดินให้บ้านของหญิงม่ายหลายคนในวอร์ด ท่านรู้สึกดีขึ้นมา

“ผมหมกมุ่นกับตัวเองและการสอบปลายภาคจนลืมไปว่าจุดประสงค์ที่แท้จริงของชีวิตคือรับใช้ผู้อื่น” ท่านกล่าว

เอดเวิร์คเบรทท์เกิดเมื่อวันที่ 4 มีนาคม ค.ศ. 1965 ในเมืองโพคาเทลโล รัฐไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา ครอบครัวย้ายไปอยู่เมืองลีไฮ รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ที่นั่นท่านกับพี่น้องห้าคนใช้ชีวิตที่ฟาร์มเล็กๆ ของครอบครัว

ท่านพบเจ้าสาวในอนาคตขณะทั้งคู่เป็นนักเรียนปีสุดท้ายของโรงเรียนมัธยมปลายใกล้บ้าน หลังกลับจากรับใช้ในคณะเผยแผ่แซคราเมนโต แคลิฟอร์เนียตั้งแต่ปี 1984 ถึงปี 1986 พวกท่านแต่งงานกันในพระราชพิธีเลควันที่ 24 เมษายน ค.ศ. 1987 ท่านทั้งสองมีบุตรเจ็ดคน

ท่านเรียนที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ในเมืองโพรว รัฐยูทาห์ และสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์ในปี 1990 ด้วยปริญญาสาขากายภาพบำบัด ท่านก่อตั้ง Advanced Health Care Corp. ในปี 2000 ร่วมกับเดวิดพีซาย

เอดเวิร์คแนทเทรอสส์เคยรับใช้ในการเรียกมากมายของศาสนจักร อาทิ ประธานเยาวชนชายวอร์ด อธิการ ประธานเยาวชนชายสเตค ประธานสเตค และสาวกเจ็ดสิบภาค ขณะรับบริการเรียกครั้งนี้ ท่านเป็นประธานคณะเผยแผ่กิลเบิร์ต แอริโซนาที่เพิ่งก่อตั้ง ■



เอดเจอร์เอส. มาร์ก พอลเมอร์
สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

คริสต์ศักราช 1992 เวลาเป็นของมีค่าและมีจำกัดสำหรับ เอดเจอร์เอส. มาร์ก พอลเมอร์และแจคเกอลีนภรรยาท่านเวลานั้นเอดเจอร์พอลเมอร์กำลังรับใช้ในสภาสูงสเตรต ท่านทำงานหนักเพื่อสร้างอาชีพของท่านเช่นกัน ชิสเตอร์พอลเมอร์แทบไม่มีเวลาว่าง ครอบครัวพอลเมอร์เลี้ยงดูลูกหกคนในบ้านที่เมืองออสติน รัฐเทกซัส สหรัฐอเมริกา—มีลูกชายวัยหกเดือนรวมอยู่ด้วย

เมื่อประธานสเตรตของพวกท่านเชื้อเชิญให้รับใช้เป็นที่หน้าพระวิหารดัลลัส เทกซัส พวกท่านไม่ทราบว่าจะรับทำหน้าที่อีกอย่างไร แต่พวกท่านยอมรับการเรียก—และสวดอ้อนวอนทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

การนั่งรถประจำทางเดือนละครั้งไปรับใช้ทั้งวันในพระวิหารเรียกร้องการเสียสละและการวางแผนอย่างรอบคอบ “แต่นั้นเป็นพระแก่ชีวิตเธออย่างมาก” เอดเจอร์พอลเมอร์กล่าว

ท่านเพิ่มเติมว่า การรับใช้ในพระวิหารเตรียมท่านทางวิญญาณให้พร้อมรับการเรียกฐานะปุโรหิตในอนาคต อีกทั้งทำให้ท่านเป็นสามีและบิดาที่ดีขึ้น—ท่านพบสมดุลในชีวิตที่มีงานรัดตัว

“การไปพระวิหารบ่อยๆ ช่วยคุณจัดลำดับความสำคัญใหม่และเตือนให้นึกถึงพันธสัญญาที่คุณทำไว้” ท่านกล่าว

สแตนลีย์ มาร์ก พอลเมอร์เกิดเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1956 ในเมืองเตปึเค นิวซีแลนด์ เป็นบุตรของเคนเนทกับจิลล์พอลเมอร์ ครอบครัวท่านเข้าร่วมศาสนจักรเมื่อท่านยังเด็ก ท่านรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในคณะเผยแผ่เวลลิงตัน นิวซีแลนด์

หลังจากจบปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยแห่งโอ๊กแลนด์ ท่านลงทะเบียนเรียนปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ขณะอยู่ในเมืองโพรวัว รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ท่านพบอดีตผู้สอนศาสนาชื่อแจคเกอลีน วูดที่งานนัดบอด พวกท่านแต่งงานกันเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 1981 ในพระวิหารซอลท์เลค ครอบครัวพอลเมอร์มีบุตรหกคนและหลานเก้าคน

เอดเจอร์พอลเมอร์เป็นผู้ก่อตั้งและประธานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ SMP Ventures ท่านเคยรับใช้เป็นที่อธิการประธานสเตรต ประธานคณะเผยแผ่ลไปแคน วอชิงตัน (2009-2012) ประธานชั่วคราวของคณะเผยแผ่ซินีร์เยซาท์ ออสเตรเลีย (2014) และสาวกเจ็ดสิบภาค ■



เอดเจอร์แกเรีย บี. เซบิน
สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

ต้นคริสต์มาสสามต้นแจ่มชัดในความทรงจำของเอดเจอร์แกเรีย บี. เซบิน

ต้นแรกเป็นต้นคริสต์มาสที่สวยงามในวัยเยาว์ของท่าน เมื่อแกเรียขึ้นขึ้นไปหยิบท็อปปิ้งไฟลายแดงรูปไม้เท้า ต้นคริสต์มาสทั้งต้นพังครืน

ต้นที่สองเป็นกิ่งสนเขียวที่ท่านพบสมัยเป็นผู้สอนศาสนา รับใช้ในเบลเยียมและเนเธอร์แลนด์ตั้งแต่ปี 1973 ถึงปี 1975 เอดเจอร์เซบินกับคู่ชนกิ่งสนเขียวกลับมาพาร์ตเมนต์และตั้งไว้ตรงบริเวณที่มีบัตรรอยพรคริสต์มาสซึ่งพวกท่านได้รับจากทางบ้าน

ต้นที่สามเป็นต้นที่ทำจากไฟคริสต์มาสโยงไว้กับเสาน้ำเกลือใกล้เตียงนอนในโรงพยาบาลของลูกสาว ลูกคนหนึ่งในสามคนของครอบครัวเซบินป่วยเป็นโรคซิสติกไฟโบรซิส ลูกสาวของท่านได้รับการปลูกถ่ายปอดทั้งสองข้างหลังจากพี่ชายเธอสิ้นชีวิตจากโรคเดียวกันได้หนึ่งปี

“เราเรียนรู้จากลูกๆ ของเรามากกว่าที่พวกเขาเรียนรู้จากเรา” เอดเจอร์เซบินกล่าว

ในฐานะเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ท่านจะระลึกถึงต้นคริสต์มาสและบทเรียนที่ได้จากต้นเหล่านั้น ทั้งสามต้นเน้นให้เห็นการเดินทางแต่ละช่วงของท่าน—ตั้งแต่วัยเด็กที่อยากได้ท็อปปิ้งไฟลายแดงรูปไม้เท้า จนถึงช่วงเวลาของการเป็นผู้สอนศาสนาสอนแผนแห่งความรอด และเมื่อเป็นคุณพ่อที่อาศัยแผนและความรักของพระเจ้าช่วยให้รอดช่วยประคับประคองครอบครัวท่านให้ผ่านพ้นการทดลองในความเป็นมรตัย

แกเรียไบรอน เซบินเกิดที่เมืองโพรวัว รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 1954 เป็นบุตรของมาร์วิน อี. กับซิลเวีย ดับเบิลยู. เซบิน ท่านแต่งงานกับวาเลรี เพอร์ดีในเดือนสิงหาคม ปี 1976 พวกท่านมีบุตรห้าคน คนที่หกเสียชีวิตในครรภ์

หลังจากจบปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ในโพรวัว เอดเจอร์เซบินไปเรียนปริญญาโทด้านการบริหารจากมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด

เอดเจอร์เซบินเคยรับใช้ในการเรียกมากมายของศาสนจักร อาทิ อธิการ ประธานสเตรต และสาวกเจ็ดสิบภาค ท่านเคยทำงานเป็นผู้ก่อตั้ง ประธานกรรมการ และผู้บริหารสูงสุดของหลายบริษัท รวมทั้ง Excel Realty Trust, Price Legacy, Excel Realty Holdings และ Excel Trust

ในปี 1993 เอดเจอร์กับชิสเตอร์เซบินก่อตั้ง Sabin Children's Foundation องค์กรนอกภาครัฐซึ่งดำเนินงานเพื่อเด็กที่ต้องรับความช่วยเหลือทางการแพทย์ ■



เอ็ดเดอร์อิวาน เอ. ชมูทซ์
 สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

เอ็ดเดอร์อิวาน แอนโทน ชมูทซ์ซาบซึ้งใจกับประสบการณ์การเปิดเผยที่พระเจ้าทรงมอบให้ท่าน การเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณของท่านลึกซึ้งขึ้นผ่านการศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำ การรับใช้ในอาณานิคม และการเชื่อฟังตามที่ท่านให้คำมั่นสัญญาไว้กับพระเจ้าเป็นเจ้า

เอ็ดเดอร์ชมูทซ์เกิดวันที่ 6 มิถุนายน ค.ศ. 1954 ในเมืองเซนต์จอร์จ รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เป็นบุตรของริชาร์ดกับมิเรียม ชมูทซ์ ท่านเรียนรัฐพลังของการสวดอ้อนวอนมาตั้งแต่วัยเยาว์ สมัยเป็นลูกเสือสำรอง ท่านขายบัตร 17 ดอลลาร์สหรัฐให้งานชุมนุมลูกเสือแต่หาเงินไม่พบบนขณะที่ต้องส่งเงิน คุณแม่ของท่านกระตุ้นให้ท่านสวดอ้อนวอน และพระเจ้าทรงเปิดเผยต่อท่านว่าเงินอยู่ที่ไหน นั่นเป็นการยืนยันหนักแน่นว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของทรัพย์รักและทรงรู้จักท่านดี

เมื่ออายุ 18 ปี เอ็ดเดอร์ชมูทซ์สูญเสียพี่สาวในอุบัติเหตุรถยนต์ นั่นมีผลกระทบต่อท่านมาก ทำให้เกิดประสบการณ์ทางวิญญาณครั้งใหญ่

ไม่นานหลังจากนั้นท่านได้รับเรียกเป็นผู้สอนศาสนาและไปรายงานตัวเพื่อรับการฝึกอบรม ท่านสวดอ้อนวอนขอพยานส่วนตัวเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ขณะสังเกตครูบางคนกำลังสอนเรื่องนิมิตแรก ท่านกล่าวว่า “ผมได้รับประจักษ์พยานแรงกล้าจนแทบจะอยู่ในห้องไม่ได้”

หลังจากรับใช้ในคณะเผยแผ่กรีนส์โบโร นอร์ทแคโรไลนา เอ็ดเดอร์ชมูทซ์ตั้งใจว่าจะศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันต่อไปตลอดชีวิตที่เหลือ “ผมพบว่าผมเบิกบานใจมาก ผมเรียนรู้ และเข้าใจผ่านการศึกษาดอนเข้าตรูมานาน”

เอ็ดเดอร์ชมูทซ์แต่งงานกับซินดี ลี ซิมส์เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1978 ในพระวิหารโพรโว ยูทาห์ เอ็ดเดอร์ชมูทซ์จบปริญญาตรีสาขาภาษาอังกฤษและนิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ท่านทำงานให้บริษัทกฎหมายหลายแห่งตั้งแต่ปี 1984 ถึงปี 2016

ขณะจัดหาให้ตามความต้องการของบุตรห้าคน เอ็ดเดอร์ชมูทซ์รับใช้ในฐานะสมาชิกสภาสูง อธิการ สมาชิกในฝ่ายประธานสเตค ประธานคณะเผยแผ่เซบรู ฟิลิปปีนส์ (2011-2014) ประธานสาขาศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา และสมาชิกในโคเวรัมที่ห้าแห่งสาวกเจ็ดสิบ ■



ซิสเตอร์จอย ดี. โจนส์
 ประธานปฐมวัยสามัญ

สำหรับจอย ดี. โจนส์ บิดามารดาที่รักเธอคือวีรชนของเธอ “ดิฉันรู้สึกเหมือนคุณพ่อทำได้ทุกอย่าง” ซิสเตอร์โจนส์พูดถึงบิดาที่เป็นช่างไฟฟ้า เธอพูดถึงมารดาว่า “คุณแม่เป็นผู้หญิงที่น่าทึ่ง” ผู้ทำทุกอย่างตั้งแต่อาหารให้ครอบครัวรับประทานไปจนถึงเสื้อผ้าที่ครอบครัวสวมใส่—ทำเองมาตั้งแต่ต้น “สำหรับดิฉัน ท่านเป็นวิสุทธิชน และดิฉันต้องการโตเป็นผู้ใหญ่เหมือนท่าน”

นอกจากความทรงจำอันน่าทึ่งนอมน้อมเกี่ยวกับอัลโด ฮาร์มันและเอเลเนอร์ เอลสเวิร์ธ ฮาร์มันบิดามารดาของเธอแล้ว ซิสเตอร์โจนส์ยังทระนุณน้อมความทรงจำในวัยเด็กด้วยเมื่อฟังเอ็ดเดอร์โรเบิร์ต แอล. แบ็คแมนพูดในการประชุมใหญ่ท้องถิ่นในรัฐออริกอน สหรัฐอเมริกา เอ็ดเดอร์แบ็คแมนซึ่งปัจจุบันเป็นสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เกียรติคุณ เวลานั้นท่านเป็นประธานคณะเผยแผ่

“ดิฉันรู้สึกว่ามีบางอย่างทรงพลังมากเมื่อท่านพูด” ซิสเตอร์โจนส์กล่าว “ดิฉันรู้สึกว่ามีบางอย่างต่างจากที่เคยรู้สึก . . . ดิฉันสำนึกคุณอย่างยิ่งเพราะดิฉันได้รับพยานจากพระวิญญาณว่าสิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง”

จอย ไดแอน ฮาร์มันเกิดเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 1954 ในเมืองแดลเลส รัฐออริกอน ทั้งเธอกับโรเบิร์ต บรูซ โจนส์สามีในอนาคตเติบโตในรัฐออริกอน แต่พบกันที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ในเมืองโพรโว รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา พวกเขาแต่งงานกันเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 1974 ในพระวิหารแมนไท ยูทาห์ ท่านทั้งสองมีบุตรห้าคนและหลาน 17 คน

ไม่นานหลังจากเธอจบอนุปริญญาสาขากฎหมายด้านชีวิตครอบครัว พวกเขาย้ายไปอยู่เมืองพอร์ตแลนด์ รัฐออริกอน และต่อมาย้ายไปเมืองแซนตาโรซา รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกาซึ่งที่นั่นบราเดอร์โจนส์ทำงานเป็นแพทย์บำบัดกระดูกสันหลัง บราเดอร์และซิสเตอร์โจนส์รู้สึกแรงกล้าว่าต้องย้ายไปอยู่เมืองเดอเรเปอร์ รัฐยูทาห์เมื่อ 22 ปีที่แล้ว ซิสเตอร์โจนส์ได้รับพรจากการอยู่ใกล้พระวิหารนับแต่นั้น

“พระวิหารจอร์แดนริเวอร์กลายเป็นที่ศักดิ์สิทธิ์ของดิฉัน” เธอกกล่าว “ดิฉันมีประจักษ์พยานเรื่องพลังของพระวิหารสันติสุข และการนำทางที่พระวิหารนำเข้ามาในชีวิตดิฉัน”

ซิสเตอร์โจนส์เคยรับใช้ในฐานะประธานสมาคมสงเคราะห์หิวอดและประธานปฐมวัยออร์ด เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ ฝ่ายประธานเยาวชนหญิง และฝ่ายประธานปฐมวัยของออร์ดและสเตค ล่าสุดเมื่อไม่นานมานี้เธอรับใช้ในคณะกรรมการปฐมวัยสามัญ ■



ซิสเตอร์จิ้น บี. บิงแฮม
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ



ซิสเตอร์บอนนี่ เอช. คอร์ดอน
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

เกือบหกปีที่ซิสเตอร์จิ้น บาร์ริส บิงแฮมชอบรับใช้การเรียกในคณะกรรมการปฐมวัยสามัญ เธอเคยไปเยี่ยมบ้านของสมาชิกและเข้าร่วมปฐมวัย เห็นศรัทธาแรงกล้าของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กปฐมวัย—ทั่วโลก

ซิสเตอร์บิงแฮมได้รับการสนับสนุนเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญเมื่อเร็วๆ นี้ใช้ชีวิตส่วนใหญ่สอนอบรมบ่มนิสัย และรักเด็กๆ ไม่ว่าจะทำอยู่กับน้องๆ ที่โตมาด้วยกัน ลูกสาวสองคน ลูกสาวที่รับอุปการะ หลาน ผู้มาเยี่ยมบ้าน หรือคนที่เธอเคยพบเมื่อครั้งเป็นสมาชิกคณะกรรมการปฐมวัยสามัญ เธอคือผู้ให้การสนับสนุนและแหล่งพลังของคนมากมาย

“เด็กทุกคนมีศักยภาพดีเยี่ยม และถ้าเรามองพวกเขาผ่านพระเนตรของพระบิดาบนสวรรค์ เราจะช่วยให้พวกเขาเป็นทั้งหมดที่พระองค์ทรงออกแบบไว้ให้พวกเขาเป็นได้” เธอกล่าว

ซิสเตอร์บิงแฮมเกิดเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ. 1952 ในเมืองโพรว รัฐยูทาห์ เป็นบุตรของเอดิธ จอย คลาร์กกับโรเบิร์ต โรว์แลนด์ บาร์ริส ซิสเตอร์บิงแฮมเป็นบุตรคนที่สามในจำนวนเก้าคน เมื่อเธออายุสามเดือน ครอบครัวย้ายไปอยู่รัฐอินดีแอนาเพื่อให้บิดาศึกษาต่อ ในช่วงชีวิตหกปีแรก ซิสเตอร์บิงแฮมกับครอบครัวอาศัยอยู่ในสี่รัฐ

หลังเรียนจบมัธยมปลายในรัฐนิวเจอร์ซีย์ ซิสเตอร์บิงแฮมย้ายไปอยู่เมืองโพรว รัฐยูทาห์เพื่อเรียนที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ ขณะเรียนปีสอง เธอพบบรูซ ไบรอัน บิงแฮมสามีในอนาคตเด็กชาวไร่จากรัฐอิลลินอยส์ที่รับบัพติศมาเมื่อเป็นวัยรุ่นพร้อมกับบิดามารดาของเขา พวกเขาแต่งงานกันเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1972 ในพระวิหารโพรว ยูทาห์

ช่วงชีวิตของการรับใช้ในศาสนจักรรวมถึงช่วงที่เธอเป็นประธานปฐมวัยออร์ด ประธานเยาวชนหญิง ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ ประธานเยาวชนหญิงสเตค เจ้าหน้าที่พระวิหาร และครูเซมินารีชั้นเข้าตรี

“รูปแบบที่ผมเห็นในชีวิตเธอตลอด 43 ปีที่เราแต่งงานกันคือเธอทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณเสมอ” บราเดอร์บิงแฮมพูดถึงภรรยา “เธอทำสม่าเสมอในสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เธอทำ” ■

ตลอดช่วงวัยเด็กทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของรัฐโอตาโฮ สหรัฐอเมริกา บอนนี่ ฮิลแลม คอร์ดอนเรียนรูบทเรียนชีวิตที่สำคัญมากมาย การทำงาน การเล่น และการใช้ชีวิตที่ฟาร์มสอนเธอเรื่องการพึ่งพาตนเอง การทำงานหนัก และ “กล้าลองทำสิ่งต่างๆ” ที่ปรึกษาที่สองคนใหม่ในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญกล่าว

แต่บทเรียนสำคัญที่สุดมาจากฮาโรลด์กับแคโรล แรสมัสเซ็น ฮิลแลมบิดามารดาของเธอผู้สอนเธอว่าด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า เธอทำได้ทุกอย่าง “ไม่มีขีดจำกัด” บิดาของเธอจะบอกอย่างนั้น

ซิสเตอร์คอร์ดอนพึ่งพาความรู้ที่นั่นเมื่อครั้งเป็นผู้สอนศาสนาที่เพิ่งได้รับเรียกในเมืองลิสบอน ไปรตูกีสขณะพยายามเรียนภาษาไปรตูกีส “ดิฉันคุกเข่าบ่อยมากเพื่อทูลขอปาฏิหาริย์ แต่เพราะคุณพ่อ ดิฉันจึงเรียนรู้ว่าดิฉันทำเรื่องยากๆ ได้”

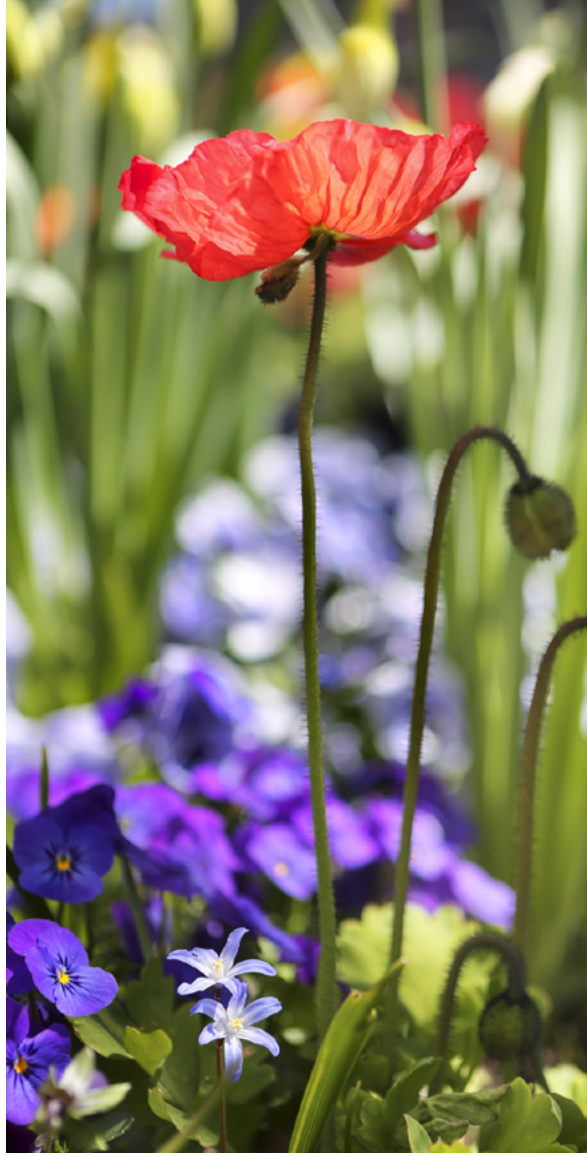
หลังจากสวดอ้อนวอนมาก ฝึกฝน และอดทน เธอพูดภาษาไปรตูกีสคล่องขึ้นทีละน้อย ซึ่งเป็นพรต่อเธออีกหลายปีต่อมาเมื่อเธอกับสามีได้รับเรียกให้รับใช้ในเมืองกูร์ตีบา ประเทศบราซิล

“น่าสนใจตรงที่พระเจ้าทรงเตรียมเราและสร้างเราที่ละน้อย” เธอกล่าว “เรามักเข้าใจมากขึ้นเสมอเมื่อเรามองย้อนกลับไป เราเพียงแต่ต้องมีศรัทธา”

บอนนี่ ฮิลแลมเกิดเมื่อวันที่ 11 มีนาคม ค.ศ. 1964 ในเมืองไฮดาโฮฟอลส์ รัฐโอตาโฮ หลังจบจากงานเผยแพร่เธอเรียนครุศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ในเมืองโพรว รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ขณะเรียนที่นั่นเธอเป็นเพื่อนที่ดีกับดีเรค เลน คอร์ดอน มิตรภาพของทั้งสองเบ่งบานกลายเป็นความรักแบบหนุ่มสาว และทั้งสองแต่งงานกันเมื่อวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 1986 ในพระวิหารซอลท์เลค พวกเขาทำมีบุตรสี่คน—ชายสามหญิงหนึ่ง—และหลานชายสามคน

พวกเขาเข้ารับใช้ในการเรียกมากมายของศาสนจักรมาตลอดหลายปี เธอรับใช้กับสามีเมื่อเขาเป็นประธานคณะเผยแผ่กูร์ตีบาบราซิลตั้งแต่ปี 2010 ถึงปี 2013 เธอเคยรับใช้เป็นประธานเยาวชนหญิงสเตค หัวหน้าบริบาล ครูเซมินารี และในองค์กรเยาวชนหญิง สมาคมสงเคราะห์ และปฐมวัยออร์ด

ในงานมอบหมายใหม่ ซิสเตอร์คอร์ดอนกล่าวว่าเธอหวังว่าจะได้สอนความจริงที่สำคัญยิ่งข้อหนึ่งให้แก่เด็กปฐมวัยของศาสนจักรนั่นคือ “พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักพวกเขา” ■



ออกแบบหมวดการประชุมใหญ่ LDS.org ใหม่

เวลานี้ท่านสามารถหาและศึกษาคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญทางออนไลน์ได้ง่ายกว่าเดิมเพราะศาสนจักรออกแบบหมวดการประชุมใหญ่ของ LDS.org ใหม่ ลักษณะพิเศษมีดังนี้

- หากคำปราศรัยที่ต้องการได้รวดเร็ว มีภาพถ่ายของผู้พูดแต่ละท่านอยู่ถัดจากหัวข้อที่ปราศรัย
- มีแถบนำทางไปยังหน้าต่างๆ อยู่ด้านบนสุดของทุกหน้า ทำให้
 - (1) เข้าถึงการประชุมใหญ่สามัญทั้งหมดตั้งแต่ปี 1971 จนถึงปัจจุบัน
 - (2) สามารถค้นหาชื่อผู้พูดได้ และ
 - (3) สามารถค้นหาคำพูดตามหัวข้อพระกิตติคุณได้
- นำเสนอคำปราศรัยของแต่ละท่านในลักษณะเรียบง่าย โดยรวมไอคอนต่างๆ ไว้ที่ด้านบนสุดของหน้าสำหรับผู้ที่ต้องการฟัง คาวนโพลด์ ฟิมพ์ หรือแบ่งปัน

แบบใหม่นี้ใช้ได้กับผู้ใช้เดสก์ท็อป แล็ปท็อป และอุปกรณ์มือถือ การเปลี่ยนแปลงที่รวบรวมไว้แล้วมีภาษาอังกฤษ สเปน และโปรตุเกส ทั้งนี้จะจัดทำให้มีอีก 80 ภาษาในเดือนต่อไป ■

ดูการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นที่ conference.lds.org

สนับสนุนสาวกเจ็ดสิบคนใหม่ และฝ่ายประธานปฐมวัยชุดใหม่

สาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนใหม่สิบเอ็ดท่าน สาวกเจ็ดสิบภาค 62 ท่าน และฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญชุดใหม่ได้รับการสนับสนุนในภาคบ่ายวันเสาร์ของการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2016

ผู้ได้รับเรียกเป็นสาวกเจ็ดสิบเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนใหม่คือ เอ็ดเดอร์ดับเบิลยู. มาร์ก แบสเชตต์, มาร์ก เอ. แบรกก์, เวเทอร์ฟอร์ด ที. เคลย์ตัน, วาเลรี วี. คอร์ดอน, วาควิน อี. คอสตา,

มัสสิโม ดี. พีโอ, ปีเตอร์ เอฟ. มีเออร์ส, เค. แบรทท์ แนทเทอร์สส์, เอส. มาร์ก พอลเมอร์, แกรี่ บี. เซบิน, และอิวาน เอ. ชมูทซ์

จอย ดี. โจนส์ได้รับการสนับสนุนเป็นประธานปฐมวัยสามัญ พร้อมด้วยจิ้น บี. บิงแฮมเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่ง และบอนนี่ เอช. คอร์ดอนเป็นที่ปรึกษาที่สอง

ชีวประวัติของผู้นำเหล่านี้เริ่มตั้งแต่นำหน้า 131 ■

ประกาศคณะ เผยแผ่แห่งใหม่

ศาสนจักรก่อตั้งคณะเผยแผ่ใหม่สามแห่ง ในแอฟริกาสองแห่ง และในเอเชียหนึ่งแห่ง คณะเผยแผ่ที่ก่อตั้งใหม่ได้แก่ คณะเผยแผ่อิมบูจิโมอี สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก คณะเผยแผ่โอเวอร์รี ในจิเรีย และคณะเผยแผ่ฮานอย เวียดนาม คณะเผยแผ่ใหม่แต่ละแห่งนี้ก่อตั้งตามการจัดเขตใหม่ของคณะเผยแผ่ที่มีอยู่เดิมและจะเปิดดำเนินการก่อนหรือในวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2016 ■

หัวข้อใหม่ใน แหล่งช่วยด้านการ ปฏิบัติศาสนกิจ

ศาสนจักรเพิ่มหัวข้อใหม่สี่หัวข้อในแหล่งช่วยด้านการปฏิบัติศาสนกิจ (ministering.lds.org) เพื่อสนับสนุนผู้นำสเตคและผู้นำวอร์ดเมื่อพวกเขาปฏิบัติศาสนกิจต่อกลุ่มคนต่อไปนี้ ผู้ดูแล ผู้สอนศาสนาที่กลับบ้านก่อนกำหนด คู่สามีภรรยาที่มีปัญหาขัดแย้งในชีวิตสมรส และผู้ป่วยทางจิต

สมาชิกสภาวอร์ดสามารถเข้าถึงแหล่งช่วยเหล่านี้เพื่อช่วยให้พวกเขาเรียนรู้วิธีช่วยสมาชิกได้ดีขึ้น แหล่งช่วยปัจจุบันมีเฉพาะภาษาอังกฤษและอีกไม่นานจะแปลเพิ่มอีกเก้าภาษา ■

เปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้และการสอน พระกิตติคุณ

การเรียนรู้ การดำเนินชีวิต และการสอนพระกิตติคุณสำคัญยิ่งต่อการเติบโตส่วนตัวและเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ของการนมัสการในวันสะบาโตของเรา ส่วนหนึ่งของความพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยให้สมาชิกเติบโตขณะพวกเขาสร้างศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ และปรับปรุงการนมัสการวันสะบาโตคือ ฝ่ายประธานสูงสุดตลอดจนโคเวิร์มอัครสาวกสิบสองได้แนะนำระหว่างการประชุมผู้นำช่วงการประชุมใหญ่สามัญให้พยายามปรับปรุงการสอนและการเรียนพระกิตติคุณอีกครั้ง พวกท่านเชื่อเชิญให้สมาชิกทำดังนี้

1. ใช้หลักธรรมใน *การสอนในวิถีของพระผู้ช่วยให้รอด* คู่มือเล่มใหม่นี้เน้นหลักธรรมเรียบง่ายแต่ทรงพลังที่องค์ปรมาจารย์ทรงใช้ เป้าหมายสำหรับครูทุกคนตั้งที่กล่าวไว้ในคู่มือคือ “สอนหลักคำสอนอันบริสุทธิ์ของพระกิตติคุณ โดยพระวิญญาณ เพื่อช่วยบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าของสร้างศรัทธาในพระผู้ช่วยให้รอดและกลายเป็นเหมือนพระองค์มากยิ่งขึ้น”

ถึงแม้คู่มือจะเตรียมไว้สำหรับคนที่มีการเรียกให้สอน แต่ทุกคนจะพบว่าคู่มือช่วยได้มากในการฝึกสอนตามวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด บิดามารดาจะได้ประโยชน์จากการประยุกต์ใช้หลักธรรม

ในหนังสือเล่มนี้เมื่อสอนที่บ้าน

2. มีส่วนร่วมในการประชุมสภาครู การประชุมสภาครูไม่เหมือนกับหลักสูตรพัฒนาครูที่เคยใช้ การประชุมสภาเหล่านี้จะเปิดโอกาสให้ครูได้สนทนาและเรียนรู้จากกันถึงหลักธรรมของ *การสอนในวิถีของพระผู้ช่วยให้รอด* การประชุมดังกล่าวจะจัดเดือนละครั้ง ในช่วงการประชุมวันอาทิตย์ และจะดำเนินการทั่วศาสนจักรตลอดปี 2016

3. เป็นคนขยันเรียนพระกิตติคุณ สมาชิกและครูต่างได้รับการกระตุ้นให้ขยันเรียนพระกิตติคุณที่บ้าน การเรียนรู้และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในระหว่างสัปดาห์เตรียมสมาชิกให้พร้อมมีส่วนร่วมในบทเรียนวันอาทิตย์ ซึ่งจะสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายมากขึ้นสำหรับทุกคน

ในฐานะบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ เราทุกคนมีศักยภาพที่จะเป็นเหมือนพระองค์ ใครก็ตามที่เต็มใจเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณจะสามารถเป็นเหมือนพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ได้มากขึ้นและกลับไปอยู่กับพระองค์ได้ การนมัสการที่โบสถ์และในบ้านช่วยเราสร้างศรัทธาเช่นนั้นในพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ ■

หากคู่มือเล่มใหม่และเรียนรู้เพิ่มเติมที่ teaching.lds.org



มีพระคัมภีร์เพิ่ม

เมื่อเร็วๆ นี้ศาสนจักรมีพระคัมภีร์ให้อ่านหลายภาษา

เวลานี้ศาสนจักรจัดพิมพ์พระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์รวมสามเล่มภาษาโปรตุเกส ส่วนฉบับดิจิทัลมีให้อ่านตั้งแต่เดือนกันยายน 2015 ที่ asescrituras.lds.org และบนแอปมือถือ Gospel Library ข้อมูลเพิ่มเติมในภาษาโปรตุเกสมีอยู่ที่ bibliasagrada.lds.org.

งานมาตรฐานภาษาสเปนฉบับปรับปรุงใหม่มีให้อ่านทางออนไลน์ที่ escrituras.lds.org และในแอปมือถือ Gospel Library ฉบับพิมพ์จะเริ่มมีให้อ่านปลายเดือนมิถุนายน 2016 พระคัมภีร์รวมสามเล่มฉบับใหม่

ในภาษามาร์แชล ชัวซา ชูลู และพระคัมภีร์มอรมอนภาษาชุกปัจจุบันจัดพิมพ์แล้ว มีให้อ่านผ่านศูนย์หนังสือของศาสนจักรและที่ store.lds.org ทั้งหมดนี้มีให้อ่านทางออนไลน์และในแอปมือถือ Gospel Library ด้วยเช่นกัน งานแปลพระคัมภีร์อีก 16 ภาษาซึ่งก่อนหน้านี้มีเพียงฉบับพิมพ์และเวลานี้ตีพิมพ์ไว้บน LDS.org และในแอป Gospel Library คือ ฉบับรวมสามเล่มในภาษาแอฟริกา อาร์เมเนีย บัลแกเรีย เขมร ฟานเต อิกโบ ลัตเวีย ลิทัวเนีย โชนา และสวาฮีลี พระคัมภีร์มอรมอนในภาษาฮินดู มัง เซอร์เบีย ทอกพิซิน ทวี และเยป ■

ปีตุพรออนไลน์

เครื่องมือออนไลน์ใหม่จะเปิดทางให้สมาชิกสามารถเข้าถึงปีตุพรได้ง่ายขึ้น สมาชิกสามารถขอสำเนาปีตุพรของตนในแบบดิจิทัลและขอสำเนาพรของบรรพชนผู้ล่วงลับ (ได้รับผ่านจดหมายหรืออีเมล) ผู้นำฐานะปุโรหิตสามารถส่งใบรับรองขอพรทางออนไลน์ และผู้ประสาทรจะดูใบรับรองพรและส่งพรแบบดิจิทัลหลังจากให้พรแล้ว

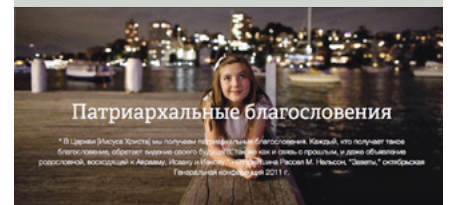
ปัจจุบันเครื่องมือเหล่านี้มีให้สแตกของศาสนจักรใช้กว่า 50 เปอร์เซ็นต์ในภาษาอังกฤษ สเปน และโปรตุเกส ปีหน้าจะมี 14 ภาษาและทุกสแตก ■

เรียนรู้เพิ่มเติมหรือขอสำเนายปีตุพรของท่านได้ที่ apps.lds.org/pbrequest

คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา

ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2016 จนถึงเดือนตุลาคม 2016 บทเรียนฐานะปุโรหิตแห่งพิเมลลิกเซตและสมาคมสงเคราะห์ในวันอาทิตย์ที่สี่ควรเตรียมจากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2016 หนึ่งเรื่องหรือมากกว่านั้น ในเดือนตุลาคม 2016 ท่านอาจเลือกคำปราศรัยจากการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนหรือเดือนตุลาคม ประธานสแตกและประธานท้องถิ่นเลือกที่จะใช้คำปราศรัยเรื่องใดในเขตของตน หรืออาจมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบนี้ให้อธิการและประธานสาขา ■

คำปราศรัยมีให้อ่านหลายภาษาที่ conference.lds.org



Читайте свое патриархальное благословение повсюду и отправляйте запросы на получение копий патриархальных благословений своих умерших предков.

Скачайте



การช่วยเหลือผู้ลี้ภัย: “เราเป็นแขกแปลกหน้า”

ควการอนุมิตจากฝ่ายประธานสูงสุด ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ ฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญ และฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญกำลังเชิญชวนสตรีทุกวัยให้รับใช้ผู้ลี้ภัยในละแวกบ้านและชุมชนของพวกเขาผ่านงานบรรเทาทุกข์ที่เรียกว่า “เราเป็นแขกแปลกหน้า” (ดู เลวีนิติ 19:34; มีทธิว 25:35)

“มีคนมากมายในบรรดาพวกเราที่สามารถรับพรจากมิตรภาพ การให้คำปรึกษา ความรักและการรับใช้อื่นๆ เช่นพระคริสต์” ซิสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ตัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าว “การรับใช้เช่นนั้นเป็นส่วนพื้นฐานของพระกิตติคุณ

“ดิฉันนึกถึงพระคัมภีร์ข้อที่ว่า เราไม่ควร ละเลยที่จะต้อนรับแขก

แปลกหน้า เพราะว่าการทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว” [ฮีบรู 13:2]” ซิสเตอร์เบอร์ตันกล่าว “เรากระตุ้นพี่น้องสตรีให้หาโอกาสรับใช้ร่วมกับการสวด อ้อนวอนและคิดหาวิธีสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นและองค์กรเทศบาลที่เชื่อถือได้ ท่านหาแนวคิดที่เป็นประโยชน์ได้ที่ IWasAStrangerlds.org และท่านสามารถแบ่งปันประสบการณ์โดยส่งอีเมลมาที่ IWasAStranger@ldschurch.org”

จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดเกี่ยวกับ “เราเป็นแขกแปลกหน้า” จัดส่งไปให้สภาสเตค สภาออร์ด และสภาสาขาเมื่อปลายเดือนมีนาคม แนวทางสำหรับผู้นำมาพร้อมจดหมาย “พี่น้องสตรีอาจมีส่วนร่วม

ในงานนี้ตามที่เวลาและสภาวะการณ์เอื้ออำนวย” จดหมายแนะนำ “โดยให้แน่ใจว่าไม่ได้คาดหวังให้ใคร ‘วิ่งไปเร็วเกินกำลังของ [เธอ]’ และ ‘ทำสิ่งทั้งหมดนี้ด้วยปัญญาและระเบียบ’ (โมไซยาห์ 4:27) จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุดลงวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ. 2015 กระตุ้นให้สมาชิกทุกคนรับใช้คนตกทุกข์ได้ยากเหมือนพระคริสต์ทรงทำ

จดหมายจากประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ ประธานเยาวชนหญิงสามัญ และประธานปฐมวัยสามัญที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ “เราเป็นแขกแปลกหน้า” ได้แจกจ่ายไปแล้วเมื่อไม่นานมานี้ในการประชุมขององค์กรเหล่านั้น ■



พระวิหารเปิดดำเนินการ 150 แห่ง

ระหว่างการประชุมใหญ่ภาคเช้า วันอาทิตย์ ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันประกาศแผนสร้างพระวิหารเพิ่มอีกสี่แห่งในเบเลง บราซิล; กิโต เอกวาดอร์, ลิมา เปรู และฮาวาเร ซิมบับเว

ตั้งแต่การประชุมใหญ่สามัญครั้งที่แล้วมีงานเกี่ยวกับพระวิหารดังนี้

การอุทิศและการอุทิศซ้ำ

เนื่องด้วยการอุทิศพระวิหารศูนย์ โพรโวซิติโนโพรโว ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ศาสนจักรจึงมีพระวิหารเปิดดำเนินการทั่วโลกเวลานี้ 150 แห่ง พระวิหารดังกล่าวได้รับการอุทิศเมื่อวันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 2016 หลายวันก่อนครบรอบ 180 ปีของการอุทิศพระวิหารเคิร์ทแลนด์ พระวิหารแห่งแรกของการฟื้นฟูเมื่อวันที่ 27 มีนาคม ค.ศ. 1836

พระวิหารอีกสามแห่งที่ได้รับการอุทิศหรืออุทิศซ้ำคือ พระวิหารมอนทรีออล ควิเบกในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2015 พระวิหารตีฮัวนา เม็กซิโกในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2015 และพระวิหารซัววา ฟิจิในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2016

ศาสนจักรมีกำหนดอุทิศพระวิหารซัปโปโระ ญี่ปุ่นวันที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 2016 พระวิหารฟีลาเดลเฟีย เพนซิลเวเนียวันที่ 18 กันยายน ค.ศ. 2016 พระวิหารพอร์ตคอลลินส์ โคโลราโด วันที่ 16 ตุลาคม ค.ศ. 2016 พระวิหารสตาร์วัลเลย์ ไวโอมิงวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 2016 และพระวิหารฮาร์ตฟอร์ด คอนเนตทิคัตวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2016

พระวิหารไฟรบวร์ก เยอรมนีที่บูรณะใหม่จะได้รับการอุทิศวันที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2016

การก่อสร้างและการบูรณะ

พระวิหารที่อยู่ระหว่างก่อสร้างคือ พระวิหารกอนเซปช็อน ซิลี พระวิหารปารีส ฝรั่งเศส พระวิหารโรม อิตาลี และพระวิหารในสหรัฐอเมริกาได้แก่ พระวิหารซีดาร์ซิตี ยูทาห์ พระวิหารเมริเดียน ไอดาโฮ และพระวิหารทูซอน แอริโซนา วันที่แล้วเสร็จเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 2016 ไปจนถึง ค.ศ. 2018 พระวิหารโพร์ตาเลซา บราซิลกำลังก่อสร้างเติมอัตรา พระวิหารแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี พระวิหารจอร์แดนริเวอร์ ยูทาห์ และ



พระวิหารไอดาโฮพอลส์ ไอดาโฮกำลังอยู่ระหว่างบูรณะ

พิธีเบิกดิน

ศาสนจักรจัดพิธีเบิกดินสำหรับพระวิหารลิสบอน โปรตุเกสในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2015 สำหรับพระวิหารบารันเกีย โคลอมเบียและพระวิหารกินซาซา สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2016 พิธีเบิกดินพระวิหารเดอร์บัน แอฟริกาใต้เกิดขึ้นวันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 2016

การวางแผนและเตรียมการ

พระวิหารที่ประกาศสร้างไปแล้วแต่ยังอยู่ในขั้นตอนวางแผนและเตรียมการ คือ อาบีจาน ไควโรวีโคสต์ (โกตดิวัวร์), อาเรเกีปา เปรู, กรุงเทพฯ ประเทศไทย, ปอร์โตแปรงซ์ เฮติ, รีอูดีจาเนรู บราซิล, อูร์ดาเนตา ฟิลิปปินส์ และวินนิเพก แมนนิโทบา ■

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระวิหาร ดูได้ที่ temples.lds.org





ศาสตพยากรณ์ และอัครสาวก ปฏิบัติศาสนกิจ

ในฐานะ “พยานพิเศษถึงพระนามของพระคริสต์ในทั่วโลก” (คพ. 107:23) ศาสตพยากรณ์และอัครสาวกดำเนินการปฏิบัติศาสนกิจทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การประชุมใหญ่สามัญครั้งที่แล้ว นอกจากงานมอบหมายอื่นๆ สมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองดำเนินการดังนี้

- ใช้สื่อสังคมและเหตุการณ์ Face to Face เข้าถึงเยาวชนและคนหนุ่มสาว (ดู [lds.org/youth/activities](https://www.lds.org/youth/activities))
- พุดที่การประชุมประวัติครอบครัวและต่อต้านสื่อลามก
- พุดที่มหาวิทยาลัยต่างๆ เกี่ยวกับการเป็น “คนยุคใหม่ตัวจริง” ตลอดจนการปกป้องความเชื่อและคุณค่าทางศีลธรรม
- พบกับสมาชิกและผู้นำศาสนจักรเจ้าหน้าที่รัฐบาล และผู้นำศาสนาในอาร์เจนตินา บอตสวานา ซิลิ สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก เอกวาดอร์ โมซัมบิก เปรู ฟิลิปปินส์ อูรุกวัย แซมเบีย และซิมบับเว ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของศาสตพยากรณ์และอัครสาวกได้ที่ prophets.lds.org

ศาสนจักรเติบโตในแอฟริกา

การเติบโตของศาสนจักรในแอฟริกาเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตลอด 30 ปีที่ผ่านมา เมื่อต้นปี 2016 มีที่ประชุมแอลดีเอสไอในแอฟริกา 1,600 แห่ง กับสมาชิกศาสนจักรมากกว่าครึ่งล้าน—วอร์ดและสาขาเพิ่มขึ้น 11 เท่า และสมาชิกเพิ่มขึ้น 20 เท่านับจากปี 1985

ในปี 2015 ศาสนจักรตั้งสเตคใหม่ 17 สเตคทั่วแอฟริกา

ผู้นำถือว่าการเติบโตอย่างน้อยส่วนหนึ่งเป็นเพราะพระกิตติคุณเน้น

เรื่องครอบครัว โฮอาโอ กาสเตนเฮริอา ประธานสเตคในมาบูโต โมซัมบิกกล่าวว่า “สมาชิกมองหาศาสนจักรที่ทำให้พวกเขามีความสุข และพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระคริสต์นำความสุขมาให้ครอบครัว”

“ผมรู้สึกจริงๆ ว่านี่เป็นเวลาของแอฟริกา” เอ็ลเดอร์เอ็ดเวิร์ด ดูเบแห่งสาวกเจ็ดสิบซึ่งเป็นคนซิมบับเวโดยกำเนิดกล่าว “พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่ในทวีปนี้” ■



ทำคุณประโยชน์ทั่วโลก

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายยังคงทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในการ “ไป” ทำคุณประโยชน์” (กิจการของอัครทูต 10:38) ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่เกิดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้

ในอาบูดาบี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สมาชิกศาสนจักรและมิตรสหายจากเก้าทวีปในตะวันออกกลาง—คนท้องถิ่นหกทวีป—มาร่วมการประชุมใหญ่และทำโครงการเพื่อมนุษยธรรมร่วมกับศาสนาอื่น พวกเขาจัดเตรียมและแจกจ่ายชุดสุขอนามัยและอาหาร 8,500 ชุด

ในยูกันดา ทันตแพทย์สองคนและทันตนามัยสามคน ทุกคนเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ใช้เวลาหนึ่งสัปดาห์อุดฟัน ขูดหินปูนและทำความสะอาดฟัน สอนสุข

อนามัยช่องปาก สอนทันตแพทย์และนักศึกษาทันตแพทย์ในท้องถิ่นเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด

ในมาเลเซีย สมาชิกศาสนจักรเน้นเรื่องครอบครัวในช่วงฉลองตรุษจีนซึ่งเป็นงานประเพณีที่มีการไปเยี่ยมสุสานเพื่อรำลึกถึง ยกย่อง และเคารพบรรพชน

ในประเทศไทย สมาชิกอายุ 18 ถึง 35 ปีมารวมกันในกรุงเทพฯ เพื่อแข่งขันทำอาหารและทำโครงการบำเพ็ญประโยชน์

ในฟีจี สมาชิกและผู้สอนศาสนาช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากไซโคลนวินสตัน ผู้นำศาสนจักรทำงานกับองค์กรภาครัฐและองค์กรนอกภาครัฐจัดหาอาหาร นำดื่ม เต็นท์ ชุดสุขอนามัย และอุปกรณ์ฉุกเฉินอื่นๆ ■



การเปลี่ยนแปลง ด้านประวัติ ครอบครัวและ การใช้ใน พระวิหาร

เครื่องมือและระเบียบปฏิบัติใหม่จะช่วยให้แต่ละบุคคลและครอบครัวทำประวัติก่อนครอบครัวและรับใช้ในพระวิหาร ดังนี้

- เวลานี้สมาชิกสามารถพิมพ์บัตรศาสนพิธีพระวิหารด้วยกระดาษสีขาวจากที่บ้านและนำมาพระวิหาร
- พระวิหารมีเวลาให้ครอบครัวก่อนเพื่อครอบครัวจะกำหนดเวลาไปประกอบศาสนพิธีด้วยกัน ได้โดยไม่ต้องรอนาน
- ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ที่จะรับบัพติศมาแทนคนตายเป็นครั้งแรกสามารถขออนัดหมายล่วงหน้าเพื่อทางพระวิหารจะพร้อมรับและต้อนรับพวกเขาได้
- ผู้นำฐานะปุโรหิตสามารถทำใบรับรองจำกัดการใช้แบบใหม่ทางออนไลน์และพิมพ์ออกมาได้ ใบรับรองที่พิมพ์ออกมาถือว่าใช้ได้และจะมีผลโดยสมบูรณ์เมื่อมีลายเซ็นของสมาชิกและอธิการ ■



ฝ่ายอธิการควมคุม

ตัน เอ็ม. เดวิส, ที่ปรึกษาที่หนึ่ง; เจรالدด์ คอสเซซ, อธิการควบคุม; ดับเบิลยู. คริสโตเฟอร์ วัตเดิลล์, ที่ปรึกษาที่สอง



“หวังว่าเราจะคงไว้ซึ่งความกล้าหาญที่จะอยู่ตรง
ข้ามกับความนิยมชมชอบของคนส่วนใหญ่
ขอให้เราเลือกสิ่งถูกต้องที่ยากกว่า แทนการเลือก
สิ่งผิดที่ง่ายกว่า” ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
กล่าวไว้ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่
186 ของศาสนจักร “เมื่อเราใคร่ครวญการ
ตัดสินใจที่เราทำในชีวิตแต่ละวัน—ไม่ว่าจะ
เป็นการเลือกใด—หากเราเลือกพระคริสต์
เราจะเลือกได้ถูกต้อง”

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย